

እርከብና
መንበር

ዳራክ

ማውጫ

ክፍል አንድ	1
ምዕራፍ አንድ	2
የዘመኑን ሥጋትና ጥሪ መጋፈጥ	2
ምዕራፍ ሁለት	17
ጀግንነት፣ ጀብዳዊ ጭካኔና ጀብዳዊ ቅንነት፡-	17
ክፍል ሁለት	28
ከመሪው በፊት ኃይል ይቀድማል፤ ኃይል ግን ህልው ይሆን ዘንድ መሪውን ይጠብቃል	28
ምዕራፍ ሶስት	29
ኃይልና ሥልጣን	29
ኃይልና የኃይል አጠቃቀም	33
ሥልጣንና የሥልጣን አጠቃቀም	40
ምዕራፍ አራት	47
ኃይልና ሥልጣን በኢትዮጵያ	47
ሥልጣን በሀይማኖት... ኃይል በወታደር...	48
ጀብዳዊ ጭካኔ፣ የነገሠበት የኃይልና ሥልጣን ሥርዓት	50
ዳግም 'ጀብዳዊ ጭካኔ' ወዳጠላበት መንበረ ሥልጣን	55

ከጀብዳዊ ጭካኔ መልስ	66
ጀብዳዊ ቅንነት ጭካኔን ሲሸር	70
አዲስ ነገር ያላሳየችን ዓለም እና ጎህ የቀደደበት አገር	72

ክፍል ሶስት 77

መሪ መሆን የሚችሉ ሰዎች ግን የመምራት ሥራቸውን የሚጀምሩት ዘሬውኑ ነው።	77
--	----

ምዕራፍ አምስት 78

ሥልጣንና ኃይልን ለመጠቀም ከልብ መሪ መሆን ያስፈልጋል	78
የተሳካለቸው መሪዎች መገለጫ ባህሪያት	97

ምዕራፍ ስድስት 121

ነብይ በሀገሩ አይከበርም፤ ታላቅ መሪም ሁልጊዜ በህዝቡ አይወደድም፤	121
--	-----

ክፍል አራት 137

ምዕራፍ ሰባት 139

የኑሯችን ጀልባ የሚገፋበት የፖለቲካ ኢኮኖሚ ርዕዮችና አጠራጣሪው መዳረሻ	139
የኒዮ ሊበራሊዝም ጽንሰ-ሀሳብና ውጤቶች	141
የልማታዊ መንግሥት ጽንሰ-ሀሳብና ውጤቶች	149

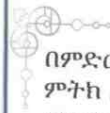
የልማታዊ መንግሥት ስኬት በምስራቅ እስያ	152
---------------------------	-----

የልማታዊ መንግሥታት ውድቀት በላቲን አሜሪካ እና አፍሪካ	154
-------------------------------------	-----

ስንብት 164

መንገድና ድልድይ 169

መታሰቢያ

በምድር ላይ ላለን ፍጡራን ሁሉ ዓለማችን ብቸኛ ቤታችን ናት። ምትክ አልባ ጣራችን ልንላትም እንችላለን። ከእርሷም ውጭ ማንም ምንም አይደለንም። በዚህ ደረጃ በልጅነት ወቅት ትዝታዬ በሕልም ፈቺነት ያላበሰችኝን ሠፊ ራዕይ፣ የቀረፀችውን ፅናት በዕውቀት ዘመኔ ደግሞ በዝናዬ አለሁ ባይነት ተደግፎና ተበረታቶ ለፍፃሜ የድል ማግስት መብቃቱን በልበ-መሉነት እመሰክራለሁ። ከመመስከር በላይ እነዚህ ሁለት ጀግኖች፣ ምትክ አልባ ሕልም ፈቺዎችና ዓለማ አስጨራሽ መሆናቸውን በማመኔ የዚህች መጽሐፍ መታሰቢያነት ለሁለቱ የሕይወትና የፍቅር ፀበል መፍለቂያ ምንጭ ለሆኑት ለትዝታና ዝናዬ ይሁንልኝ።

የልብ ምስጋና

በውስጣችን ያለውን የለውጥና የመለወጥ ስሜት በጠንካራ የሥራ ባህል በመደገፍ ለውጤት መብቃት መቻሉን አምናለሁ። ከሁሉም ውጤታማ ሥራዎች በተለይም ለሕትመት ከሚበቁ የሥነፅሁፍ ሥራዎች ጀርባ ይህን አሻራ ፈልጎ ማግኘት ከባድ አይደለም። እኔ ግን እላችኋለሁ፤ እርከብና መንበር- ከእናንተ ከወንድም እህቶች የጋራ ድጋፍ ውጭ በምንም መልኩ የሚታሰብ አልነበረም።

ከመነሻ ምዕራፍ አንስቶ ጉዞዬን በመንፈስ አብራችሁ በመጓዝ ረቂቁን በማረምና በማቃናት አእምሮዬ አድማስ ቀስተ-ደመና በመዘርጋት ስለፈጠራችሁልኝ መነቃቃት በተለይም በድካምና ተስፋ መቁረጥ ወቅት ማረፊያ እልፍኝ እና መጠለያ ታዛ በመሆን ብርታት ለሆናችሁኝ ከሁሉም የላቀው ልባዊ ምስጋናዬ ይደረሳችሁ።

መቅድም

በማንም አይን ቢታይና ቢፈተሽ ልብን በኩራት መሙላት የሚችል ጥንታዊ ሥልጣኔና አልፎ ዘመናትን ያስቆጠረ ታሪክ የተላበሰች ሀገር ባለቤቶች ስለመሆናችን ኢትዮጵያውያን መስካሪ አያሻንም። እናውቃለን፤ ያውቃሉ። በዚያው መጠንና ልክ ዛሬ የደሃ ደሃ መሆናችን አንገታችንን ያስደፋ የታሪካችን ጠባሳ መሆኑን የሚጠፋው ይኖራል ተብሎ አይታሰብም።

ያን መሠል ጥንታዊ የነጻነትና የሥልጣኔ ታሪክ የተላበሰች ሀገር በምን መዓታዊ መቅሰፍት ከብሯ ተገፍ ፣ዝናዋ ደብዝዞ አሁን ለምንገኝበት የኋለቀርነት ውርስ እና ቅርስ ተዳረገች የሚለው ጥያቄ አንደትናንት ሁሉ ዛሬም እንቆቅልሽ ሆኖ በብዙዎች አንጎል ይመላለሳል። ይጠየቃል፤ መልስ ይሰጣል። መልሱ እንደመለሹ የተለያየ ቢሆንም የእንበሣውን ድርሻ የሚይዘው መዓታዊ መቅሠፍት ከተከተለው የተሳሳተ የፖለቲካና የኢኮኖሚ ጉዞ ጋር ብርቱ ቁርኝት እንዳለው በዘመን ሂደት መሻሻል ያሳየው መንግስታዊ አስተዳደር የደሃ ደሃ መሆናችን ምስክር ሊሆን ይችላል።

ግና ስለምን የተሳሳተ አቅጣጫ ተከተልን? መሪዎቻችን ስለተከተሉት፣ ጫንቃችን ላይ በሃይል ስለጫኑት ። ስለምን ኋላ ቀር ሥርዓት በላያችን ላይ ጫኑበን? ከድንቁርና ጋር በመጋባታቸው?!! ይህቺን ጥንታዊ ታሪክና የሥልጣኔ ባለቤት የሆነች ሀገር እንደምን ከድንቁርና ጋር በሰማንያ ጋብቻ የፈፀሙ

መሪዎች ሊዘውሯት ቻሉ? እንደዚህ አያሉ... ጥያቄው መልስ፤ መልሱ ደግሞ ጥያቄን እየወለደ ይቀጥላል። ማጠቃለያና መደምደሚያ ነጥቡ ግን 'ዘረም ተዘዚረ' ፣ 'አረረም መረረ' ከጨቋኝና አምባገነን ገዥዎቻችን አናት የሚወርድ እይታንም። ምክንያቱም መንበር ወይም ኃይልና ስልጣን በዜጎች ሕይወት የላቀውን ተጨባጭ ተፅዕኖ መፍጠሪያ መሳሪያዎች ናቸውና። አበው በተረታቸው «መሪዎች ሲከፉ ዘመንም ይከፋል!» ማለታቸውም በዚሁ የተነሳ ነው።

በአርግጠኝነት ትላንታችንን ከዛሬያችን ጋር አስማምቶ እንዲያገናኝልን የተገነባው የዘመን ሀዲድ ስብራት ያለው መሆኑ ብዙም አክራካሪ አይደለም። ያ ስብራት የቱ ጋ እንደሆነ በትክክል መለየቱ እና መጠገኛ መፍትሄ የማፍለቅ ጥረት የየዘመኑ ትውልድ አብይ የቤት ስራ ቢሆንም ባላዋቂ ሳሚነት መፍትሄው ቀውስ፤ መድሃኒቱ መርዝ እየሆነብን ካለንበት ዘመን ለመድረሳችን ዛሬም ከድሮ የባሰች የመሆኗን አውነት ለመረዳት ሰው መሆን እና በአካል ዘንድሮን ኖሮ ማለፍ ይበቃል።

እኛ "የአባቶቻችን ልጆች ነን" ለማለት የሚያስደፍር ሞራላዊ ጥንካሬ የለንም። የተሻልን መሆናችንን የሚያስረዳ አዲስ ማንነትም መፍጠር አልሆነልንም። ይህም ቢሆን ራሳቸውን ጨምሮ በአንዱ ጭነት ላይ ቁልል የመከራ ጭነት ከሚደራርቡበት ጨቋኝ ጌቶቻችን አናት የሚወርድ አይደለም። ይሁንና ወቀሳ ብቻውን መፍትሄ ሊሆን ባለመቻሉ ከመከራችን የሚገለግለን አዲስ ዕይታ ያስፈልገናል።

በምንም ሌሊት ቢሆን ለዛሬ ችግሮቻችን ፈታችንን ወደኋላ በማዞር ብቻ የተሟላ መፍትሄ አናገኛለን ብሎ ማሰብ የዋህነት ነው። ትናንት የዛሬ ችግራችንን የምንፈታበት የመፍትሄ ቁልፍ በክብር የተቀመጠበት ካዝና አድርጎ ማሰብም ብዙ እያስኬድም። አርግጥ ነው የዛሬ አይታችንን በመቅረፅ ትናንት ትልቅ ድርሻ ይይዛል። ለዛሬ መፍትሄ ፍለጋ መንደርደሪያ ቁልፍለት የሚሆነውም በዚህ

የተነሳ ነው። ግን ደግሞ ሚዛን እንዳያስተን እንዲሁም እሱን ብቻ በማለም አቅምና ጉልበታችን ጨርሰን ከዛሬ ጋር ሳንገናኝ እንዳይመሸብን መጠንቀቅ ያሻናልና አንንቃ።

በስሜት ሳይሆን በእውቀት ብርሃን የዕይታ አድማሳችንን በማስፋት ለችግሮቻችን የመፍትሄ አማራጮችን ለማመንጨትና ተግባራዊም ለማድረግ መትጋት ያሻናል።

በቀጣይ ምዕራፎች የሚቀርቡት ጽሁፎችም ለዚህ ጅምር ሀሳብና ጉዟችን ደጋፊ ስንቅ በመሆን እንዱ ጥያቄ ከሚወልደው መልስ ስር የሚበቅለውን አዲስ ጥያቄ በማንሳት የማንነት ፍተሻው ይቀጥላል።

መግቢያ

የኃይልና ስልጣን፤ የእርካብና የመንበር ታሪክ ከሰው ልጅ ውስጣዊ ማንነትና ማህበራዊነት ጋር በእጅጉ የተቆራኘ ነው። ሰዎች በጋራ በሚሆኑበት ጊዜና በታ የመሪና የተመሪ ግንኙነት ተፈጥሯዊ በሆነ ሂደት በራሱ ጊዜ እንደሚጀምር ጥናቶች ያመለክታሉ። ከትንሹ ቡድን ፤ ለምሳሌ ከቤተሰብ ጀምሮ ወደ ህዝብና ሀገር የሚዘረጋው የመሪ - ተመሪ ግንኙነት በጊዜ ሂደት በባህሪው የተለያየ መልክና ቅርፅ በመላበስ እንደ ሁኔታውም እየተቀያየረ አሁን ከምንገኝበት ምዕራፍ ደርሷል። የመምራት፤ መመሪት የጽንሰ ሀሳቡ ተፈጥሮ መሠረትም ይኸው ነው።

እርካብ ረከበ፤ ወጣ ከሚለው አረብኛ ቃል የመጣ ሲሆን ከፈረስ ጀርባ ኮርቻው ላይ ለመውጣት በእግር አውራ ጣት ተረግጦ ጋላቢ ከኮርቻው ላይ ለመደላደል ረግጠው የሚፈናጠጡበት መስቀያ ነው። መንበር፤ ደግሞ ወንበር ለሚለው ቃል ወይም ሀሳብ አቻ ፍቺ ነው ብንል ልክ ተደርጎ ይወሰዳል። ለምሳሌ ሊቀ-መንበር ማለት ባለ ወንበር፤ የጉባኤ አለቃ እንደ ማለት ነው። ስለዚህ በየትኛውም የስልጣን ደረጃ ላይ በሚገኝ ወንበር ላይ ለመውጣት ወይም ለመሠየም እርካብን ረግጦ መሆኑን ልብ ይሏል። የስልጣንን ወንበር የሚያስገኘው ኃይል ነው። ኃይል የፖለቲካ፤ የኢኮኖሚ እና የማህበራዊ ግንኙነት ዋነኛ ቁልፍ ሞተር ሲሆን የዚህ ሞተር አይነተኛ ግብ ደግሞ በሌሎች ባህሪ ወይም በሁኔታዎች ላይ ተፅዕኖ በማሳረፍ አዎንታዊ አለያም አሉታዊ ለውጥ የሚያመጡበት መሳሪያ ነው።

ስለዚህ ከመሪው በፊት ኃይል ይቀድማል። ነገር ግን ያለ መሪ ኃይል ጥቅም ላይ ሊውል አይችልም። ስልጣን በማህበረሰብ እርከን በግልፅ የተቀመጠ ማህበራዊ ኃላፊነቶችን ለመወጣት እርካብን ረግጠን መንበር የምንቆናጠጥበት መንገድ ነው።

የርካብና መንበር መመላለሻ መንገድና ትርጓሜ በሁለት ግዙፍ ፅንፎች የተወጠረ መደላድል ሆኖ አናገኘዋለን። በአንድ በኩል ስልጣንን፣ ህብረተሰብንና አገርን ለማገልገል የጋራ ተጠቃሚነትን፣ ለማረጋገጥ የሚጠቀሙበት ወገኖች የመኖራቸውን ያህል በሌላኛው ጫፍ ሥልጣንን የግል ጥቅምንና ከብርን ከሌሎች በላይ ለማስቀደም የሚጠላጠሉበት መሰላል አድርገው የሚቆጥሩት ራስ ወዳጆችም ከነዚህ ቅኝቶች የሚልቅ ቁጥር ያላቸው የመሆናቸው እውነታ የነባራዊው ዓለም ነፃብራቅ ነው። እነዚህ በሁለት ፅንፍ የሚቀመጡና፣ ከሂትለር እስከ ጋንዲ፣ ከሊዲያሚን እስከ ማንዴላ ድረስ የሚሰመሩ አይደረሱ ርቀቶችን በመታዘብ ደግሞም ለግንኙነታቸው በመስጋት ምናልባት በዚህ መሃል ሚዛኑን የጠበቀ መንገድ ይኖር ይሆን ወይ? ብለው ሲጠበቡ ውላው፣ ሲጠበቡ የሚያድሩ ብዙዎች ናቸው። በዚህ መጽሀፍ ለመግለፅና በዘጋች ልብ ውስጥ አድምቆ ለማተም፣ አትሞም ነፍስ እንዲዘራ ለማድረግ የተከተበው ዋነኛ ቁምነገርም ከዚህ የሃሳብ ባህር የተቀዳ በቅንነት የምንፀበልበት ምንጭ ለመፍጠር ነው።

መፅሃፉ በርካብና መንበር ጉዞ፣ በቆይታና መደላድሉ እንዲሁም በመንሸራተቱ ቁልቁለት ዙሪያ ዓለም አቀፍ ተጨባጭ አተያዮችንና አከራካሪ ፍሬ ጉዳዮችን ከማንሳት ጀምሮ ኃይልና ስልጣንን በመተንተን የዘመናችንን ሥጋትና ጥሪ ይዘረዝራል። በዝርዝሩም መነሻ ሥጋትና ጥሪን እንጥሮ መጋፈጥ የምንችልበትን ዕውቀታዊ ሥንቅ ለራሥ ዜጎች ሊያቀብል ይገባል። ከጥንቱና ከልማዳዊው የጥልፍልፎሽ አዙሪት «ሳትቀደም ቅደም» ወይም «ለምሳ ሲያስበህ ለቁርስ አድርጋቸው» ከሚል ኋላቀር ዕይታ ወጥቶ፣ ከፖለቲካ ወገንተኝነትና ከርዕዮተ ዓለማዊ ቀኖና በተለየ፣ በአዲስ ዕይታ፣ በፍልስፍናዊ ለሳ፣ ከአገር፣ ከርካብና መንበር መንፈስ ጋር

በማገኛች የተግባር ልምድን ለማጋራት ታልሞ የተዘጋጀ ነው። መፅሀፉ።

በመቅድሙ ላይ አንድተመለከተው ሕዝባችን ገዢዎቹ በጫኑበት የመከራ ቀንበር ትከሻው ከመገባት አልፎ በተነጠቀው የነገ ተስፋ ጫኔታው ደድሮ እንደባዶ አግር ንቃታት ማውጣቱ ያደባባይ ሚስጥር ነው። ጉዞውም ሁሉም ከድጡ ወደ ማጡ ሲሆን በቀውስ አዙሪት ሲሸከረከር ዘመናት ተቆጥረዋል። ያም ሆኖ ቀስ በቀስ በሂደት እየሰጠመ ካለበት የጨለማ ባሕር በመውጣት ብርሃን ማየት ይመኛል። ለዚህም በሸከሙ ላይ ተጨማሪ ሽክም እንዳይጫኝበት ዘወትር ይፀልያል። ህልው የመሆን የሰው ልጅ ጥልቅ ሚስጥር ከማይነጥፍ ጽኑ ተስፋ ጋር በመንፈስ ተሰናሰልና አሁንም ወገን ተስፋ ያደርጋል፤ “መቼስ ተስፋ መቆን ነው...” እንዲል ሎሬቱ ጸጋዩ ገብረ መድሀኒን፣ እንዳለመታደል ሆኖ ታዲያ ሕዝባችን በተለይም ወጣቱ ምኞቱ ቅገጉ ሆኖ የተደመደመበትን እንጂ ፍሬ ከሚሰጥበት አጋጣሚ ጋር መገናኘት ከራቀው ዘመናት አልፈዋል።

የግሊያኑ የህግ ሊቅና ፈላስፋው ሲሰር፣ ታሪክን ስለማወቅ አስፈላጊነት ሲናገር፣ “እርሱ ከመወለዱ በፊት ስለነበረው ታሪክ የማያውቅ ማንኛውም ሰው እንደሆነ ይቆጠራል” ብሏል። ታሪክን ማወቅ ትናንትን በከፋ መልኩ ላለመድገም ትምህርት የሚገባበት ምቹ የልምድ መሸመቻ ገበያ ነው። በነፍስና ሥጋ አልፎ አልፎም እየቆረቆረን የምንጓዝበት መንገድ አንዳንዴም ተደላድለን አረፍት የምንወስድበት ባለ ጥላ አፀድም ነው ማለት እንችላለን።

አስከፊውና እሳዛኙ እውነታ ለእኛ ለኢትዮጵያውያን ታሪክ ተደላድሎ ማረፊያ አፀዳችን ከመሆን ይልቅ የሾህ መንገድነቱ የሚልቅ ይመስላል። ለራሷ ሰውዲቷ ሀገራችንም ቢሆን ታሪክ ጌጧ ብቻ ሳይሆን ሽከሚም ጭምር ነው። ጉዳዩ ቀዝቅዝ፣ ብርሃኗ ደብዝዞ እንደደጋገን ጎብጣ ከምናገኛት የዛሬይቱ ኢትዮጵያ ጉስቱል ገላ ላይ የምናነበው የቅኔ አሻራ ይኸንኑ መራራ ዕውነት ይመስከራል።

፡ ሀገሪቱ አሁን የምትገኝበት ድንቁርናና ችግር፡ ሆኖም ማጣትና ሕላቀርነት ምክንያቶች ሁሉ የሚቀዱት ከእርሱ 'ታሪክ' ከሚባለው ጥልቅ የትላንት ባህር ውስጥ እንጂ ከሌላ ክየትም ሊሆን አይችልም፡ ፡ ...ከዚያው ነው፤ በረከታችን ከመሆን ይልቅ መርገምት ሆኖ ከተጣባን ከእድሜ ጠገቡ የመክራችን ኩሬ፤ በእንድ ቃልም ከታሪካችን ተብሎ ይጠቀሳል፡፡

በዘመናችን የርኩብና መንበር መመላለሻ ሀሳብ የተጓዙት ጨካኝ መሪዎቻችን በጌጡ እየደመቁ የሆዝቡን ሽክም ግን አብዝተው እና እጠግከረው ሜንቃው ላይ ቆልለው በማለፋቸው፤ ስልጣንም በኃይል እና በጉልበት እንጂ በፍቅርና በአውቀት የሚመላለሱበት ስላልነበር አርሶም ሳያንስ ይህ ቅንነት የታጣበት መንገድ በድንቁርና ታጅሎና በስውር ደባ ተጠላል። ዘመናችን እንዲሻገር በመፍቀዳቸው፤ በግሪክ አፈ ታሪክ ውስጥ ቋጥኝ ድንጋይ ከተራራ እግር ሥር ወደ ተራራ እናት አድሜ ልኩን እንዲገፋ በአማልክት እንደተፈረደበት ምስኪን ዜጋ እኛ ኢትዮጵያውያንም የተሜነንን የታሪክ ቋጥኝ ሥነገፋ ዘመናት ተቆጥረዋል፡፡ ከተራራው እግር ሥር ያነሳነውን ቋጥኝ ከተራራው ሜፍ በታላቅ ስቃይ አውጥተን አደረሰን ብለን ለአፍታ እንኳ አረፍት አግኝተን ልባችን ሳይሞላ ድንጋዩ ወደነበረበት የተራራ እግር ስር ተገከብሎ የኋሊት አየተመለሰ ይሄው ዘላለም ዓለማችንን ከተራራው ሜፍ ተደለድሎ የማይረጋ እና አፎይታ የማይሰጥ የመከራ ቋጥኝ ስንገፋ አለንው፡፡መኖር ከተሳለ፡፡

የታሪክ እጋጣሚ ሆኖ የዘመናችን ትውልድ ልቡ ከዚህ በላይ መገፋትን፤ ሜንቃው ከዚህ በላይ መሜንን ፤ ከንዱ በተራራ እናት ከማይረጋ አለት ጋር መዋደቅን ማስተናገድ በጀጅ የሚል መንፈሳዊና አካላዊ ዓቅምን የታደለ አይደለም፡፡ በመሆኑም በእርኩብና መንበር መመላለስ የሚሻ የዚህ ዘመን ሰው በመሆኑ ከዘመኑ ጋር አሰላለፉን ማሳመር ይገባዋል፡፡ ከዘልማዳዊው የርኩብና መንበር ዕሳቢ ውጥቶ በጌጡ አብሮ ለማግኘት ከጭንቀትም አብዝቶ ለመሸከም ሜንቃን ማዘጋጀትም ያስፈልጋል፡፡ ለዚህ የተቀደሰ ተግባር በአካልም

በመንፈስም ራሱን ለማዘጋጀት እርቆ ማስተዋልን ጥዝቡ ያደረገ፤ ቆራጥ፤ ብልህና አስተዋይ መሆኑን ይሻል፡፡ ከማንምና ከምንም ነገር በላይ ራሱን ለአገልጋይነት መሞሸርና በፈቃድ መስጠት የውድቃ ግዴታ ይሆናል፡፡ ለዚህ መሰሉ የተቀደሰ ተግባር፤ ሰብዓዊነትን ለተላበሰ የአውቀት ሙሽርና ሁሉም ራሱን ያዘጋጅ ዘንድ ይህ መፅሀፍ በጃችን እንዲገባ በማድረጉ ደራሲው የዜግነት ኃላፊነቱን እና ግዴታውን ተወጥቷል፡፡

መልክም ንባብ!!

ክፍል አንድ

“ችግሩን በፈጠረው እስተሰሰብ፣ ችግረን መፍታት አይቻልም”

አልበርት አንስታይን

የአበው ውብ ብሂል...

ከችግር አላቆ መፍትሄን ቢጠራም

እሾህን በእሾህ ለችግር አይሰራም።

እናም...

መንገዱን ለውጦ

ሌላ ሀሳብ ለማዘመር

ልብ ካልቆረጠ... ከሆነ ስስታም

በችግር አምጪ ሀሳብ

ችግሩ አይፈታም።

ምዕራፍ አንድ

የዘመኑን ሥጋትና ጥሪ መጋፈጥ

ተምሳሌት (metaphor) በሰዎች ዘንድ በቀላሉ ግንዛቤን ለመፍጠር የምንጠቀምበት አይነተኛ መንገድ ነው። ከዓለም አንዲሁም ከኢትዮጵያ ጋር በቀላሉ የሚመሳሰል ተምሳሌት ጥቀሱ በባል እውቁ ፀሃፊ ተውኔት የዊሊያም ሼክስፔር ስራ ከሆነው ከሐምሌት መስተካከል የሚችል ጥበባዊ ስራ ማግኘት እጅጉን ከባድ ነው። ትያትሩ ከገሀዱ ዓለም የተቀዳ እና እሱም ለንፍስ የሚያሳይ ሁኔታ ስራ ነው። በቴሌትሩ መጨረሻ፣ በሁሉም ዘንድ ጭካኔ ስርጾ እርስ በእርስ ይጫረሳሉ። ሞኝነት በታውን ሲይዝ፣ መጥፎ የሰሩት እርስ በእርስ ይተላለፃሉ። በጊዜ ቆይታ ከሰተቶች ልማድ ሆነው በግልፅ ይተገብራሉ። እውነት ተጣማ ሁኔታን አንድትመስል ይደረጋል። እውነታን አፍርሶ በመገንባት እንደገና ከህሰት ጋር ያመሳሰሏታል። ትራጅዲው ይቀጥላል፤ አይቀራው ጉዳይ ግን ተመልሶ ይመጣል፤ አይቀርም።

ሰው በራሱ ዓለም በሰመመን ይሰምጣል። ከሰተቶች እርስ በእርስ አየተደጋገፉና አየተመጋገቡ ወደፊት ይጓዛሉ። በዚህም ሁኔታ ምንም ነገር ማመን አራሱን ማጥፋት ይሆናል። ተከታዮች ፍላጎታቸውን ያልፋሉ። በውጤቱም ስብዕና ማንነቷ ተገፎ ሌሎች እንዳሻቸው የሚዘውሯት ተኳታች ጋራ ትሆናለች። መሪዎች በየጊዜው በሚያመነጩት አመክንዮና ራሱን ማሳመኛ ዘዴ ተስፋ ከመቁረጥ ይድናሉ ወይም የዳኑ መስለው ይታያሉ። በሂይትም

የሀኔታው አካል ይሆናሉ። የተፈጥሮ ፅውቀት ይታወራል። ስልጣንም የባይተዋርነት ምንጭ ይሆናል። ምንም እንኳን ጨለማው ገለልተኛ የነበረ ቢሆንም መጨረሻ አካባቢ ግን አጥቂ ይሆናል። በትወና ውስጥ ሌላ ትወና ይቀጥላል።

በትክክል የታሪካችን ወንዝ መፍሰስ የጀመረበትን መነሻ ዘመን ከወሰድን ኢትዮጵያ ሺህ ዓመታትን የተሻገረ አክራሪ ታሪክ ያላት አገር ናት። በአጭር ምድራዊ ርቀት ከዳሎል እስከ ራስዳሽን የሚቆያየር የአየር ንብረት፣ መልከዓ-ምድር፣ ደንብና ፍጹህ፣ ዕለታዊና አንስሳ፣ ጥንታዊ እምነት ከቀባ ባሕል ጋር አጣምሮ የያዘች፣ በተፈጥሮ ለግብርና ተስማሚ መልከዓ ምድር እና የአየር ንብረት የታደለች ሀገር ናት። ከሀገሪቱ ሀዝብ ከግማሽ በላይ የሚሆነው ዜጋ በአምራች ዕድሜ ላይ የሚገኝ ወጣትና ከ27 ሚሊዮን ህዝብ በላይ በትምህርት ገበታ ላይ ያለበት ሀገርም ነች። ይህንን እምቅ ኃይል ከሰራ አጥነት፣ ከኢ-ፍትሀዊ ተጠቃሚነት ተላቆ ወደ ምርት ቢገባ ለውጥን የሚያቀጣጥል ከፍተኛ የፖለቲካ ኃይል ሊሆን መቻሉ እያጠያይቅም።

ታዲያ ለምን ኢትዮጵያ የዓለም ድህ ሀገሮች ጭራ ሆነች? የሺህ ዓመታት የነጻነት ጎህ የፈነጠቀባት አገር ስለምን አስከ አሁን በጭቃ ውስጥ ተቀርቅራ ቀረች? ዙርያ ገባችንን እንመልከት። ሀገሪቱ ያላት ጂኦ-ፖለቲካል አቀማመጥ፣ መልከዓምድርና የህዝብ ቁጥር የአፍሪካ የኢኮኖሚ ዋልታ ሊያደርግ የሚችል እምቅ እቅም በውስጡ ያቀፈ ነው። ነገር ግን ዘፈም ሀገራዊ መሠረተ-ልማት መዋቅሮቻችንን ከማሳቀቅ ወደ ሚደስመክ ከፍታ ማሳደግ የሚያስችል መንፈሳዊ ዝግጅት ውስጣችን አልተፀነሰም። ፍቅራችን የበቀልንበትን፣ የተሳሰርንና የተፈተልንበትን የሹፋብ ጉንጉን ከማጠናከር እና ከማስረዘም ይልቅ ውሳኔን የሚያሳጥር ትስስራችንን የሚያላላ ከአድማሳዊ ዕይታ ይልቅ በመንደር ጣጣ የተደፈቀ፣ ከአፀድ ይልቅ ምሽግን ሙጥኝ ማለትን የመረጠ ሆኗል።

ማህበረሰባችን በተቃርኖ ዋልታዎች ላይ ሰፍሯል። የብሄር፣

ሀይማኖት፣ የጾታ፣ የኑሮ ደረጃ ልዩነቶቻችን ስር እየሰደዱ ነው። እውቀታችን ትግራችንን የምንፈታበት ከመሆን ይልቅ የሌላ ትግር መፍለቂያ ምንጭ ሆኗል። ዛሬ ሀገራችን ላይ ዋነኛ የጸብ ምንጭ እየሆኑ የመጡት የሀይማኖትና የብሄር ግጭቶች ፈጽላ ቆጥረው ድግሪ በጫኑ ኢትዮጵያውያን ፊትአውራሪነት የሚዘወዱ ናቸው። ውጤታማ የምንለው ተቋምም፣ ሥርዓትም ሆነ የዕውቀት ማህበረሰብ መገንባት አልሆነ ብሎን አገልግሎት መስጫ ተቋሞቻችን እያረጁ፣ እየበሰበሱ፣ በአድካሚ ቢሮክራሲ እየተተበተቡ፣ ከአርካታ ይልቅ የምሬት እና የብስጭት ምንጭ ከመሆናቸውም በላይ የሙስናና የብልሹ አሰራር ቋት ሆነዋል። የህግ የበላይነት አለት በዕለት ዕየተሸረሸረ ቀጥኖ ሊበጠስ ሲታረብ የግለሰቦች ህግ አብቦ ይፋፋ ጀምሯል። መፃፍ ካልደከመን በቀር የትግር ዝርዝሩ አይቆምም፤ ይቀጥላል። የምንገኝበትን ሀገራዊ እውነታ ይበልጥ አሳሰቢ የሚያደርገው የተተበተብንበት ትግር አያልቁ መሆን ብቻ አይደለም። የከበበን አስፈሪ ሉላዊ እውነታም እንጂ።

ዓለማችን በተለይም አሁን ባለንበት ዘመን እጅግ ብዙ መልካም ነገሮችን እንደመያዘ መጠን ከፊቷ የተጋረጡ ብዙ መስናከሎችም ዙሪያ ገባዋን ከበዋት ይገኛሉ። ሀገራት ከሀገራት ጋር የሚያደርጉት ግጭት፣ የት ይደርሳሉ የተባሉ የግዙፍ ተቋማት ውድቀት፣ እንዲሁም የፖለቲካ ሽኩቻ ለዓለማችን ራስ ምታት ከሆኑ ሰነባብተዋል። በተቃራኒው ደግሞ በሰው ልጆች ማህበራዊና ኢኮኖሚያዊ ሀይሳት ውስጥ እጅግ ብዙ ተስፋ ሰጪ ጅምሮዎች አዚህም እዚያም ሮጫቸው ፈንጥቆ መታየትና መለመድ ጀምረዋል። እጅግ አስገራሚው ነገር የሰው ልጆች የስልጣኑ ጥግ ይባሉ የነበሩ ነገሮች እንኳን ከአሰራራቸው አስከ አጠቃቀማቸው ተቀያይረው ዛሬ ኋላቀር ለመባል በቅተዋል።

ይህንንም አስመልክተው ቼክ ሪፐብሊክን እ.ኤ.አ ከ1993 እስከ 2003 በእንደራሴነት ያስተዳደሩት ፀሐፊ ተውኔቱ ቫክላቭ ሃቭል እንዲህ ሲሉ አስቀምጠዋል። “እኔ እንደሚሰበው ይህ ዘመናዊ ዓለም

ለማብቃቱ ማሳያ የሚሆኑ ጥሩ ምክንያቶች አሉ። ዛሬ ሁሉም ነገር በሽግግር ጊዜ ውስጥ እያለፍን እንደሆነ ያሳያል። እንደ ነገር ሲጃጅና ከግልጋሎት ውጪ ሲሆን በተጓዳኝ ሌላ ነገር በስቃዩ ውስጥ ምጡን ጨርሶ ሊወለድ ይሞክራል። ይህ እንደ ነገር መሰረቱ እየተናደ፣ እየበሰበሰ እና ራሱን እያዳከመ ባለበት ሁኔታ በተቃራኒው ሌላ እንደ ድንቅና ምንነቱ ተለይቶ ያልታወቀ ነገር ከፍርስራሹ ስር ፈንቅሎ ለመውጣት እየሞከረ ነው።”

ይህ የሥነ-ሥርዓትና የመረጋጋት እንቅፋት በየትኛውም ጊዜ የሚቀረፍ መሆኑን ለመረዳት እጅግ አስቸጋሪ የሆኑ ሁኔታዎችን አልፎ እየወጣ ያለውን የሰው ልጅ እሸናፊነት መመልከት ብቻ በራሱ በቂ ነው። አስራአላውያን፣ የሰው ልጅ በቂ ውሃ በማጣት ምክንያት በረሃብ ማለቅ የለበትም፤ ብለው ዝናቡን እንደፈለጉ ለማዝኩብና ለማቆም የሚያስችል ቴክኖሎጂን ሰርተው ተግባራዊ ሊያደርጉት የመታረባቸው እውነታ ለሳሳው ሀሳብ እንደ ጥሩ ማሳያ ይሆናል። የዘመናችን ትልቁ ስጋት ሀገራት አርስበርስ የሚያደርጉት ግጭት ብቻ ነው፤ ተብሎ የሚታለፍ አይደለም። ምክንያቱም “ግጭት” እሸናፊና ተሸናፊው የማይሰየምበት፣ አትራፊና ከሳራው የማይለይበት መሆኑን ዓለማችን ከተረዳች ሰነባብታለች። ለዚያም ነው፤ በየበታው ያሉ አለመግባባቶችን በጠረጴዛ ዙሪያ መፍታት ተቀዳሚና በላጩ ምርጫ በማድረግ መከራዎችና ጥረቶች እየተደረጉ ያሉት። በአንፃሩም ከአንዳንድ አካላት ዘንድ የሚንጸባረቅ አጥፊ አስተሳሰብ እንዲሁም በህብረተሰቡ የጋራ ጉዳይ ላይ ፈላጭ ቆራጭ በመሆን ውሳኔ ሰጪ የሆኑ አካላት በዓለማችን ላይ ከፍተኛ የግጭት ሥጋት ጥላውን እንዲያጠላ ተጠቃሽ ምክንያት ሆነው እናገኛቸዋለን።

ትርታው ከፍ አያለ የመጣውን ግፊትና በአንጻሩ እየቀነሰ የመጣውን ነጻነት ከተረዱ በኋላ በቢሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች ተወልደው የሚያድጉበት፣ በዓለም ምጣኔ ሀብታዊ ሥርዓት ላይ ትርጉም አዘልና ፍትህዊ የሆነ የነቃ ተሳትፎ እንዳይኖራቸው በሚያደርግ ሁኔታ ውስጥ እንዲያልፉ የሚጋብዘውን የዚህ ተመሳሳይ ሥርዓት

ሌላ ገፅታ በጉልህ ታትሞ ይገኛል። ኢበዛኛዎቹ የዓለም አንቅፋቶች ደህነትን ተገን አድርገው የተወለዱ በመሆናቸው ደህነት ዓለማችን ላይ ከፍተኛ ሥጋትን መፍጠሩ አልቀረም። ዓለማችን ይህንን ክስተት ተረድታ አልባት ከመስጠት ይልቅ ለባለጸጋዎቹ አንቁላልን ለድሆቹ ደግሞ ኩሷን በመስጠት ዕድልና በረከቷን ቀን ለሞላላቸው እንካቸው ማለፉን ጥቅታቸውን ይሳያሉ።

ምንም እንኳን አንዳንድ ሀገራት ህዝቦቻቸው የበለጸጉ ቢሆኑም በተቀረው ዓለም የሚገኙ የሰው ልጆች ግን ደህነት በሚባል ሠንሰለት ተጠፍረው፤ አሰቃቂ በሆነው የርሃብ፣ የዝቅተኝነት፣ በይሉኝታ የመሸብብ እና በጠባቂነት አለንጋ እየተገረፉ የሚሸር ቁስላቸውን አያስታመሙ፤ የማይፋቅ ጠባሳቸውን አያስታወሱ፤ የማይታሰቡ ዕንባቸውን አያረሱሉ እና ነገን በተስፋ አያለሙ፤ ሊኒጋ ሲል በሚጨልም ፅልመት ውስጥ እንገታቸውን ደፍተው እናገኛቸዋል። በአጠቃላይ የምንኖርባት ምድር 80 በመቶ የሚሆነውን ህዝቧን በድህነት መገንታት አገብጣ የእንፋዲድ አያስኳሉት ትገኛሉ።

ቁጥራቸው ከግማሽ በላይ የሚሆኑ የዓለማችን ህፃናት ምሽት በሚሰሩና አሰቃቂ በሆኑ ሁኔታዎች ውስጥ እየተሰቃዩ የሚገኙ ከመሆናቸውም ባሻገር በየቀኑ ህፃናት ለሞት መዳረጋቸው ከሰው ልጅ አሳቢነት ከስተቶች መካከል ተጠቃሹ ነው። ይህንንም ነጥብ የሚያረጋግጡ መሰረታዊ ጭብጦችን በማሳያነት ለማቅረብ ልሞከር።

■ በግብርናና በምግብ ምርት አቅርቦት አስተማማኝ ደረጃን ለመጨበጥ ከፍተኛ ሃብት የሚታፈስበት ሥርዓት ያለ ቢሆንም በሌላም በኩል በህይወት የማያቆይና ዝቅተኛ ጥራት ያለው እርዳሁም አካልንም ሆነ አካባቢን ለብከለትና ጉዳት የሚዳርግ ምግብ ማምረት የቀጠለበት ሁኔታን ልብ ይልል፤

■ የትምህርት ሥርዓትን ለማጎልበት ቀላል የማይባል መዋዕለ ነዋይ የሚፈስ ቢሆንም የሰዎችን መግሊ እድል የሚወስኑ ቅርፅ ለማስያዝ የሚያስችሉ ትምህርት ቤቶችን፤ ከፍተኛ የትምህርት ተቋማትን እና የትምህርት ሥርዓትን መፍጠር አለመቻሉን በተጨማሪም መታዘብ ይቻላል፤

በእግሩ ባሳለው ሀሳብ ላይ ተንተርሰን ጥቂት ገፋ እናጀርግና ከሌላኛው ፅንፍ ጋር እያነፃፀርን መመልከታችንን እንቀጥል። ዓለም ለአንዱ ፊቷን ለሌላኛው ጀርባዋን ሰጥታ የምናገኛት መሆኑ አሙን ነው። በሚሊዮን የሚቆጠሩ የዓለማችን ህጻናት የሚላሰ የሚቀመስ አጥተው በምግብ እጦት እንደ ቅጠል በሚረግፉበት አለማችን ውስጥ ከዚህ ትዝብታችን ብዙም ሳንርቅ ምግብ ተትረፍርፏቸው ወደ ገንዳ እና ጉድጓድ የሚደፉ አያሌ ምዕራባውያን አገራት እንዳሉ መዘንጋት አይኖርብንም። አዚሙ ወደ እኛም አየመጣ ያለበት ትዕይንት ይስተዋላል።

ዓለማችን እስከ ጥላኔት ማርስ ድረስ መጓዝ የቻሉና ከፍተኛ ቁጥር ያላቸው የተማረ ጋይል ቢኖራትም ከላይ የተወሰኑትን ክስተቶች የሚሸሩና እንደ ልብሽ ጨርቅ አውልቀን እንጥል ዘንድ ያስቻሉ ጠቢባን ግን ማፍራት አልተቻላትም። ለሰው ልጆች ችግር መፍቻው ቀልፍ በሰው እጅ የመሆኑን ያህል ችግሮቹን ከናካቴው ለማስወገድ እንዳይቻል ካደረጉ ምክንያቶች አንዱ ራሱ ሰው ነው። ገሚሱ ለችግሮች መፍትሔ ሲያፈለልግ ገሚሱ ደግሞ የመፍትሔው ማርክሻ ችግር ማፈላለግ ላይ ተጠምዶ ይውላል። የኮምፒውተራችን ቫይረስም ሆነ እሱን መከላከያው ጸረ ቫይረሱ የሚሰራው ያው በኛው በሰዎች አይደለም። አበው ብሬ ካራጁ! እንደሚሉት አልቃሽና አስለቃሽ፤ ገዳይ እና ሚቸ፣ አጥፊ እና ጠፊም አንድ ላይ በመሆናቸው ችግሩን የመቅረፍ ስራ ያው ከውሀ ቅዳ ውሀ መልስ። የዘለለ አልሆነም።

አሁን ላይ ዓለማችን በብዙ ጥልቀልፍ ውጣውረዶችና በተለይም በፖለቲካና በህይወት አከራሪዎች ሳቢያ የሥጋት ቀጠና ከመሆን ከቆ አጣ ፈንታ ጋር ለመኖር ተገድዳለች። ምንም እንኳን የሹብርተኝነት ህግ ቢወጣም፤ ከፍተኛ በጀት ቢመደብ፤ በየእቅጣጫው ጥበቃው ቢጠናከርም፤ ከእነዚህ አካላት በሚሰነዘሩ ጥቃቶች ብዙ በታዎች ላይ ሰዎች መሞታቸው ቀጥሏል። ብዙዎች የወጡበትን ዓላማ ሳያሳኩ በወጡበት ቀርተዋል፤ ብዙዎች የሚወዱትን ወዳጅ ዘመድ ተነጥቀው ልባቸው ተሰብሯል፤ ብዙዎች በየቀኑ ከቢታቸው መውጣታቸውን እንጂ ወደ ቢታቸው መመለሳቸውን አርግጠኛ መሆን ተስፏቸዋል፤ ብዙዎች ነገን አሻግረው ቢያልሙም ምንጩን በቅጡ ባልተረዱት የሹብር ጥቃት የናፈቁትን ነገ ማየት ሳይችሉ ዛሬ መጨረሻቸው ሊሆን በቅቷል። - የሞት ፅዋን ከመጎንጨት ያመለጡ ተስፈኞችም ቢሆኑ ከመኖር ወድያ እና ከመሞት ወዲህ ተጥለው የልዕለ ተፈጥሮን ረድኤት ይጠብቃሉ፤ ብዙዎች ቤት ንብረታቸው ወድሞ ባልተጠበቀ ሁኔታ ኑሯቸው ተመሰቃቅሎ አሁን ብቻ ለሚኖሩበት ጊዜያዊ መጠለያ ካምፕ፤ ገሚሱ ለባይተዋርነትና ሰደት፤ የተቀረው ደግሞ ሰብዓዊነት ለራቃቸው ነፍስ በላዎች የገቢ ማስገኛ አዲስ የስራ ዘርፍ መፍጠሪያ በመሆን የመከራ እና ሰቆቃ ህይወት መግፋት ዕጣ ፈንታቸው ለመሆን በቅቷል።

በቀድሞ ጊዜ ዓለማችን ትታወቅባቸው የነበሩ በጎም ሆነ መጥፎ ነገሮች ዛሬ መልካቸውን ቀይረዋል። ማህበራዊ መስተጋብሮቹ ሁሉ አዲስ አቅጣጫን ይዘዋል። እነዚህ ለውጦች ባህላዊ እና ዘመናዊ በሚባሉ ሁለት ሚዛኖች መሀል እየተናጠች ትገኛለች። ምንም እንኳን ዘመናዊነት ይዞ የመጣቸው ብዙ መልካም ነገሮች ቢኖሩም ያጠፋቸው ነገሮችም እንዳሉ ብዙዎች ይስማማሉ። በምዕራቡና በሌሎች አገራት የተነሳው የአከራሪነት ፅንፍ፤ በሚቀነቀነው የአስተሳሰብ አቅጣጫ እና በለውጡ የተማረሩ አካላት መኖራቸው አንዱ ማሳያ ነው። እነዚህ አካላት፤ ለዓለማችን ቁሳዊ አምልኮት እንደሚያዋጣ ሽንጣቸውን ገትረው ይሰብካሉ፤ ለዘመናት አብሮን የቆየ ክብራችን፤ የአኗኗር ዘይቤያችን እንዲሁም የህይወት

ትርጉማችን የማንነታችን መገለጫ በመሆኑ ወደ ቀደመው የህይወት ዘውኃችን መመለስ እንደሚኖርብን ይመክራሉ። ዘመናዊነት እነዚህን ማንነቶች እየቀማን በመሆኑ 'እንፈልገውም' ሲሉም ይደመጣሉ።

ዓለማችን እንደ መንደር ትሆናለች የሚለው የእንደ ወቅት ሃሳብ አሁን አሁን አውን እየሆነ መጥቷል። በመሆኑም የግለሰብም ሆነ የአገር ዕጣ ፈንታ የዓለም አቀፍ ተፅዕኖ ሰለባ መሆኑ እርግጥ ነው። በዚህ ዘመን በተለይም ሰልጥነዋል የሚባሉት የምዕራባውያን ባህልና አስተሳሰብ በዓለማችን ላይ ከፍተኛ አሻራውን እያሳረፈ መምጣቱ ግልጽ ነው። በተለይም ባላደጉ ሀገራት ውስጥ የሚገኘው ወጣቱ ትውልድ የማያውቀውን ሀገር ናፋቂ ከመሆኑም በላይ የራሴ የሚለውን ደግሞ እንዲጠላ እያደረገው መጥቷል። በራሱ ማንነቱ የማይኮራ፤ ጭራሽ ማንነቱ የሚያሳፍረው፤ አራሱን ለመደበቅ የሌሎችን ጭንብል የሚያጠልቅ፤ እደገ እያለው በዳበሳ የሚኖር ወጣት ቁጥር ጨምሯል። እካሄዱ፤ አለባበሱ፤ አነጋገሩ፤ የአኗኗር ዘይቤው፤ ስላምታ አሰጣጡ፤ ለነገሮች ያለው እይታ ሁሉ... ከነዚህ ሀገራት የፕሮፓጋንዳ ማሸን የተቀዳ እንጂ በውል እንኳን ያልተኮረጀ ግማሽ ልጄ ግማሽ ቀንጄ እይነት አጉል አዚም እየሆነ መጥቷል። ይህ ሁኔታ አፍሪቃዊነትን አጠልሽቶ ምዕራባዊነትን ጭፍን የእድገት እና የስልጣኔ መንገድ አድርጎ የሚያሳይ አደገኛ ከስተት እየሆነ መጥቷል። በመሆኑም እንደ አገርም፤ እንደ ዜጋም ማንነትን አስጠብቆ ከሚፈለገው ደረጃ ለመድረስ ብርቱ ትግል ማድረግ ለነገ የማይባል አስቸኳይ የቤት ስራ ሆኖ እንደ ጋራጣ ከፈታችን ቆሟል።

በሉላዊነት መንደር መጠቃለል ማምለጫ የሌለው ምርጫ በሆነበት በአሁኑ ዘመን ዜጎች ቁልፍ የመወዳደሪያ አካል ናቸው። በዚህ ውድድርም ዘወትር ተገዳዳሪ ሆኖ ለመገኘት ዜጎች ለሀገራቸው የሚገራቸው ጥልቅ የሆነ ፍቅር፤ ሀገራቸውን የእድገት ምሶሶ ላይ የመስቀል ፅኑ ፍላጎት፤ በሚያጋጥማቸው መልካም ያልሆነ ምላሽ የማይናድ ቆራጥነት፤ በሌሎች ላይ ጥገኛ ሆኖ ለመዝለቅ ከቁጭት

የመንግሥት አምባሳዊ ባይ ልቦና እና ሌላም ተነሳሽነታቸውን የሚያበረታታቸው አጋዥ ነገር በሙሉ ያስፈልጋቸዋል።

የሉላዊነት ሐሳብ ከማንነታችን ጋር ያለውን ርቀትና ተቀራኝ እንዲያሳይልን በዕውቀቱ ስዩም የተቀኛችን እንድንገኝ ማለትም ልምዝገብ።

የጋራችን ዓለም የጋራችን ሰማይ

የብቻችን ህመም የብቻችን ስቃይ።

የኢንዱስትሪ አብዮትን ተከትሎ ልዕልና ያገኘው የካቢኔ ሊስት ሥርዓት የዓለማችን ብቸኛ የኢኮኖሚ ርዕዮት አማራጭ ተደርጎ እንዲወሰድ በተጨማሪም ዓለም ያስመዘገባቸው ውጤቶች ቢረዱትም ዛሬ ከሚገኝበት ምዕራፍ ለመድረስ ከፍተኛ የሰው ህይወት መጥፋትና የንብረት ውድመቶችን ማስከተሉ ይታወቃል። ዓለምን ዛሬ ከአድማስ እድማስ የሚንጣት የመከፈል ሽል የዘሁ ርዕዮት ነቀርጣዊ ጽንሰ ከመሆን አይዘልም። በመሆኑም ይህ ርዕዮት በውስጡ የነገሱትን አጥፊ ግድግዳዎች በስልጣኑና ስብዓዊ እካሄድ አጥርቶ ወደላቀ ከፍታ ይሸጋገራል? ወይስ ልክ እንደቀድሞው በማይፈቱ ቅሪቶች ተደነቃቅፎ ወደማይቀረው ሕዝባዊ አመፅ፣ አውዳሚ 'ጦርነት' ይሸጋገራል? አለበለዚያስ 'ጥበብና አስተዋይነት' ተላብሶ የጋራ ተጠቃሚነት በማረጋገጥ ቦታውን ያበረከባል? የሚለው ጥያቄ ሊደርቅ እንደተዘጋጀ እርግጠኛ የፍየል ቆዳ በሁለት ፅንፍ ዓለምን ወጥቷል።

ይህ ሁኔታ ዓለማችን ከሁለቱ ፅንፎች አንደኛውን መምረጥ እንዳለባት ያሳያል። የመጀመሪያው አማራጭ 'ልዩነትን በጥበብ ማስታረቅ' አልያም 'ባለመስማማት መስማማት' ሲሆን፤ ሁለተኛው አማራጭ ደግሞ 'ዓለም በኔ አመለካከት ዙሪያ መሸከርከር አለባት' ብሎ ለስተኛውን የዓለም ጦርነት ማስነሳት ነው።

በብዙዎቻችን ልብ ውስጥ ተስፋ መቁረጥ ተደላድሏል። ከወጣነው የድል ከፍታ ይልቅ የሠመጥንበት የመከፈል ጉድጓድ ጥልቅ ሆኖ

ይታየናል። ነባሮቹን ችግሮች አሰውጦሪን ሳይሆን ቅጥረን ሳንጨርስ ሌላ አዳዲስ ችግሮች በላያችን ይጫናሉ። በእጃችን ያለውን የመፍትሄ ቁልፍ ማየት እስኪያቅተን ድረስ በዙሪያችን መከራና ችግር እንደተራራ ተቆልሏል። ቢተሰብ፣ ማህበረሰብ፣ ሕዝብ እና ሠብዓዊነት የሚለው ተፈጥሯዊ ትስስር በድንገት ሳይሆን ታስቦበት እንዲፈረክከስ የተደረገ ይመስል መብታቱ አይሏል። በወዲህም ሆነ በወዲያ ከዝምድና ይልቅ ጠላትነት ነግሷል። በተለይም በፖለቲካ፣ በኢኮኖሚና በማህበራዊ ሕይወታችን ውስጥ የጋራ ተጠቃሚነታችንን የማረጋገጥ የኃላፊነት ቀንበር የተጫነባቸውና ለርሱም ተፅእኖ መፍጠሪያ ኃይልና ሥልጣን በጃቸው የጨበጡ ቀዳሚዎች፣ እስተዳዳሪና መሪዎች ለአፍ ካልሆነ በቀር በተግባር ጆሮ ዳባ ልበስ ብልዋል። በሙሉ ዓይን ከችግራችን ጋር መተያየት አቅመዋል።

በዘመን ሂደት ያልተፈታ ችግር በዘመን ሂደት የችግር ካንሰር ይሆናል የሚል አንድ አባባል አለ። አውነት ይመስላል። ካንሰር በዘመናዊ መድሃኒት ፈውስ ሊያገኝ ስላልቻለ ተስፋ ቆርጠው የሚቀበሉት ብዙዎች አይደሉም። በዘመናዊ ሕክምና በማይድን በሽታ የተለከፈ ዜጋ በሕይወት ተስፋ ቆርጦ አይቀመጥም። ይልቁንም መፍትሄን ከባሕላዊ መድሃኒት ለመፈለግ ወደዚያ ያቀናል። ከሆነላት ሌሎችም የሱን መንገድ እንዲከተሉ ይሰብካል። ትክክለኛ መፍትሄ ያልተሰጣቸው ችግሮቻችን ዘመን ሲያስቆጥሩ ትክክል ያልሆነን መፍትሄ የችግር መፍቻ አድርገው ቢወስዱ አያስገርምም። በዚህ ሂደት መውቀስ ያለበት ለችግሩ መፍትሄ ያጣው በሽተኛ ብቻ ሳይሆን ትክክለኛ መፍትሄን የነፈጉት ሐኪሞችም ጭምር መሆናቸው አሉ አይባልም። ውጤቱም የዘሮ ድምር ነው።

የዓለማችን የነፃነት ፋና፣ የዘርና አምነት መቻቻ መሰረት ተደርጋ በምትቆጠረው ሀገረ አሜሪካ ግንኙነቱን የሚቆርጥ ግንብ አሳንገላሁ፤ ሀይማኖትን መሠረት አድርጌ ሺዛ ሥርዓቱን አላውጣለሁ፤ ለማለት የደፈረ ፖለቲከኛ መፈጠሩ ብቻ ሳይሆን

ሁለት መቶ ዓመታት ያስቆጠሩ የፓርቲ አጩዎችን እሸንፎ ለፕሬዝዳንታዊ ልማት ያገኛል። ትራምፕ መብታቸው፤ ከዚያም አልፎ ወደ ድል የተሸጋገሩት በዚሁ የተነሳ ነው። ከዚህ መሠሉ ተስፋ አስቆራጭ እውነታ ወጥተን ብርሃንን ለመፈንጠቅ በትናንቱ የችግር መፍቻ ዘዴ መፍትሄ ማግኘት አይቻልም። በተለወጠ ዓለም ውስጥ ለነባሮቹም ሆነ ለአዲሶቹ ችግሮቻችን መፍትሄ ለመሻት ቀዳሚው እርምጃ የተለወጠ የአተያይ መንገድን መፍጠር እንደሚያሻ ምሁራን ያስረዳሉ። ሰብዓዊነት በትናንትናና ነገ መሀል የሚዘረጋ ድልድይ እንጂ በዛሬ ውስጥ ተለይቶ የሚቆም በድን ሕንፃ አይደለም። በመሆኑም ጥበባዊ ዕይታ፤ በሥጋና ነፍስ መሃል ያለውን የተደላደለ ሚዛን እንደምን የዕለት ተዕለት የሕይወታችን እንድንጽታ አድርገን እናስቀጥለዋለን? ብለን መጠየቅ ይኖርብናል።

ንድፍን አልቆ ማያ ዕሳቤ፤ በሚል ርዕስ ሮትማን መፅሄት ላይ የሰፈረው ፀሁፍ እንዲህ ይለናል።

ዙሪያችንን የከበቡት ቁሳዊ ጉዳዮች ብቻ አይደሉም - ፖለቲካዊ ሥርዓትና የኢኮኖሚ ፖሊሲ፤ የሕክምና ምርምሮች የሚካሄዱበት መንገድ ሳይቀር - ሁሉም ነገር ለኢኖኒሽን የተጋለጠ ነው። ተቋማት በዓለም ላይ ዘላቂ ተወዳዳሪነታቸውንና የመሪነት ቦታቸውን ጠብቀው ለመቀጠል ጥራትን፤ የአፈፃፀም ደረጃ እና ዋጋን ብቻ የሚተነብት ዘመን ተቀይሮ ንድፍ አዲስ የመወዳደሪያ መሳሪያና ቁልፍ የኢኖኒሽን አራማጅ መሆን ጀምሯል።

በ20ኛው ከፍለ ዘመን የከፍተኛ ትርፍ ምንጩ በከፍተኛ መገሻ ሁከት ትላልቅ ኢንዱስትሪዎችን መገንባት እንደነበር ይታወቃል። የችግር አፈታት መንገዱም በዋናነት ለተለየው ችግር ቁሳዊ መፍትሄ ሠጪ መሳሪያ መፍጠር፤ ተወዳዳሪነትን በዋጋ፤ በጥራት፤ በውጤታማ አመራረት በማረጋገጥ ብቻ ተደርጎ ሲወሰድ ቆይቷል። በዚህ አቅጣጫ ችግር እየተፈታ፤ ትርፍ እየተገኘ ብዙዎች ሕልውናቸውን አረጋግጠው መዝለቅ ችለው ነበር። ዛሬ ይህን የችግር መፍቻ አቅጣጫ መተገን ብቻውን በቂ አይደለም።

በምርትና አገልግሎቶቻችን ውስጥ የተጠቃሚዎቻችንን ባህል፤ ስጋዊና መንፈሳዊ እርካታን ማስገኘት ትልቅ ቦታ የሚሰጠው የመወዳደሪያ ነጥብ መሆን ጀምሯል።

የውሃ መከፈቻና መዝጊያ በተለምዶው አጠራር 'ቧንቧ' የምንለው የውሃ ሳንታ ተሳባፊ ውሃ መከፈቻና መዝጊያ የነበረበት ዘመን ሩቅ አይደለም። ዛሬ ቧንቧ ከመከፈትና መዝጋት ባሻገር ለአይን በሚማርክ የዲዛይን ውበት፤ ለመከፈትና መዝጋት ባለው አመቺነት፤ በውሃ መልቀቅ ወቅት በሚፈጥሯቸው ፏፏቱዎችና ለጆሮ በሚያደርሳቸው ድመፀቶች ጭምር ተፈላጊነቱ፤ በገበያ ያለው ተወዳዳሪነት የሚወሰንባቸው ታሳቢ መመዝገቻዎች ሥራ ላይ መዋል የጀመሩበት ዘመን ነው። በዛሬዋ ዓለማችን ሉላዊነትን ወደፊቱም እቅጣጫ የሚዘውሩት ተዋንያን እንደቀድሞው የከፍተኛ ሀብት ባለቤትና ታላላቆቹ ኩባንያዎች ብቻ ሳይሆኑ ነባርና አዳዲስ ዕውቀቶችን መሠረት አድርገው አዳዲስ ምርትና አገልግሎትን የሚያስተዋውቁ ኢኖኒተሮችም ሆነዋል።

በአንድ ወቅት ምርት እንጂ አገልግሎት፤ አገልግሎቱ ከሚሰጥበት ምድር ባሻገር 'አይሸጋገርም' የሚለው ኢኮኖሚያዊ ንድፈ ሀሳብ ፈጣን እድገት ባሳየው የኢንፎርሜሽንና ኮሚኒኬሽን ቴክኖሎጂ ተለውጦ ለአውሮፓና ለሚሪካ የሰልክ አገልግሎት ተጠቃሚዎች፤ በሕንድ ምድር የተቀመጡ የሕንድ ኦፕሬተሮች አገልግሎት መስጠት ጀምረዋል። ካናዳ ላይ ሕክምና ለማግኘት ምርመራውን ያካሄደ ታማሚ የተሳሳው ራጅ ወይም ኢክስሬይ በሽተኛው ከካናዳ ሆስፒታል ሳይንቀሳቀስ የራጅ ፊልሙ ሕንድ ተልኮ የበሽተኛው ኢክስሬይ በሕንድ ዶክተሮች ተተንትኖ ውጤቱ ከወንበሩ ላልተነሳው የካናዳ በሽተኛ በውጤትነት ይቀርብ ጀምሯል። በአሜሪካ የሚገኙ የትምህርት ተቋማት የድንበር ርቀት ሳይገድባቸው የትምህርት አገልግሎትን በዌብ ግንኙነት የአፍሪካን ተማሪዎች ማስተማር ከጀመሩ ዓመታት ተቆጥረዋል።

በርግጥም ያለጸበት ዘመን እንደ ቀድሞዎቹ ዘመናት ለአብነትም

አንድ ኢትዮጵያና ጣልያን አንዱ ጦርና ጋሻ ሌላው ደግሞ የጅምላ ጨራሽ መሣሪያ ባለቤት ሆነው የሚፋለሙበት ዘመን አይደለም። ይልቁንም ሁሉም በየፊናው 'ሁሉቴ ብትመታኝ' እንዴ አላጣህም። አይነት ፋኩራ የሚያስማበት የድርቅታ ጊዜ ላይ ነው። ሲብስም መላ ዓለምን በትጽበት ደግ አመድ ሊያደርጉ የሚችሉት የኒውክሊርና የአቶሚክ በምብ መኖራቸው የውድመቱን መጠን የቱን ያህል የሠፋና የከፋ ሊያደርገው እንደሚችል መዘንጋት አይኖርብንም።

በሰላም ዙሪያ ምርምር የሚያካሂደው ጆህን ጋልተንግ ለዛሬው ማህበራዊ መዋቅር መስበስበስ መግለጫ የሚሆኑ ምክንያቶችን 'አኖማይ'ና 'አቶማይ' ሲል ያስተምጣቸዋል። 'አኖማይ' ማለት የባህል (ወግና ልማድ) መጥፋት ሲሆን 'አቶማይ' ደግሞ የማህበራዊ መዋቅር መንኳታኩት ነው። እርግጥ ነው፤ የባህልና የማህበራዊ መዋቅር መሳሳት ለመብት ጥሰቶች መበራከት፤ ለጥላቻ መንሰራፋት፤ ለሽብርተኝነት እና አጥፍቶ መጥፋት ስር መስደድ እንዲሁም ለእርስ በእርስ ጦርነት ምክንያት እየሆኑ ይገኛል። እንደ እምነት አባቶች አገላለጽ ደግሞ ምድር በተፈጥሮ መቅሰፍቶች እንድትመታ መዳከም የሚጠሩ ክስተቶች በገዛቸዋል። ታዲያ እነዚህ ክስተቶች እያስከተሉ ያሉት ጉዳዮች በእነዚህ ሀገራት ታጥሮ የተቀመጠ ነው። ልንለው አንችልም። ምንም እንኳን መጠኑ ቢለያይም ሁሉም ሀገራት የችግሩ ገፈት ቀማሾች ሆነዋል። በተለይም አንድ ኢትዮጵያ ባሉ ለማደግ በሚውተረትሩ ሀገራት ላይ ሊያስከትል የሚችለው ችግር ቀለል ተደርጎ ሊታይ የሚችል አይደለም።

ነገሩ ሁሉ፤ ልክ ቫክላቭ ሃቭል እንዳስቀመጡት ነው፤ የአንድ ነገር መጽጅትና ከግልጋሎት ውጪ መሆን ለሌላው ነገር የምጡን ስቃይ ሽሮ የሚመጣ ውልደት ነው። ለኳጋ ሲል እንደሚጨልመው ግግር ጨለማ የሚያስፈራ፤ አንድ ጥላሞት የሚከብድ የጭንቅ ምጥ ይሆናል። ጭንቁ የቱንም ያህል ቢበዛና ቢያስፈራም ቅሉ፤ ያ የከበደ አዲስ ምጥ ውላጅ በፍጹም መወለዱ አይቀርም። በየመንደራችን፤ በየቤታችን እና በየራሳችን ውስጠት ሊወለድ የተዘጋጀው ይህ

የለውጥ ጽንሰ ዓይኖችን ስር ህልው ለመሆን እየተቃረበ ቢሆንም ወቅቱ ካልደረሰና ገፍቶ ካልመጣ በስተቀር በውል አንረዳውም።

እንደተራራ ፊታችን ከተከመረው ፍርስራሽ ስር እየተቀሰቀሰ ያለው የለውጥ ምጥ ምንድን ነው? ከእነዚህ ለውጦች ጋር እንዴት መናበብና አብሮ መጓዝ ይቻላል? በተወሰኑ አካላት፤ እንዲሁም ትስስርና ዝምድና በፈጠሩ ግልሰቦች መካከል ድንገት ሳይታሰብ ብቅ በማለት ላይ ያለ አዲስ አይነት ኃይል የፈጠረው ጥያቄ ይሆናል። ይህ ክስተት የተለየ ጥራት ያለው ተዛምዶ፤ ከትላንት ገድሮች አሻራ ተሞክሮ የተወሰደበት፤ ጥልፍልፎቹ በጠበቁበት ዛሬ ላይ እንዲከለሉ ጋር ባለው ትስስር ሳቢያ አብሮ የመሆን እና የማንነትን መደመር በብርቱ ይሻል።

መግእ ዕድልን በጥሩ መሠረት ላይ ለመገንባት የነበረተሰብን ተሳትፎ ማረጋገጥ መቻል ወሳኝ ነገር ነው። የሀገር ጉዳይ የኔ ጉዳይ ነው። ብሎ የሚያምን ኅብረተሰብን መፍጠር የቻሉ ሀገራት ያሉባቸውን ዘርፈ ብዙ ችግሮች በቀላሉ መቋቋም ተችሏቸዋል። ምክንያቱም እኚህ ዘገኝ ለሀገር ይህንነት ዘብ ናቸውና። ነገር ግን ህዝብን ወደኋላ ገሸሽ የሚያደርጉ መንግሥታት በየአቅጣጫው ለሚከሰቱ ፈታኝ ሁኔታዎች በውስጥ ችግሮቻቸው ሳቢ ተገቢ ምላሽ መስጠት ይሳናቸዋል። በአንጻሩ በአንድ ፖለቲካ ፓርቲ ወይም በጥቂት አዋቂ በሚባሉ አካላት ከሚደረግ የተናጠል ጥረት ይልቅ በጋራ የሚደረጉ ጥረቶች አጅግ ውጤታማ መሆናቸው አመን ነው።

ምዕራፍ ሁለት

ጀግንነት፣ ጀብዳዊ ጭካኔና ጀብዳዊ ቅንነት፡-

ያልዘሩት አይበቅልም!

ፈረሰው አልወድም

ያልገደለ አልወድም

አብሬው ስተኛ ይመስለኛል ወንድም!

.....

ምነዋ ብኮራ ምነው ቢጀንነኝ

ተጋዳይ አጋዳይ ያገኘሁ እኔ ነኝ፤

ቀና አድርገህ ተኩስ ወርቅ ነው ብልቱ

እዚህ ሆኜ ታየኝ እኔ እንኳን ሴቲቱ።

(እንዲህ ያለው ግጥም በሀገራችን ህብረተሰብ ውስጥ ሲቀነቀን የኖረና ሴቶች ወንድ ባላቸው በመግደል የሚገኘውን ጀግንነት እንዲቀዳጅ የሚገፋፉበት፣ ፈረ የሚሉትን ደግሞ የሚያጣጥሉበት ነው።)

በዓለም አቀፍ ደረጃ 'ጀገኑ' ወይም 'ጀብዳ ሰሩ' እየተባሉ ከትውልድ ትውልድ፣ ከአጥናፍ እስከ አጥናፍ ድረስ የሚነገርላቸው በርካታ ግለሰቦች እንዳሉ ታሪክ ያስረዳል። በጀግንነታቸውም ዝናርና ቀበቶ ያስፈቱ፣ ሱሪ፣ ቀሚስ ያስወለቁ፣ ገና ሲታዩ ያብረከረኩና ይበል

ያሰኙ የጀግና ቁንጮዎች እንደነበሩም እውነት ነው። ነገር ግን የጀግንነት ትርጉምና ስርወ-አመጣጡ ባህላዊ ወይም ዘልማዳዊ እንደሆነ በዌብስተር የእንግሊዞች መዝገብ ቃላት ላይ ሰፍሮ አናገኘዋለን። ይኸውም 'ጀግንነት' ወይም 'ጅብድ' የሚለው ቃል አመጣጡ አፈ-ታሪካዊ ሲሆን ትርጉሙም ከአምላክ ዘንድ ኃይልና ጉልበት መሰጠት ወይም ልዩ ኃይል መጥላትን ያመለክታል። በሌላ በኩል መንፈስ ጠንካራ የሆነ ጦረኛ ማለት ሲሆን የተለየ ጥንካሬና ብቃት በተፈጥሮ የተቸረው በጣም ደፋር የሆነ ሰው እንደሆነ መዝገብ ቃላቱ ያስቀምጣል። ቢሆንም ግን የቃሉን ትርጓሜ ይህ ነው፤ ብሎ መደምደሚያ ላይ ለመድረስ ባለመቻሉ ምክንያት ሁሉም የዓለም ክፍል የቃሉን መሠረታዊ ጽንሰ ሀሳብ ሳይለቁ የተለያዩ ድርጊቶችን ለመግለፅ ይጠቀሙበታል።

ስለ ጅብድ ሲነሳ ወደ ታላቋ ግሪክ፣ መቁድኒያዊት መንደር አቅንቶ ወደ ሆሜር ዘመን በመሸገር የሆሜርን የስነ-ፀሀፍ ሥራዎችን መመልከት በጣም አስፈላጊ ይሆናል። ሆሜር በዘመኑ ድንቅ የሚባሉ ሥራዎችን ጥሎ ያለፈ ባለ ቅኔና ገጣሚ ሲሆን ከሥራዎቹም መካከል ስለግሪክ አፈ-ታሪክ ባስፈረበት 'ኦሊያድ' መፅሃፉ ውስጥ የጅብድኝነትን ሥርወ አመጣጥና አፈጣጠር ፍንትው አድርጎ ያሳየናል። ሆሜር ስለ ጅብድ ባነሳው ሃሳብ ላይ ሌላ ሰማከል መመከር የፀሐይን ብርሃን ለመደገፍ ባትሪ እንደሚብራት ከነቱ ድካም ስለሚሆን የርሱን የጅብድ መሠረተ ሃሳብ ጨብጦ ጥቂት ምዕራፍ መጓዝ እና ማብሰልሰል ግድ ይሆናል።

በግሪክ አፈ-ታሪክ ዜውስ ማለት የግሪክ የመንፈስ አምላክ ሲሆን እርሱም ከዕለታት አንድ ቀን ሊድ ከምትባል እንዲት ሲት ጋር ሌሊት በህልሙ ወሲባዊ ግንኙነት ያደርጋል። በዚያም ሌሊት ሄላን የምትባል እንዲት የዓለም ቆንጆ ተፅንሳ ታድራለች። ሄላንም ተወልዳ ካደገች በኋላ በውበቷ በዓለም ነገሥታት ላይ ተፅዕኖ የምትፈጥርና ከውበቷም የተነሳ የዓለም ነገስታትን የምታንበረከክ ድንቅ ሲት ትሆናለች። በታሪኩ ውስጥ ከሄላን ፍቅር የተነሳ በርካታ ነገስታት እንዲሁም ገበሬዎች አራሳቸውን አስከመሳት ይደርሱ

እንደነበረ፤ በምሳሌ ሲያስረዳ በውበት ስበቷ ኃይልነትና በፍቅሯም ከመፍዘዞቸው የተነሳ ገበሬዎች በእርሻቸው ላይ ጨው ይዘሩ እንደነበር ይናገራል። የሄላንን መንፍግዊ ሥርወ ማንነት በሚያውቁና ተጋሪም መሆን በሚሹ፤ በሌላም በኩል በቁንጅናዋ በተማረኩ ሁለት ነገስታት መካከል አንድ ታላቅ ጦርነት ሊነሳ ቻለ። ይኸውም «የትሮይ ጦርነት» በመባል ይታወቃል። ይህ ጦርነት ስለ ሄላን ከተካሄዱ ታላቅና ጅብደኛ ጦርነቶች መካከል አንዱና ዋነኛው ሲሆን ሄላን አግብታ ትኖር ከነበረችበት ከስፓርታ ንጉስ ሜሎስ በትሮይ ንጉስ ልጅ፤ ልዑል ፓሪስ ተጠልፋ ወደ ትሮይ ከተማ ስትወሰድ የስፓርታው ንጉስ በትሮይ ላይ ባደረገው የጦር ዘመቻ በሁለቱም ወገን ከፍተኛ ቁጥር ያለው ወታደር ህይወቱ ሊያልፍ ችሏል። ነገር ግን በጦርነቱ ታሪክ ውስጥ ከሁሉም በላይ በጣም ጅብድ ሰርቷል፤ የሚባለው እርከለስ ሲሆን ጅብደኛውም ልዩ ኃይል የተሞላበትና የዜውስ ስርወ ዝርያ ያለው እንዲሁም በቀላሉ ሊሞት የማይችል ጀግና እንደነበር ታሪኩ ያስቀምጣል። እርከለስ ከጀግንነቱ የተነሳ በጦር ቢወጉት፤ በኃራዴ ቢከፍሉት እንዳልሞተና በመጨረሻም ቁርጭምጭሚቱን በጦር ተወግቶ ሊሞት እንደቻለ አፈ-ታሪኩ ያስረዳል።

የግሪክ ነገሥታት ሄላንን ጨምሮ የግሪክ አምላክ ነው፤ ብለው ከሚያምኑት ዜውስ ጋር የቅርብ ዝምድና አለን ብለው ስለሚያምኑ በታሪኩ ውስጥ ጅብድ ይሰራ ከነበረው እርከለስ ጎን አራሳቸውን ለማስልፍ እንደሚሹ ታሪክ ያመለክታል። የጅብድኝነት ጥማትና ጅብደኞች በሰፈሩበት ባህረ መዝገብ ላይ ለመከተብ የሚደረግ የጅብድ ረዣብ ከዚህም በላይ ርቆ ይሻገራል።

የሄላን ታሪክና የዜውስ ሥርወ መንግሥት እስከዚህ የዓለም ታሪክ ድረስ ተሻግሮ ሊዘልቅ እንደቻለና ጠባሳውም ከትውልድ ትውልድ እየተላለፈ እንደመጣ ማየት ይቻላል። የእርከለስ ታሪካዊ ጅብድኝነት ገና በጨቅላነት ዕድሜው ናላውን ያዞረውና መንበረ ስልጣኑን ለመቆናጠጥ በሰርወ መንግስት ፍቅር ወደ ተነደፈው ታላቁ እስከንድር ያመራናል።

ሄለናዊ መስተዳድር ያላት ታላቋ ግሪክና መቁደንያ ተብላ የምትጠራውን የስልጣኔ ቁንጮ አገር ለመግዛት በርካታ ሰልፎች በታሪክ ተካሄደዋል። በዚህም ውስጥ የምናየው በሄለናዊ መስተዳድር ልቡ ስለተነካው ታላቁ አስከንድር ይሆናል። በመሆኑም አስከንድር ዓለምን ለመግዛት በነበረው ጽኑ አምነት በወጣትነቱ ሁሉን ሊቆጣጠር «ሀ» ብሎ ሊጀምር ችሏል። የአስከንድር ዓላማ ሰልጅነቱ ይነገረው የነበረውን ሄለናዊ መስተዳድርን በዓለም ላይ መዘርጋት ነበር።

ታላቁ አስከንድር የተወለደው በ356 ክርስቶስ ልደት በፊት በፒላ መቁደንያ ነበር። አባቱ ንጉስ ዳግማዊ ፈረና ሲሆን እናቱ ደግሞ አሎምፒስ ነበረች። እናቱም የመቁደንያ ነስታት የግሪክ እምላክ የሆነው የዜውስ ልጅ የሄርኩለስ ዝርያዎች መሆናቸውን ለአስከንድር ታስተምረው ነበር። እንደ እናቱ አባባል ከሆነ የአስከንድር ቅድመ እያት አሊያድ በሚባለው የሆሜር ግጥም ውስጥ የተገለፀው ጀግና አርኪሊስ ነው። በመሆኑም ወላጆቹ ድል የማድረግና ንጉሳዊ ኩባር የመቀዳጀት ምኞት ስለተረፀብት ወጣቱ አስከንድር በጊዜው ወደ ጦር እምባ ፊቱን ለመመለስ በጦር ግንባርም ለመሰለፍ ሊገፋፋ ችሏል። ምንም እንኳን የዘመኑ ፈላስፋ አርስቶቲል አስከንድርን ፍልስፍና ሊያስተምረው ቢፈልግም አስከንድር ግን የጅብደኛው አርኪሊስ ዝርያ ነኝ የሚለው የጅብደኛነት መንፍስ በውስጡ ስላደረበት ጦረኛ ለመሆን ተገደደ። ስለ ዘፋ ለማወቅ ከፍተኛ የግንባብ ልምድ የነበረው አስከንድር ከሆሜር ግጥሞች ውስጥ 16 ሺህ የሚሆኑ ስንኞችን በቃሉ እንደያዘ ይነገርለታል። በዚህም የተነሳ በ20 ዓመቱ የድል አክሊል ለመቀዳጀት የቻለና ትልቅ ጀብድ የሰራ ወጣት ንጉሥ ሊሆን እንደቻለ በዙፋኑ ተነግሮለታል።

ዛሬ፣ በዚህ ዘመንም አንኳን ሲሆን ስለ አስከንድር ጅብድና ጅግነት በሰፊው ይወራል። አርስንም ለመምሰል በዓለም ዙሪያ በርካታ ነገሥታትና መሪዎች እንደሚፈልጉ የሚፈጽሟቸው ተግባራትና የሚዘረጉት ፓለቲካዊ ሥርዓት በግልጽ ያሳያል። በዚህ ባለንበትና

ከተላንት የማይለምር ሌላ ዘመን በጠባበቅ እንግዳ የዕድሜ ካብ ላይ ሆነን እንኳን ከአርኪሊስ አስከ አስከንድር በሚዘረጋ የ«በሆንኳቸው» ጅብደኛ ምኞት ጋዲ ታስረው ሳይተኙ የሚያልሙና የሚቃገፍ እዚህም እዚያም ብቅ ሲሉ ማስተዋል እንግዳ ከስተት አይደለም።

በዚያው መጠን በዘመናችንም ልክ እንደ ታላቁ አስከንድር ዓለምን የመግዛትና በዘመነ ግዛቱም በምድር ላይ ትክክለኛና «የተከበረ» የሚለውን የዘር ሀረግ ብቻ እኑሮ እንዲመደቅ በማድረግ በተቃራኒው ደግሞ «ነውረኛ» እና የተናቀ ዘር ብሎ የፈረጀውን የዘር ሀረግ ከምድረ ገጽ ለማጥፋት ታጥቆ የሚነሳ ከፍልም አለ።

ሂትለር ከታላቁ አስከንድር ጋር የሚያመሳሰለውንና አንድ የሚያደርገውን መስሪታዊ ነጥብ በጥልቅ መመልከቱ ስለ ሁለቱ ሥርወ መንግሥት አመጣጥ በግልጽ ለማየት ይጠቅማል። ሂትለር ልክ እንደ አስከንድር በወጣትነት እድሜው፣ ገና በጨትላነት የብስለት ደረጃው የናዚያ ጦር ለመቀላቀል የወሰነ ሲሆን ዓላማውም ዓለምን በመግዛት የእርያን ዘር ነው። የሚባለውን የቅድመ እያት ዝርያውን በመላው ዓለም እንዲበዛ ማድረግና ዘሩም ተኩብሮና ተፈራኝ እንዲኖር ማስቻል ነበር።

ሂትለር በልጅነቱ በሥዕልና በዕደ ጥበብ ሙያ የተካነ ሲሆንም በዚህ ሙያውም ብዙ የመሥራት ህልምና እቅድ ቢኖረውም ዘርን መሠረቱ ያደረገ ንድፈ ሃሳባዊ ርዕዮተ ዓለም ይሰብክ፤ ያስተምር በነበረው «ንጉረርስ» እስተምሮት መንፈሱ በመግረኩና አመለካከቱም በመቀየሩ ልቡ ወደ ዘረኝነት አጥፊ ልከፍት ሊከበልል ችሏል። እንደናዚው ጎንተር የዘር እስተምሮት ከሆነ የእውሮፓ እና የእስያ አገራት የዘር ግንድ እርያን የሚበል ሲሆን ትርጉሙም ከሁሉ በላይ የሆነና የተከበረ ዘር ማለት ነው። ምንም እንኳን የእርያን ዘር ሚዲትራኒያን፣ ኖርዲክ፣ ደናቲክ፣ አልፈያንና የምስራቅ ባልቲክ በሚል እምስት ንእሽ የዘር ሀረግ ቢከፈሉም ከእምስቱ ውስጥ ኖርዲክ የሚባለው የዘር ሀረግ ከሁሉም የሚበልጥና የናዚዎች

ቅድመ እያት መሆኑ በሂትለር ላይ ትልቅ የዘረኝነት መነሳሳት ሊፈጥርበት ችሏል።

ገና በጠዋቱ የጨካኝነት ጀብዳዊ መንፈስ የተጠናወተው ሂትለር የተከበረውን የአርያን ዘር ለማብዛት በተቃራኒው ደግሞ የተናቁ የሚላቸውን የአርመን፣ የግሪክ እና የአይሁድ ዝርያዎችን ለማጥፋት ብሄራዊ እርምጃ በማድረግ 10,000 ጀርመናዊያንና 9,000 ናርዊዥያን የአርያን ህጻናትን በባዮ-ቴክኖሎጂ የማዳቀል ሥነ ዘዴ ማፍራት ችሏል። ሂትለር በዚህ እኩይ ተግባር ከአምስት ሚሊዮን በላይ በሚሆኑ አይሁዳዊያን ህጻናት ላይ የጅምላ ጭፍጨፋ ፈጽሟል። ሂትለር ከዚህም በማለፍ ከንዱን በዓለም ላይ ዘርግቶ የናዚውን ጦር ይዞ በመገመት በርካታ አውዳሚ ጦርነቶችን አድርጓል። ቢሆንም ግን በዘረኝነት ልክፍት ተጉዞ ካለመው ሳይደርስ በመንገድ የቀረው ጀርመናዊው ናዚ ጀብደኛ እንደነበርና እርሱንም ለመምሰል የሚታትሩ የዚህ ዘመን መሪዎች አንዳሉ የዓለም ገጽታ ያሳያል።

የሰው ልጅ በነገሩት ተረትና ባንበቡለት አፈ-ታሪክ ወይም ደግሞ 'ተጨባጭ' ነው። በሚለው ታሪክ አራሱን ዋና ተዋናይ በማድረግ ታሪኩን ለመምሰልና የአመፅ ትርክቱን ጀብዳዊ ድርጊት እንደም በትንንት አሊያም በከፋት ተግባር መፈፀም በሚያስችለው ደረጃ አመለካከቱ ሊቀየር፣ ልቦናው ሊጋረድ እንደሚችል የሥነልቦና ባለሙያዎች ይናገራሉ። የሰው ልጅ የሚሰማው፣ የሚናገረው፣ የሚያየውና የሚማረው ወይም የሥርዓተ ትምህርቱ ድግግሞሽ መጠን አመለካከቱን ሊያጣምሙት ወይም ደግሞ ሊያቃኑት እንደሚችሉም ይታመናል። በተለይም የትርክቶቹ ቁርኝት ከሚዛናዊና አስተውሎትን ከሚጠይቁ ተጨባጭ የሕይወት ባህር ከመቀዳት ይልቅ ከሰሜታዊ መንፈሱ ጋር የተቆራኙ በሚሆኑበት ጊዜ ተነሳሽነቱ ከፍተኛ ይሆናል።

'እንድ ሞኝ' የተከለውን ሺህ ብልህ አይነትለውም እንዲሉ አውነት የሚመስሉ ነገር ግን ከአውነታ የራቁ በየመድረኩ፣ በየመገናኛ

ብዙሃኑ የሚነገሩና ወደ ህዝቡ የሚወረወሩ ስለት ያላቸው ንግግሮችና በርካታ ተረት ተረት ምሳሌዎች የሚመነጩት ከጥቂት ሰዎች አዕምሮ ውስጥ መሆኑን እርግጠኞች መሆን አንችላለን። እነዚህ ውል አልባ ተረቶች ግን በጥቂቶች ቢፈጠሩም ቅሉ የሚያስተዋዝላቸው እና በጅምላ የሚሸፍራቸው ደግሞ እልፍ አልላፍ እንደሆኑ ልብ ይሏል። ስለ እርግጠኝነት ሲነሳ እንድ ታሪክ ትውስረ እላኝ።

ያኔ ልጅ እያለሁ፣ ጨረቃ ተወልዳና እድጋ ትልቅ ሆና ደምቃ በምትታይበት ቀን አባቱ በረንዳ ላይ ይቀመጥና ከወንድሜ ጋር እንድ ትርኢት ያጫውተን ነበር። ይኸውም ሁለታችሁም ወደ ጨረቃ እንጋጣችሁ እየተመለከታችሁ ወደ ተለያየ አቅጣጫ ተንቀሳቀሱ ይለናል። እዛው በቆምንበትም ቦታ ሳለን አባታችን ጨረቃዋ ከማንኛችሁ ጋር ነች? በማለት ሲጠይቀን፣ ወንድሜም ጨረቃዋ ከማንኛችሁ ጋር ነች? በማለት ሲጠይቀን፣ በሰሜት እኔም "ከእኔ ጋር ነች። ከእኔ ጋር ነች" በማለት በሰሜት እንከራከራለን። በመጨረሻም አባታችን ስለ እውነታው ሊያስረዳን ሁለታችንንም ወደ አርሱ ይጠራና አሁን ጨረቃዋን እንደምታይዋት በሁላችንም አቅጣጫ እንጂ ወደ አንዳችን ያዘነበለች አይደለችም። እውነታው ይህ ነው። ቢሆንም ግን ስትንቀሳቀሱ ጨረቃዋ በእናንተ አናት ላይ ብቻ የተቀመጠች ሆና ይታሰባችኋል። ይህን ሁኔታም ከአልበርት እንስታይን የእንጻራዊነት ህግ ውጪ ማብራሪያ ልናገኝለት አንችልም።

በዚህ ታሪክ ውስጥ በዘመኑ አጠራር የአልበርት እንስታይን እንጻራዊነት ህግ እጅግ ያጎላዋል፤ ዓለም እንጻራዊ ነው። በእጃችን ስላለውና ስለጨበጥነው እውነታ ወይም ደግሞ ስለውሳኔያችን ትክክለኛነት እርግጠኛ መሆን የምንችለው በእንጻራዊነት ነው። ስለ ጨረቃዋ አለመንቀሳቀስ እርግጠኛ የምንሆነው ከእኛ እንቅስቃሴ ጀርባ ስለተፈጠረው አመክንዮ ማመን ስንችል ብቻ ነው። ስለ ጥቂት ንጉሳዊ ቢተሰቡኝ ንግግር ማመን የምንችለው ከንጉሶች በስተጀርባ ስላለው ምስኪን ህዝብ እርግጠኛ መሆን ስንችል ብቻ ነው።

ከላይ የጠቀሰናቸው የእስክንድርና ሂትለር የስልጣን እንሳስ ገና በጨቅላነት ዕድሜያቸው ይሰሙትና ይነገራቸው የነበረው የተረት ተረት እስተምሮት ውጤት እንደሆነ ግልጽ ነው። በሰሙት፣ በእየትና በተማሩት ነገር ተነሳስተው የፈፀሙት ጅብዱ ህልማቸውን ከዳር ቢያደርስም ጅብዳቸው ግን በጭካኔ የተሞላ ነበር። በተቃራኒው ደግሞ በበጎ አመለካከት በጀብዳዊ ቅንነት የተሰለፉና የተቃና ማህበረሰብ ለመፍጠር ሌት ተቀን የሚታትሩ በርካታ ግለሰቦችና መሪዎች እንደነበሩ፣ እንዳሉና ወደፊትም እንደሚኖሩ የማይካድ ሃቅ ነው።

በማህተመ ጋንዲ የተቀጣጠለው ፀረ ሂትለር እና ፀረ እስክንድር ሥራ ስለ አፈ-ታሪክ ጅብዳዊ ቅንነት ወደ አፍሪቃ መንደሮችም ዘልቋል። እዚህ ጋ ከጋንዲ ተነስቶ የኦልሰን ማንዴላን ቤት አንኳኩቱ የዘለቀው ቅንነት የወለደውን ጅብዳዊ ጀግንነት ማየቱ መልካም ይመስለኛል። “ልጅ የሚባለውን ይመስላል” እንደሚባለው ሁሉ ጋንዲም በልጅነቱ ወቅት የአናቱ ፑትሊባ ሃይማኖታዊ የቀኖና ጸድቅነት ከፍተኛ የመንፈስና የጥራል ጥንካሬ እንዳሳደረበት ጸሃፊዎች ያስቀምጣሉ።

ከዚህም በተጨማሪ ጋንዲ የሃይማኖት ስብጥርና የዘር ልዩነት ባለበት ትምህርት ቤት ውስጥ የሁለተኛ ደረጃ ትምህርቱን በመከታተሉ የቅንነት እና አብሮ የመኖር መንፈስ በውስጡ ሊያቆጠቁጥና ሊያድግ እንደቻለ እንዳንድ መረጃዎች ያመለክታሉ። ህይወት የህልውና መሠረቷን የምታቻችልበት እና የተፈጥሮ ሚዛኗን የምትጠበቅበት ተፈጥሯዊ ሚዛን አላት። ሂትለርን አስቦ የበጎን ጋንዲን ሲያስብ ደግሞ በእጩይታ እየሰከነ ህይወት ትቀጥላለች።

ጋንዲ የዘርና የሃይማኖት ብዝሃነትን የሚናፍቅ፣ በዘርፉም ለዓለም ትልቅ ጅብድ ሰርቶ ያለፈ ህንዳዊ ብቻ ሳይሆን ዓለም አቀፋዊ መሪ እንደነበር የሚታወቅ ነው። ከጋንዲ በፊት የነበረውን የተከበረና የተናቀ በሚል የተከፈለ የዘር ልዩነት ርዕዮተ ዓለምን በማንክታኮት በምትኩ ፍቅርና መተሳሰብን ለዚህ ዓለም አስተምሮ ያለፈ ጅብደኛ

ነው። የጋንዲ አስተምህሮት ሰብአዊነትን የተላበሰ ስለነበረ ሰው የሆነ ሁሉ ያን ርዕዮት ለመከተል እና ለማራመድ ፍቃደኛ ነበር። በመሆኑም ጋንዲን ሳያውቃቸውና በጋንዲ ሳይማር የጋንዲን ፍልስፍና መከተልና ማራመድ ስለጀመረው የደቡብ አፍሪቃው ማንዴላ ብዙ ነገሮችን ማንሳት ይቻላል፤ ተገቢም ነው።

ማንዴላ ስለ ጋንዲ መዛግብት በማገልበጥ የጋንዲን ብሄራዊ እጅንዳ፤ የጋንዲን ሥርአተ አስተምሮትና የጋንዲን የነጻነት ፈለግ ለመከተል የፈለገ የደቡብ አፍሪቃ ፀረ-ኢፓርታይድ መሪ ነበር። በጋንዲና በማንዴላ ዘንድ ስለ አገር ነጻነትና ከብር የሚደረገው ሁሉ ጅብዳዊ ጀግንነት እንደሆነ በመሉ አምነታቸው ይናገራሉ። ከ1922 ጀምሮ በየአስር ቤቱ ይወረወሩ የነበሩት ጋንዲ ስለ አገሬ ፍቅርና ነጻነት ብዬ ወደ እስር ቤት ስጣል እንደ ታላቅ ጅብድ ወይም ከብር ይሰማኛል፤ ሲሉ በንግግራቸው አስቀምጠዋል።

ማንዴላም ቢሆኑ ስለ ጥቁር አፍሪቃዊ ነጻነትና አኩልነት ሲሉ ከ27 ዓመታት በላይ በሮቢን ደሴት ላይ ታስረው በግዳጅ የጉልበት ሥራ እና በሀመም ሲሰቃዩ የቆዩ እና አህጉራዊ ጅብድነትን ያስመሰክሩ ከመሆናቸውም በላይ ለትውልድ ጥለው ያለፉት የቅንነትና የአብሮነት ጅብዳዊ ታሪክ ዛሬም ከትውልድ ወደ ትውልድ እንደሆነና ወደፊትም ይሄው ሊቀጥል እንደሚገባ የአሜሪካው ፕሬዝዳንት ባሪክ ኦባማ በንግግራቸው ላይ አስምረውበት አልፈዋል። ወደፊት የማንዴላን ፈለግ የሚከተሉ በርካታ ጥቁር አፍሪቃዊ መሪዎች እንደሚኖሩም ጥርጥር የለውም።

ከደቡብ አፍሪቃ ተነስተን ወደ ጋና በማቅናት ከዋሚ ኑኩሩማን እንዴት ነዎት ብለን፤ በኬንያ በኩል ጀግ ኬንያታን እጅ ነስተንና ተሰናብተን ወደ አገራችን ኢትዮጵያ ተጉዞን ብንመጣ ብዙ ጅብዳዊ ታሪክ ያላቸውን መሪዎችንና ግለሰቦችን ማግኘት መቻላችን ምንም ጥርጥር የለውም።

የአገራችን ማህበረሰብ ለጅብዳዊ ቅንነትና ጅብዳዊ ጭካኔ

ከላይ የጠቀስናቸው የእስክንድርና ሂትለር የስልጣን እንሳስ ገና በጨቅላነት ዕድሜያቸው ይሰሙትና ይነገራቸው የነበረው የተረት ተረት እስተምሮት ውጤት እንደሆነ ግልጽ ነው። በሰሙት፣ በእየትና በተማሩት ነገር ተነሳስተው የፈፀሙት ጅብዱ ህልማቸውን ከዳር ቢያደርስም ጅብዳቸው ግን በጭካኔ የተሞላ ነበር። በተቃራኒው ደግሞ በበጎ አመለካከት በጀብዳዊ ቅንነት የተሰለፉና የተቃና ማህበረሰብ ለመፍጠር ሌት ተቀን የሚታትሩ በርካታ ግለሰቦችና መሪዎች እንደነበሩ፣ እንዳሉና ወደፊትም እንደሚኖሩ የማይካድ ሃቅ ነው።

በማህተመ ጋንዲ የተቀጣጠለው ፀረ ሂትለር እና ፀረ እስክንድር ሥራ ስለ አፈ-ታሪክ ጅብዳዊ ቅንነት ወደ አፍሪቃ መንደሮችም ዘልቋል። እዚህ ጋ ከጋንዲ ተነስቶ የኦልሰን ማንዴላን ቤት አንኳኩቱ የዘለቀው ቅንነት የወለደውን ጅብዳዊ ጀግንነት ማየቱ መልካም ይመስለኛል። “ልጅ የሚባለውን ይመስላል” እንደሚባለው ሁሉ ጋንዲም በልጅነቱ ወቅት የአናቱ ፑትሊባ ሃይማኖታዊ የቀኖና ጸድቅነት ከፍተኛ የመንፈስና የጥራል ጥንካሬ እንዳሳደረበት ጸሃፊዎች ያስቀምጣሉ።

ከዚህም በተጨማሪ ጋንዲ የሃይማኖት ስብጥርና የዘር ልዩነት ባለበት ትምህርት ቤት ውስጥ የሁለተኛ ደረጃ ትምህርቱን በመከታተሉ የቅንነት እና አብሮ የመኖር መንፈስ በውስጡ ሊያቆጠቁጥና ሊያድግ እንደቻለ እንዳንድ መረጃዎች ያመለክታሉ። ህይወት የህልውና መሠረቷን የምታቻችልበት እና የተፈጥሮ ሚዛኗን የምትጠበቅበት ተፈጥሯዊ ሚዛን አላት። ሂትለርን አስቦ የበጎን ጋንዲን ሲያስብ ደግሞ በአፎይታ እየሰከነ ህይወት ትቀጥላለች።

ጋንዲ የዘርና የሃይማኖት ብዝሃነትን የሚናፍቅ፣ በዘርፉም ለዓለም ትልቅ ጅብድ ሰርቶ ያለፈ ህንዳዊ ብቻ ሳይሆን ዓለም አቀፋዊ መሪ እንደነበር የሚታወቅ ነው። ከጋንዲ በፊት የነበረውን የተከበረና የተናቀ በሚል የተከፈለ የዘር ልዩነት ርዕዮተ ዓለምን በማንኮታኮት በምትኩ ፍቅርና መተሳሰብን ለዚህ ዓለም አስተምሮ ያለፈ ጅብደኛ

ነው። የጋንዲ እስተምህሮት ሰብአዊነትን የተላበሰ ስለነበረ ሰው የሆነ ሁሉ ያን ርዕዮት ለመከተል እና ለማራመድ ፍቃደኛ ነበር። በመሆኑም ጋንዲን ሳያውቃቸውና በጋንዲ ሳይማር የጋንዲን ፍልስፍና መከተልና ማራመድ ስለጀመረው የደቡብ አፍሪቃው ማንዴላ ብዙ ነገሮችን ማንሳት ይቻላል፤ ተገቢም ነው።

ማንዴላ ስለ ጋንዲ መዛግብት በማገልበጥ የጋንዲን ብሄራዊ እጅንዳ፤ የጋንዲን ሥርዓተ አስተምሮትና የጋንዲን የነጻነት ፈላጊ ለመከተል የፈለገ የደቡብ አፍሪቃ ፀረ-ኢፓርታይድ መሪ ነበር። በጋንዲና በማንዴላ ዘንድ ስለ አገር ነጻነትና ከብር የሚደረገው ሁሉ ጅብዳዊ ጀግንነት እንደሆነ በመሉ እምነታቸው ይናገራሉ። ከ1922 ጀምሮ በየአስር ቤቱ ይወረወሩ የነበሩት ጋንዲ ስለ አገራ ፍቅርና ነጻነት ብዬ ወደ እስር ቤት ስጣል እንደ ታላቅ ጅብድ ወይም ከብር ይሰማኛል፤ ሲሉ በንግግራቸው አስቀምጠዋል።

ማንዴላም ቢሆኑ ስለ ጥቁር አፍሪቃዊ ነጻነትና አኩልነት ሲሉ ከ27 ዓመታት በላይ በሮቢን ደሴት ላይ ታስረው በግዳጅ የጉልበት ሥራ እና በህመም ሲሰቃዩ የቆዩ እና አህጉራዊ ጅብድነትን ያስመሰክሩ ከመሆናቸውም በላይ ለትውልድ ጥለው ያለፉት የቅንነትና የአብሮነት ጅብዳዊ ታሪክ ዛሬም ከትውልድ ወደ ትውልድ እንደሆነና ወደፊትም ይሄው ሊቀጥል እንደሚገባ የአሜሪካው ፕሬዝዳንት ባሪክ ኦባማ በንግግራቸው ላይ አስምረውበት አልፈዋል። ወደፊት የማንዴላን ፈላጊ የሚከተሉ በርካታ ጥቁር አፍሪቃዊ መሪዎች እንደሚኖሩም ጥርጥር የለውም።

ከደቡብ አፍሪቃ ተነስተን ወደ ጋና በማቅናት ከዋሚ ኑኩሩማን እንዴት ነዎት ብለን፤ በኬንያ በኩል ጀሞ ኬንያታን እጅ ነስተንና ተሰናብተን ወደ አገራችን ኢትዮጵያ ተጉዞን ብንመጣ ብዙ ጅብዳዊ ታሪክ ያላቸውን መሪዎችንና ግለሰቦችን ማግኘት መቻላችን ምንም ጥርጥር የለውም።

የአገራችን ማህበረሰብ ለጅብዳዊ ቅንነትና ጅብዳዊ ጭካኔ

የሚሰጠው ትርጓሜና ማህበረሰቡ ከወለዳቸው ልጆቹ የሚፈልገው ማንነት የትኛውን ነው? ብለን በንጠይቅ መልሱ እጅግ አስገራሚ መሆኑ አይቅርም። የማህበረሰብ ስነ-ልቦና ባለሙያዎች ስብዕና በዋናነት በጨቅላ ዕድሜ በቤተሰብ፣ በጎረቤትና በማህበረሰቡ የሚነገሩ የሚተገበሩና ትምህርት የሚሰጥባቸው ወጎች፣ ልማዶችና ታሪኮች በወደፊት የሰብዕና ማንነታቸው ላይ ከፍተኛ አስተዋፅኦ እንዳላቸው ያስረዳሉ። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆኑን በልጅነት የሚነገሩ ተረቶች ናቸው። ይህ ትርክት ሁኔታዎችን በቃላት፣ በድምጽ ወይም በምስል ኪነ-ጥበባዊ ለዛ በማላበስ ትምህርትን፣ ባህልን፣ ወግንና የሞራል አሴቶችን ለትውልድ የምናስተላልፍበት የማህበረሰብ ሃብት ነው።

በኢትዮጵያ ማህበረሰብ በገጠርም በከተማም፣ በተለያዩ ብሄሮችም ሆነ ሀይማኖቶች ለልጆች በጨቅላ አዕምሯቸው የሚነገሩ ተረቶች ታሪክ ምን ይመስላል? ኦብዛኛውን ጊዜ በተረቶቹ ውስጥ ገጸ ባህሪ ሆነው የሚቀረጹት እንስሳት እነማን ናቸው? የሚወክሉት የህይወት ጠባይስ ምንድነው? የሚለውን ወስደን ጥናት ብናከናውን በጣም ከሌሎች ጎልቶ የምናገኘው መልስ በአህያ፣ ጦጣና አንበሳ ዙሪያ የሚሸከረከር ነው። አህያ በላቡ ጥሮና ግሮ የሚኖር አንበሳ እንደሆነ ቢታወቅም በተረቶቻችን ውስጥ ያለው ውክልና ግን እንደ ጅል፣ የማይረባ እና ሁልጊዜም ተሸናፊ ተደርጎ ይቀርባል። በተቃራኒው ጦጣ ብልጣብልጥ፣ አጭበርባሪና ተንኮለኛ ተደርጋ የምትቀርብ ሲሆን ብዙ ጊዜ ሁኔታዎችን በአሸናፊነትና በበላይነት እንደምታከናውን ይተረካል። አንበሳ ደግሞ ጉልበተኛ፣ ደፋርና አስፈሪ ተደርጎ ይሳላል። በመሆኑም የአገራችን ትርክት የአህያን ማንነት ሳይሆን የሚያበረታታው የጦጣንና የአንበሳን ማንነት ነው። ይህ ማለት ደግሞ በላቡ ለፍቶ ጥሮ ከመኖር ይልቅ አጭበርባሪና ቀልጣፋ ሆኖ በብልጠት መኖርን ወይም ደግሞ በጉልበት አስፈራርቶ፣ ቀምቶና ተደባድሮ መኖርን የሚደግፍ በመሆኑ በኦብዛኛው የማህበረሰብ አርክን ማለትም በንግዱ ዘርፍ በተሰማሩ፣ በፖለቲካና ማህበራዊ ጉዳዮች አመራርነት ላይ በሚገኙ ወይም በጠቅላላው ማህበረሰብ ዘንድ ይህ ስብዕና ተገንብቶ ይታያል።

ክፍል ሁለት

ከመረው በፊት ጋይል ይቀድማል፤ ጋይል ግን ህልው ይሆን ዘንድ
መረውን ይጠብቃል

እግዚር ለጥበቡ

ለእኩይ ለሰናይ ጋይልን የቀመረ

ከልጣንን ያኖረ፤

ጋንዲና ሂትለርን

ባንድ ዓለም ፈጠረ።

ቀዳሚው ኗሪ ጋይል

በያዘው ሲዘወር - ሲመራ ባንጉል ቃል

የማንዴላ በትር ናዚም ላይ ይወድቃል፤

ያሳዝናል።

ምዕራፍ ሶስት

ጋይልና ሥልጣን

የጋይልና ሥልጣን አጠቃቀምን ለማሳየት ከሊባኖሳዊው ባለቅኔ ከካሕሊል ጅብራል መፅሀፍ የተወሰደውንና በህዝብ ላይ ስለሚመገደቅ አንድ ንጉሥ የሚያትተውን ታሪክ በማንሳት እንጀምር። ይህ ንጉሥ በሀዘቡ ላይ እጅግ ከመመገደቁ የተነሳ ሕዝቡን በሙሉ አሳብዶ እርሱ ብቻ በግዛቱ ላይ ጤነኛ ሆኖ መኖር ይፈልግና ይህን እኩይ ሃሳቡን ዳር ለማድረስ ሊያግዝው ወደሚችል አንድ አዋቂ ሰው ዘንድ ይሄዳል። አዋቂውም ለንጉሡ መድኃኒት ይሰጠውና ህዝቡ በሚጠጣው የውሀ ታንክር ውስጥ እንዲበጠብጠው ይመክረዋል። ንጉሡም በአዋቂው ምክር መሠረት እንደተባለው አደረገ፤ ህዝቡም 'አበድ'። ከዚያም 'ያበደው' ህዝብ 'የአብድ' ቋንቋ መናገር ይጀምራል። ቀስ በቀስም ህዝቡ አዲስ በፊጠረው የአብድ ቋንቋ መግባባት ችለው ነበርና በራሳቸው የአብድ ማህበራዊ ሕይወት መኖር ሲጀምሩ ንጉሡን ከመፍራት ይልቅ ናቁት... አዋረዱት። ንጉሡም በውርደት ላይ ብቸኝነት ሲደረብበት ብቻውን ከራሱ ጋር ማውራት ጀመረ፤ በመጨረሻም ራሱ አበደ።

ሥልጣን ያበልጋል! እውነት ነው፤ ፍጹማዊ ሥልጣን ደግሞ የባለፈ ባለፈ አንደሚያደርግ የሮማ ካቶሊክ ሊቀ ጳጳስ አብነ ጎርጎሪያ ሶስተኛ የተናገሩት ሀሳብ ግሩም ምስክር ይሆናል። ነገር ግን፤ ይህም ታውቆ እንኳን ዛሬም እንደ ትላንቱ 'ስልጣን' የአያሌዎችን ልብ

አያጓጓች፤ ልክፍት በሚመስል አስፈሪ ፍቅሯ አንደማግኘት ትስባቸዋለች። ድሮም ሆነ ዘንድሮ የመንበር ጥማት ያው የመንበር ጥማት ነው፤ ከብዙዎች ልብ ተፍቆ አልወጣም። ስልጣን፤ ቢሰሩባትም ባይሰሩባትም እርካብን የረገጠ፤ ትርቻውን የተቆናጠጠ፤ መንበሯ ላይ የተደላደለ ሁሉ (ቢያንስ ኦብዛኛው) በሞቱ እንጂ በፈቃዱ ሊለያት የማይችል 'ጦሰኛ' ፍቅሯ ተቀፍድዶ ይኖራል። አፍታሪዋም ዘመኑን ሁሉ ሲጨነቅና ሲጠበብ ዕድሜውን የሚገብርላት፤ የከብሩ ዘውድ፤ ወይም የመራራ ውርደቱ ዕዋ ትሆናለች፤ ሥልጣን፤ ይህ ጤነኛ ያልሆነ የሥልጣን ፍቅረ ሲመት ምናልባትም ጀርመናዊው ደራሲና ባለቅኔ ፍሬደሪክ ኒፔ 'ዊል ቱ ፓወር' ሲል በመፅሃፉ አንደገለፀው፤ 'የሰው ልጅ ወደደም ጠላም፤ እውቆም ይሁን ሳያውቅ የህይወቱ ጥሪና ታላቅ ግብ ሥልጣንና ሥልጣንን አድርጎ በደመ ነፍሱ ሊመራ ይችላል' ይላል። የዓለማችን የኃይልና ስልጣን ታሪክም በዚሁ አቅጣጫ ሳይቋረጥ የሚፈለገ ወንዝ እንጂ ድንገት ቦጣ ብሎ ድርግም የሚል የክረምት ነገድጓዳዊ ብልጭታ አይደለም።

ወደ አገራችን መለስ ስንል፤ ኢትዮጵያን አንድ አድርጎ የመግዛት ሕልም ከነበራችው ከአፄ ቴዎድሮስ ዘመን ጀመሮ የነበረውን የሥልጣን ጥማት ስንመለከት ከላይ ባለቅኔው አንደተናገረው ደመ ነፍሳዊ ቅዠት እንጂ በሰከነ አዕምሮ የተፈፀመ ሥርዓታዊ እኩሄድ ነበር፤ ማለት አይቻልም። ከህ ሀይሉ እራሳቸው፤ የመፅሃፍ ቅዱሳዊ ሥርወ መንግሥት ባለቤት እንደሆኑ በማመን፤ ልክ እንደ መዝሙረኛው ንጉስሥ ዳዊት ያለ፤ ጦረኛ እና የህዝቡን አንባ ሊያብሱ የመጡ ዳግማዊ ቴዎድሮስ እንደሆኑ በየአደባባዩ የሚያውጁ፤ ሥልጣንና መንበርን አብዝተው የሚሹ ንጉሥ እንደነበሩ በዘመኑ ኢትዮጵያን ጎብኝቶ የነበረው ሄነር ደፋቶን በፃፈው መፅሐፍ ላይ አስቀምጦታል።

በአፄ ምኒልክ እና አፄ ዮሐንስ መካከል የነበረው የሥልጣን ጥማትና ሥልጣንን ከሀገር ጥምቅ በላይ የማስቀደም አባዜያቸው ተመሳሳይ

1 The barefoot emperoe (2007)

ነው። አፄ ዮሐንስ ሚቹን ንጉሠ ነገሥት ቴዎድሮስን ሊወጋ የመጣውን የእንግሊዝ ሠራዊት በመርዳት ከሸኚ እና ስንቅ ጋር በግዛታቸው እንዲያልፍ በማድረጋቸው ወሮታውን ከድሉ በኋላ በዘመናዊ መሣሪያ፤ መድፍ እና ጥይት አበልጽጓቸው ሲሄድ በገዚው ከነበሩት መሪዎች ሁሉ የላቀ ኃይል ለማግኘትና የንጉሠ ነገሥትነት ዘውድ እጃቸው ለማስገባት አመቻቸዋቸው።

አፄ ምኒልክም ቢሆኑ ኢትዮጵያን ጠቅልሎ የማስተዳደር ፍላጎታቸውን ለማግኘት ንጉስ ከመሆናቸው በፊት በተለያዩ መንገድ ግዛታቸውን በደቡብ እና በምዕራብ አቅጣጫ እያስፋፉ ኃይላቸውን ከምዕራባዊያን ከሚያገኙት እርዳታ በዘመናዊ መሣሪያዎች እየታጠቁ ቀናቸውን ሲጠብቁ ኑረው በስተመጨረሻም ፍላጎታቸውን አሟልተዋል።

አፄ ኃይለ ሥላሴ ኢትዮጵያን ህዝቧን መሬትና እየገን ሳይቀር ርስታቸው አድርገው በሥልጣን ርካብና መንበር ከልጅነት እስከ ዕውቀት የተጓዙ የቅርብ ዘመን ንጉሥ ነበሩ። ንጉሡ ከ44 ዓመታት በላይ በመግዛት ቢዘልቁም በታኝ፤ አረጃቢ፤ ደክምኩ፤ ብለው በህዝብ ለተመረጠ መሪ ማስረከብ ቀርቶ ከአብራካቸው ለወጣውና አልጋ ወራሽ ላደረጉት ልጃቸው አንኳን ማስተላለፍ ሳይችሉ ከዚያው፤ 'ሞቴም ሕይወቴም' ካሉለት መንበር በደርግ መጀመሪያ ወደ ወህኒ ቀጥለውም ወደ መታብር ተሸኝተዋል።

ዚምባብዌን ከእንግሊዞች የቅኝ ግዛት በማላቀቅ በርካብና መንበር ወደ ስልጣን የመጡት ሮበርት ሙጋቤም ቢሆኑ ዛሬም በዘጠና ሁለት አመታቸው እየተደነቃቀፉና እየተወለከኩ ሥልጣን ወይም ሞት፤ ብለው መጨረሻቸው ባይታወቅም ዚምባብዌን መግዛታቸውን ቀጥለዋል። እውነት ይህ መንበር፤ ይህ መደላድል አንዳች ምትሃታዊ ልክፍት የለውም ይሆን? ብለን እንድንጠይቅ መነሻ የሚሆንንም ይኸው ከልክ ያለፈ አባዜ ነው። የዘየሩ መሪ ሞቡ፤ ሲሰቱ፤ የግብጹ ፕሬዝዳንት ሁሲኒ ሙባረክ፤ የኢራቁ ሳዳም ሁሲንና የሊቢያው መሪ ሙአመር ኃዳፊ የርካብና መንበር ታሪክም

መላምቱን ያጠናከር እንደሆነ እንጂ አያለሳልሰውም።

ከዚያም በራቀው ዓለምም ጭምር ለአሜሪካ የፕሬዝዳንታዊ ውድድር ዕጩ ሆነው ምረጡኝ በማለት አሸንፈው ወደመንበር በማምራት ላይ ያሉት 'ዶናልድ ትራምፕ' በሃብትም በአድሜም የደረጁ ሰው ናቸው። የአሜሪካ ፕሬዝዳንት በመሆናቸው የበለጠ ቢሊየንር ሊያደርጋቸው የሚችልበት መንገድ የተዘጋ ባይሆንም ያን ያህል ሥራ አስፈትቶ ሰው ፈት ሲያስገርፋቸው የነበረው መንበር ለቀሪ ዕድሜያቸው ስንትና ትጥቅ እንደማይሆናቸው የታወቀ ነው። ከርሳቸው ጋር ተፎካከረው በለሥ ያልቀናቸው ሂሳብ ከሊንተንም ቢሆኑ ርካብና መንበር ብርቃቸው አልነበረም። ይኸውም በፕሬዝዳንቱ ባለቤታቸው የተነሳ ቀዳማዊ አመቤት ሆነው ነጩን ቤተመንግስት ለተከታታይ ስምንት አመታት ኖረውበታል። ፕሬዝዳንት ባይሆኑም ከሴኔተርነት እንስተው እስከ ውጭ ጉዳይ ሚኒስትርነት በመጓዝ እሁን በስተመጨረሻ ደግሞ ፕሬዝዳንት በመሆን እርከብና መንበር ጥርሳቸውን የነቀሉበት መሆኑ ሳይበቃ ሆኖም ግን ስልጣን ልክፍት ነውና በስተርጅናቸው ዘመንም ሊሞሽሩበት፣ አለያም ሊጦሩበት እስከመጨረሻ ላብ ጠብታ ሊት ተቀን ማስነዋል።

እርግጥ ነው፤ ሥልጣን ያባሊጋቸው፤ መንበር አይታቸውን የጋረደባቸው፤ እርከቡን ካልረገጡ 'ሞቼ አገኛለሁ' ባዮች እንዲህ በቀላሉ ተቆጥረው አያልቁም። ያም ሆኖ፤ በተቃራኒው ከዚህ አባዜ የፀዱ ሰዎችንም ዓለማችን አፍርታለች። ከዚህ በመነሳት እነዚህ ከመስመር የወጡ የስልጣን ጥምና የልክፍት አባዜ የዚያው የግለሰብ ጣጣና ግላዊ ባህሪ እንጂ የርከብና መንበር መገለጫ ባህሪ እንዳልሆነ መገመት ይቻላል። ሥልጣንን ለዝናና ከብር ሳይሆን ህዝብን ለማገልገል ሲሉ ብቻ የሚፈልጓት ጥቂቶችም ቢሆኑ መኖራቸው ግን ሃቅ ነው። ለጭብና በደል፤ ለመከራና ግፍ ሳይሆን በተዕዕኛቸው ሀገርና ሕዝብን ለመለወጥ ሊት ተቀን የሚለፉ መሪዎችም ነበሩ፤ እሁንም አሉ። ማህተመ ጋንዲን አንድ ብለን ብንነሳ፤ ቼጉቪራን፤ ጎርባቾቭን፤ ቫክላቭ ሃቪልንና ማንዴሌን በአርዳያነት መጥቀስ

አንችላለን።

በተጨማሪም 'መንበር' ከምለት ወገቤ ይላቀቅ! ከማለት ይልቅ፤ ልክ እንደዚያው እንደተራው ወንበር በማየት ሳይሞቱለት ወይም ሳይገድሉ በታኸኝ! ብለው የሚሰናበቱ መሪዎችንም ዓለማችን አስተናግዳለች። የታንዛኒያው ጄ.ሊያስ ኔሬሬ መንበሩን በዝ ፈቃዳቸው ደህና ሰንብት ብለው ወደ ትውልድ መንደራቸው ተመልሰው ገበሬ በመሆን ለአፍሪካ የመጀመሪያው መሪ ናቸው። የእንግሊዙ ልዑልና አልጋ ወራሽ እንዲሁ ፍቅሬ ይበልጥብኛል፤ በማለት ዘውዱን ከአናቱ አውርዶ ከፍቅረኛው ጋር አሜሪካ ጉብቷል። የቫቲካኑ ሊቀጳጳስ ጆን ቤኒዲክትም ቢሆኑ ከስልጣን መንበር የገዳም ፀሎት በስንት ጣሙ፤ በማለት በዝ ፈቃዳቸው ለተተኪ አስረከቡት ገዳም ጉብተዋል።

በአንድ መልኩ ጨብጠን እንዳንረዳው ጉራማይሌ ገጽታ በመላበስ እዚያና እዚህ የሚያወዛውዘንን ኃይልና ሥልጣን ምን ማለት እንደሆነ በትክክል መረዳት እንድንችል የምልከታ አድማሳችንን ጥቂት በመለወጥ ስፋ ባለ መልኩ ስለ ምንነቱ ፍተሻ ማድረግ ተገቢ ይሆናል። ከዚህም ባሻገር የትኛውም ጠቃሚ ጉዳይ አጠቃቀሙን ካላወቁበት በስተቀር ለበረከት ያሰቡት ነገር መርገምት ይዞ ሊመጣ እንደሚችል መረዳት ያስፈልጋል። በመሆኑም ኃይል ብቻውን ለአሉታም ለአምንታም ሊውል የሚችልበት ዕድል ከመኖሩ ላይ ከተስማማንና ይህንን የጠራ እውነትም እንደ ጋንዲና ሂትለር ባሉ የአንድ ዓለም ልጆች ሁለት ተቃርኖዎች ማሳያነት ካጸናን ዘንዳ የዚህን ኃይል ኃይል አጠቃቀም እንዴትነትን በዘወርዋራም ቢሆን ትብኝቱ ማለፉ አጅግ ሲበዛ እስፈላጊ ይሆናል።

ኃይልና የኃይል አጠቃቀም

አንዳንድ ሰዎች ኃይል የምንለው ሌሎች ላይ ተጽዕኖ የማሳደር ችሎታ እንደሆነ አድርገው ያምናሉ። አንድ ሰው ወይም መንግስት በሌሎች ላይ ተጽዕኖ ማሳደር ከቻለ በርግጥም ኃይለኛ ነው

ልንለው እንችላለን። በሌሎች ተጽዕኖ ሥር የወደቀ አካል ደግሞ 'ደካማ' ነው፤ ማለት ነው። ለሌላዎቹ ደግሞ ኃይል የሚለካው በተከታቱ ህዝብ ቁጥር፤ በግዛት ስፋት፤ በተፈጥሯዊ ሃብት፤ በኢኮኖሚ ጥንካሬ፤ በወታደራዊ ኃይል እና በማህበራዊ መረጋጋትና በመሳሰሉት፤ በሁሉም ወይም ከሁሉም በአንዱ ነው። በዘመናችን አገራትና መንግስታት ኃይልን ሊያስገኝላቸው ይችላል ብለው የሚያስቡትን ነገር ሁሉ የግላቸው ለማድረግ አቅማቸውን አሟጠው እንደሚጠቀሙ ይታወቃል። ምክንያቱም ኃይል በዓለም አቀፍ ደረጃ አንደኛ ባያደርግ አንኳን ቢያንስ በመከባበር ለመዝለቅ ያግዛል። በእርግጥ ይህን መሰሉ ኃይል ቁሳዊና ኢ-ቁሳዊ በሚሉ ከፍፍሎች ስር እንደሚወድቅ የሚገልፁ አሉ።

መንግሥታት የሚፈልጉትን ውጤት ለማምጣት የማስፈራሪያ በትራቸው አድርገው ኃይልን ሲጠቀሙ ይስተዋላል። ነገር ግን ውጤታማነቱ የሚለካው በስፋ ባለው ሃብት ብቻ ሳይሆን በአጠቃቀም ጥበቡ ጭምር ነው። እንደ አምባገነናዊው ሂትለር 'አኔ ማንም ሊመከተኝ የማይችል ኃይል ነኝ ብሎ መደንፋት የሚያመጣው መዘዝ ውድቀት ነው። 'ትልቁን ኃይል የጣለቸው የትንሹ ዳዊት ትንሹ ጠጠር፤ ወፍራሙን ብልኮ የሰፋቸው ትንሹ መርፌ ናት' አንዲሉ፤ የውድቀት መነሻው ከየት እንደሆነ መተንበይ አዳጋች ይሆናል። አሁን ካለው ተጨባጭ ሁኔታ መረዳት እንደሚቻለው ኃይልን በቀጥታ ወስዶ ከመጫን ይልቅ በዘዴ መጠቀም ውጤታማ እያደረገ መጥቷል። እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ 'መስፍኑ፤ ከሚወደድ ይልቅ በፈራ የበለጠ ይህንነቱ ይረጋግጣል' የሚለው ማኪያቪልያዊ አስተሳሰብ ዓለማችንን ተቆጣጥሯት ቆይቷል። ይህ አስተሳሰብ 'ዘ ፕሪንስ' የተሰኘውን መፅሀፍ የፃፈው የኒኮሎ ማኪያቪል አሳቢ ሲሆን ብዙዎች ተጠቅመውበታል። አሁንም እየተጠቀሙበት ይገኛሉ።

እንዳንዶቹ ደግሞ መፈራትንም ሆነ መወደድን አጣምሮ መያዝ አስፈላጊ መሆኑን በመግለጽ ይከራከራሉ። ነገር ግን ይህን መሰል ጣምራ ባህሪ መለበስ አስቸጋሪ ነው። ምክንያቱም አብዛኛውን ጊዜ

የሚወዱትን አይፈሩትምና። ይሁንና ተወዳጅ ሆኖ ልፍስፍስ ከመሆን ይልቅ ተፈሪ ሆኖ የተጠላ መሆን ይሻላል። ሲል ማኪያቪል ለአምባገነናቹ ምክሩን ይለማላል።

እንዳንድ ጊዜ በፍቅር ላይ የተመሰረተ ግዛት ልል ነው። በውድታ የተሰረጸ ሀገሥት መጠጣጠስ ተላል የሚሆንበት ጊዜ ያለ ሲሆን ፍረቻ ከታከለበት ግን ሁኔታዎች ምንም ሆኑ ምን ቅጣቶችን በማስብ ወላዊነት እንዳይኖር ያደርጋል። ያም ሆኖ አዲስ ነገር በተፈጠረ ጊዜ ለማመጽ ቀላል ይሆናል። ይህ የሚሆንበት ምክንያት የሠው ልጅ በተፈጥሮው ምስጋና ቢሰጥ ከዳተኝ፤ ድብቅ እና ብዙ ለማግኘት የሚመኝ መሆኑ አንደ ወብብ ተደርጎ ይወሰዳል። ህዝብ አስራጤል አንኳን በባርነት ቀንበር ጠፍሮ ይገዛቸው ከነበረው ከፈርአን እጅ አምላካቸው ነፃ በያደርጋቸውም፤ በበረሃ ውሀን ከዓለት እያፈለቀ ጥማቸውን ቢያረክ፤ ከሠማይ መናን እያወረደ ቢመግባቸው የተደረገላቸውን በጎ ነገር ሠለቹ። 'አንተ ከምታቀርብልን መና እና ከምታፈልቅልን ውኃ ይልቅ እየተገረፍን የምንበላው የግብጽ ሽንኩርት ናፈቀን' ሲሉ ተሰምተዋል። ይህም የሠው ልጅ አንኳን እርሱን ለመሰለ አኩያ ፍጡር ስለተደረገለት ነገር በሙሉ ተዘጊ ምስጋና ማቅረብ ይቅርና ከምንምነት ወደ ህያውነት ላሽጋገረው፤ በዋጋ የማይተመኑ ፀጋዎቹን በእርሱ ላይ ላዋለለት አምላኩ አንኳን አመስጋኝ አለመሆኑን ታሪክ ምስክር የሚሆንባቸው አጋጣሚዎች አሉ። ስለዚህ ከፍቅር ይልቅ በትር ለመክበር የሚጫወተው ማና ከፍተኛ ነው። ይህ ማለት ግን 'በምድር ላሉት አዘዥ በሰማይም ያለው ያዝንላችሁ ዘንድ' የሚለውን አስተምህሮ ወደ ጎን በማለት ወሰን ማለፍ እንደሚገባ ለማሳየት አለመሆኑን መረዳት ያሻል።

በትርን ብቻ ተመራጭ አካሄድ አድርጎ መውሰድ የራሱ ድክመት እንዳለው ኒኮሎ ማኪያቪል ይናገራል። ምክንያቱም መስፍኑ ህዝቡን በማስፈራራት ከሱ ጋር ማድረግ ቢችልም የችግር ቀን ግን መጀመሪያ አላልፎ የሚሰጠው ያኔ በመንቀጥቀጥ ሲሰማድሰት የነበረው ህዝብ ስለሚሆን ነው። ለዚህ ደግሞ የደርግ መንግሥትን

የመሰለ ማሳያ አይገኝም። ይህ መንግሥት እጅግ የሚፈራና ለአፍሪቃም ጭምር ሥጋት የነበረ ሲሆን ህዝቡም ወዶ ሳይሆን የሚጠብቀውን በትር በመፍራት ነበር፤ ቀጥ ለጥ ብሎ ሲዝ የነበረው። ታዲያ ይህንን ያህል ጠንካራና ጉልበት መንግሥት የወደቀው ተቃራኒው በጦር ስለበለጠው አልነበረም። ህዝብ አብሮት ስላልነበረና ጉዳው ስር ያለ ሽምቅ ተዋጊ በመሆኑ እንጂ!

አንዳንዴ ደግሞ መስፍኑ የተለበጠ ማንነት ሊኖረው ይገባል። ሰዎች የሚያውቁት የላዩን ብቻ ሲሆን አስፈላጊ የሆነ ጊዜ ግን ሁለተኛውና ድብቁ ማንነት ይገለጻል። በመልካሙ ጊዜ ህዝብን በፍቅር መያዝ አስፈላጊ ነው። ፍላጎታቸውን በመፈጸም የልብ ትርታቸውንም በማዳመጥ ደስ የሚያሰኝቸውን ነገር በማድረግ በህዝብ ልቦና ውስጥ ተደላድሎ መቀመጥ ይቻላል። ነገር ግን ይህ እካሄድ አንዳንዴ ችግር አያጣውም። ታዲያ የአመጽና የመከዳት ምልክት የታየ ጊዜ በሁለተኛውና በተለበጠው ማንነት መገለጥ ተገቢ ይሆናል። አስተማሪነት ተመጣጣኝ የሆነ ቅጣትን ተግባራዊ በማድረግ በፍቅር ወቅት መልዕክ በአመጽ ጊዜ ግን ሰይጣን ሊሆን እንደሚችል ማሳወቅ አለበት። ማንም ውሃ እና አሳት አብረው ቀርበውለት እጁን ወደ አሳቱ መከተትን ምርጫው አያደርግም። ያንቀላፋ ሰይጣንንም ቀስቅሶ በራሱ ላይ ችግርን ማምጣት የሚች ይኖራል፤ ተብሎ አይታሰብም። ቢኖር እንኳን የሚተባበረው ስለሚያጣ ብቻውን ይቀራል።

መቼም ሥልጣን ዝም ብሎ አይገኝም። መሃሉ ላይ መውጣትና መውረድ፤ መውደቅና መነሳት ይኖረዋል። የተሳካለት ባለሟል ግን ሥልጣን የመያዝ ፍላጎት እንዳለው ሳያሳብቅ ጥሩ ተዋናይ በመሆን በትረ ሥልጣንን መጨበጥ የቻለ ነው። ሕጋዊ ተቀባይነት የለዘብተኛ ኃይል ማዕከላዊ ነጥብ ነው። ዜጎች እና አገራት ለምናደርጋቸው ነገሮች ህጋዊ እውቅና ከሰጡ ማስፈራራያና ጉብ ሳናቀርብላቸው ዓላማችንን ደግፈው ከጎናችን እንዲቆሙ ማድረግ ቀላል ነው። በዚህ መንገድ ተቃዋሚዎቻችንን ለመደምሰስ ወታደራዊ ኃይልን ማሰለፍ አስፈላጊ አይሆንም። ስልቶስ ለማንነው?

ውጊያውስ ከማን ነው? ሰይፉስ ወደፊት ነው? የሚሉት መሰረታዊ ጥያቄዎች ህሊናዊ አመለካከት ካለው አንድ አካል የሚጠበቁ አይደሉምን? ከፊት ለፊት ራሳቸውን ገልጠውና ደረታቸውን ገልጠው ሥልጣን ፈላጊነታቸውን በገህድ እውጃው ሲንቀሳቀሱ ከመጋረጃው ጀርባ በሚደረግ የማሳመንና የመተማመን ሥራ ብቻ አሸንፎ ለድል መብታትን ይጠይቃል።

በዚህ እካሄድ የሚያገኙትን ትንሸና ትልቅ ሳይሉ ጊዜ ሰጥቶ ታላቅነትን እንዲቀበሉ ለማድረግ ትዕግሥትንና ጥበብን የተላበሰ እካሄድን መከተል ያስፈልጋል። ሆኖም ግን፤ ተግባር የሌለበት ወሬ እንዲያውም በሰዎች ዘንድ ተዓማኒ እንዳይሆን መሰናከል ከመሆኑ በቀር የሚፈይደው ነገር አይኖርም። በመሆኑም ጠቃሚና አዳዲስ የሆኑ ተግባራትን ማሳየት እኔ ለቦታው እመጥናለሁ ብሎ ከመለፍለፍ ይልቅ ተቀባይነትን ያላብሳል።

በወታደራዊ ኃይል በጦር ለመዋጋት መሞከርና ተከታዮችን ለማፍራት መድከም በየቦታው የጠላት ኃይሎች እንዲያቆጠቁበር ይከፍታል። ይህ ደግሞ ምንም የጠላት ቡድን የማሸነፍ ብቃቱ ባይኖረውም እንኳን የተረጋጋ የሥልጣን ዘመን እንዳይኖር የማድረግ እድሉ ከፍተኛ ይሆናል። ሌሎችን በሃሳብ አሸንፎ ወደራስ እስተሳሰብ ማምጣት ግን የተቃዋሚ ወገኖችን ከንፍ የመነቃቀል ያህል ዋጋ ሊሰጠው ይችላል።

ተቀናቃኞችን በሃሳብ መርታትና ወደራስ ጎራ እንዲመጡ ማድረግ በራሱ አንድ ጥበብ ነው። ምክንያቱም ለሥልጣን ምቹ መደላድል ከመሆኑም ባለፈ እካሄድን በሌላ አይታ ለመቃኘት፤ የሰዎችን የልብ ትርታ ለማዳመጥና በሰዎች ጫማ ላይ ሆኖ ስለ ሰዎች ህመም ጭምር ማወቅ ስለሚያስችል ነው። ሆኖም ግን ተቀናቃኝ ሁሉ በሃሳብ በመርታት ወይም በመረታት የሚያምን አይደለም። እንደዚህ ካለው ጠላት ጋር ሀሳብን እንደ መሳሪያ ተጠቅሞ ማሸነፍ ከባድ ነው። ስለዚህም ለማራጭ ስትራቴጂዎችን መንደፍ ግድ ይሆናል።

እንደ ውሳኔ፤ ጠላት ላይ በመጫወት ማምለጫን ማመቻቸት ዘላቂ መፍትሄ ባይሆንም ለጊዜው ይጠቅማል። ምክንያቱም እንዲያውላስ ሆኖ ያልተሸኘ ጠላት ጊዜ ጠብቆ ዳግም ለማጥቃት እንደሚመጣ ጥርጥር የለውምና። ታዲያ ጊዜው ሲደርስ ልክ እንደ ነብር ኮቱን ሳያሰሙ ከጆርባ ቅብ ማድረግና ህልሙን ባንድ ጅንበር ማምከን መረሳት የለበትም፤ ወይም ስውር የሆነ ወጥመድ ማዘጋጀት ይበጃል። ስዎች ራስ ወዳድ ናቸውና በጥቅም ሂደባቸው። የሚፈልጉትን ነገር እያሳየ ወደ ምትፈልገው ለፍራ ውስዳቸውና ጣላቸው። ከዚያም "በሬ ሆይ! ሳኑን አይተህ ገደሉን ሳታይ" የሚለውን ተረት ተርትባቸው። ይህን መሰሉ ለዘብተኛ የኃይል አጠቃቀም ዘዴ ሠላም ሳይበጠበጥ ህዝብም ሳያጉረመርም የተደለደለ ስልጣን ባለቤት ለመሆን ይግባል።

የተሰባጠረ የኃይል አጠቃቀም ሊላኛውና ዘመናዊው የኃይል አጠቃቀም ዘዴ ነው። ይህ ዘዴ የከፍተኛ ኃይል አጠቃቀምና የለዘብተኛ ኃይል አጠቃቀም በአንድ ላይ ስናጣምራቸው የምናገኘው ኃይል ነው። ከፍተኛ የሆነ ኃይልን መጠቀም በአገር ውስጥና በውጭ የሚኖር ተቀባይነትንና ታማኝነትን ከማጥፋትም በላይ ጠላትን የሚያፈራ በመሆኑ፤ እንዲሁም ለዘብተኛ ኃይል አጠቃቀምም ቢሆን ለብቻው አመርቂ ባለመሆኑ ነው። እነዚህን ሁለት የኃይል አጠቃቀም ዘዴዎች በአንድ ላይ መጠቀም ያስፈልገው። ይህ ዘዴ በዲፕሎማሲያዊ ጥረት ሀሳብን ማስፈጸም፤ አቅምን በመገንባት ለሚመጡ ችግሮች ዝግጁ ሆኖ መጠበቅን፤ ውጤታማና ወጪ ቆጣቢ በሆነ መንገድ ተጽዕኖ መፍጠርን እንዲሁም ጉልበትን ከማሳየት ይልቅ በህጋዊ መንገድ ፍላጎትን ማስፈጸምን አካቶ ይይዛል።

ሁሉም ኃይልን መጠቀም የራሱ ጉዳት አለው። ሣርና ሰንበሊጥ ባህር ዛፍ አውሎ ንፋስን አኩል እያስተናግዱትም። ባህር ዛፍ ግትረ ስለሆነ አውሎ ንፋስ በመጣ ጊዜ ኃይሉን ሊያሳይ እጉል ስለሚገዳደር ተመልሶ እንዳይነሳ ሆኖ ይወድቃል። ሠንበሊጥ ግን እንደባህር ዛፍ አይደለም፤ ያለውን ኃይል መጥኖ ነው፤ የሚጠቀመው ንፋስ

እስኪያልፍ እንንብዕ ይቆይና ዳግም ይነሳል። ጥበብ ያልታከለበት ኃይል ጊዜው ይርዘም እንጂ ለውድቀት መንስኤ መሆኑ አይቀራ ነው። ለዚህ ነው፤ ባለንበት ዘመን አገራት ይህንን ስብጥር የኃይል አጠቃቀም ዘዴ የሚመርጡት። 'የእኔን ፍላጎት ካልተገበርከ የምጽዓት ቀን ይሆናል!' ብሎ ከማስፈራራት ይልቅ በጠረጴዛ ዙሪያ በመገጋገር ሃሳብን በሃሳብ መርታት የዘመኑ ፖለቲካዊ ብልህነት ነው። ይህ አካሄድ የተሳካ እንዲሆን የሌሎችን የልብ ትርታ አድምጦ፤ የራሱንም ፍላጎት በጥበብ አስረድቶ፤ ለመስጠትና ለመቀበል ራሱን ማዘጋጀት አስፈላጊ ነው። ኡብራተኛ ከመሆኑ ይልቅ ለሌሎች በጎ በመሆን የደነደነ ልብ ያላቸውን ተጠራጣሪዎች ለራስ ፈቃድ ማስገዛት ይቻላል። የበጎነት እና ታማኝነት ሰብዕና የተላበሱ ሰዎችን ለማዘናጋት፤ በቀላሉ ለመሸንገልና ለመደለል ምቹ ሁኔታን ይፈጥራል።

በዚህ ረገድ ርዕዮተ ዓለማዊ የበላይነት ከምናረጋግጥባቸው መንገዶች መካከል እንዲሉ ዋነኛው ፕሬስ ሲሆን በቤተ እምነቶች፤ በቤተ መፅሃፍት፤ በትምህርት ቤቶች እና በማህበራት ላይ አተኩሮ መስራትም ሳይቀር ተጽዕኖ ማሳደሪያ ለዘብተኛ ኃይል ተደርገው ይወሰዳሉ። እንዳንዴ ህይወት በችግር የተሞላች ልትሆን ትችላለች። ታዲያ በእነዚህ የችግር ጊዜያት ቀድሞ መገኘትና አስደሳች ሁኔታዎችን መፍጠር በበረሃ እንደበቀለች አበባ በፍቅር ለመታየት ያበቃል። በማንኛውም ጊዜ አብሮን የሚሆን አካል አለን፤ የሚለው ፅኑ እምነታቸውን ለማግኘትም ያበቃል። በተለይም ወዳጅና ጠላት የሚለየው በችግር ቀን ነው። ብሎ በሚያምነው ህዝባችን ልብ ውስጥ ከነዕድፍ ተደላድሎ ለመቀመጥ በችግር ጊዜ መድረስን የመሰለ ጥሩ አጋጣሚ አይገኝም። መንግስት በሚዘቸው ህዝቦች ላይ የሞራል፤ የፖለቲካና የእይዲዮሎጂ የበላይነት እንዲኖረው ያስችለዋል።

ሥልጣንና የሥልጣን አጠቃቀም

ስልጣን ማህበራዊ ኃላፊነትን በውክልና ከመያዝ የሚገኝ ሲሆን በታወቀ የያዘው እኩል በስሩ የሚገኙትን የማዘዝና የመምራት ኃይል ያገኛል። ሆኖም ግን የተለያዩ መንግሥታትን በሥልጣን አጠቃቀማቸው በንቃቸው የተለያዩ ምላሾችን ልናገኝ እንችላለን። ምክንያቱም በተለያዩ ዘመናት የተፈጠሩት እነዚህ መንግሥታት ሥልጣናቸውን በተለያዩ መልኩ ለተለያዩ ዓላማ ተጠቅመውበታል።

ለጀርመኑ ሂትለር 'ስልጣን' ዓለምን ሁሉ የበታች አድርጎ መርገጫ የሆነ የብረት ጫማ ነበር። ይህ ሰው ጀርመንን ባስተዳደረበት ዘመን ጀርመናዊነት ምርጥ ዘር (የአርያን ዘር) እንደሆነ የሚያምን፤ እንዲያውም ጀርመናዊነት 'ከእማልከት በታች፤ ከሰው ዘር በላይ' እንደሆነ የሚቆጥር በመሆኑ ይህ ሃሳብ የዘወትር ዝማሬው ነበር። ታዲያ የአገሪቱን የበላይነት ለማረጋገጥ ዓለምን ወደ አዲስ የጦር አውድማነት ከመቀየሩም ባሻገር በሚሊዮን የሚቆጠሩ አይሁዳውያንን እጅግ በሚያሳቅቅ ሞት እንዲረግፉ አድርጓቸዋል። ነዚህ አሁንም ድረስ የጨካኝ መንግሥት ምሳሌ ነው።

ለሂትለር ያቀረበውን ጥያቄ የቀድሞደቱን ህንድ ላስተዳደረው ማህተመ ጋንዲ ብናቅርብ የምናገኘው ትርጓሜ ፍፁም ተቃራኒ ሊሆን መቻሉ አያጠራጥርም። ይህ ሰው በመንፈስ ከፍታ ውስጥ የነበረ መሪ ልንለው እንችላለን። 'የሰው ልጆች እኩል የሆኑ ፍጥረታት በመሆናቸው በዘር፤ በሀይማኖት እንዲሁም በአመለካከት እንዲን ትልቅ ሌላውን ደግሞ ትንሽ ልናደርግ አይገባም' የሚል ጽኑ እምነት ነበረው። በመሆኑም ሙስሊም፤ ሂንዱና ክርስቲያን ወንድማማቾች እንጂ ጠላት እንዳልሆኑና፤ በመካከላቸውም ምንም ዓይነት ግጭት ሊኖር አንደማይገባ እየተናገረ ያስተምር ነበር። ከታሪኩ እንደምንረዳው ለማህተመ ጋንዲ 'ሥልጣን' የራሱን ፍላጎት ወደ ጎን ገሽሽ አድርጎ የህዝብን ፍላጎት የሚያስቀድመበት መሣሪያ ነው።

በ12ኛው ከፍለ ዘመን በዛግዌ ሥርወ መንግሥት ኢትዮጵያን ይመራ ለነበረው ንጉስ ላሊበላ 'ሥልጣን' ማለት ሁለት ነገር ነው። እንደም ራሱን ዝቅ አድርጎ ለፈጠረው አምላክ ሲያገለግሉ የሚኖሩበት ነው። ከዚህ አለፍ ሲል ደግሞ ዘመን የማይሸራቸው ብርቅዬና በዓለም አቀፍ ደረጃ ተፅዕኖ የሚፈጥሩ አስገራሚ ሥራዎችን ሠርቶ የሚታለፍበት ጥሩ አጋጣሚ ነው። ይህ ንጉስ የሰራቸው አስራ አንድ ውቅር እብደተ ክርስቲያናት አሁንም ድረስ ስሙን ከመዝከራቸው ባሻገር ለአገሪቱ የቀረዘም መስህብ በመሆን ጭምር አያገለገሉ ይገኛሉ።

ኃይልና ሥልጣንን የጋራ ተጠቃሚነታችንን ማረጋገጥ የሚያስችል አቅም አድርጎ ከመውሰድ ይልቅ ከጥፋትና ከፋት ምንጭ የሚገኝ፤ የሚጨበጥና የሚዘልቀውም የተሻለ በመሥራት፤ ኦብዝቶ በመስጠት፤ በላቀ ቅንነት ሳይሆን በሽብር፤ በውድመት፤ በማጥፋት እንደሆነ ሲነገረን ኖሯል። በቀዳሚነት በሌሎች ላይ ተፅዕኖ የማሳደር አቅም የሚነጠቅ ሳይሆን በፈቃድ የሚሰጥ የጋራ ድምር ውጤት ነው።

ከግለሰብ እስከ ቤተሰብ፤ ከቤተሰብ እስከ ማህበረሰብ፤ ከማህበረሰብ እስከ አገር፤ ብሎም እስከ ዓለም ቤተዘረጋው ትስስራዊ ሂደት ሥልጣን የላቀውን የጋራ ተጠቃሚነት አያቻቻለ፤ አያረጋገጠ እንጂ ለጥቂቶች ወግኖ፤ በብዙሃን ጫንቃ ላይ የሚጫን ቀንበር አይደለም። ከሁሉም በላይ በከፍተኛው የእመራር እርከን ያስቀመጥናቸው ፖለቲከኞች ኃላፊነታቸውን መሳት እይፍርባቸውም። እንደጠንካሮች ሁሉ ለደካማዎቹ የኅብረተሰብ ከፍሎች አላጎታ መከታ መሆን ይጠበቅባቸዋል። ለፖለቲካ፤ ሊኮኖሚና ማህበራዊ ሕይወታችን መሻሻል መትጋት፤ ለጥግር፤ ለጥቅምና ለጥቅም የማመንጨት ግዴታ አለባቸው። ለዚህም በታላቅነት ውስጥ አውቀት፤ በታላቅነት ውስጥ መስጠት፤ በታላቅነት ውስጥ ማካተት መኖሩን መረዳት ግዴታ ነው። በየትኛውም የሥርዓትና የመንግሥት አስተዳደር ውስጥ የአሃዝ ልዩነት ካልሆነ በቀር ሕዝብ በአንድ ወጥ ስዕል ተፈርጆ የተሰራ አይደለም። ሁሉ ታጋይ፤ ሁሉ የድል እርበኛ

አይደለም። ተሸናፊ አለ፤ ደካማ አለ። በተለይም በዕውቀት ዘመን ከአሸናፊዎች በቁጥር የሚያይሉ ዘጎች በመኖራቸው የሚዘነጉ ጥቂቶች እይሆኑም። ስለሆነም አይታችን የተዘነጉትን ጥሎ የሚጓዝ ሳይሆን እካቶ ደግፎ የሚዘልቅ ሊሆን ይገባዋል። እስቸጋሪና ፈታኝ ቢሆንም ታላቅ ሃንና መደገፍ ይኖርብናል። ከችግሮቻችን ገበያ ፈትን በማዞር ሳይሆን የምንረታበትን ብልሃት መፈለግ የሚኖርብን ለዚህ ነው። ስልጣን የጋራ ተጠቃሚነትን የሚያጎላ ኃይልና ተዕዛዥ የሚሆነው በዚህ ጊዜ ነው። መንፈሳዊ ሳይሆን መስጠት፣ ቅጣት ሳይሆን ይቅርታ፣ በጥላቻ ምትክ ፍቅርን ገንዘቦችን ልናደርገው ይገባል። ፍቅር ጥላቻን ድል ይነሳልና።

በተቃራኒው እጃችን ለዚህ ሲባል የገባው አቅም ምክንያቱን፣ ትርጓሜውን መረዳት ሳይሆንልን ሲቀር በታላቅነታችን ውስጥ ዕውቀት፣ መስጠት መደገፍ ሲጠፋ ለጋራ ጥቅም መስራት ስናቆም ችግር መፍታት ሲላንን ሕዝብ ይህንነታውን ይነፍገናልና በመራራ የቅጣት በትር ካልሆነ ተዕዕኖ እይረጋም አንላለን። ወደ ተሻለው ዓለም ለማንቀሳቀስ ልንጠቀመው የሚገባን ኃይል ከተዕዕኛችን ባፈነገጡትና ለማፈንገጥ በሚያማትሩት ጀርባ ላይ ለማሳረፍ ስንቆፍር እናድራለን።

ሀገራት እንድንለይነት የኃይል አጠቃቀም ስልትን አይከተሉም። አንዱ ፍጹም ዴሞክራሲያዊ ሲሆን አንዱ ደግሞ ረግጠህ ግዛ ዓይነት ይሆናል። አንዱ ያለውን ኃይል ዓላማውን ለማሳካት በግልጽ፣ በይፋ ሲጠቀምበት ሌላው ደግሞ የሀገሪቱን ጭንብል ለብሶ ውስጥ ውስጡን ግን ለማመን እንኳን አስቸጋሪ የሆኑ ድርጊቶችን ይፈጽማል። የኃይል አጠቃቀም የተለያየ የሆነው ያለ ምክንያት አይደለም። ሀብረተሰቡ ያለበት የንቃት ደረጃ፣ መንግስት ስልጣን ላይ ያለው አመለካከት፣ የኢኮኖሚ ሁኔታ፣ አገር ቀድሞ የጎበኘው ፓለቲካዊ ሥርዓትና የመሳሰሉት ሁኔታዎች የኃይል አጠቃቀም ላይ የሚያበረከቱት አስተዋጽኦ ቀላል የሚባል አይደለም። ንቃተ ህሊናው ያደገ ሀብረተሰብ መብትና ግዴታውን ጠንቅቆ ያውቃል። በመሆኑም መብታቸው ሲረገጥ ድምጻቸውን

እሰምተው ተቃውሟቸውን ያቀርባሉ። ስለዚህ መንግሥታቱም ስልጣናቸውን ያለ ገደብ እንዳይጠቀሙ ልጓም ይሆኑባቸዋል። እንደ አፍሪካ ያሉ አንዳንድ ቦታዎችን ስንመለከት ግን ከላይ የጠቀስናቸው ነገሮች ተቃራኒውን አቅጣጫ ይዘው እንመለከታቸዋለን። ይህ ለመሆኑ ብዙ ነገሮችን እንደ ምክንያት ልንጠቅስ ብንችልም በዋነኛነት ግን የሀብረተሰቡ ንቃተ ህሊና በሚፈለገው ደረጃ አለማደግ ዓብይ ምክንያት ሆኖ እናገኘዋለን። የመብት ረገጣ ሲካሄድበት ለምን ብሎ ሲጠይቅ አይታይም። አባብ ያየ በልጥ በረየ እንደሚባለው ሁሉ ሀዝቡም የዕውር ድመት ኑሮ ሆኖበት፣ ነጋ ሲል ዳግም እየጨለመበት፣ ገዢዎች የፈለጉትን ነገር የመፈጸም መብት እንዳላቸው አምኖ የተቀበለ ይመስል እይቶ እንዳላየ፣ ስምቶም እንዳልሰማ ይሆናል። ጉቦ ካልሰጠ ባለሥልጣናቱ የሚገባውን አገልግሎት እንደማይሰጡት ስለሚያምን ለእምነታቸው ያደሩት እንኳ ጉቦ እንዲቀበሉት አግራቸው ስር ድፍት ይላል።

የተለያዩ አገር መንግሥታት ሥልጣን ላይ ያላቸው አመለካከት የኃይል አጠቃቀማቸው ሁኔታን በእጅጉ ሲወስነው ይስተዋላል። ስልጣን የሀዝብ ነው ብለው የሚያምኑ መንግሥታት ኃይላቸውን ልጓም አልባ እያደርጉትም፣ ምክንያቱም ወደ ላይ ያነሳቸው ሀዝብ የትዕግስቱ ጽዋ የሞላች ቀን ወደ ታች እንደሚያወርዳቸው ጠንቅቀው ያውቃሉና። ከዚህም ባሻገር ራሳቸውን የሀዝብ አድርገው ስለሚቆጥሩ ኃይላቸውን ያለ አግባብ ለመጠቀም ህሊናቸው እጅ አይላቸውም። ለእነዚህ አይነት መንግሥታት ሥልጣን አገርን መወከያ፣ ሀዝብን ማገልገያ፣ ልማትን ማቀጣጠያ፣ አገርን ማስከበሪያ፣ ሰነኩዳዎችን ማስወገጃ ወዘተ መሳሪያ ነው። ይህንና በዓለማችን ታሪክ አንከን አልባ መንግሥት ተፈጥሮ አያውቅም።

አንዳንድ መንግሥታት ሥልጣንን የዘላለም ርስታቸው አድርገው ከማሰባቸውም ባሻገር ሀዝብንም ከመጠፍ የማይቆጠር አድርገው ይወስዱታል። ይህ አስተሳሰባቸው ስልጣናቸውን ያለ ምንም ገደብ እንዲጠቀሙበት ያደርጋቸዋል። አገር እንዴት ትለማለች?

ህብረተሰቡን እንዴት ይሰላጥናል? ትምህርትን እንዴት ልናስፋፋ እንችላለን? ህብረተሰቡን እንዴት ከአስከፊ ድህነት ልናወጣው እንችላለን? ብለው ከማሰብ ይልቅ የሚያሳስባቸው ነገር ኃይልና ስልጣናቸው እንዴት ተከብሮ መቆየት እንደሚችል ሲሆን የመንግስታቸው እጅ ሰፊነትም ለፔርሻ ባይሆን ለጥሬ እና ለጠጫ ይበልጥ ይመቻል። በመሆኑም በስልጣናቸው ለሚመጣና የተለየ አስተሳሰብ ለሚያራምድ ማንኛውም አካል የቆመበት ምድርን የምጽዓት ቀን (እርማጊድ)፣ የደረሰበት ያስመስልታል።

አገር ቀድሞ የገነባችው የፖለቲካ ሥርዓት በመንግሥታት የጉልበት አጠቃቀም ላይ መልካምም ሆነ መጥፎ ተጽዕኖውን ሲያሳድር እንመለከታለን። ዲሞክራሲያዊ በሆኑ አገራት ላይ አዲስ የሚመጣው መንግሥት 'በእርግጠኝነት ዲሞክራሲያዊ ነው' ብሎ ከሁሉ በፊት አውቆ መናገር ባይቻልም የመሆን አጋጣሚው ግን ከፍተኛ እንደሚሆን ጥርጥር የለውም። ምክንያቱም በተዘረጋለት መሥመር ብቻ እንደሚፈለግ የዓለም ውሃ ዲሞክራሲም በተዘረጋለት ሥርዓት ላይ መሠረቱን አድርጎ የሚቀጥል ስለሆነ ነው። ምናልባት ቀድሞ የተዘረጋው ሥርዓት ፈላጭ ቆራጭ ከነበረ ዋጋ አስከፍሎ እንጂ አንዲህ በቀላሉ በአንድ ጊዜ ወደ ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ሊሸጋገር አይችልም። አሜሪካንን እንደ ምሳሌ ብናነሳት የምርጫው ሂደት፣ መንግሥት የሚሰጠው የኃላፊነት ልክ ወይም ሥልጣን፣ የመንግሥት ተጠያቂነት፣ ሚዲያውና ፍርድ ቤቱ በአንጻራዊነት ነጻ መሆናቸው፣ ህብረተሰቡ መብትና ግዴታውን ጠንቅቆ ማወቁ ወዘተ... አገሪቱ ለዲሞክራሲያዊ ስርዓት እንጂ ረግጠህ ግዛ ዓይነት ሥርዓታዊ አስተሳሰብ ምቹ እንዳትሆን አድርጓታል።

እንደ ማህበረሰብም ይህ አስተሳሰብ በብዙዎች ውስጥ የሰረዘ ይመስላል። ለዚህ እንደ ማሳያ የቅርቡን የዶናልድ ትራምፕና የሂላሪ ክሊንተንን ፉክክርና አሰን ተከትሎ ያስተዋልናቸውን አውነታዎች ማንሳት እንችላለን። በዚህ የምርጫ ፉክክር ወቅት ለሰብተኛ ጊዜ ፊትለፊት ተገናኝተው ያደረጉት የፍጥጫ መድረክ ላይ የተፈጠረው

2 ታላቅ የዓለም ፍጥጫ ጦርነት ማለት ነው።

እንደ ከስተት ዶናልድ ትራምፕን ከፍተኛ ዋጋ ያስከፈላቸው ሲሆን ደጋፊዎቻቸውን ጭምር አስደንግጧል። በዚህ የመጨረሻው መግታቸው ወቅት እንደሁልጊዜ ሁሉ አጩዎቹ የምርጫውን ውጤት በይፋ ይቀበሉት እንደሆነ ለቀረበላቸው ጥያቄ ዶናልድ ትራምፕ አዎንታዊ ምላሽ አለመስጠታቸው ድፍን አሜሪካዊያንን ያስደነገጠ ነበር። ከስተቱም አሜሪካዊያን በምርጫ ሥርዓቱ ላይ ያላቸው ፍጹማዊ እምነት ቁልጭ አድርጎ የሚያሳይ ነው።

አንዳንድ መንግሥታት በሀገ መንግሥታቸው ላይ የሚያስቀምጡት ሀሳብ ለመንግሥት ከሌላ ከመሆን በቀር ሌላ ምንም ነገር እንደማይፈይድ በተለይም ባላደጉት ሀገራት ዘንድ በግልጽ የሚታይ እውነታ ነው። ምንም እንኳን ሀገ መንግስት፣ ሀይማኖትና መንግሥት የተለያዩ መሆናቸውን በግልጽ ቢያውጅም፣ ህግ አውጪ፣ ህግ ተርጓሚ እና ህግ አስፈጻሚ የተለያዩና አንዱ ከአንዱ ነጻ ናቸው። ቢልም... በጣም ዲሞክራሲያዊ ነኝ ቢልም መንግሥትም ሆነ ሌላው አካል ሁሉም አካላት ከህግ በታች ናቸው። ቢልም... በቡድን ተደራጅቶ ፖለቲካዊ አስተሳሰባቸውን ያለምንም ተፅዕኖ የማራመድ መብት አላቸው። ብሎ ቢያስብም አውነታው ግን የተገላበጠሹ ሆኖ ይታያል። የእምነት ስፍራውም ሆነ የህግ አስከባሪ አካላት መንግሥቶቹ ለሚሏቸው ኃይሎች የተለገሙ ፈረሶች ሆነው ያገለግላሉ።

ምዕራፍ አራት

ኃይልና ሥልጣን በኢትዮጵያ

በቀደመው ምዕራፍ 'ሥልጣን ምንድን ነው?' በሚለው ንዑስ ርዕስ ሥር የጀመርነውን የኢትዮጵያን የሥልጣንና ኃይል አጠቃቀም ታሪክ እዚህ ስር በስፋት እንቃኛለን። የተሻለ ግንዛቤ መፍጠር ይቻል ዘንድም በዘመን ታሪክ ላይ አካሄዳችንን ወደ ፊት አስፈላጊ ሲሆን ደግሞ ም ወደ ኋላ እየተመለሰን ምልክታችንን የምንቀጥል ይሆናል።

በኢትዮጵያ ሶስት ሺህ እና ከዚያ በላይ ዘመናትን ያስቆጠረው ታሪካችንን በተለይም ደግሞ የሥልጣንና ኃይል አጠቃቀሙን የተመለከትን እንደሆነ ከሞላ ጎደል ሁለት ጥልቅ ባህርያት ሲንፀባረቁበት ይስተዋላል። የኃይልና የሥልጣን ቅርፅ በወታደራዊ አቅሙ የተመከና በሃይማኖት የተደገፈ ሆኖ የምናገኘው እንደኛው መልኩ ሲሆን ከጅብዳዊ ቅንነት ይልቅ ጅብዳዊ ጭካኔ የጎላበት ሌላኛው መልኩ ሆኖ እናገኘዋለን። በእነዚህ ሁለት የስልጣንና ኃይል አጠቃቀም ባህርያት ላይ ተመሥርተን እያንዳንዱን ጉዳይ በፈርጅ ከፋፍለን የታሪክ ፍተሻችንን እንጀምር።

ወደ መጀመሪያው ጎራ በመመለስ... በወታደሩና በሃይማኖት ትከሻ ላይ ተፈናጦ ወደ መንበር የመጣውን የሥልጣንና የኃይል አጠቃቀም እንይ!

ሥልጣን በሀይማኖት... ኃይል በወታደር...

በትክክል መገንዘብ እንደሚቻለው ያሳለፍናቸው ሁለት አልፍ ዘመናት መንበርና ሥልጣን መሠረቱን ወታደራዊ ኃይል ላይ የጣለና ሀይማኖትን ምርኩዙ አድርጎ የጨበጠ ሆኖ እናገኘዋለን። ከንግሥና ስያሜው ብንጀምር በትረ ስልጣኑን የሚጨበጠው ንጉሥ ነገዳን ከአስራአላዊው ሰለሞን፤ የተሾመውም በእግዚአብሔር እንደሆነ ይገልጻል። ሞሉ አንበሳ፤ ዘለምነገደ ይሁዳ፤ ሰዩመ እግዚአብሔር እገሌ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ የሚል ተቀፅላ ይኖረዋል። ይህንንም በየአደባባዩ እየሰበከና እያሰበከ ይኖራል።

ይህም የሚሆነው ተራው ህዝብ በፈረሃ እግዚአብሔር እየተሸበበ የሥልጣን ይገባኛል ጥያቄ እንዳያነሳና ድምፁን አጥፍቶ እንዲገዛ ለማድረግ ነው። በሌላም በኩል ፈረሃ እግዚአብሔር አብዝቶ የተሟነውን ህዝብ ይበልጥ በሚፈራውና በሚያመልከው ፈጣሪ ስም ማጉብጥ ነው። ድርስ እግዚአብሔር የሾመውን፤ የሁሉ ፈጣሪ የጥበብና የኃይል ባለቤት ካደረገው ከንጉሥ ሰለሞን ዘሩ ለተመዘዘውና ለሥልጣን ከተገባው ዙፋንን ለመቀማት፤ ሥልጣንን ለመጎጠቅ፤ በኃይል ለመገዳደር፤ ወዘተ መጥክር መናፍቅንትም ተደርጎ ስለሚፈረጅ ጠያቂ የለም።

በዚህ መልክ እያለውን ህዝብ ከዙፋን ምኞት ገድቦ በማቆየት በከፍተኛ ሁኔታ ሥጋትን ቀንሶ ንጉሡ የሥልጣን ላይ ቆይታውን ያረዝማል። ከዚህ ባለፈ ደፍሮ የሚመጣውን ለመመከት በዋናነት የወታደር ኃይል በማጠናከር የሚመከቱ ሲሆን፤ በሌላ በኩል ደግሞ በዝምድናና በጋብቻ በመያዝ፤ ማባበያዎችን በመስጠትና በመሳሰሉት መንገዶች ንጉሣውያን የቆይታ ጊዜያቸውን እያራዘሙ ሲዘጉ ኖረዋል።

ንጉሣውያን ሃይማኖትን ለማስፈራሪያነት ብቻ ሳይሆን አደጋ በመጣ ወቅትም ድጋፍ ለማግኘትም ይጠቀሙበታል። በ16ኛው ከፍለ-ዘመን እካባቢ ተነስቶ የነበረውና የሁለት ሃይማኖቶች ጦርነት

ተደርጎ አስከመውሰድ የደረሰው የደጋማው ንጉሣዊ ሥርዓትና የቆላማው ንጉሣዊ ሥርዓት ጦርነቶች በተለይም የግራኝ አህመድና የልብነድንግል የግዛት ማስፋፋት ውጊያዎች ሀይማኖትን እንደትልቅ መሳሪያነት ተጠቅሞ የተፈፀመ ስለመሆኑ ታሪክ ይነግረናል። እነዚህ ሁለት ተቀናቃኞች በአገር ውስጥ ያለው ህዝብን ብቻ ሳይሆን የውጭ አገራትን ከጎናቸው (ፖርቹጋል ከልብነድንግል እና ቱርክ ከግራኝ አህመድ ጎን) እንዲሰለፉ ለማድረግ ሀይማኖትን እንደ ፖለቲካ መሳሪያ ተጠቅመውበታል። ከዚሁ ጋር በተገናኘም በተለያዩ ዘመናት በግዳጅ የመሪዎችንና የህዝብን ሀይማኖት የማስቀየር ተግባራት በእያለው መፈፀማቸው ሊጠቀስ ይችላል።

እንደ እኛ አገር ተጨባጭ ሁኔታ የቀደመው ጊዜ ንጉሣዊ ቤተሰቦች ዕድሜያቸውን ለማራዘም ሲሉ ያዋጣናል፤ የሚሉትን ሌሎችም ዘዴዎችን ሲጠቀሙ ነበር። መርዘኛ ሃሳብ በሥልጣናዊ ዘዴ ቀምመው ተንኮልን ወደ ህዝብ መርጨት ከሚጠቀሙት እንዳና ቀንኛው የፖለቲካ መሳሪያ እንደሆነም ይታወቃል። ይህም ህዝብ እርስ በእርስ እንዲታቃርና እንደ ጥግ ይዞ እንዲቆም ማድረግ ነው። ዓላማው። እንዲን ቆንጆ ነህ ብሎ ሌላኛውን ታስጠላለህ፤ እንዲን አዋቂ ሌላውን ሞኝ፤ እንዲን የበት ልጅ ሌላውን የአንጄራ ልጅ፤ እንዲን አቃቢ ሌላውን ቀራፊ፤ እንዲን አወዳሽ ሌላውን ተወዳሽ፤ እንዲን ምርት ሌላውን ገለባ፤ እንዲን ተሳታቢ ሌላኛውን ሰዳቢ በሚል ጎራ ላይተው ከፋታቸውን በማናፈስና በማራገብ ከላይ ሆነው የበላይ ጠባቂ የሚመስሉ ጎፊ ቅቤ፤ ልቦ ጨቤ የሆኑ መሪዎች ያለፉባት አገር መሆኗን መገንዘብ ያስፈልጋል።

በዚህም የተነሳ የታሪካችንን አመቶች ከፍል ዘር እየተቆጠረ፤ አምነት እየተለየ፤ እርስ በእርሳችን ስንጫረስ መኖራችንን የቃልም ሆነ የዕሁፍ መረጃዎች ያስረዳሉ። ውህ ቀጠነ ተበሎ ምታ ነጋሪት፤ ከተት ሠራዊት፤ ሲታወጅባት የነበረች አገር መሆኗ ግልጽ ነው። ጀግንነት ይልካ የነበረው በተጣሉ ግዳዮች ቁጥር፤ ሥልጣን ይገኝ የነበረውም በምርጫና በህዝብ ፍላጎት ሳይሆን በመንግሥት ግልበጣ አሊያም በውርስ ስለነበር ህዝብ ከላይ የሚጫንበትን

ውሳኔ ሳያንገራግር ከመቀበል በቀር ለምን ብሎ የማይጠይቅባት ሀገር ነበረች። በአጠቃላይ ባለሥልጣናቱ ስለ አንተ የማውቅልህ የምበጀህ እኔ በመሆኔ አንተ ዝም ብለህ የምሰጥህን ተቀበል ይሉ ነበር። ከዚህም ባሻገር የኃይል አጠቃቀሞቻቸውም ጭምር እጅግ ሲበዛ ከሰብዓዊነትና ከፍትሃዊነት የራቀ ነበር። እንዲያውም የመሳፍንት ዘር ተብሎ ከፍተኛ ቦታ ሲሰጠው እንዲያውም የተዋረደ በመባል ዝቅ ተደርጎ ይታይ ነበር። ብረት ቢሰራ ቀጥታዊ፣ ልብስ ቢሰራ ቁጠጥ በጣሽ (ሽማግሌ)፣ በባህል መድሀኒት ቢያድን ሥር ማሽ ቅጠል በጣሽ፣ ወርቅ ቢሰራ እንጥረኛ የሚሉ ተቀጥሮ ስሞች ይሰጡት ነበር እንጂ በመያው ከብር አያገኝም።

‘ጀብዳዊ ጭካኔ’ የነገሠበት የኃይልና ሥልጣን ሥርዓት

እንዳንድ ጊዜ ጀብዳዊ ጭካኔን ወደ ጀብዳዊ ቅንነት ለመለወጥ ጥረት ሲደረግ ይስተዋላል። በዘፈናችን፣ በሥነ-ልቦናችን፣ በታሪክ መፅሀፋችን፣ በፊዲዮና ቴሌቪዥን ፕሮግራሞቻችን፣ ሰው በተሰበሰበባቸው ቦታዎች፣ በሀውልቶቻችን፣ በዙፋኑ ነገሮችን ተጠቅመን ጀብዳዊ ጭካኔ እየተወደሰ ይሰበካል። በጥቂት ማር የተለወሰ አሬትን ሙሉ ማር ተደርጎ ትውልድ ይጋታል። ሚዛናዊ ሳይሆን፣ ጭካኔው በቅንነት ተተክቶ ይመሰከራል። ሚዛን ከግራውም ከቀኙም ያለውን ገምግሞ ይዳኛል እንጂ ከመጀመሪያው ለአንዱ ዝቅ ለሌላው ከፍ ያለ ግምት በመስጠት እንደማይዳኝ ይታወቃል። የእኛ ግን በተቃራኒው ሆኗል።

ይህ ጀብዳዊ ጭካኔን ወደ ጀብዳዊ ቅንነት መቀየር ማለት ምን ማለት ነው? ... ይህ ልምድስ ከየት የመጣ ነው? ... የጀመረውስ መዜና እንዴት ነው? ... በማለት እንጠይቅ፤ መልሱንም የጋራ ፍተሻችን ውስጥ እናገኘዋለን። እንደ አውነት ግን መዘንጋት የለብንም፤ በኢትዮጵያ ማህበራዊ፣ ባህላዊና ትውፊታዊ ታሪክ ውስጥ ፖለቲካ ሰፊ ጥላውን አጥልቶበት እንዳለፈ እንረዳለን።

ከሥር ከምንጩ የደረሰ ውጋን ተከትሎ ከወደ አናት የጠራ ውጋ

መጠጣት አይቻልም። የእኛ መሪዎች እና የፖለቲካ ባህል ግን እንዲያ ሆኖ ነው የተገነባው። ከበቀል ምንጭ የፈለቀ ልንለውም እንችላለን። በሙሉ ዓይን ደፍረው አውነትን ማየት የሚችሉ መሪዎችና የፖለቲካ ሰዎች ባለቤት ከሆኑ ሀገራት መካከል እኛ የመጨረሻዎቹ መጨረሻ ነን ብንል ያንስ እንደሆነ እንጂ አይበዛብንም። በፖለቲካ ምህዳሮችን ገዢ ያጠላው ሆኑ፤ የአውነት ሁሉ ምንጭ ራሱ አውነት ሳይሆን ኃይል ነው። ጠቢብነት ብሎም አርቆ አስተዋይነት ከመንበረ ስልጣኑ ተኮራርቷል። በጥላቻ ተጋርፏል። መደማመጥ የድክመት እንጂ የጥንካሬ መግለጫ ተደርጎ አይታወቅም። በሸፍጥ በሰበሰቡት፣ ከደሃ እፍ ነጥቀው ባከማቸት መሳሪያ በለው፣ ንዳው፣ ሂደታት፣... እንጂ ይቅርታ አትታወቅም። መጠፋፋት ግን እንደ ከረምት አረም ሠርዘ ዙሪያችንን ሸፍኖናል።

በግራችንም ሆነ በልብን ድንግል ዘመነ-መንግሥት ሂደቱ እንዲያ ነበር። ቴዎድሮሥ፣ ዮሃንስ፣ ማህለ ሥላሴ፣ ሚኒሊክም፣ ተፈሪም፣ መንግሥቱም፤... የጭካኔውን ቀንበር፣ የጥላቻውን ድንበር አግዝፈውና አስፍተው ለቀቁት እንጂ ትውልድ ይዳን በኛ ይብቃ፤ አላሉትም። የጥላቻው ልክ እስከምን በመሪዎቻችን ደምና አጥንት ውስጥ ዘልቆ እንደገባ ሕያው ምስክር የሚሆንን በመጨረሻውና የማንም መንፈስ በሚታጠፍበት ጊዜ እንኳ የሞት ፅዋው እስከሚጠፋበት የመጨረሻዋ ሰዓት ድረስ ከከፋታቸው መንጠል አለመቻላቸው ነው።

ጀኔራል መንግሥቱ ነዋይ ለእኔ ኃይለ ሥላሴ በደምም በዙፋንም የቀረቡና የተላሰሩ የከብር ዘበኛ ጦር አዛዥ የጦር መኮንን ነበሩ። እኚህ ታላቅ ጀኔራል ኋላቀሩ የዘውድ ሥርዓት በህዝቡ ላይ ያደረሰውን መከራና ግፍ በቃ ለማለት ንጉሡ ለጉብኝት ወደ ብራዚል በሄዱበት ወቅት ማለትም ታሕሳስ ወር በ1953 ዓ.ም ከወንድማቸው ከገርማሜ ነዋይ ጋር በመሆን መፈንቅለ መንግሥት አካሄዱ። ዕድልም ከእነሱ ጋር ነበረችና የአዲሱን ታላላቅ የጦር ኃላፊዎችና ከፍተኛ ባለሥልጣናትን “እቲኔ ታመዋል” ብለው ቤተመንግሥት ጠርተው በቁጥጥር ሥር አዋሉ። በመጨረሻ ግን

ዕድል ከጄነራሎች ግንባር ፈረን መለሰች። ይህንንም ጄነራሎች በሚገባ ተረድተው አንደኛው የታሪክ ተመራማሪዎች ያመለክታሉ።

በመሆኑም ከዚያ በመለስ ከመፈንቅለ መንግስቱ ጋር ተያይዞ ደም ማፍሰስን የሚጋብዝ ሁኔታ አልነበረም። መፈንቅለ መንግሥት አድራጊዎች ግን፣ እቲኔ ታመዋል ብለው የጠሯቸውን የንጉሡ ከፍተኛ ባለሟሉችን በመትረየስ ጥይት አስደበደቧቸው። ኢትዮጵያም ከፍርድ ውጭ ከሚደረግ የጅምላ ግድያ ጋር በአደባባይ ተዋወቀች። ኢትዮጵያውያን ዳግም ከፋት ሠሩ። በአምስት ዓመት የጣሊያን ወረራ ዘመን በጉድባ ሸለቆዋ ቆላ ወርደው ደጋ ወጥተው የታደጓትን የጦር ሰዎችን አጣች።

ያም ሳያበቃ እዚውም በተራቸው ከብራዚል ተመልሰው ጄነራል መንግሥቱ ነዋይን ጨምሮ መፈንቅለ መንግስት መከራ አድራጊዎችን በመግደል በርካብና መንበር አገራዊ ታሪካችን በሞት ላይ ሞትን ጨመሩበት።

እዚ ኃይለ ሥላሴ በሃሳብ የተለዩዋቸውን ወይም የተቃወሙባቸውን በግፍ ሲገድሉ፣ በግፍ ሲያስሩ ወይም ጭካኔያቸውን ሲያሳዩና አገራቸውን የእርቆ አሳቢና ተቆርቋሪ ዜጋ መካን ሲያደርጓት ያ የመጀመሪያቸው አልነበረም። በአድዋ ላይ በተባበረ ከንድ ድል የተመታው ጣሊያን አርባ አመታት ቆጥሮ፣ በመሳሪያ ተደራጅቶ ዳግም ከወረረንና የቅኝ ገዢ ቀንበሩን ማሳረፉን ካረጋገጠበት የማይጨው ውጊያ፣ እዚው ወደ ስደት ሊያመሩ በመዘጋጀት ላይ እንዳሉ ልጅ ኢያሱ ሠላሴ አካባቢ በግዞት አስር ላይ ነበሩ። እናም እዚ ኃይለ ሥላሴ ልጅ ኢያሱን ከአስር አውጥተው በማስገደል ነበር፤ ወደ ስደት ያመሩት ይባላል። የተቀበሩበትም ቦታ አስከዛሬ ያልተፈታ ሚስጥር ሆኖ ዘልቋል። ለልጅ ኢያሱ የተነፈገ የምህረት ፅዋ ለበላይ ዘለቀ አልተቀዳችም። ከንጉሡ መቃረኑ በገመድ ስቅላትን አትርፎለታል።

‘በ ጊዜ ለኩሉ...’ እንዳለ መፅሐፍ፣ እዚ ኃይለ ሥላሴም ከልጅ ኢያሱ

የተሻለ ዕጣ ፈንታ አልነበረም የገጠማቸው። እርሳቸውም በተራቸው በደርግ የጭካኔ መዳፍ በእርጅና ዘመናቸው ሕይወታቸውን ተቀመ። ይቅርታን በማያውቀው የፖለቲካ ባህላችን አርስ በርስ መጠላለፋችን በከፋ መልኩ ቀጠለ፤ የሚሊያን ዜጎችን ሕይወት እየቀጠፈ። የቀደመት ማለትም ባልዘመነው ኢትዮጵያ ታሪክ ውስጥ የምናገኛቸው ልማዳውያን ንጉሦቻችን ለአፋሽ እጎንባሽ እንጂ የትችት ሀሳብ ለሚሰነዝርባቸው ወገን ቦታ አልነበራቸውም። በሃሳብ የተለያቸውን ያለምህረት ይገድሉ፣ ግዞትም ይልኩ ነበር።

በአደባባይ እየሳቀ በድብቅ የተቃወመን መመረዝ፣ አፍኖ ማጥፋት፣ የሚወጣና የሚያፈራ የተቃውሞ ችግኝን በእንጭጨ መቅጨት፣ የአገርና የሕዝብ ተስፋን ማምከን የሥልጣን ዘመን የሚረዝምበት ዋና መሳሪያ ሆኖ ዘለቀ። በእነርሱ መካነ መቃብር ላይ ዙፋናቸውን የማቆም እድሉ የገጠማቸው የየዘመኑ ገዢዎችም ቢሆኑ በመልክ ካልሆነ በቀር ከግብር አባቶቻቸው አልተለዩም። እንደውም መጠላለፉንና ከመድረክ ጀርባ እደናቅፎ መጣሉን አርቅቀው ቀጠሉበት።

መንግስታዊ የሥልጣን መንበር ላይ የተደላደለው ገዢ ብቻ ሳይሆን ወደዚያ በመንደርደር ላይ ያለውም ዜጋችን ቢሆን የፖለቲካ ባህሉ ከዚያው ከጥንታዊ ጀብዳዊ ጭካኔ የሚቀዳ በመሆኑ ጀብዳዊ ቅንነት የሚያውቅ አልነበረም ቅኝቱ። እናም ኢህአፓ፣ መኢሶን በሚል ጎራ ተከፋፍለው እያሉ የኢትዮጵያ ተስፋዎች የጥይት አራት ሆኑ። በቆራጥና ባንዳ፣ በወዛደርና ላባደር ርዕዮት ተለያይተው የእንድ አገር ልጆች በቀይና ነጭ ሽብር ተላለቁ። ጓድ የጓዱን ሕይወት ለመቅጠፍ አለመመለሱን በኢህአፓ ሀ እና ለ ከፍፍል እንድ ትውልድ የከሸፈ ጥይት ሆኑ። የዚህ ጉዳይ እንቅስቃሴ ይበልጥ የሚጎላው ደግሞ እነዚህ ቡድኖች ዛሬም ድረስ ከመወንጃጀል ተሸግረው የሚሰማሙበት ነጥብ አለመኖሩ ነው። አስከመቃብር የሚወርድ ጥላቻና ፍረጃ፤

ወላጆች ጣሪያቸውን ተነጠቁ፤ አገር ተረካቢ ታዳጊዎች ያለ

ወንድም፤ ጋሼና አታበባ ከባዱን ሕይወት በራሳቸው መጋፈ፣ የእርቶቻቸውና አባቶቻቸውን እንባ እንጂ ሳቅ ሳያዩ ማደግ ዕጣ ፈንታቸው ሆነ። በባህላዊ ንጉሦቻችንና በዘመናዊ አምባገነን መሪዎቻችን መካከል ያለው ልዩነት የዘመን እንጂ የግብር ሊባል አንደማይችል ታሪክ ምስክርነቱን የሰጠውም በዚህ ጊዜ ነበር። ከትላንትናዎቹ ጨካኝ ጀብደኞች ሥልጣን የተረከቡት አዲሶቹም ገዢዎች አባቶቻቸው ባዘገመቡት መንገድ ከማዘገም ውጪ ሌላ ፈለግ መተለም ሳይሆንላቸው ቀረ። ዛሬ ያሏት ዛሬ ከመምሸት ወዲህ የተገኘች ሌላ ቀን ከመሆኗ ባሻገር በሁሉ ነገሯ ቁርጥ ትላንትን መሰለች፤ ትናንትናን ሆነች።

ባህላዊ ንጉሦቻችንም ሆኑ ዘመን አመጣሾቹ ወራሾቻቸው የነገሡበትን ዘመን ብቻ አይደለም ገድለውና ቀብረው ያለፉት። ቀጣይ ዘመንና ትውልድንም እንጂ። ዛሬ አንገታችንን አቅንተን የምንቆምበት አገር ያሳጣን ዕድል ዕጣ ፈንታ ፈቅዳላቸው መንበር ላይ የወጡ ጥያቄዎቻችን በአደባባይ በረጩት የጥላቻ የታሪክ መርዝ እርማት ተጠምደን አየተጓተትን አለን። የቅርብም ሆኑ የናቅ ገዢዎቻችን ከሌላ ጥላኔት እንደመጣ ፍጡር ኢትዮጵያዊነት ላይ የሚዘምቱት፤ እንድንትን የሚታረኑት፤ የደምከራሲ ጠላት የሚሆኑት ኢትዮጵያዊነት የፍቅር የብልፅግና እንቅፋት በመሆኑ አይደለም። ይልቁንም ራሱ ፍቅር በመሆኑና የሚዘመትበትም ኃይል እንደሆነ ስላመኑ እንጂ። ከነሱ አፈ-ታሪክ በላይ ግርማና ደርዝ ያለው መሆኑም ከነሱ ደጃፍ ውጪ እንድም መጠጊያ ደጅ አንዳይኖር ስለሚሾ ነው።

ግን ደግሞ ተወደደም ተጠላ እያንዳንዱ ሕዝብ እያንዳንዱ ትውልድ ባህሉን፤ ኑሮውን፤ ሕይወቱን፤... መሠረት አድርጎ ከፍ ያለ ከብርና ሞገሱን የሚቸረው ቅንነት የተላበሰ ጅብዳዊ ጀግንነት ወይም መሸሸጊያ መንፈሳዊ ጥላ ይሻል። ከጨለማ ወደ ብርሃን፤ ከባርነት ወደ ነጻነት ለመሻገር፤ መከራና በደሉን ይረሳበት ታዛ ይመኛል።

መሻቱንም ጠቢብ ልጆቹ በአፈ-ታሪክ፤ በዘፈን፤ በግጥም ይገልጹለታል፤ ያስፋፋታል፤ ይሰብኩታል። ትውልድም ከዘመን ዘመን ተቀባብሎ ያሻግረዋል። በዚህ ሁሉ ተፈጥሯዊ ምሽግ በትላንት ሰቀቀን በነገም ተስፋ ባለንበት በዛሬ ከብብ ውስጥም ቢሆን ግን እንደ ጥላሞት ሲላ ሰማያችንን የሚዘር የጅብዳዊ ጭካኔ መንፈስ እንዳጠላብን በቀላሉ መመልከት እንችላለን፤ ግን እንዴት?

ዳግም 'ጀብዳዊ ጭካኔ' ወዳጠላበት መንበረ ሥልጣን

"እንበሳሳ ምን ይበላል...?"

ጅብዳዊ ጭካኔ በመንበረ ሥልጣን፤ በባህላችንም ሆነ በህልውናችን ላይ ያጠላው ጥላ፤ የፈጠረው ችግር ጉልህ አሸራ እትሞብን ያለፈ ነውና ከአንበሣ ተፈጥሮ ጋር አያዋዛን ዳግም ምልክታችንን እንቀጥል። ጅብዳዊ ቅንነትም ሆነ ጅብዳዊ ጭካኔ ምንጩ የአንድ ህዝብ ባህል፤ ለጀግና የሚሰጠው ክብር፤ መገለጫው እንደሆነ ተነግሮ ያለቀ አውነታ ነው። አውቀን ይሁን ወይም ደመነፍስ ተጣብቶን ባይታወቅም 'ጀግና እንወዳለን ሳይሆን 'እናመልካለን' ብንል አይበዛብንም። ዘፈናችን፤ መገሳችን፤ ጌረርሳችን፤ ቀረርቷችን (ኧረ እንደውም አንዳንዴ ማህሌተ ገንደችን ሳይቀር...) ጉድ ነው። ከጀግናም እንበሳሳ ጀግና። እንክት፤ ስብር ድቅቅ የሚያደርግ፤ ምህረት የለሽ ጀግንነት። ኢትዮጵያ ውስጥ ባሉ በሁሉም ብሄር፤ ብሄረሰቦች እና ህዝቦች ዘንድ አንበሳ ያለው ተምሳሌት ያው ተመሳሳይ ነው፤ ጀግንነት እና ጀግንነት ብቻ። እርሞው 'ለንጫ ኪያ' እያለ ጌረርሳውን ቢያወርደው፤ ለማራው እንበሳፍን ቢቀባበለው፤ ትግረው ሀኒታይን ቢሸልለው... የሁሉም የመባያ ጉዳይ አንድ ነው። ከጀግንነትም የሚሻገር ድንቅ ጀግንነት። እርግጥ ጥንካሬን ከአንበሳ ወስዶ ያን መሰል ምሥል መሥራት ፍቁድ መሆኑን ሳንስት ሰፊው አሳቤ ግን ከዚህም የሚሻገር ትርጉምን እንደሚይዝ እንድም እያልን ሌላ እያከልን ጥቂት ነጥቦችን መዳሰስ እንችላለን።

በጣም ከሚገባን በላይ ዓይኖቻችን ከፍተኛ ራሳችንን ውስጣችንን ማየት የሚገባን ሕዝቦች የሚያደርገንም ሌላ ሳይሆን ጣራ ግድግዳችን፤ እየር አፈራችን አንዱም ሳይቀር ጅማቱን ጨምሮ አንበሣ የሆነበት ሀገር ላይ የምንኖር መሆናችን ለሚቀጥለው ወጋችን መሻ ተደርጎ ተወስዷል። እውነት እውነት እላችኋለሁ በሃላም ላይ እንደ ኢትዮጵያውያን አንበሳ አምላኪ ህዝብ አለ ማለት ከባድ ነው። ስሙ ያልታተመበት አንድም የሀይወታችን ቅርንጫፍ እናገኝም። ታዲያ ለተገቢውና ምክንያታዊው የአንበሳ ውክልና ያለንን ኩብር ሳንዘነጋ ማለት ነው።

ከላይ ከንግሥናው መንደር አንገላ፡ንግሥናው ከአንበሳ ጋር የተያያዘ ነው፤ የንግሥና ስያሜው ጥም አንበሳ የሚል ተቀጥላ ይኖረዋል። የአገራችን ጀግና ስለ ጀግንነቱ ሲናገር ተቀባይነት የሚያገኝ የሚመስለው 'አንበሳ ግዳይ' ሲል ነው። እናም የገባችን ተዋጊዎቻችን ስያሜያቸው ሌላ ሳይሆን አንበሳ ነው፤ ከአንበሳም ሀበሻ አንበሳ።

'ጥቁር አንበሳ... 'አንበሳው ከፍለጦር... በእየርም ሆነ በምድር መጓጓዣችን ስያሜው ላይ አንበሳ አኖጣም። የኢትዮጵያ እየር መንገድ እንደ ባንዲራችን ሁሉ ምስላዊ መለያው አንበሳ ነበር፤ የኢትዮጵያ ቴሌኮሙኒኬሽን ሎጎ አንበሳ ነበር። አንበሳ እየር መንገድ፤ አንበሳ ቴሌኮሙኒኬሽን፤ አንበሳ አውቶቡስ። ይህም አልበቃ ስላለን ዳርማር ማማ ፋብሪካን ከባለቤቱ ወርሶን አንበሳ ማማ ፋብሪካ አልነው። ሆኖም ታላቅ ፋርማሲ ቢወረድም ፍላጭ አይለውጥም... 'ጥቁር አንበሳ' ሆኖታል፤ 'አንበሳ ፋርማሲ' ይህ አንበሳን የማፍቀር ጽኑ ስሜት በየሁላችንም ውስጥ ሊሰጥ የሚችል አልፍ ፍክራ ሊኖር ቢችልም ፍክራው ከሚነሳበት ሃሳብ ይልቅ የሚደርስበት ጥግ ውሃ የሚያነሳ የመሆኑን እውነት ግን በቀላሉ መረዳት አንችላለን።

ጦርና ተዋጊው ከአንበሳ ጋር፤ በተለያዩ ጊዜ የተጠቀሙናቸው መገበያ ገንዘቦቻችን ሳንታም፤ ብር፤ ባንክና ኢንቨረንሲ... በአንበሳ የታጀቡ ናቸው። ለጎብኝ ከፍት የሆነ ያራዊት መኖሪያ በእኛ አገር

የአራዊት እስር ቤት ወይም ማገጃ አይደለም ስሙ፤ አንበሳ ግቢ እንጂ። ለአንበሳ ካለን ፍቅር የተነሳ ንጉሱን አንቀን ብንገልም ዘፈም ድረስ አንበሳው ከቤተመንግስት፤ ከፍንጮች፤ መግቢያ በር ላይ እንደተከፈለ ነው። ከለገር ባቡር ግቢያ በቸርቸር ጎዳና ወጥተን በዶሮ ማጥቂያ ወደ ስድስት ኪሎ የንጮርሲቲ እናምራ። ባቡር ግቢያው ፊት ለፊት ከሰደት የተመለሰው አንበሳ በሃውልት ተቀርቦ ቆሟል። ከፊት ለፊቱ ሶስት መቶ ሜትር ርቀት ሳንጓዝ አንበሳውን የቴሌ ሕንጻ ላይ ተሳፍሮ እናገኘዋለን።

ብዙም ሳንርቅ የወጣበት ገንዘብ አንበሳ ያስመሰለውን የአንበሳ ሐውልት ብሄራዊ ትያትር አጥር ውስጥ ቆሞ ይጠብቀናል። እግረ መንገዳችንን ወደ ሂልተን ጎራ ካልንም ከቦር የሚቀበሉን በቀኝ ባለጎፈር አንበሳ፤ በስተግራ እንስት አንበሳ ከልጆቿ ጋር በሀውልት ተመስላ ነው።... አንበሳ በሌለበት ዘመን እንኳ የተፈጠረው ትውልድ ባደገበት በእሳት ዳር ውግ ሲመገበው ኖሯልና ኮሽ ባለ ቁጥር 'አንበሳ ገዳይ' ሲል ይፎክራል። ፋክራውን ተክትሎ ሽለላና ቀረርቶውም አንበሳን እያነሳ ይቀጥላል።

አንበሳው አንበሳው፤

አንበሳው ልጅሽ

ይኸው መጣልሽ!

እናቱም አንበሳ

እባቱም አንበሳ

ሁላችን አንበሳ...

በምንም በማንም ሊሻር በማይችል ደረጃ አንበሳ ኃያል ነው፤ የአራዊት ንጉስ፤ ብዙዎች ስለዚህ አራዊት ገድል በብዙ ዘግበዋል። የቢቢሲ ዶክመንተሪ ስለዚህ አንበሳ የሚነግረን እውነታዎች አሉ። ከሰው ልጅ አስቀድሞ ድንበር ማስመር፤ ግዛት መከለል የጀመረ

አራዊት እንበሳ ነው። በሽንቱ ምልክት በማድረግ ግዛቱን ያሳውቃል። ያን ድንበር ጠብ ፍልሚያ የሚሻ ካልሆነ በቀር የማንም እንበሳ አግር ማለፍ አትችልም። ከሚሰቱና ለአቅም - እንበሳነት ካልደረሱ የቤተሰቡ አባላት በቀር። በእንበሳች ምድር ንግሥና በኃይል ነው የሚገኘው። በእንበሳ ምድር መኖር የሚችለው አንድ ንጉሥ ብቻ ነው።

በመሆኑም ከራስ አብራክ የወጡ እና የአጎት የእኩስት ልጅ የሆኑ ወንድ እንበሶች ለጉርምስና ሲደርሱ፤ ጎፈፈያቸው ሲበቅል፤ ዝምድና ተሸር ይባረራሉ። የሥልጣን ተቀናቃኝ ናቸውና ይሰደዳሉ። እቅም ካላቸው ተፋልመው ለመንበር አለዚያም አግራቸው ወደመራቸውና ከግዛታቸው ውጭ ወደሆነ ቀዩ ለስደት ይዳረጋሉ። ተቀናቃኝ ግን ተሸንፎ ቢባረርም ተባሮ አይቀርም። ሲጠነከር ይመጣል። ይፋለማል - ለዙፋኑ። ከቀናው ወንድሙ ወይም የአጎቱ ልጅ የሆነውን ንጉሡን ይገድለዋል። ወይም በስተርጅና እድሜው ለስደት ይልከዋል።

እዲሱ ንጉሥ ድል ባደረገበት ግዛት ኑሮውን የሚጀምረው የቀድሞውን ንጉሥ የሚያስታውሱ ነገሮችን በማጥፋት ነው። ደበል እንበሳ ከእናቱ ተነጥቆ ይበላል። ቅርጥፍጥፍ ይደረጋል። በእንበሳት ያልተለመደ ለዙፋኑ የራሱን ዝርያ መቅጠፍ ከሰው ቀጥሎ እንበሳ ወይም ከእንበሳ ቀጥሎ የሚታወቀው በሰዎች ዘንድ ነው። አይምራቸውም። የራሱን ዘር ቅርጥፍጥፍ አድርጎ ሲጨርስ ይቀጥላል፤ ጉዞውን ወደዘር መቅጠያ እንስት እንበሳ በመሄድ በየ5 ደቂቃ ከ32 ጊዜ በላይ ይገናኛታል። አንዱ ቢስት በሌላው በቀጣይ 31 መከራ ዘፍን ለመቀጠሉ እርግጠኛ ለመሆን። በቃ ይኸው ነው። ሥራው። የእንበሳ ንጉሥ ተግባር።

ዘሮቹን እና ዙፋኑን ከጥቃት መጠበቅ እንጂ ምግብ ማፈለግም ቢሆን በአመገኙ የሴቷ እንበሳና የተቀሩት ወጣቶች ኃላፊነት ነው። በጋራ በጎብረት ብሎ ነገር በእንበሳ አይታወቅም። ዘርህን ተከተህ የምታልፈው በጉልበት ብቻ ነው። ያ ያራዊት ንጉሥ ከእፍሪካ ደጅ

ተጠርጎ ወደመጥፋት የተቃረበውና በቅርቡ በኢትዮጵያ መሃል አገር ታየ ተብሎ የተጨረረለት ያራዊት ንጉሥ እስከ ግብጽ እስከንድርያ ሁሉ ዘልቆ ይርመሰመሰ የነበረ እንሳሳ ነበር። ገና በደሙ በሥልጣን ለመቆየት በሚፈጽመው ጅብዳዊ ጭካኔ መድከም አይቀርምና የገንባው ግዛትና ዘር ክርሱ ጋር እየተመናመነ አየጠፋ መጥቶ ዛሬ ለሚገኝበት ብርቅዬነት ሊበቃ ችሏል። ሰዋዊው ኑሯችንም ከዚህ ብዙ የተለየ አልሆነም። የሥልጣን ተነሽሎ ላይ የተቆናጠጡት ወይም ለመቆናጠጥ ሃሳቡ ያላቸው ሰዎች ባህሪያቸው ከእንበሳ ጋር የተወራረሰ ሆኖ እናገኘዋለን። እንበሳዊ ጀግና እምላኪነታችን ምን ዓይነት መሪ ሸልሞን እንደነበር እኔ ቴዎድሮሥን ማሳያ አድርገን ታሪኩን እንፈትሻ።

በዘመነ መሃፍንት ብጥስጥሷ ወጥቶ ዜጋቹም በየጎጡ በሚበቅሉ ሽፍቶችና ነፍጥ እንጋች በነበሩት መኳንንቱና መሳፍንቱ መከራና ፍዳቸውን ያዩ በነበረበት ጊዜ ነበር የቋራው ልጅ ካሳ ብቅ ያሉት። የአንድነት ሥርዓት ለመትከል መጣራቸውን በማየት ከከፍታው ሊሰቅሏቸው የሚገባሉ አሉ። በዚያው መጠን እድል፤ ዕጣ ፈንታ ንግሥናን እጃቸው ላይ የጣለላቸው እንጂ አንድም የመሪን ብልህነትና እርቆ ማስተዋልን የታደሉ አለመሆናቸውን በመጥቀስ የሚከሷቸውም በርካቶች ናቸው። እንደዚህ ሰዎች እምነት እኚህ የዘመነ መሃፍንት ንጉሥ በጥንቱ ዘመን መሆኑ በጀ እንጂ ዛሬ ቢሆን ኖሮ እጅና አግር የመቁረጥ ምግባራቸው ከከፋው የአረብ ከሊፋዎች ጋር ሊያስተካክሏቸው ወደኋላ የሚመለሱ አይደሉም።

በርግጥ የዛሬዎቹ ከሊፋዎች እንደሚፈፀሙት ጭካኔ ሁሉ እጼ ቴዎድሮስም ከጠላት ጋር ያበሩ ዜጎች ምርኮኞቹን አርደዋል፤ በበላ። የሰው ልጅን በመድፍ አፍ ላይ አድርገው ተከሰዋል። ጆሮ ቆርጠዋል። ምላስ፤ እጅና አግር በተመሳሳይ ቆርጠዋል። በት ዘግተው አቃጥለዋል። ገደል ጨምረዋል። ምናልባትም የእጼ ቴዎድሮስን ጭካኔ ከዛሬዎቹ ከሊፋዎች የሚለየውና ከባድም የሚያደርገው እጼ ቴዎድሮስ ሙሉ ቀን ሲገድሉ ውሰው ቀኑ ስላልበቃቸው ቆጥረው አሳድረው ሲነጋ ቆጥረው መግደላቸው ነው።

በዚህ ድሉ ያልዘፈነ ጠላቱ ነው ብለው አዋጅ ለማስነገር እንዳልከበዳቸው ሁሉ ማንም ዘመድ የሞተበት እንዳያለቅስ በአዋጅ አስነግረው ለቅሶ ከልከለው ነበር። ደርግ ልጅህን ገድሎ፣ ሬሳውን መንገድ ጥሎ ወላጅን ማልቀስ አይቻልም። ብሎ የከለከለው ከግብር አባቱ አጼ ቴዎድሮስ ትምህርት መውሰዱ ግራሞትን ያጭራል።... የሚያስለቅስ በደል ከፈጸመብኝ ባላጋራዬ ይልቅ አታልቅስ ያለኝ ጠላትነቱ ከፋኝ ሲል ትግሬ የተረተው በዚህ የታነሳ ነው። ተፈጥሮን በዕግድ ማስቀረት።

በርግጥ ሥርዓት ሲታወስ፣ ሕይወት ባፍጢሙ ሲደፋ ካልሆነ በቀር ኑሮ የተለያዩ ምዕራፎችን አቅፎ ወይም በምዕራፍ ተከፋፍሎ የሚገኝ ነው። ሳትወለድ አትሞትም። መወለድ፣ ማደግ፣ ወጣት መሆን፣ መጎልመስ፣ ሙሉ ሰው መሆን፣ ማርጅት፣ በመጨረሻም መጃጀት... መሞትና መቀበር። የህይወት ምዕራፍ መደምደሚያው ሞትና ቀብር ነው። በልጅነት፣ በወጣትነት፣ በጉልህነት፣ በስተርጅና በአንዱ ላይ ማንም ቢሆን የሞትን ዕዋ ሊቀምስ ሊጎነጭ ይችላል። የዚያ ሰው ሕይወት በቋሚነት ድምዳሜ የሚያገኘው ሲቀበር ነው። በቀሪ ልብ ውስጥ መቀረሜ ምላሹ፣ ቀብር ነው።

ቤተሰብ፣ ወዳጅ፣ ዘመድ፣ ሃረቤት፣ መንደርተኛ... በቻለው መጠን ሁሉ በቀብር ላይ እንዲገኝ የሚደረገው እንዲቆርጥለት ለማድረግ ነው። ቀብር አትዮጵያዊ ባህልም ነው። ደርግ ልጅህን ገድሎ አታልቅስ ብቻ ሳይሆን ሬሳውንም እንዳትቀብር መቀረሜውን ሲከለከልህ ሱባዊነትን ብቻ ሳይሆን ከአትዮጵያዊነትም ጋር ነበር ያቆራረጠን።... ደጃች ውቤ የአፄ ቴዎድሮስ አማች ናቸው። የሚስታቸው የጥሩወርቅ አባት። በዚያም ላይ በደባነት የሚታወቁ የዘመኑ መሥፍን ነበሩ። ይህ አምቻነት፣ ጋብቻም ሆነ ደባነት ደጃች ውቤን ከመቅደላ አስር አላዳናቸውም። አዚያው መቅደላ በአስር ላይ አያሉ ነበር፤ ሕይወታቸው ያለፈው። የዳውሎስ ኞኞ የአጼ ቴዎድሮስ ታሪክ እንዲህ በማለት ያን አጋጣሚ ያቀርባል።

“ከዚያን አስቀድሞ ማንም ዘመድ የሞተበት እንዳያለቅስ በአዋጅ

ተነግሮ ነበር። ደጃች ውቤ ሞተው ልጃቸው ጥሩወርቅ ከተረዱ በኋላ ግን አዋጁ ተነሳ። ለቅሶ ተከልከሎ የነበረው ሕዝብም ለደጃዝማቹ የሚያለቅስ አስመሰሎ የተቀበረ የልጁን፣ የባሕን፣ የሚሸቱንና የዘመዱን ሞት ህዝን በማልቀስ ቆረጠበት። ይህን ያስተዋለ ታዛቢም እንዲህ ሲል በመግጠም ታሪኩን መዝግቦ አለፈ።

“የኒታ ደጃዝማች ሁልጊዜ ደግነት

ዛሬ እንኳ ለደሃው እንባ አተረፋለት።”

የሸዋውን አቤቶ ሰይፉን ተዋግተው ድል ባደረጉ ጊዜ የማረካቸውን ወደ 500 የሚሆኑ የሸዋ ነፍጠኞች እንደ አጅ እና አንድ እግር ቆረጠ። ይህን ጊዜ ባሏ የተቆረጠባት የሸዋ ወይዘሮ፤

“እጼ ቴዎድሮስ እጅግ ተዋረዱ

የሸዋን ሰው ሁሉ እጅ ነስተው ሄዱ” ብላ ገጠመች።

ደጃች ተደላ ጓሉን ለመያዝ በተደረገው ውጊያ የተያዙትን 8 ሺህ ምርኮኛ እንደከበት አሳርደው ገድለዋል። አያረዱ ቢመሽ ቀሪውን ምርኮኛ ቆጥረው አሳደሩ፤ ሲንጋም ቀሪዎቹን ቆጥረው አሳርደው ገድለዋል። ይህን ያስተዋለ ታዛቢም እንዲህ ሲል በመግጠም ታሪኩን መዝግቦ አለፈ።

“እንጥረኛ ብዙ ከንጉሱ ቤት

ባላልቦ ለደረጉት ይህን ሁሉ ሌት።”

በወሎው ጦርነት በውጊያ የማረከባቸውን ወለዶች እጅ መቆረጥና በገመድ እንገታቸው ላይ እንደከረባት ታስሮ መንጠልጠል ያየ የወሎ ሰው፤

“አራቱንስ ሚሸቱ ታጉርሰው

አረ ቂጡን በምን ያብሰው?” ሲል ገጠመ።

ንጉሱ ጆሮ ቆርጠው ባይበቃቸው ሠቅለዋል። ከዚህም ባስ ሲል ቤት ዘግተው በእሳት ማግደው ሕይወት ቀጥረዋል። እሱም አልበቃ ቢላቸው ከነህይወት ገፍትረው ገደል ጨምረው ገድለዋል።

እዚ ቱዎድሮስ በጭካኔያቸው እንኳንስ ኢትዮጵያን አንድ ሊያደርጉ ይቅርና በመጨረሻው ሰዓት ያለ እጃቢ ብቻቸውን የተቆጣጠሯትን መቅደላ በአንዲት ጥይት አጥተዋል። አጨራረሳቸው አንድ አጀማመራቸው በድል የታጀበ አልሆነም። የንጉሱ ሃሳብ የአገር አንድነት ነው የሚለውንና ከዚህም አልፎ ለቴክኖሎጂ፣ ራሥን ለመቻል ያደረጉትን ጥረት ብንቀበለው እንኳን ማሰብ በሚችል የሰው ልጅ ወላዊ ህልውና ውስጥ የሃሳብ ልዕልና የሚፈተሽው በሃሳቡ ከፍታ ብቻ ሳይሆን ወደ ትግበራ ጫፍ በሚሄድበት መንገድም ጭምር ነው። ይህ ደግሞ የትላንትም፣ የዛሬም ሆነ የነገ ገዢ ሀሳብ ይመስለኛል። ከዚህ መሃሻ (framework) የሚወጡ ብዙ ቀንበሮች እዚም እዚያም አልፍ ቦታ ቢኖሩም አነርሱ ማለት ከጀብዳዊ ጭካኔ የሚመነጨ እኩይ ተግባራት ናቸው።

“የሸዋውን ንጉስ ሲንቁ ሲንቁ

የትግሬውን ንጉስ ሲንቁ ሲንቁ

የጎጃምንን ንጉስ ሲንቁ ሲንቁ

ወንድ ያለራስዎ ገድለውም እያውቁ!” እንዲል ባለቅኔ የራሳቸውን ሽጉጥ ጠጥተው (የታሪክ ክርክሩ አንዳለ ሆኖ) ሕይወታቸው ሊያልፍ ችሏል።

በርጋታና በጸጥታ ለዘመናት እንቅላፍታ በመፍሰስ ላይ ያለችውን ጥንታዊ፣ ባህላዊና ታሪካዊ አገር ደንገት እንቅተው ሥርዓት ልትከል፣ ለውጥ ላምጣ ያሉት ንጉሥ በግራና በቀኝ፣ በደቡብና በሠሜን አንድም ያልዘመቱበት ግዛት፣ አንድም ያልተዋገት መሳፍንትና መኳንንት አልነበረም። ሸዋ፣ ወሎ፣ ትግሬ፣ ጎጃም፣ እገው ሁሉም የጭካኔ በትራቸውን ቀምጧል። የዘመኑን መንፈስ (sprite of the time) መቃኘት እና በነርሱ ጫማ አግርን አኑሮ

ማሰብ ያስፈልጋል የሚሉ ወገኖች እዚህም እዚያም ያሉ ቢሆንም የተረጸመውን ያህል ግፍ እና በድል ፈጽሞ ዘመን ላይ ለማለክክ መመከር ግን ሩቅ የሚያስገዝ መንገድ አይደለም።

የተደረገውን ላለማድረግ ከዘመንም፣ ከመልከዓ ፖለቲካ ገጽታም፣ ከኢኮኖሚ አቅምም ወዘተ ይልቅ ከጀብዳዊ ቅንነት የሚመነጭ ንጹህ ሰውነት ይበቃል።

በታሪክ ፍርድ እዚህ ምዕራፍ ላይ ግርታ ሊገባን ይችላል። በርካታ አሳማኝ መከራከሪያዎች ሊቀርቡ ይችላሉ። ግራ ቀኝ፣ ፊትና ሕላው በአናብስት የተዋቀረ ሀገር፣ ከታሪክ ጣራ ላይ አንድ ሠበዝ መዞ ስለ አንድነት ቢያወራ፣ ጋፋት ላይ ስለሰሩት ሲባስቶሯል መድፍ ቢሰብክ ወይም ለመጨከናቸው በሚወዷቸው ባለቤታቸው ሞት ሲያመካኝ ብታገኘው ማዘንም ሆነ መደንቅ አይኖርብህም። ጀግንነት፣ ጅብዳዊ ጭካኔ አንጂ ጅብዳዊ ቅንነት ሆኖ ባያውቅ፣ ባያደና ባይሰማ ነው። በአናብስታዊ የጀግንነት ባህላችን ውስጥ እኔና እኔ ብቻ አንጂ እኛ ወይም አገር የሚለው ትልቁ ስዕል ቦታ የለውም።

እዚ ኃይለስላሴም በዚያው በጥንቱ ባህል ነው የቀጠለት። በድንቁርና ለታወረ ሕዝባቸው አይኑን እንዲገልጥ ት/ቤት ከመገንባት ይልቅ በየደብሩ ለከብራቸው መገለጫ ቤተመንግሥት ሲያስገነቡ መጥራቸው ነው የሚነገረው። አያበልፍ ቤተመንግሥት፣ ሆራ ቤተመንግሥት፣ አዳማ ቤተመንግሥት፣ ወንዶገነት ቤተመንግሥት፣ ጅማ ቤተመንግሥት፣ ባህርዳር ቤተመንግሥት፣ ትግሬይ ቤተመንግሥት፣ ኤርትራ ቤተመንግሥት፣ ሐረር ቤተመንግሥት፣... እገሪቷን ቤተመንግሥት በ ቤተመንግሥት አደረጓት እዚ ኃይለስላሴም። ሁሉም ቤተመንግሥት የንግሥናቸው መገለጫ ነውና በኖሩበትም ባይኖሩበትም የንጉሥ ያህል ይፈራል ይከበራል። ይጸዳል ይነጠፋል። በመንፈስ ብቻ መግዛት አይቻልምና በቤተመንግሥቱ ላይ የጦር ሥርዓት ይተከላል። እርስ በርሱ እንዲጠባበቅም እንዲጠብቅም ሆኖ። ንጉሡን ሳይሆን እርስ በርሱ እንዲበላላ ይደራጃል። አንዱ ሌላኛውን የሚጠብቅ ባለአራት

ደረጃ ይሆንነት። ይህ ሁሉ መሆኑ በራሱ ችግር ነው ባይባልም ቅድሚያ ለሚሰጠው ቅድሚያ ባለመስጠት የተደረገና የራሱን ክብር ብቻ ለማስጠበቅ የተደረገ እንስሳዊ ተግባር መሆኑ ሲታሰብ ልዳማው ብዙ ነው።

ምክንያቱስ? ጀግናህ እንበሳ ነው። እንበሳ ደክም አይገዛም! ከደክምክ አትኖርም። ትገደላለህ። በገዛ ወገንህ። ስለዚህ ላንተ አሳሳቢና ዘውትር አስፈላጊው ጉዳይ ኃይልን ማጠናከር ነው። መፈራትን መገንባት ነው። ከነዘርህ... ከነዘርማዝርህ። እስከብሮ የሚያኖርህ በእንዲህ አይነቱ ምድር ፍቅር አይደለም። ጉልበት እንጂ። ለዚህ ደግሞ እንደ እንበሳ ሁሉ ማስፈራሪያ እንጂ ፍቅር አይሰጠውም... ያን ጉልበት በዲፕሎማሲ አስማምቶ ለመምራት አያውለውም፤ ተቀናቃኛ ያለውን ጀርባ ለማድቀቅ እንጂ።

ልጆቿን መግባ የማሳደግ ጣጣ ያለባት ሴት እንበሳ ናት። ወንዱማ ጎፈሬውን አቶም መተኛት ነው። አድነው ያመጡትን አየቀማ መብላት። ከዚያ ዝንብ እሸሸሸሸ እያሉ በቀን 18 ሠዓት መተኛት። እንዲህም ነግሠው እንዲህም አሰፉ እጄ ኃይለሥላሴ። ኮሎኔል መንግሥቱም በንጉሳዊ ካባ ምትክ ወታደራዊ የኒፎርም ከመደረባቸው ውጭ በጭካኔያቸው ከአጼዎቹ የተለዩ አልነበሩም። ሠቅለዋል። ገርፈዋል። ረሸነዋል። አቃጥለዋል።

ኮሎኔሉም ጀብዳዊ ጨካኝ ናቸውና ሕዝቡ ይልስ ይቀምሰው አጥቶ ሲረግፍ አሳቸውም እንደ ኃይለሥላሴ ከደሃ ዜጋቸው አፍ ቀምተው ሠራዊታቸውን ቀልበውበቃል። የጋሮ አትከልት መኮትኮቻና አፈር መዛቂያ የምታመርትበት የረባ የጎጆ አንደስትሪ የሌላትን አገር የታላላቅ ወታደራዊ ኢንዱስትሪ መናኸሪያ ለማድረግ ጋፋት ላይ ጠመንጃ ማምረቻ ፋብሪካ አቋቋመዋል። ሆርማት ላይ ሞርታርና አዳፍኔ ማምረቻ ፋብሪካ ተከለዋል። ዲክ ላይ ፈንጂ ባሩድ ለማውጣት አስቆፍረዋል። በጦር ባይሸነፉ ኖሮ ሕዝቡ በርሃብ እየረገፈ አሳቸው እንደ ዘመናችን ኪም ጆንግሊል ኢትዮጵያን ኒውክሌር ለማስታጠቅ የማይመለሱ ቆፍጣና ወታደር ነበሩ ኮሎኔል

መንግሥቱ ኃ/ማሪያም።

በጣም አስገራሚና አሳዛኝ ቢሆንም ቀለም የቀመሰ ኢትዮጵያውያንም ከዚያው እንደሆነው የባህል አዙሪት የወጡ ባለመሆናቸው በአሳት ዳር ወግ ሲሰሙ ያደጉትም፤ ሲዘፈን ሲሞገስ የሰሙትም እንበሳና እንበሳ ብቻ ነውና በእንበሳ ምድርም ከአንድ በላይ ንጉሥ አይኖርምና ሶሻሊዝም አይሰራም ተብሎ ተሞክሮ መውደቁ በተረጋገጠበት ዘመን እንድና አንድን ሶሻሊዝምን መረጡ። መቻቻልንም አላወቁምና እርስ በርስ ተላለቁ።

በጣም ከበዛ ጨዋነት ጋር ኃይሌ ፊዳም፤ ዶ/ር ተስፋዬ ደበሳይም፤ ብርሃነመስቀልም ሆነ ሠናይ ልኪ በታሪካቸው መስክረውልን ያለፉት አውነታ የቴዎድሮሥን፤ የኃይለሥላሴና የመንግሥቱ ኃ/ማሪያምን ግብርን ነበር ብንል አጅግም ስህተት አይሆንም።

ግራና ቀኙ፤ ፊትና ኋላው፤ ደምና ስጋው እንበሳና እንበሳ ብቻ በሚል ግንብ የታጠረ ሕዝብ ከዚህ ውጭ ወይም ከዚህ ማዶ ተሻግሮ ጀብዳዊ ቅንነትን ለማምጣት ይገደዋል። እርሰው፤ ተሸክመው፤ እጓጉዘው፤... የሚበሉት እንበሶች ላይ ስድቡን ሽመጡን አየሰነዘረ...

“እንበሳው እንበሳው ልጆቼ፤

ይኸው መጣልሽ” ከማለት ውጭ ሌላ ዘፈን አይኖረውም።

በየትኛውም ሰብዓዊ ሚዛን ልጅ ገድሎ ማልቀስ የከለከለ ጨካኝ የሚለው ስም አይበቃውም። የሚያስለቅስ በደል ካደረሰብህ ማፈኛ በላይ ሕመሙ የሚቆረቆርህ ማልቀስ ስትከለከል ነው፤ መቅበርን ስትነፈግ። የህይወት መደምደሚያን፤ የሀዘን መቁረጫን ስትነፈግ። የሆነው ሆነና ለጀግናቻችን ማሞገሻ ሠብብ ከመሸት መውጣት ይጠይቃል። ጀብዳዊ ጀግንነት ይልቅ ለጀብዳዊ ቅንነት ቦታ የሚሰጥ ልብ ያሻል።

የተበታተኑትን የአረብ ምድር በአንድ መንግሥት፣ በአንድ ከሊገሉ ለኖር ነው ብሎ ስለማለፍ ስለተዘዙ አይኤስኤጲስን ከሠውነት ተርታ መመድብ እንደማይቻለን ሁሉ፣ ሠውን እንደከብት ማረዳት፣ በራንጂ ላይ አስቀምጦ መግደሉን፣ በፍርግርግ የብረት አጥር አስሮ ማቃጠሉን በውነት ስለውነት ይቅር ልንል የምንችልበት ምድራዊ ትህትና ሊኖር አይችልም። እውነት ይኖራል። ሚስታቸው ስለሞቱ፣ ስለከደቸው ብሎ መከራከሪያ ማንሳት ይቻላል። አይሠራም አያስከድም። የታላቅነት፣ የእርቆ አስተዋይነትና የመሪ መገለጫው የዓላማ ስኬት ብቻ ሳይሆን ወደስኬትም የተጓዘበት መንገድ ጭምር ነው። ብቻ ደርሶን ብዕር በጃችን ስለጨበጥን የጨካኞችን ስም በወርቅ ብዕር መከተብ፣ ተውኔት መግፍ፣ ሀውልትና አደባባይ መሰየም ያንኑ ጅብዳዊ ጭካኔ ባህል አድርጎ ከማስቀጠል ባለፈ ወደ አድገት አይመራም። ምክንያቱም እንበሳ ያው አንበሳ ነው። ከነተረቱም፡-

“እንበሳ ምን ይበላል ተበድሮ

ምን ይከፍላል ማን ተናግሮ!”

እንዲል በሁላችን ላይ ፍርድ-ገምድል ዳኝነት ነው የሚነግሱበን። ትላንት በተለያዩ ዘመን እና ሁኔታ ውስጥ ይህችን ሀገር የመሩ ገዢዎቻችን ምንም እንኳን በጅብዳዊ ጭካኔ ብዙ አሳር ቢጭኑንም ከዚህ መተላለፍ በመለስ የሚነሳ ትን ነገር የላቸውም ማለት ግን እንዳልሆነ ልብ ይሏል። በፍጹም። ነገር ግን ለተነሳሁበት ጉዳይ ጠቃሚው ነጥብ ብዙም ይፍረን የማንናገረውን እንዲህ ያለው እውነት በመሆኑ ነው እሱ ላይ ማተኮራ። ከዚያ በመለስ ምን አለ? እንቀጥል።

ከጅብዳዊ ጭካኔ መልስ

ከላይ የአገራችን የሥልጣን ሥርዓት ሃይማኖትና ወታደራዊ ኃይል የተጫነው፣ ጅብዳዊ ጭካኔ የሰፈነበት ነው ስንል ግን የቀድሞ መሪዎቻችን ፍጹም ለአገራቸው የማይገዳቸው ነበሩ የሚል

ድምዳሜ ለመስጠት እንዳልሆነ ቀደም ባሉት ክፍሎች በተወሰነ መልኩ ለመጠቃቀስ ሞክሪያለው። ምክንያቱም ለዚህች ሀገር የማማውን ማፍ ሲመኙና ሲሰሩ የኖሩ መሪዎች የአገራቸውን ከፋ ከማየት የራሳቸውን ሽጉጥ ቢጠጡ መርጠው ለአንዴና ለዘላለም ይቺህን ዓለም ተሰናብተው አልፈዋልና፤ ‘ኢትዮጵያ በባዕድ ልትወረር አይገባም’ በማለት ጆሮ ዳባ ላለ ህዝብ ከማስረዳት በላይ ወኔያቸውን ታጥቀው ተዋግተውላታልና፤ ስልጣኔን የሰይጣን ስራ በማለት ይኮንን በነበረ ህዝብ መሃል አዳዲስ ቴክኖሎጂዎችን በማምጣታቸው ከሰይጣን ጋር ተዛመዱ፣ ተብለው ታምተውባታልና፤ የኢትዮጵያ ህዝብ ከድንቁርና ሊወጣ ይገባል በማለት አሮጊትና ሽማግሌዎችንም ሳይቀር ህ ዑ ... አያሉ አስተምረውባታልና፤ አሁንም ድረስ በቅኝ ግዛት ያልተያዘች አገር በማለት በኩራት ታሪካችንን እንድንተርክ እድርገውናልና እንዲሁም ህዝቤ ተራቡበኝ የማበላው ስጠኝ ብለው በእምነታቸው ለፈጣሪያቸው አልቅሰዋልና መሪዎች ሁሉ ስልጣናቸውን ለአጥፊ ተግባር ብቻ አውለውታል ብለን በጅምላ እንወቅላቸውም። ሚዛናዊ ትችት እንጂ።

በተቃራኒው አዲስ ዕውቀትን የመቀበል ቀና ሂደትን የመከራ መንገድ ያደረጉበትን መሆኑንም በማስረጃ ማረጋገጥ የሚቻል ነው። ምንም እንኳን የኃይል ሚዛን ወታደራዊ አቅሙን አጎልብቶ ግዛቱን መቆጣጠር በቻለው ነጋሽ እጅ መውደቅ ቢችልም፣ ዕምነታዊ ኃይል ላይ በማዘዝ ረገድ በነበረ የሥልጣን ውስጥነት ሳቢያ ነገሥታቱ ዘመናዊ ሥልጣኔን የማስፋፋት ጥረታቸው ተወስኖ ለመቅረቱ የቱምድሮስን እና ከዚያ በፊት የነበሩ ነገሥታትን ተወት አድርገን የእኔ ሚኒልክ እና የአጼ ኃይለ ሥላሴ አርምጃዎችን ከአዋጆቻቸው ተነስተን መመዘን እንችላለን።

ሰራተኛው በሥራው እንዲከበር እንጂ እንዳይሰድብ ከእኔ ምኒልክ የተነገረ አዋጅ።

ዋና አንባላ ዘ-አምነገድ ይሁዳ።
ዳግማዊ ምኒልክ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ።
ሠራተኛን በሥራው የምትሰድብ ተወካ!

አገረ ምኒልክ ይህ አምራች ዜጋዎች ላይ ይለጠፍ የነበው ሥም ሠላም ስለነሳቸው እንዲህ በማለት ዳግም በዚህ ሥም እንዳይንቀሳቅሱ አስጠንቅቀዋል። ለበለጸጉት የሰድብ ሥም እየሰጣቸው ማናውንና ጥቁናን ጠፍ እምርቱ እነሆ የሚላቸውን አራሽ ገበሬ እያላቸው የሚገደውም ወርቁንና ንጉዱን ይህ በጋብ አንታ ነጋዴ ንግብ እያላቸው፤ ስራተኛውን ለገፍፍው ብሎ ያንበስ ቀና ቢልላቸው አጣቢ እያላቸው በየሰራው ሁሉ ትሰድባላቸው። ቀደም ይህ ሁሉ ፍጥረት የተገኘው ካዳምና ከላዊን ነው እንጂ ሌላ ሁሉ ተኛ ፍጥረት የለም። ይህ ሁሉ ካለመማር የተነሳ የምታደርጉት ነው። ስራተኛ ካልተበረታታ ሁሉ በዘንተኛ ይሆናል። የመንግሥትም መሻር ችግር ላይ ይወድቃል፤ እገርም ጠባቂ ታጣላች።

"በወዲያኛው እገር ግን እዲስ ሥራ እውጥቶ መድፍገ ነፍጥ፤ ባቡር እንዲሁም እግዚአብሔር የገለጠለትን ሌላም ሥራ ሁሉ ቢሰራ መለንዲስ እየተባለ ይመሰገናል እንጂ አይሰደብበትም። ከእንግዲህ ግን እንዲህ ብሎ የተሳይበ እኔን የሰይበ ነው እንጂ ሌላውን መሰይቡ አይደለም። በሰዲህ ሲሳይብ የተገኘ ሰው መቀጫውን እንድ ዳመት ይታሰራል።"

በማለት ስለ አኩሪነት ተናግረዋል።
ጥር 17 ቀን 1900 ዓ.ም

እንደ አጼ ምኒልክ ሁሉ አጼ ኃይለሥላሴም ገና አልጋወራሽ ከነበሩበት ጊዜ እንበቁ ኢትዮጵያን ከጨለማ ወደ ብርሃን ለማሻገር መድኃኒቱ ትምህርት ብቻ መሆኑን በመረዳት ስለደረጉት ተጋድሎ በንግዳቸው የሰሩትን ተፈሪ መኮንን ተብሎ የተሰየመውን ትምህርት ቤት መርቀው ሲከፍቱ ባይረቱ ገንግጥ ውስጥ እንዲህ በማለት ገልጸዋል።

«... ሰው ስለአገሩ በጠየቀ እንጂን አወዳላሁ የማይል የለም። ሆኖም ግን አገሪን እወዳለሁ ማለት ብቻ በቁ አይደለም። ለምሳሌ እንድ ሰው እወደዋለሁ የሚለውን ወዳጁን በቸግሩ ፈጥኖ ካልረዳው በተጨማሪ ጊዜ ርጦ ካልደረሰሉት ወዳጅነቱ ፍሬ አይጥረውም። ዛሬ ባለንበት ዘመን አገራችን ኢትዮጵያ ለሥልጣኔ በምታደርገው ጥቅ ትልቅ ችግርና ጭንቅ ጥጥራታል፤ ይኸውም ለሥልጣኔ መሠረት የሆነውን ዘመናዊ ትምህርት ልጆቿን ለማስተማር አቅም ስለአጠራት ነው።»

አዲስ ዕውቀትን የመቀበል ቀና ሂደትን ለመለመድ መረዳት ወደሚለው ቀጠና ያለምንም ከልካይ መዘመት ይኖርብናል። ይህ ቀጠና ከግልሰሰች የአተያይ ዝንባሌ የሚወጣና ሰፊ ባለ መልኩ ድርጅታዊ ድንበሮችን የሚያካልል አይታ ነው። በዚህም ምክንያት በተመልካቹና በሚመለከተው ነገር መካከል ጭንቅ ስለሚፈጠር ተመልካቹ ያለበትን ሥርዓት ጥልቅ ከሆነ የተለየ የዕይታ ማማ ለመመልከት ይገደዳል። የተወሰኑ ቡድኖች በዚህ መልኩ ዕይታን ሲጀምሩ በሥርዓታቸው የሚኖሩ ተከታዮችም ከሥርዓቱ ጋር ያላቸውን ቁርኝትና እንዴት በጋራ እንደማንሰላሰቡት ራሳቸውን በማካተት እንዲመልኩቱ ይስችላቸዋል።

በእምነት ፊት አገሪቱ ያላት ጠንካራ መሠረት በእምነታም በአድታም ሲገለሰ የሚችል ነው። ይህቹ ጥንታዊ አዛር ታላላቆቹን ሃይማኖቶች ከሌሎች ሀገራት በተለየ መልኩ ሠላማዊ በሆነ ሂደት ማስተናገድ መቻሉን በሀዘቢም ውስጥ መቻቻል የተሞላበት የኦሮ ባህል መፈጠሩ አስደናቂነት ያለው ሲሆን አሁንም ድረስ ኃይልና ሥልጣንን መጋረድ የሚያስችለው ጥንካሬ ያለው ብርቱ ኃይል በመሆኑ እኛ የዜጎች ሞጋላዊ መሠረት ከርሱ የሚቀዳ መሆኑ በቀጣይ ያንረቁ ዕጣ ፈንታ ላይ የራሱ ተፅእኖ የሚያሳድር ገሰቱ ያለው መሆኑን ግንዛቤ ውስጥ ማስገባት ውደቃ ብቻ ሳይሆን ግዴታም ጭምር ነው።

ዳግማዊ አገረ ቴዎድሮስም ቢሆኑ ወደ አገራቸው ቴክኖሎጂን

ለማስገባት ባለቸው መነሳሳት በጋፋት ላይ በባህላዊ መንገድ ብረትን ማቅላት የቻሉና “የኢትዮጵያ ህዝብ ድንቅር ነው” ብለው የሚያስቡትን አውሮፓውያን እፍ ለማስያዝ ያደረጉት ጥረት ከልብ ህዝብንና አገርን የሚወዱ ለመሆናቸው አይነተኛ ማሳያ ነው። በሌላው የማንነት ሽራችን ላይ በወርቅ ቀለም የተሳለው ሙሉ መልካችን ደግሞ ከአያቶቻችን የወረሰነው የአብሮነትና የአልሸነፍ ባይነት ሞገሳችን ከጀብዳዊ ጭካኔ ወዲህ ያለው ውብ ገጽታችን ነው። ስለዚህ ውብ ገጽ ጥቂት አንል ዘንድ ይገባል።

ጀብዳዊ ቅንነት ጭካኔን ሲሸር

ጀብዳዊ ጥፋትና ጭካኔ ከጀብዳው ቅንነት ጋር የማይነጣጠሉ የአንድ ሳንቲም ሁለት ገፅታዎች ናቸው። ሳንቲምን ወደ ላይ ወርውረን መሬት ላይ ስንቀበለው የሚያርፍበት ገፅ አንድም ፊት ወይም ጀርባ ከመሆን አይዘልም። በዚህም አግባብ የሀገራችንን ጀብዳዊ ቅንነትን ስንመለከታው ኩራት ነው። የሀገራችን አንድነትን፣ መተሳሰብንና ፍቅርን፣ ኦብሮ መጠጣትንና መብላትን፣ የሀገር ፍቅርና ወጪን ያንጸባርቃል። በውጭ ጠላት አልንበረከክ ባይነታችንን ምንጩ ሌላ ሳይሆን በቀጥታ ከአያት ቅድም አያቶቻችን የወረሰነው ጀብዳዊ ቅንነት መሆኑ አያጠያይቅም። የኢትዮጵያ ህዝብ ስለ አንድ ዓላማ አብሮ መከራና በደልን፣ ህዘንና ስቃይን በጋራ ሲካፈል የኖረና ጀረት አቋርጦ፣ ተራራ ወጥቶ ረጅም ርቀት ተጉዞ ይረዳዳ የነበረ ማህበረሰብ ነው።

በምስራቅ አባድርን፣ ከምዕራብ ሼህ ሆጀሉን፣ ከጅማ ተነስተን አባ ጅፋር ቤት በና ተጋብዘን፣ በካዎ ጦና ሀገር ወላይታን አይተን፣ በአባ ታጠቅ ፈረስ ጥምቀትን እከብረን፣ ከበላይ ዘለቀ ሀገር ጣና ላይ ተንሳፈን፣ በሱልጣን አሊ ሚራ፣ በሚንሊክ በሸዋ አድርገን ወደ መዳኖችን አዲስ አበባ ዘልቀን ከገባን በማንነታችን እርስ በእርስ የተሳሰረ የአንድ ሥርወ ዘር ጥንክር ግንድ አንዳለን በሚገባ ሊገለጥልን እንደሚችል ዕመን ነው። ከዚህ ውጭ ሊሆን የሚችለው እዝማሪዋ ያለችው ነው።

ከንገደር ባህር ዳር ስትመላለሽ፤

ወረታን አታዉቁ፤ ብሉ ሰው አማሽ።

ይህ አብሮ የመብላትና የመጠጣት ባህልና ወጋችን፤ እንተ ትበስ እንቺ ትብሽ የሚለው ሀገራዊ ማንነታችን በተለይም ደግሞ ለሀገር ጉዳይ ከምስራቅ ምዕራብ፣ ከሰሜን ደቡብ ለአንድ ዓላማ መጠራራት መቻላችን የዓድዋ ድል በዓልና የወታደራዊው አምባገነን መንግሥት መንኮታኮት ልዩ የአኛ የኢትዮጵያዊነት መገለጫዎቻችን ናቸው። ድሉ የጋራ ነው። የድሉ ውጤትም በመላው ኢትዮጵያዊ ደምና አጥንት ከስካሽ የመጣ እንጂ አንድን ወገን ለይቶ የሚታባባ አይደለም። በታሪክ የተመዘገበ ማስረጃም ከቶ ሊቀርብ አይችልም።

ቴዎድሮስን ያለ ጉብርዬ፣ ሚኒሊክን ከራስ ጎበና ዳጩ ውጪ፣ ጦናን ያለ ሐሰን እንጃም፣ ተስፋዬ ደበላይን ከሃይሌ ፈዳ፤... ለይተን ልናስብ፣ ልንወድ ወይም ልንጠላ የምንችልበት ምን ምድራዊ እውነት ይኖራል?። ከቀረበም ግን ታሪኩ እንደም በንጉሣዊ ቤተሰቦች የተገፈ አለበለዚያ ደግሞ ንጉሣዊ ቤተሰቦችን የሚጠላ ወይም ራሱ ንጉሣዊ ቤተሰብ የመሆን ፍላጎት ያለውና በህዝቡ ዘንድ እንዲጠሉ ለማድረግ በፈለገ አካል ብቻ ትርክት ሊሆን ይችላል። የኢትዮጵያ ህዝብ እርስ በእርሱ የሚተሳሰብ አንድ የሆነ ህዝብ ነው። በደሙ ውስጥም ፀረ-ፋሽስት ጀብዳዊነት ያለው ሲሆን ስለ ሀገሩ ሚቻ የሆነ ህዝብ መሆኑን በማድገፍ፣ በዓድዋ፣ በጎፊ፣ በጅማጅጋ፣ በከሠም፣ በአሳይታ፣... አስመስክሯል። ስለሆነም ኢትዮጵያዊነት በግሉ ርሥት ሊያደርጋት የሚችልበት ጀብዳዊ ታሪክ አልነበረም፤ ሊኖርም አይችልም። ኢትዮጵያዊነት ለእርሞ ወይም ለእማራ ህዝብ ብቻ ወይም ደግሞ ለትግራይ፣ ለአፋር፣ ለደቡብ፣ ለጉራጌ፣ ለጋምቤላ፣ ለሀረሪ፣ ለቤኒሻንጉል፤... ብቻ ከፍሎና ለይቶ ሌሎች የኢትዮጵያ ህዝቦችን ባይተጥር የሚያደርግ ርሥት አይደለም። ወደ ዕምነትም ወርዶ ለሙስሊም ወይም ለክርስቲያን ወይም ደግሞ ለባህል አማኞች ብቻ የተከለለ አይደለም። ፈረሱና ሜዳው ብቻ ሳይሆን ጋላቢውም ጭምር አንድ የጋራ ሀብት ነው። ከዚያ ባሻገር ያለውን እውነታና የላምነህ ተጨፈን ጨዋታ ምንጩ

ሊተነተንና ሊንሰላሰል የሚችለው በሰነድና ሳይንስ ብቻ ነው።

አዲስ ነገር ያላሳየችን ዓለም እና ገህ የቀደደባት አገር

ጠቢቡ ሠላምን ከፀሐይ በታች አንዳችም አዲስ ነገር እንደሌለና ውጤቱም ንፋሱን እንደመክተል የኩነቱ ኩነቱ እንደሆነ በናገርም፤ የአዳም ዘር የትናንት ታሪኩን በመርሳት በፈጠረውም ባልፈጠረውም ደርሶ ጉድ፤ ሲል መመልከት ሠርክ ዕጣ ፈጋታችን ከሆነ ዓመተ ኩነኔ አልፎ ዓመተ-ምህረት መም ላይ ተሰይመን ሌላውም የምህረት ዘመናችን ከፈታችን ተዘርግቷል። በአንድ ወቅት የአሜሪካው ፕሬዝዳንት ባራክ ኦባማ ባልቲምር በሚገኘው የአስላሞች መስጊድ በመገኘት በዚያው በፈረንጆች እገርም ሆነ ከዚያም አልፎ በሀበሻ ምድር ወቅ ጉድ፤ ሲያስብል ማየቱ ይህንኑ ታሪካዊ አውገታ ያስታውሳል።

ጆሮ ያለው ይሰማ

‘ዋናው ቀምነገር ታሪክ መሥራት እንጂ ታሪክ መጻፍ አይደለም።’ ሲል የዛሬዋን ጀርመን አሁን በምናውቃት መልክና ቅርፅ ፈጠራት የሚባለው ጦረኛውና ጨፍጫፊው ኦቶቫን ቢስማርክ ተናግሯል። በዋጋ ደረጃ ሊሆን ይችላል። እንደ ኢትዮጵያ ላሉት ታሪክን በወጉ ላልገፉና ላልመዘገቡ ሀገራት ግን ታሪክን ከመስራት ባልተናነሰ መልኩ ታሪክን በተገቢው መልኩ መጻፍ ዋጋ አለው። አለዚያማ በመሪዎች ደረጃ የሃይማኖትን አጥር አልፎ መደጋገፍ፤ መከባበርና መሳተፍ በሀበሻ ምድር እንግዳ ዜና ባልሆነ እንደ ብርቅም ባልተቆጠረ ነበር። ምክንያቱም በኢትዮጵያ ኖረው ግን በሰፊው ያልተጻፈው ታሪክ እንኳንስ ለሀገሪቱ ዜጋ ኩራቱ ለመላ ጥቁር ሕዝብም ጭምር ይተርፍ ነበር።

መስጊድ ሲሰራ ድንጋይ ያጋዙ ክርስቲያኖች ያሉባት፤ ቤተክርስቲያን ሲታጎጽ ለሰብክት የድምጽ ማጉያ የገዙ አስላምቶችን ያፈራች፤ የፒዮርጊስ ታቦት በሠላም ተመለሰ አልሀምዱሊላ በሚል ገሰታውን

የሚያስገባ አስላምን ያሳየችን ሀገርና ታሪክ ይዘን በተራ ዜና መደመማችን ታሪካችንን ከመሰነድ ችግራችን ባለፈ ማንነታችንን በጥልቀትና በምጥቀት ከማወቅ ጋር ያለንን ርቀት ጭምር ቁልጭ አድርጎ የሚያሳ ነው።

ሁሉም አይደሉም፤ ግን ብዙዎቹ... ታላላቅና አርቆ አስተዋዮቹ ንጉሶሃቸውን በሃይማኖት መቻቻል ጉዳይ ድንቅ ታሪክ ጥለው አልፈዋል። ከዛሬ ሁለት ምዕተ-ዓመታት በፊት ቀዳሚዎቹ የአስላምና እምነት ተከታዮች በገዛ አገራቸው፤ በገዛ ወገናቸው በአምነታቸው ሳቢያ ከሚደርስባቸው ግፍና በደል ሸሸተው በተሰደዱ ጊዜ የተጠጉት በኢትዮጵያ ጥላ ሥር ነበር።

ነጃሺ ንጉሳችን የእምነት አጥርን ጥሶ ያደረገው መልካምነት እና ሰብዓዊነት የሞላው ተግባር የዚሁ የመቻቻል መገለጫ የመጀመሪያው ምድራዊ የሰብዓዊነት ተምሳሌት ነው። ዛሬ ላይ በዚህ ሥልጣን ዓለም በጦርነትና መከራ ሳቢያ ከሀገራቸው የተሰደዱ ዜጎችን ‘አንቀበል አንቀበል’ የሚለው ጉዳይ ታላቅ የፖለቲካ አጀንዳ ሆኖ የአገራት መሪዎች እንደሸማኔ መወርወሪያ ከወዲያ ወዲህ ሲራወጡ ይስተዋላል። ኢትዮጵያውያን ግን ከሃይማኖት፤ ቀለምና ዘር በላይ ለሰብዓዊነት ትልቅ ቦታ ሰጥተው ዛሬ ሳይሆን ትናንት፤ ከብዙ ዘመናት በፊት ስደተኞችን አርሂቡ ብለው ተቀብለዋል።

በታሪክ ወርቅማ ሰነድ የተጻፈው ይህ ድንቅ ተግባር እዚያ የጥንቱ ዘመን ውስጥ ብቻ ታሸን የቀረ ጉዳይ አይደለም። ይህን መሰሉ አስተዋይነት አጥርና ድንበር አልፎ ሰውነትን ማክበር ወዲህ በቅርቡ ዘመን ታሪካችንም ውስጥ አናገኘዋልን። ከማን ጋር? ከተባለ... ከአዲሱ ሚኒሊክና ከጅማው አባ ጅፋር ዝምድናና ወዳጅነት ውስጥ የሚል ይሆናል ምላሹ። በሚኒሊክ ቤተመንግስት ለአባጅፋር ከብር ሲባል የአስላምና የክርስቲያን ገበታ ጎን ለጎን በግራና በቀኝ ቀርቦ የነበር መሆኑን የምናውቅ ስንቶቻችን እንደሆነ አላውቅም።

ክፍል ሶስት

መሪ መሆን የሚችሉ ሰዎች ግን የመምራት ሥራቸውን የሚጀምሩት
ዛሬውኑ ነው።

የእውነት ለመምራት.....

የስኬት ተምሳሌት - እንዲሆን መምራትህ

ውል እንዲይዝ ሥሩ

መምራት እና መግዛት

አይጥፋህ ድንበሩ።

ለምትመራው ጀማ

ራሥህን ካልሰጠህ ስስቱን በመተው

'እኔ' ያለ ቀን ነው፣ መሪ የሚሞተው።

የመምራት ኃይልህን.....

በቅንነት ያዘው በጥበብ አጽድለው

ምክንያቱም.....

ተመሪ ውስጥ ነው

የመሪ ዕድሜ ያለው።

ምዕራፍ አምስት

ሥልጣንና ኃይልን ለመጠቀም ከልብ መሪ መሆን ያስፈልጋል

በአንድ አገር ላይ የማስተዳደር ኃላፊነትን የተቀበለ መንግሥት “ሶስት ነገሮችን የግሉ ሊያደርግ ይገባዋል” በማለት ምሁራን ይናገራሉ። የመጀመሪያው ነገር ጠቃሚ የሆኑ ህሳቦችን ማፍለቅ መቻል ሲሆን ይህም አገርን ባረጅባረጅ ወይም ጊዜው ባለፈበት የአመራር ሥርዓት ወደኋላ እንዳያስቀር ያግዘዋል። በየጊዜው ለሚከሰቱ አዳዲስ ችግሮችም መፍትሔን በማፍለቅ የነበረውን መልካም ነገር ማስቀጠል ግድ ይላል።

① ሁለተኛው ነገር፡ በሥልጣን አካሄድ ውስጥ አገር ማለት ከተራራና ሸንተረሩ ባለፈ ሀብረተሰቡ አንድሆነ መገንዘብ አስፈላጊ ነው። ታዲያ የእነዚህን ዜጎች ፍላጎት ያለማከሰ አመራር ለአገር ቆሟል፤ ከማለት ይልቅ አገርን እያጠፋ ነው ማለቱ ማዘን ይደፋል።

② ሶስተኛው ጠቃሚ ነገር ውሳኔ ሰጪነት ነው። አንድ መሪ አገሪቱን በሚመለከቱ ማንኛውም ጉዳዮች ላይ ውሳኔ መስጠት ይኖርበታል። ታዲያ ይህ ውሳኔ የአገርን ሁኔታ የሚወስን በመሆኑ የተጠና ውሳኔ ሰጪነት እጅግ አስፈላጊ ነው።

መሪ በሙሉ ልቡ ሕዝቡን ሊወድና ሊያምነው ይገባል። አራስን አሳልፎ አስከመሰጠት ድረስ ሊፈተን ይችላል። ለህዝቡ ራሱን

የሚሰጥ ብቻ ሳይሆን ለመርዮዎቹ የሚገዛ መሆን አለበት። እነዚህ ጋ የአንድ ፈላስፋ የተግባር ትምህርትን እናስከትል።

ፈላስፋው በወቅቱ ያስተምር የነበረው ስለ መሪነት ነበር። ታዲያ ድንገት ተማሪዎቹ እንዲከተሉት ይናገርና የኋሊት አህያ መጋለብ ይጀምራል። ተማሪዎቹን ከፈት ለፈቱ አየተመለከተ በአህያይቱ ጀርባ ላይ ተቀምጦ እየጋለበ ሳለ ይህን ሁኔታ ሲከታተሉ የነበሩ አላፊ አግዳሚ መንገዶች ስለጉዳዩ ይጠይቁታል። ፈላስፋውም አላቸው፤

“መሪ ህዝቡን ሲመራ ወይም ለስተማሪ ተማሪዎቹን ሲያስተምር ሁልጊዜም ቢሆን ለሚከተሉት ጀርባውን መስጠት የለበትም፤ ተከታዮቹም ቢሆኑ ከመሪው ጀርባ ያለውን ሁሉ በንቃት መከታተል አለባቸው።”

አንድ ሰው መሪ መሆን ፍላጎቱ ከሆነ የሚከተሉትን ነጥቦች በልቦናው ሊያናገራቸው ይገባል። በአእምሮው ያመለልላቸው በምግባሩም ይፈፅማቸው ዘንድ ግድ ነው።

③ ከአለታት አንድ ቀን ከሚል ቅዠት መውጣት!

መሪ መሆን የሚፈልግ ማንኛውም ሰው ከአለታት በዚህ ቀን መሪ አሆናለው ከሚል የቅገፍት አሥር ቤት መውጣት አለበት። ምክንያቱም ከአለታት አንድ ቀን የሚባል ቀን የለም። በህይወት ውስጥ የተሰጠችን እምር እድሜ ዛሬ፤ ነገ ወይም ከነገ ወዲያ እንጂ ከአለታት አንድ ቀን አይደለም። በአጭሩ ከአለታት አንድ ቀን በሚል አስር ተተብትቦ ያለተጨባጭ ዕቅድ የሚዳከር ማንም ሰው መሪ መሆን አይችልም። የአንድ ቀን አስረኞች በግምት የሚጓዙ ህልመኞች ናቸው። ንፋሱ የሚፈፈግትን ነገር እየከለፈለፈ እንዲያመጣላቸው ይመኛሉ እንጂ ወገኖቻቸውን ጠበቅ አድርገው መንቀሳቀሳቸው አይጀምሩም። ምናልባትም ህልማቸውን አውን ሳያደርጉ፤ ከቅገፍት ዓለማቸውም ሳይወጡ ህይወታቸው ልታልፍ ትችላለች።

መሪ መሆን የሚችሉ ሰዎች ግን የመምራት ሥራቸውን የሚጀምሩት ዛሬውኑ ነው። እነዚህ አካላት አስቀድመው ራሳቸውን መምራት ከመቻላቸውም ባሻገር በአካባቢያቸው ባሉ ሰዎች ላይ በተለያዩ ሁኔታ ተፅዕኖ ማሳደር ይችላሉ። እነዚህ ሰዎች መሪ ለመሆን የግድምርጫን አይጠብቁም። አዳዲስ ልምዶችንና ሀሳቦችን በማፍለቅ ሌሎች ለከተሉት የሚፈልጉት ዓይነት ሰው ሆነው ይገኛሉ። ባሉበት ቦታ ሁሉ ሰዎችን የማንቃቃት ኃይላቸውን ይጠቀሙበታል። ገና መሪ ከመሆናቸው በፊት ራሳቸውን እንደ መሪ ይቆጥራሉ። በመሆኑም የበላዮቻቸውን ሃሳብ ሳይቀር የማስለወጥና ነገሮችን በተለየ አቅጣጫ እንዲሄድ ማድረግ ይችላሉ። በሚያደርጉት ነገሮች በራሳቸው የሚተማመኑና እርግጠኞች ናቸው። ታዲያ ይህ ባህሪያቸው ሌሎችም ጭምር በእነሱ እየተማመኑ እንዲሄዱ ከፍተኛውን አስተዋጽኦ ያበረከትላቸዋል። አለቆቻቸውም ጭምር የሚሰሩትን የሚያወቁ አድርገው ስለሚያስቧቸው በእነዚህ ሰዎች ላይ የሚኖራቸው ቁጥጥር ዝቅተኛ የሚባል ነው።

መሪ መሆን የሚችሉ ሰዎች ራዕይ ያላቸው ሲሆኑ ወደ ራዕያቸው የሚያደርሳቸው ትልቁ መሳሪያ ደግሞ ለራዕያቸው ታማኝ መሆናቸው ነው። ለራዕያቸው እውን መሆን ማድረግ ያለባቸውን ነገሮች በሙሉ ከማድረግ ወደኋላ አይሉም። ስለዚህ መሪ የመሆን ፍላጎት እና የነግ ትልም ያለው ሰው የግሉን ራዕይ በመቅረጽ ከሌሎች ጋር ለሚገጥመው ውድድር ራሱን ዝግጁ ማድረግ ይኖርበታል። ራዕያችን ወደፊት ለምንሆነው ነገር ንድፍ ምስል በመሆኑ ይህንን ንድፍ በውል መንደፍ መቻል ጥሩ መሪ ለመሆን ብዙ ነገር ማለት ነው። ራዕያችን ለነገሮች የምንሰጠውን ዋጋ፣ ልናበረከት የምንችላቸውን ነገሮች እና ሀይወትን እንዴት ልንመራት እንደምናስብ የመናገር አቅም አለው። ራዕይ አልባ ከሆንን ግን መሪ ልንሆን ቀርቶ በሌሎች ፍላጎት የምንመራና እንደ ንፋሱ እንፋሪስ ካንዱ ወደ አንዱ የምንንቀሳለል የውሀ ላይ ኩበት መሆናችን እንደማይቀር ልብ ልንል ይገባል።

ይህንንም ዓላማችንን ልናሳካ የምንችልበትን ቦታም መምረጥ አብይ

የመሪነት ቁም ነገር ነው። ከዓላማችን ጋር ምንም ግንኙነት የሌለው ቦታ እየሰራን ከሆነ ሳያንገራግሩ መውጣትና ፍላጎትን ሊያሳኩ የሚችሉበት ቦታ እና ሀላፊነት ላይ ለመስራት መወሰን ከየትኛውም መሪ መሆን ከሚፈልግ ሰው የሚጠበቅ ድንቅ ውሳኔ ነው። ይህ ካልሆነ ደግሞ የራሱን ተቋም በራስ መመሥረትም ሌላው አማራጭ ነው። እምነትን የሚዳረር ሥራ እየሰራን ግን መሪ አሆናለው ብለን የምናስብ ከሆነ ቅቤን በሀልሙ ብቻ እንደሚበላ ድሀ ከመቆጠር ውጪ የሀልማችንን ደፍ የሚሻገር ራዕይ ለመንደፍ አጅጉን እንቸገራለን።

② ○ ሰዎችን መያዝ

ወደድንም ጠላንም በዚህች ዓለም ላይ ስንኖር ለኛ ስኬትም ሆነ ውድቀት የሰዎች እጅ አለበት። ብዙ ሰዎች ሥራዬን በትክክል አስከሰራሁ ድረስ የምፈልግበት ቦታ አይርሳለሁ። ብለው ያምናሉ። እርግጥ ነው፤ ስራን በትክክል መሥራት ዋናው ቁም ነገር ነው። ነገር ግን ሰዎች እጅግ አስፈላጊ ናቸው። ስለዚህ መሪ መሆን የሚፈልግ ነበዝ ሁሉ እኔ ከማንም ምንም ዓይነት እርዳታ የማልፈልግ ለራሴ የበቃሁ ሰው ነኝ። ብሎ ማሰብ የለበትም፤ በፍጹም። አብሮን የሚሆኑ፤ ስህተታችንን የሚነግረን፤ አስፈላጊም ሲሆን የሚረዳን ሰው ያስፈልገናል። የሚያማክረን ፐርፌክሽናል የሆነ ሠው በኖረን ደግሞ እጅግ መልካም ነው። እነዚህ ኩኛ ጋር የሚሆኑ ሰዎች ዓላማችንን ከግብ ለማድረስ የየራሳቸውን አስተዋጽኦ ያበረከቱልናል። ነገር ግን ማን በምን ሁኔታ ሊያግዝን እንደሚችል ማወቅ ብልህነት ነው። ምክንያቱም ሰው ለራሱ የሌለውን ልሰጠን አይችልምና! የኔ ፍላጎት ምንድነው? ታዲያ ይሄንን ነገር ከማን ላገኝ አትላለሁ? ብሎ ራሱን መጠየቅ ከብዙ ድንቅፍቅፍታ ይታደገናል።

③ በምናደርጋቸው ነገሮች በሙሉ ወደ በለጠ ብቃት ለመምጣት መጣር

ጥሩ የመፈጸም ደረጃ ላይ መድረስ መሪ ለመሆን በቂ ችሎታ

ባይሆንም እጅግ አስፈላጊ ነው። ስለዚህ ራሥን ወደ ከፍተኛ የዕውቀትና የአፈጻጸም ደረጃ ላይ ማድረስ እጅግ ወሳኝ የሆነ የመሪ ክህሎት ነው። ራሥን ለማንኛውም ነገር ብቁ ሆኑ ብሎ ከመከፈስ ይልቅ ገና ልንለማመዳቸው የሚገቡ ብዙ ነገሮች እንዳሉ ማሰብ ሩቅ የሚያስገዝብ ሁኔታ መንገድ እንደሆነ ማወቅ ይገባል።

ጎበዝ በመሆኑና እጅግ በጣም ጥሩ ሰው በመሆኑ መከከል ከፍተኛ ልዩነት እንዳለ መዘጋጋት የለብንም። በመሆኑም ምንም እንኳን ህጻኑ ለልባ መሆኑን ባንችልም እጅግ በጣም ጥሩ መሆኑን ግን አይከብድንም። በተቻለን መጠን ሰዎች በባህሪህም ሆነ በሰራ ከፍተኛ ቦታ እንዲሰጡን ማድረግ ተገቢ ተግባር ነው። ይህንን ማድረግ የምንችለው ደግሞ ምን ቦታ ጥሩ እንደሆነንና ምን ቦታ ደግሞ ማሻሻል እንዳለብን መገኛቸውን በማወቅ እንጂ በሌላ በምንም አይደለም። መሻሻሎችን ለመገምገም የግድ የሌሎችን ምስክርነት ማግኘት አይቻልም። የሚሻሻሉ ነገሮችን ዘርዘረን ያሻሻልናቸውንና ገና መሻሻል ያለባቸውን ነገሮች በአትኩሮች በመመርመር ራሳችንን መመዘን እንችላለን።

④ የሹፍርናውን ወንበር ያዝ

መሪ ለመሆን በሚደረግ እንቅስቃሴ ውስጥ ከሚመች ቦታ ለቆ መውጣትንም ይጠይቃል። አዳዲስ ችሎታን ሊያሳብስህ የሚችል የተሰጠህ ዕቅድን አስቀምጥ። በዕቅድህ ላይ አብረው ሊሰሩ የሚችሉ ሰዎችን አስባሱብና አንተ የመሪነቱን ቦታ ያዝ። ይህ የመሪነት አቅምህን ከማሳደግም ባሻገር የመታየት ዕድልን ይፈጥርልሃል። ብዙ መሪ መሆን የሚፈልጉ ሰዎች የሚሰሩት ትልቁ ስህተት ሌሎች ባወጡላቸው ገደብ ውስጥ ብቻ ሆነው ውጤታማ ለመሆን ማሳባቸው ነው። ምንም እንኳን ጥሩ ችሎታ ቢኖራቸውም በገደብ ውስጥ እስካሉ ድረስ አብረዋቸው ከሚሰሩት በቀር ማንም ሊመለከታቸው አይችልም። አብረውህ ከሚሰሩ ሰዎች ጋር የውሳኔ ሰጪነቱን ስራ ተወጣው። ንግግርህ እሳማኝ፣ ርዕሱን የጠበቀ እንዲሁም ጠንካራ ይሁን። ያልተገባ ነቀፋን ከማስተላለፍ

የተቆጠብክ ሁን። በሌላ አባባል ደግሞ የሌሎችንም ክብር የምትጋፋ ሰው አትሁን።

⑤ ራስህን የተለያዩ ለማራጮችን በመጠቀም አስተዋውቅ

እንዳንድ ሰዎች ብዙ መልካም ነገሮችን እያደረጉ ያደረጓቸው መልካም ነገሮች ግን ገሃድ እንዳይወጡ ይፈልጋሉ። ይህ ለመሪዎች የማይሰራ ፍልስፍና ነው። ምክንያቱም ከሠራናቸው ሥራዎች መካከል የሚታወቁት እጅግ ጥቂቶቹ ብቻ ናቸው። ያለህን ዕውቀት በገሃድ ሌሎችን ለመርዳት ተጠቀምበት። ለየት ያለ ሃሳብ ሲኖርህ እነዚህን ሃሳቦች ዕውቅና እንዲያገኙ ለማድረግ ሚዲያዎችን ተጠቀምባቸው። ሥራዎችህ ላይ ያስመዘገብካቸውን ድሎችም ጭምር ሚዲያዎች እንዲያራግቡት አድርግ። ነገር ግን በሥራህ ላይ ከፍተኛ አስተዋጽኦ ያበረከቱ ሰዎችን በገሃድ ማመስገንህን አትርሳ። ይህ ድርጊትህ በማንኛውም ጊዜ በማንኛውም ሁኔታ ካንተ ጋር እንዲሆኑ ያበረታታቸዋል። ይህ ጉራ ሳይሆን የሥራህና የጥረትህ ውጤት ነው። ይህ ራሥን የማስተዋወቅ ሥራ ሌሎች ባንተ እንዲያምኑ ከማድረጉም በላይ ወደ መሪነት ለምታደርገው ጉዞ ስንቅ ይሆናል።

⑥ ለሌሎች ያለንን የተቆርቋሪነት መንፈስ ማሳየት

መሪ እንድንሆን ከሚያበቁን ነገሮች አንዱ ለሰዎች ያለን የተቆርቋሪነት መንፈስ ነው። ለእነሱ ያለን ህዘኔታ፣ ፍቅር እንዲሁም መልካም አስተሳሰብ የበለጠ ወደኛ እንዲሰቡ ያደርጋቸዋል። መሪዎች በተቻላቸው መጠን ከሌሎች ጋር ጥሩ የሆነ ግንኙነት እንዲኖራቸው ያደርጋሉ። ፍቅር ነገሮችን በሌሎችም ዓይን እንድንመለከት ይረዳናል። ፍቅር ከሌላን ግን መሪ ብንሆን እንኳን የራስን ጥቅም ከማሳደድ በቀር በህዝቡ ህይወት ላይ ጠብ የሚል ነገርን ልናደርግ እንችልም።

የመሪ ህይወት "እንኳን ወደ ትግሉ መጣህ" በሚል ተጀምሮ "... ጉዞውን መጨረስ በመቻልህ እድለኛ ነህ" በሚል ማሳረጊያ

የሚገባደድ ነው። መልካምና አስደሳች ገጠመኞችን የምንጠብቅ ከሆነ ምንጊዜም እንደጠበቅናቸው የምንቀር ይሆናል። ነገር ግን መልካምና ደስታ አሁን ላይ አብረውን እንዳሉ የምናምን ከሆነ ለመቼውም ደስታ የማይለየን እንሆናለን።

እዚህ ላይ አብይ ትኩረት ሊቸረው የሚገባው ጉዳይ ግብን ከደረሱበትና ድል ካደረጉ በኋላ መቼ ማቆም እንደሚገባ መማር አስፈላጊ መሆኑን ነው። በአብዛኛው ጊዜ የድል ቅፅበት እጅግ አደገኛ ሁኔታ ውስጥ የሚገባበት ቅፅበት ነው። ድል በሚሟሟበት ጊዜ አብሪተኝነትና ከልክ በላይ በራሱ መተማመን በግብ ደረጃ ያስቀመጡትን ጥሰው እንዲያልፉ የሚገፋፋ ነው። ከታቀደው በላይ መጓዝ ድል ካደረጓቸው ጠላቶች በላይ ተጨማሪ ጠላቶች እንዲፈጠሩ ያደርጋል። ስኬትን ከፈት ቀድሞ እንዲጸድ ማድረግና በጥንቃቄ ለታቀደና ለተነደፈ ዕቅድና ስልት ተለዋጭ ማስቀመጥ አያስፈልግም። ግብን በማስቀመጥ ሲደርሱበት ማቆም ይገባል። ከዚህ በኋላ ለመቀጠል የሚያስችል በጥንቃቄ የተዘጋጀ ዕቅድና ስልት አስከሊለ ድረስ ማቆም ተመራጭ ነው።

መኖሪያ ሃላግነትን በሴት ልጅና በአናት ልንመስላት እንችላለን። በልጅ ዓይን ከአናት የሚገኘው የደስታ መስሪት ጠቃሚ ከጠቃሚ የሚፈልቀው ወተት ነው። በዚያው መጠን ይህች አናት ባሏን የምትማርክበትና ደስታ የምትሰጥበት ሚስጢር አላት። ይህም ሆኖ ዕድሜያቸውን መራ የማይበስሉና የደስታ ምንጫቸው ከጠቃሚ ወተት ከፍ የሚይል ሞልተዋል። ስለዚህ የዓለምን ምስጢር በጥልቀት መረዳት ይጠበቅብናል።

የመሪነት ሀሳብ...

“ያንተ ድርሻ ፍቅርን መሸት አይደለም። ይልቁንም ፍቅር ወዳንተ እንዳይቀርብ በውስጥህ የገነባሃቸውን ሁሉንም ቅጥሮች እና መሰናከሎች ፈልጎ ማግኘት ሊሆን ይገባል።”

Mevlana Jalaluddin Rumi

1207-1273 ዓ.ም

ታሪክን በከፋ መልኩ ላለመድገም ወደኋላ ተመልሶ መመርመር በጣም ትልቅ ዋጋ እንዳለው እመኑን ነው። ለዚህ ደግሞ እርሳስን መምሰል ያስፈልጋል!

አንድ ትገሽ ልጅ የሴት አያቱ ሲፅፉ እየተመለከተ ነበር። በመሆኑ አቋርጧቸው ጥያቄ ያቀርብላቸዋል።

“አያቱ! ስለምንድን ነው? የምትፅፈው? ...ስለሠራናቸው ነገሮች ነው? ወይስ የምትፅፈው ሌላ ነገር ነው? ...ፅሁፉ ስለ እኔ ነው? የሚያውረው?” በማለት ደጋግሞ ይጠይቃቸዋል።

አያቱም መጻፋቸውን ገታ አደረጉና ለልጅ ልጃቸው፡

“ሰማህ!” አሉት። ቀጠሉና፡

“የምጽፈው በርግጥም ስለ አንተ ነው። ከቃላቱ በበለጠ ግን ጠቃሚ የሆነው ነገር የምጽፍበት ‘እርሳስ’ ነው። ተስፋ የማደርገውም... አንተ ስታድግ እንደዚህ እርሳስ ትሆናለህ፤ ብዬ ነው።” በማለት መለሱለት።

ግራ የተጋባው ልጅም እርሳሱን አተኩር ተመለከተው። ምንም የተለየ ገጽታ አላስተዋለበትም። ሲያድግም እንዴት እንደ እርሳሱ ሊሆን እንደሚችል ለማወቅ እየጓጓ።

“አያቱ! ግን እኮ... ይህ እርሳስ ልክ እንደ ማንኛውም አይነት እርሳስ ነው።” አለ ልጁ።

“እርሱ የሚወሰነው አንተ ነገሮችን ለማየት በምትመርጥበት መንገድ ነው። ማንንም ሠው ከዓለሙ ጋር የተስማሙ ሊያደርጉት የሚችሉ እምስት ድንቅ ባህሪያትን ይዟል።” አያሉ አያቱ ያስረዱት ገቡ።

“የመጀመሪያው ባህርይ... በራሱ ብዙ ትላልቅ ነገሮችን የመፈፀም ብቃት አለህ። ቢሆንም ግን ሁልጊዜም የሚመራህ እጅ እንዳለ

አትዘንጋ። ያንን እጅም አምላክ እንለዋን። ሁልጊዜም እርሱ በሚመርጥልን መንገድ ይመራናል።

"ሁለተኛው ባህርይ... በምጽፍበት ወቅት አስተውለኸኝ ከሆነ እረፍ እረፍ እያልኩ መቅረጫ አጠቀማለሁ። ያንን ሳይርግ እርሳሱ በመጠኑ መስቃየቱ ባይቀርም ሰጪርሰ የበለጠ የተሳለ እና ለሰራምቼ ይሆናል። እንተም ጥቂት እንግልቶችን እና ሀዘኖችን ማሳለፍ ይኖርብሃል። ያ ግን የተሻለክ ሠው እንድትሆን ያግዝሃል።

"ሦስተኛው ባህርይ... እርሳስ ሁልጊዜም የሰራውን ስህተት በላጲስ ለማጥፋት ዝግጁ ነው። ይህም መልሶ ለማስተካከልም መድፈር መጥፎ ነገር እንዳልሆነ ያሳይሃል።

"አራተኛው ባህርይ... የእርሳስ በጣም ተፈላጊው ከፍል ከውጭ የሚታየው እንጨት አይደለም፤ ከውስጥ ያለው እንጂ። እንተም ትኩረትህን ማሳረፍ ያለብህ የውስጥህ እውነታ ላይ እንጂ የውጭህ ገፊታ ላይ አይደለም።

"የመጨረሻውና አምስተኛው ባህርይ... እርሳስ ሁልጊዜም ምልክት ይተዋል። አሻራውን አኑሮ ያልፋል። በተመሳሳይ መልኩ እንተም የምትሰራው ምንም ነገር ምልክቱን አንደሚተው ልብ በል! በላዚህም ድርጊትህን ሁሉ በአስተውሎት ለመከወን ሞክር።" በማለት እያት ምክራቸውን ለልጃቸው ሰጥተው አለፉ።

በዚህ ዘመን፤ ግሎባላይዜሽን ከታሪክ የመማሩን ድርሻ ከፍተኛ አድርጎታል። መመልከት ያልቻልነው ትልቁ ጉዳይ የዛሬው ዓለም በራሱ ባለበት ሁኔታ የጥንቱን መካከለኛውን እና መጨውን ጊዜ ልናይበት የሚችል መሆኑ ነው። ወጣቶቻችን ለእነራችን የሰሻሊዝም ርዕዮትን ይመኙ። በነበረበት ዘመን ሶሻሊዝም በሩሲያ፤ በቻይና፤ ሶሻሊዝም በኩባ ከንድፌ-ሃሳብ ባሻገር በተግባር ፈጥሮት የነበረው መልክ ምን ዓይነት እንደሆነ፤ እንዴት ተግባራዊ እንደተደረገ፤ ምንስ ፈተናዎች ገጥመውት እንደነበር፤ በጥልቀት ማየትና መመርመር፤

ከእነር ወቅታዊና ነባራዊ ሁኔታ ጋር ማጣጣምን ይጠይቅ እንደነበር ግልፅ ነው። ይሁን እንጂ የዚያ ዘመን ታጋይ ምሁሮቻችን ይህን እውነታ ለማየት ሙከራ አላደረጉም። ለእምነት ትልቁ ቦታ በሚሰጥበት እገር፤ እምነት አልባ ርዕዮት በምን መልኩ ወደ ዕድገትና ፍትህ ሊመራ እንደሚችል በምሁራኑ አልተፈተሽም ወይም አልተተነተነም። ከእነር ነባራዊ ሁኔታ ጋርም ለማስተሳሰር አልተጣከረም።

ዛሬ ላይም መሠረት አድርገን ለመያዝ የምንመርጠው ርዕዮት በአማላይነቱ ተሰበን አማራጭ አድርገን የምንቀበለው ብቻ ሳይሆን በተግባር መሬት ላይ ተፈትሾ፤ በምሥራቅና በምዕራብ ምን አሰጥኝ? ምንስ መሠናከሎች ዝጠመቱት? መሠናከሎቹን እንዴት አለፋቸው? የሚሉ ጥያቄዎችን በማንሳትና በመተንተን መሆን አለበት። ጢክራ ጎንን ለይቶ ማውጣት የሠርክ ጉዳዮችን ሊሆን ይገባል። በምሥራቅ ታላላቅ ሰራዎች እንዴት ተፈጠሩ? እንዴትስ ፈረሱ? በምዕራብ የገዢ መደብ ጥቅሞች እንዴት ተጠብቀው ቆዩ? በኃይል አሰላለፍ፤ በቃል በሚናገሩትና በተግባር በሚያከናውኑት እካላት መካከል ያለውን ልዩነት ማጠን መልካም ነው።

በጣም ጥንቃቄ ተሰጥቶት መያዝ የሚገባው ጉዳይ እንድ ቸግር፤ እንድ መገለጥ፤ እንድ መፍትሔ ያለው አድርጎ የመውሰድ አባዜ ነው። ህይወት ባለብዙ አማራጮች የመሆኗን እውነት በሚገባ አለመረዳትና እንድ በር ከተዘጋ የተዘጋው በር ላይ አፍጥጦ የማሳዘን ከፋ አመል ብዙ መስዋዕትነትን ያስከፍላል። የተስፋ መቀረጥ ዓይነተኛ ዋሻውም ይሄው ነው። እምነትን መሰረት ያደረገው ርዕዮተ ዓለም በሰራው ህዝብ ሰርዖ መግባት እንዲችል የረዕዮቱ የምራል መሠረቶች በተፈጥሯዊ መርህ የተቃኙ መሆን ይገባቸዋል። ይህንን ደግሞና ደጋግሞ በሚዲያ፤ በትምህርት ቤት፤ በቤተ እምነት እና በባህል መገለጫዎች በማስደገፍ የአስተሳሰብ ልዕልናን መፍጠር ይቻላል። ሕዝብን በለበጥ በትር ሳይሆን በልብ እርጩሜ ማገድ የምንችለው ያኔ ነው። በ1994 ሲሊኮን ቫሊ ሂስቶሪ ማህበር ለስቲቭ ጆብስ ባደረገለት ቃለ መጠይቅ ላይ 'ስቲቭም እንዲህ ሲል

ነበር መልስ የሰጠው፡

ገሊጽና ስታዊታ ህይወት ማለት በዚህ ርዕዮተ ሃላፊው ውስጥ ብቻ መኖር እንደሆነ ይታያል። ከዚህ ውጭ ግን ማድሃዳ መግባት እንደሆነና ትርጉም ይህም ብቻ እንደሚወልድ ሊታወቅ ትሰማለህ።

ነበር ግን፡ ህይወት በጅብስ ዘንድ ቁጥጥር ወይም የረጋ ነበር አይደለም። ፤ ሊቀየር እንደሚችል ያምናል። የሳርፍ ሊቅ ጆላሎዊያ ሩሳኒያም የኖ ድርሻ ፍቅርን መጥቶ እንዲሆን ይልቁንም ቁጥር ወደ እኛ እንዲደብር በውስጣችን የሚገኘውን ሁሉንም ቅጥሮች እና መሰናከሎች ፈልጎ ማጥናት ሊሆን እንደሚገባ ያሳስበናል።

፩ ፡ ጥራት ማግኘት

የህይወት ግብን ፈልጎ ማጥናት በጥረት የሚመጣ እንጂ እንደመጣ የሚታደሉት አይደሉም። ይህ ማለት ጥያቄ በሰውነታችን ውስጥ ጠቅሚ ነገሮችን የሌለው፤ በምድረበዳ የሚደረግ የእውነት ድንበር ገሳ ተደርጎ መታሰብ አይቻልበትም። እኛም በርጋታ ማስተዋል፤ የነፍስ ጥፋትን በህይወታችን የሚያብብዘንን መላ አስቸኳይ መፈላግና መለየት ያስፈልጋል። ማንም ስላለው ወይም ደግሞ ዘፈኖችን ያለው ሴተሰብና ቅብረተሰብ ትልቅ ዕታ ስለሰጠው ሳይሆን ለራሳችንና ለውስጣችን ከማንም ተልዕኖ ውጭ የሚሰበክን የህይወት ማግኘት ፈልጎን ማግኘት ይቻላል። ይህ ማለት በውጭ ከሚገኝ ጋዴል ይልቅ አዕምሮን የምንተስታስበት ነጻጅ በመስጠት፤ በተለያዩ ሀሳቦች መካከል ያለውን ትኩረት በመመርመር አውቁትን ወደ ተያያዥ መስኮች ሃምድስፋብት መገኘት ጠራ፤ ይህም፤ አለምን ስለመቀየር ከማሰብ ይልቅ ራሱን ለመቀየር መወሰን ታላቅነት እንደሆነ የተናገረውን ሊቅ ድንቅ ሃሳብ እንዳለ መውሰዱ በልህነት ነው። ምክንያቱም ፊትን ያለው ማንንም ምንንም ሊያውቅ አይችልም።

የህይወት ግብ ልዩ በሆኑ ሥራዎች ውስጥ በተግባር የሚገለፅ ነው።

እኛ ልናሳካው የሚገባ ልዩ አጣ ፋንታ አንዳል ማወቅ ያስፈልጋል። ይህን ግብ በጥንቃቄ የሚጠብቁት ሲሆን ልክ አንድ ልዩ ጋዴል፤ ጥሪ ወይም በውስጡ ግብ ሊሳካበት/የበላይ ሊታገበት የሚያስችል አድል ሊሆን ይችላል። ይህን ልዩ ጋዴል የሚያዳከመው እንዳይለወጥና መኖሩንም እንዲጠራጠሩ የሚያደርግ በሌላ የህይወት ጋዴል (ለምሳሌ ማህበራዊ ግራፎች) ተሸናፊ የመሆን አድል ስለሚያከብል ነው። ወደ ዝግባልና የህይወት ግብ መጠጋት የሚኖረውን ፋይዳ ካወቁ በኋላ እነርሱን ማግኘት ቀላልና ተፈጥሮዊ ዕድሉን የተከተለ ሊመስል ይችላል። ነበር ግን በመፈለግና በማግኘት ጉዞ ውስጥ ተገቢና ወደ ትክክለኛነት ያቀረበ ሊያጋጥሙ የሚችሉ መሰናከሮችን ማለፍ የሚያስችል አቅድና ውጥን ሊኖር ይገባል። ይህ ምን ማለት ነው? ተጥሎን እናየዋለን...

፪ ፡ ዝግባልን የማግኘት መሰረታዊ ዕቅድ

የበላይ ለሚገኙ ሰዎች፤ ዝግባሉያቸው በአብዛኛው በልጅነት ዘመናቸው ግልጥ ብሎ ሊቀርብላቸውና ሊታያቸው ይችላል። በተለያዩ ምክንያቶች ከአውነተኛ የህይወት ጥሪያችን ተቀራርጠን ልንቀር አንችላለን። እንዲሁም ህይወት ከሌለበት የምንጠመድባቸው ነገሮች ኖረው፤ ወይም በእንዳንድ ሰዎች ተሸላሚ ስር ወድቀን፤ በምንሰማውና በምናየው ነገር ተሰበን ወይም ለእንዳንድ ነገሮች በሚኖረን ተጋላጭነት ምክንያት አውነተኛው ዝግባሉያችንን አናጣጥለን። እንዳንዶች በአጋጣሚ የተገኙበትን ስፍራ ከአውነተኛው ይልቅ የህይወታቸው መዳረሻ እንደሆነ አድርገው ሊወስዱት ይስተዋላል። ቁምነገሩ ግን የህይወት ጥሪን ፈልጎ ለስኬት መብቃቱ ነው።

የበድረዘም አምነት መሥራች እንደሆነ የሚገባለት ቢድሃርታ ጉተማ የተወለደው ለግንባር ቅርብ ከሆኑ በተሰበሰቡ ሲሆን ገና ሳይወለድ በወደፊት ህይወቱ ዙሪያ ዑለት ትገቢቶች እንደተገኙለት ይገልጻል። በህልሜ እየሁ ብሎ ስለሚወለደው ህግን (ሲድሃርታ ጉተማ) ፅጦ ለጎታ እንድ የአካባቢው ሰው አባቱ ዘንድ ቀርቦ

ሲናገር፤ ወደፊት ጉተማ ስመ ገናና እንደሚሆን እና ዘውድ ቢሆን ጀግና መሪ ሊሆን እንደሚችል፤ ወደ መንፈሳዊው ዓለም ቢዘልቅም ተከታዮቹ የበዙለት መሪ እንደሚሆን ገልጾ ነበር። ቤተሰቦቹ፤ ልጃቸው የትኛውን መንገድ ቢከተልላቸው ደስተኛ እንደሚሆኑ መገመት አይቻላቸውም። ታዲያ፤ እንደ ቤተሰቡ ፍላጎትና ጥረት ቢሆን ኖሮ ያ ህግን ወደ ንግሥናው መንደር አምርቶ ምናልባትም በመቶዎች ዕድሜ ውስጥ የሚረሳ መናኛ ንጉሥ ሆኖ ያልፍ ነበር። ዳሩ ግን፤ ጉተማ ከመሳፍንቱና ከመኳኤንቱ ጎራ መሰለፉ ደስታን የሚያስገኝለት አልነበረም፤ ስለዚያም የህይወት ጥሪውን አጥብቆ ፈለገ... ይሄው፤ ቡድሃ (የበራሳት/የተገለጠለት) ሆነና በሺዎች የሚቆጠሩ ዘመናት አልፈውም በሚሊዮናት/ቢሊዮናት ከሚቆጠሩ ሰዎች ልብ ውስጥ እንደገለጸ ዘልቋል።

ስለዚህ ዝንባሌን ማግኘት ወይም ወደ ህይወት ጥሪ መመለስ ያስፈልጋል። ይህ እንዴት ይሆናል? የሚለው መመለስ የሚጀምረው መሥመራችንን የሳትንበትን አጋጣሚ ወይም ጊዜ መለስ ብሎ ከመገምገም ይሆናል። ቡድሃም፤ የልጅነት ዕድሜውን ሻሞላ ጨብጦ የጦር ፍልሚያ ሲለማመድ እንዳሳለፈ ይነገራል። ታዲያ ግን የልጅነት ነፍሱ ይበልጥ የምትሳብበት ሌላ ዓለም ነበራት... ይኸውም ትኩረቱን ሁሉ በተለየ ተከኒከና ታክቲኩ ድል ስለሚያደርጋቸው ወታደሮች ሳይሆን ስለህይወት ሚስጥር ወደመመርመር እንዲያዘነብል አድርጎታል። ውትድርናው ግማሽ መንገድ ቢያስገዝውም ትክክለኛው የህይወት መንገዱ እንዳልሆነ ስለተረዳ የራሱን ቀና መንገድ ለማግኘት ቀላል የማይባሉ ዓመታትን መልሶ መላልሶ እንዲያስብ ተገድዷል። አናም፤ ወደ ውስጡ መሰደዱ እውነተኛው የህይወት ጥሪውን አስገኝቶለታል።

የህይወት ጥሪያችንን እንዲህ እንደ ቡድሃ በራሳችን ጥረት መርምረን ልናገኘው እንችላለን። እንዳንዴ ግን ጥረታችንን ሊደግፋ የሚችሉ፤ መንገዳችንን የሚጠርጉልንና አይናችንን የሚያበሩልን ጠንካራ እጆች ሊያስፈልጉን ይችላሉ። በአብዛኛው ዝንባሌያችን ምን እንደሆነ የሚንፀባረቀው በልጅነት ዕድሜያችን ላይ ነው፤ ስለዚህም

ሊያግዙን የሚችሉ የቅርብ ሰዎች ካሉ ከእነሱ ጋር በመወያየት የቀደመው የህይወት ጥሪያችንን ማግኘት እንችላለን። በትምህርት ቤት ህይወታችን፤ በቤታችን ውስጥ፤ ከሰፈር ልጆች ጋር ባለን መስተጋብር ወቅት እናንፀባርቃቸው የነበሩ ነገሮች ፍንጭ ይሰጡናል። አንድ ጊዜ ዝንባሌና ችሎታችንን ከተረዳን በኋላ ወደዚያ ለመመለስ ማመንታት አይኖርብንም። ምናልባት ሥራ መልቀቅ ወይም መቀየር ላይኖርብንም ይችላል፤ የያዝነውን መያወድም ሥራ ወደምንፈልገው በማስማማት (ጥቂት ማስተካከያዎችን በማድረግ) ወደ ህይወት ጥሪያችን እንዲያደርሰን ማድረግ እንችላለን።

የነፍስ ጥሪን ተከትሎ የሚደረግ ጉዞ ሁል ጊዜ ከበርታላ ባይዎች ጋር የሚያገናኝ ጉዞ ብቻ ሳይሆን ይችላል። ጎዳናውን፤ ምን ነኩቶሃል? አብደሃል ወይ... እያሉ የሚፈታተኑ እንደበቶችንም ጭምር የሚቀላቅልበት አጋጣሚም አለ። ታዲያ መሰናከሎች ሲበዙ ውድቀት የሚከተለው መንፈሳዊ ጠንካሮች ሳንሆን ስንቀር እንደሆነ ልብ ሊባል ይገባል። በርግጥ፤ መሰናከሎች መብዛታቸው የመረጥነው መንገድ የተሳሳተ ስለመሆኑ ጠቋሚም ሊሆን ይችላል። ሆኖም፤ ጫናው ልባችንን ከማሸበር ይልቅ ውስጣችንን ካጀገነው መጠራጠር አይገባንም።

እናም፤ መሪ ትሆን ዘንድ የምትሻ ከሆነ ይሄን እውነት ድጋሚ ላስታውስህ፤

“የህይወት ጥሪያቸውን ያልተከተሉ ሰዎች ዘመናቸውን የሚገፉት ተራ በሆነ ህይወት ውስጥ፤ በዛ ቢባል መካከለኛ ደረጃ ላይ ሆነው እንጂ እንደመሪዎች የማማው ጫፍን ተቆናጥጠው አይደለም። እነዚህ በሁለቱ ፅንፎች የሚኖሩ ሰዎችን አራርቆ ያስቀመጣቸውም ነገር ሌላ ሳይሆን የህይወት ጥሪን የመከተልና ያለመከተል ጉዳይ መሆኑን አወቅ!”

፩ ራስህን መግዛት መለማመድ

ወደበላይነት፣ ባለጥልቅ ዕውቀት እና ልዩ ችሎታ ባለቤትነት የምናደርገውን ጉዞ ከዳር ለማድረስ አስፈላጊውን ሥነ ሥርዓት ማሟላት የሚጠይቅ መሆኑ ከምንም በላይ ትኩረት ሊሰጠው የሚገባ ጉዳይ ነው። በሥነ ልቦና ጥናት ውስጥ ከባህሪ እንግር ተደጋግሞ የሚነገር እንደ መከራ አለ። ስምንት ህፃናትን በእንደ ከፍል ውስጥ በማስቀመጥ የሚያስገዝዝዝ ኪክ ከፊታቸው ተደረገ። አቅራቢው ሰው ሄዶ እስኪመለስ መጠበቅ ከቻሉ ዕጥፍ ተደርጎ እንደሚሰጣቸው ተነገራቸው። አንዳንዶቹ ሲኮንድ መቆየት አልቻሉም። አንዳንዶቹ ደግሞ ለአፍታ ታግሰው እስከ ግማሽ ዘላቁ። እስከ መጨረሻ መቆየት ግን አልቻሉም ነበር። እናም በስተመጨረሻ በሉ። ነገር ግን በጣም ውስን የነበሩት ህጻናት እስከ መጨረሻው መገለጥ በመቻላቸው ሽልማቱን ማግኘት ቻሉ። እነዚህ በሥጋቸው ወቅታዊ ፍላጎት ያልተሸነፉት ህፃናት በህይወታቸውም ዘመን ስኬታማ ሆነው እንደቀጠሉ ጥናቱ ጠቁሟል። በምንጥርበት ዓለም በጣም አጓገፍ ጊዜያዊ በሆኑ ጉዳዮች ተሸንፈው ትልቁን ሥዕል ለማግኘት የበቁ ጥቂቶች አይደሉም።

ትልቅ ዋጋ ያለው በውስጣችን ባለ ሥጋዊ ፍላጎት እንጾር ሳይሆን የመጨረሻዋን እርምጃ የመራመድ ድፍረታችን ላይ ነው። በተመሳሳይ በሌላ የሩቅ ምስራቅ አፈ-ታሪክ ውስጥም የመጨረሻዋን እርምጃ ጠብቆ የመራመድ ጥቅም ሲነገር እንሰማለን። ተስፋ-ቢስነት የማያወጣና የሰነፍ ሰው መገለጫ ባህሪ ሊሆን ይችላል። ጠቢብ ሰው ስለ እካባቢው ሁኔታ ቀድሞ መጠየቅና መመርመር እንዲሁም ስለ መቆየትም ጊዜ መገመትና መተንበይ ይፈልጋል። በ1990ዎቹ የተጀመረውን የቀላል የሞባይል ቴክኖሎጂ በጥቂት እርቆ አሳቢዎች ያላሰለሰ ጥረትና ትዕግስት በአሁኑ ሰዓት እጅግ ውስብስብና ማራኪ የሚባሉ የሞባይል ቴክኖሎጂዎች ተፈጥረው ወደ ኪሳችን መግባት እንዲችሉ አድርጓል።

አመራርነት በድርጅት ውስጥ በሚገኝ የትኛውም ደረጃ የሚኖርና ሊኖር የሚችል ጉዳይ ነው። ምን ማድረግ እንደሚኖርበትና የጠራ ዕይታ እንዲኖረው፣ ወደፊት ለመሄድ ድፍረት የተላበሰ፣ የመስሪያ ሃብቶችን መሰብሰብ የሚችል፣ በፈጠራዊ ዕቅድ የተቃኘ፣ እንዲሁም በዋናነት ሌሎችን ለማስተባበርና ለማነቃነቅ ጉልህ ድርሻን የሚወስድ ማንኛውም ሰው መሪ እንደሆነ ተደርጎ ይታሰባል። በታሪክ ውስጥ ስኬታማ መሪዎች በመባል የሚጠቀሱት ዘላቂና ጠንካራ የሆነ እንዲሁም አዲስ የአመራርነት መንገድ መቀየስና በእሱም ላይ ያለችግር መጓዝ የሚችሉ ናቸው። በይበልጥ እነዚህ መሪዎች በምግባራቸው ቅን መሆናቸውና ሌሎች ዕሴቶችን ጭምር መላበሳቸው አስደማሚ ገፊታን ፈጥረዋቸው ሰዎች በሚያውቁትና ወሰን በሌለው ድንበር ዙሪያ እንዲከተሏቸው የሚያደርግ ዕምነት ማረጋገጥ ችለዋል። ባመኑበት ነገር በዕናት ለመቆም፣ በመከራ ጊዜ ቅንነትና ዕሴትን እንዳስጠበቁ መቀጠል መቻል ታላቅ ብርታትና የውስጥ ጥንካሬን የሚጠይቅ ነው። አንዳንዶች ራሳን የመደገፍ ጥበብን የተማሩ ይሆናሉ። ከአዲሱ የራዕይ መንገድ ጋር የተጣበቁ እንዲሁም የሚያስችሏቸውን ሀብቶች የሚለዩና ወደ ተግባር እንዲወርዱ የሚያደርጉ ይሆናሉ።

፪ መሥመርን መለየት እና እሱንም እስከመጨረሻው አጽንዖት መያዝ

ፍላጎቱ ስላለን ብቻ የእነርሱ መሪ ለመሆን መጣር ትርፋ ድካም ነው። ችሎታም ብቻ ለመሪነት የሚያበቃ ነገር አይደለም። መሪ የምንሆነው የግል ፍላጎቶቻችንን ለማግኘት አይደለም። መሪ ስንሆን ትልቅ ኃላፊነትን እንቀበላለን። ይህም ኃላፊነት አገሪቱ ላይ ስላሉ ሀብረተሰቦች፣ ስለአገሪቱ ዳር ድንበር መከበር፣ ማህበራዊና ፖለቲካዊ ችግሮችን ስለመቅረፍ፣ የአገሪቱን መልካም ሥም ስለመገንባት፣ ለመጨው ትውልድ የሚሆን መልካም ስራን ስለመስራትም ጭምር ነው። ታዲያ እነዚህን ሁሉ ኃላፊነቶች ልንወጣ የምንችለው በመምራት ብቻ መሰሉ ከተሰማን በጣም ተላስተናል። መሪነት ኃላፊነትን ለመቀበል የተዘጋጀ ጽኑ ልብን

ይጠይቃል። ጽኑ ያልሆነ መሪ ግን ለራሱ ጥቅም ብቻ ከማድረግም ባሻገር ከእርሱ በፊት የተሰሩ ሰራዊቶችንም ጭምር ልክ እንደ እንባይ ካብ ይንዳቸዋል።

ለቦታው ያልተገቡ መሪዎች ብዙውን ጊዜ ለተለያዩ ነገሮች ዓላማቸውን ሲሰቱ መመልከት የተለመደ ተግባር ነው። እነዚህ አሳሳች መንገዶች ከመሪ መሪ የተለያዩ ናቸው። በዓለማችን ላይ በመሪዎች ዘንድ የታዩና ለማመን እንኳን አዳጋች የሆኑ አስገራሚ ከሰተቶች አሉ። የእንግሊዙን ልዑል እንደ ምሳሌ ብናነሳ በአንዲት ሴት ፍቅር ከንፍ ብሎ «ዘውዱም ሆነ ስልጣን ጦስ ጥንቡሳሴን ይዞ ገደል ይግባ» እንዳለ በታሪክ ተዘግቦ ይገኛል። በእርግጥ ይህንን ድርጊት ትክክል ነው/አይደለም ለማለት እሱ የቆመበት ቦታ ላይ ሆኖ ማየት ተገቢ ነው። ነገር ግን፤ እንደ አገር ድርጊቱን ስንመገኘው በሴት ልጅ ፍቅር እገርን መተው ትልቅ ከህደት መሆኑን የሚገልጹ ጥቂቶች አይደሉም። ለግል ስሜት ተብሎ አገርን የመምራትን ያህል ታላቅ ተልዕኮ ገሸሸ ማድረግ ከማማው ላይ እውርዶ ትቢያ ውስጥ የሚከት አሳፋሪ ተግባር ነው።

አንዳንድ መሪዎች ደግሞ ለገንዘብ ባላቸው ጥብቅ ፍቅር የተነሳ የአገራቸውን ህልውና ጉዳት ላይ የሚጥል ተግባር ሲከውኑ ይታያሉ። በተለይም የአፍሪካ መሪዎች በውጭ አገራት ባንኮች ውስጥ ያላቸው ገንዘብ አገር ላይ ሊሰራበት ቢችል ትልቅ ተዓምር መፍጠር የሚችል እንደሆነ ጥርጥር የለውም። አንዲከተሉት ከተመረጠ ትክክለኛ ፍጥነት በማፈንገጥና ሌላ መንገድ በመከተል ምንም አይነት መልካም ነገር ሊገኝ እንደማይቻል ማወቅ ይገባል። ምክንያቱም በበርካታ የተደበቁ ህመሞችና ስቃዮች ከፉኛ የመጠቃት አድል እንዲያመዝን ያደርጋል። በገንዘብ ተሳስቶ ወይም ቶሎ በመበልፀግ ጉጉት ተገፍቶ ከትክክለኛው መንገድ ለማፈንገጥ ሙከራ ሊደረግ ይችላል። ይህ ጉጉትና ፍላጎት ምንጩ ከቀናሊ ልብ አይደለምና ቀስ በቀስ መጨረሻው በህይወት ውስጥ እርካታ አጥቶ ሁሉንም የህይወት መልክ መሰልቸትንና ትርጉም ማጣትን ያከናውናል። ሌላው ቀርቶ ያጋበስነውን ገንዘብ በውል ሳንጠቀመው

እንዲሁ ባከኖ እኛንም አባከኖን ይቀራል። ልቅ የሆነ የገንዘብ ፍላጎታችን እንደልከፍት እየባሰ ከቀደመው ጊዜ እጅግ ባጠረ መንገድ ገንዘብ የሚያስገኙ ሌሎች አማራጮችን እንድናገኝ ያቅበዙብዘናል። የኋላ ኋላ የሚፈጠረው የባዶነት ስሜት ከአቅም በላይ ስለሚሆን እርሱን ለመመላት የትኛውም ዓይነት የእምነት ሥርዓት፣ እደንዛኸ ሰዎች ወይም ሌላ ማንኛውም ማዘውተሪያ ሥፍራ የማይመክቱት ድብታ ውስጥ መውደቃችን እርግጥ ይሆናል። በእንዲህ መልኩ ነገር ካከተመ በኋላ ወደ ትክክለኛው መንገድ የመመለሱ ሂደት ፈታኝና መስዋዕትነትን የሚጠይቅ ይሆናል።

በዐ እትዎርክ መዘርጋት (የግንኙነት መስመር- ድር ማበጀት)

ከቀደመት የላቀውን ከፍታ ለማየት በቀደመት ታላላቆች ትክኛ ላይ መሳፈር ግድ እንደሚል የሂሳቡ ሊቅ ሰር አይዛክ ኒውተን አበከሮ ይገልጻል። የበላይነት አለመወሰን፣ በእካልና በህይወት ማዘዝ፣ መረጃን እና ፍጥነትን የሚፈልግ ታላቅ ጉዳይ ነው። እነዚህ ላይ መሪነት በሰብዓዊና ቁሳዊ ሃብት ላይ መወሰንንና ማስተባበርን የሚጠይቅ ስለመሆኑ ብዙዎች ይጠቅሳሉ። እነዚህ ወደ ላቀው ከፍታ ለመውጣት የተደላደሉ መንጃዎቻችን እንጂ በራሳቸው ግቦች አይደሉም።

ህይወት አጭር ጊዜ ያላት መሆኗ ለመማርና ለመፍጠር የሚኖረው ጊዜ የተገደበ እንዲሆን ያደርገዋል። ምንም ዓይነት መቅናት ሳይኖር አውቀትና የተግባር ልምድን ከተለያዩ ምንጮች ለማግኘት ዓመታትን ሊያባክኑ ይችላሉ። በዚህ ፈንታ በባለ ጥልቅ ዕውቀት ባለቤቶች የተጠቀሙትን ምሳሌዎች መከተልና ተገቢውን መካሪና ተቆጧ ማግኘት ግድ ይላል።

ትክክለኛ የሆነ መካሪ የሚባለው ፍላጎት ወዴት ማተኮር እንዳለበትና ምን ዓይነት ተግዳሮት ሊያጋጥሙ እንደሚችሉ የሚረዳ ነው። ዕውቀትና ልምዳቸው ከጊዜ በኋላ የራስ ይሆናል። አውነታን

ያገናዘበ ምክረ-ሀሳብ የሚሰጡ በመሆናቸው በፍጥነት እንዲሻሻል ያደርጋሉ። ፍላጎቶችን በትክክል የሚሞላና ከህይወት ግብ ጋር የሚያገናኝ መካሪን ከመረጡና ዕውቀቱንና ልምዱን ወደ ውስጥ ካዋህዱ በኋላ በጥላቸው ሥር መቆየትን በመሸሸ መንቀሳቀስ ያስፈልጋል። ዓላማ ሊሆን የሚገባው ከመካሪዎች ጥልቅ ዕውቀትና ብልህነት በላይ የላቁ ሆኖ መገኘት ነው።

መካሪ የሚፈልጉበት ምክንያት ቀላል ነው። ህይወት አጭር ቆይታ ያላት በመሆኗ እጅግ በርካታ የሚገለገሉበት ጊዜና ጉልበት ስለማይኖር ነው። የሚፈልጉትን ነገር ከመፅሀፍት፣ ከራስ ተግባራት እና ከሌሎች በሚገኝ ተግባራዊ ምክር ትምህርት ሊያገኙ ይችላሉ። ይህ ሲሆን ግን ሂደቱ ማግኘትና ማጣት የሚፈራረቅበት ይሆናል።

መካሪዎች አቋራጭን ሳይሆን ሂደት የሚፈለገውን መስመር የሚያመለክቱ ናቸው። ሁልጊዜ ጥልቅና ፍሬያማ የሆነ ዕውቀት ይሰጧቸው የነበሩ የራሳቸው መካሪዎች ያሏቸው ሰዎች ናቸው። ተከታታይ የሆኑት የልምድ ጊዜያት ዋጋው የማይተመን ትምህርትና ስልቶች እንዲቀሰሙ አስተምረዋቸዋል። ይህ ዕውቀትና ልምዳቸው የራስ የሚሆንበትን አጋጣሚ መጠቀም ያስፈልጋል። ስራን ተመልክተው ትርጉም ያለው ግብረ መልስ በመስጠት ልምዱ የበለጠ ውጤታማ እንዲሆን እገዛ ያደርጋሉ። በራሥ እርምጃ አስር ዓመታት የሚወስደው ምናልባት ቀድመው ከተጓዙበት ምክር ማግኘት ከማግኘት በላይ ጊዜ ሊጠናቀቅ ይችላል። በዚህም ነገሮችን የመማር ሂደት ውስጥ ጊዜን ብቻ ሳይሆን ከመባከን የሚታደጉትን ትኩረት በመስጠት የሚማሯቸውን ነገሮች ወደ ውስጥ የተዋህዱ እንዲሆኑ ያደርጋሉ። በዚህ ውስን ጊዜ ዕድገትና ምጥቀት ተፈጥሯዊ መልኩን ባልቀየረ ሁኔታ እንዲያብብ ይሆናል።

ይልቁንም፣ በማኬያሽሊ የኃይል መወጣጫና ሥልጣን ማስጠበቂያ ፍልስፍና የተጋረደውን አጥፊ አካሄድ ከውስጣችን አስወግደን ለአንድ ዘመንና ወቅት ከሚያገለግል አሠራር ወጥተን ዘመናትን በተደላደለ መሠረት ላይ ለማቆም የነፍስ ዕውቀት መሠረት

ያደረገውን ምስራቃዊ ፍልስፍና ሣይንሳዊ አቅጣጫን ከተከተለው የምዕራብ ፍልስፍና ጋር በማስተሳሰር ኃይልና ሥልጣን በፅኑ መሠረት ላይ እንዲቆም መትጋት ይኖርብናል።

የተሳካላቸው መሪዎች መገለጫ ባህሪያት

መሪዎች ሁሉ የተሳካላቸው ናቸው ማለት አይቻልም። የነገሮች ስኬትም ሆነ ውድቀት በመሪዎች ባህሪ ብቻ ይወሰናል ማለትም ሞኝነት ነው። ምክንያቱም ሌሎች ማህበራዊ፣ ፖለቲካዊ እና ኢኮኖሚያዊ ሁኔታዎችም ጭምር የሚያበረክቱት አስተዋጽኦ እንዲህ በቀላሉ የሚታይ ስላይደለ ነው። ይሁንና አብዛኛዎቹ ውጤታማ መሪዎች የሚጋሯቸው ባህሪያት አሏቸው። ክስኪ እነዚህን ባህሪያት አንድ በአንድ እንመልከታቸው።

✓ ○ በራስ መተማመን

ውጤታማ መሪዎች በራሳቸው የሚተማመኑ ናቸው። የተሳካለት መሪ ለመሆን የመጀመሪያው ነገር በራስ መተማመን መገንባት ሲሆን ይህ ሲባል ግን ራስን ጥሩ ሰው አድርጎ ከመውሰድ በላይ በመሪነት አቅሙ የሚተማመን፣ መሰናከሎችን በጥበብ የሚጋፈጥ፣ በምንም አጋጣሚ አጣብቂኝ ውስጥ ቢገባ ያለውን አቅም እሚጠመውጫ ቀዳዳ እንደማያጣ ፅኑ እምነት ያለው ነው። በእጭሩ የተሳካላቸው መሪዎች በራስ መተማመናቸው የሚመነጨው ማድረግ ያለባቸውንና ማድረግ የሌለባቸውን ጠንቅቀው የሚያውቁ ከመሆናቸው ላይ ነው። ስለዚህም በእነሱ ሥራ ተሞጋሽም ሆነ ተወቃሽ ራሳቸው ሊሆኑ እንደሚገባ ያስባሉ እንጂ ኃላፊነትን ከላያቸው ገሸሽ ሊያደርጉ አይታዩም። ለራሳቸው ታላቅ ግምትን በመስጠታቸው ምክንያት አገራቸው በእነሱ ምክንያት ወደ ታላቅነት እንደምታመራም ጭምር ይተማመናሉ።

የውሳኔ ሰጪነት ችሎታ

መሬቶች በሚያጋጥሟቸው ከስተቶች ውስጥ የውሳኔ ሰዎች ናቸው። ይህ የውሳኔ ሰጪነት በሀገራቸው በጊዜ ውስጥ ያዳበሩት ነው። ምንም እንኳን በአወዛጋቢ ሁኔታዎች ውስጥ በኖሩም መጨረሻ ላይ ግን የሚሰጡት የተጠና ውሳኔ በአገራቸው ላይ ተፅዕኖን ለመፍጠር ያስችላቸዋል። ያላቸው የኑሮና የሥራ ላይ ልምድ የነገሮችን መንስኤና ውጤት፣ በነገሮች መካከል ያለውን ዝምድና ቀይመው እንዲረዱ ያግዛቸዋል። ታዲያ ውሳኔያቸውን ዝም ብለው ሊሎች ላይ የሚያረጋግጡ ሳይሆን ሌሎችም ሀሳባቸውን እንዲረዱ ያደርጋሉ።

ጥፋ ተግባቦት

ለከታማ መሬቶች የመግባባት ችሎታቸው ከፍተኛ ነው። ይህ የመግባባት ችሎታ በሌሎች ላይ ተፅዕኖ እንዲፈጥሩ ይረዳቸዋል። አብረዋቸው የሚሰሩትን ትግሎች መውጣት ያላማቸውን በቅክክል ለማሳካት ይረዳቸው ዘንድ ይህ የመግባባት ችሎታቸውን እንደ ቁልፍ መሳሪያ ይጠቀሙበታል። እነዚህ አካላትን እንዲጠብቁ የሚፈልጉት የመረጃ መም (መስመር) ላይ ብቻ ትኩረት እድረው እንዲሰሩላቸው ማድረግ ይችላሉ። ከሌሎች አገራት መሬቶችም ጋር በሚያደርጉት ግንኙነት ይህንን ችሎታቸውን ተጠቅመው ለወከሉት አገር ቅርፍን ያስገኛሉ።

የማሳመን ችሎታ

እነዚህ መሬቶች ከሰዎች ጋር በሚያደርጉት ንግግር አሳማኝ ነገሮችን ይናገራሉ። ግንግራቸው ትክክለኛውን መረጃ በቅክክልና ይሰጣሉ። በማቅረብ ላይ የተመሰረተ በመሆኑ ተቀባይነት የማግኘት ዝንባሌያቸው ከፍተኛ ነው። የሚያስተላልፉት መልዕክትም ሌሎችን የሚያነቃቃ፣ ዓላማውን ከሚቀርብ የሚያደርስ፣ አቅጣጫ የሚሰጥ ነው። ከግንግራቸውም ባሻገር ድርጊታቸውም አሳማኝ ነው። ይህ የማሳመን ችሎታቸው ተቃዋሚዎቻቸውንም ጭምር

ከጎናቸው ለማሰላፍ ይረዳቸዋል። እነዚህ መሬቶች ተወዳጅነትን ያተረፉና መቼም ቢሆን በሰረዝቸው ሥራዎች የሚታወሱ ናቸው።

የነገሮችን አካሄድ ቀድሞ የመገመት ችሎታ

በመሬት ቦታ ላይ ማገኛውም ለው ቢቆመጥ ሊቸገር ከሚችልባቸው ነገሮች መካከል አንዱ ወደፊት ሊመጣ የሚችለውን ገምቶ አቅዶ መንቀሳቀስ አለመቻል ሲሆን ጥሩ መሬቶች ግን የነገሮችን አካሄድ የሚያጠቁ ናቸው። እነዚህ መሬቶች ሰራቸውን የሚጀምሩት ቆይ አስቢ ምን አይነት ውጤት እንደሚገኝ አናያለን። በሚል የቸልተንን ስሜት ሳይሆን ውጤቱን አስቀድሞ በማየት ነው። በዚህም ምክንያት መፍትሔ እፍላቂዎች ናቸው ያሉበላቸዋል። ይህ ችሎታቸው አለፍ ሲልም ባለ ራዕይ መሪ የሚል ተቀፅላ ያስጠቸዋል።

የተለያዩ ሰዎችን ምልክታ ከግንዛቤ ውስጥ የሚያስገባ ልብ

እነዚህ ሰዎች የማድመጥ ችሎታን የታደሉ በመሆናቸው ሰዎች የሚያቀርቡትን ሃሳብ በመቀበል አንድን ነገር ከተለያዩ አቅጣጫዎች ለመመልከት ይጥራሉ። አድሎ ሳያጀርጉ ማዘን የሚደፋውን ሃሳብ ብቻ ይቀበላሉ። ውጤታማ ያልሆኑ መሬቶች ከሌሎች ሃሳብን መቀበል ሽንፈት መስሎ ስታያቸው እነዚህኞቹ መሬቶች ግን ገጭሏቸውን ለመመለስ ይጠቀሙበታል።

አሳታፊነት

ብልህ መሬቶች "ከአንድ ብርቱ ሁለት መድኃኒቱ" የሚለውን አባባል ትክክለኛነት ይገነዘባሉ። በመሆኑም ሌሎችን ቀሳታፊ በማድረግ ሥራዎች በጥራትና በተሻለ ፍጥነት እንዲከናወኑ ይደርጋል። ነገር ግን የሚያሳትፏቸው ሰዎች እየሰሩት ያለው ነገር ምን አይነት ውጤት እያሰገኙ እንደሆነ በጌታት ይብታተላሉ። ይህ የአሳታፊነት ባህሪያቸው ሥራዎችን በቅልጥፍና ክንዳሳሩ ከማስቻሉም ባሻገር

ከተለያዩ አካላት የተለያዩ አይነት የችግር አፈታት ዘዴዎችን እንዲቀሰሙ ያደርጋቸዋል። ሆኖም ግን፣ ውሳኔ የሚፈልጉ ጉዳዮች ሲኖሩና አፋጣኝ እርምጃ ሊወሰድባቸው በሚገቡ ጉዳዮች ላይ የራሳቸውን ውሳኔ ይሰጡባቸዋል። ስለዚህ በአንድ አይነት የመምራት ስልት ላይ መጭጭ ከማለት ይልቅ እንደ ሁኔታዎች ራሳቸውን ማስተካከልም ይችላሉ።

☉ **ለሌሎች ጥቅም የሚሰጥ እመራር መዘርጋት**

ብዙ መሪዎች ለራሳቸው ፍላጎት ቅድሚያ ይሰጣሉ። በቤተ መንግስታቸው ውስጥ ቁጭ ብለው ሮማውን እየቆረጡ፣ ውስኪውን እየጠጡ ከመኖር በቀር ለምስኪኑ ህዝብ የሚራራ ልብ የላቸውም። አገር በረሃብ እየታመሰች፣ በበጀት ዕጦት ስራዎች በጅምር እንዲቀሩ እየተደረገ እነሱ ግን ለግል ፍጆታቸው ረብጣ ገንዘብ ይሸሸጋሉ። እንዲህ ዓይነት አካሄድ አንድ መሪ የኝ ከሚል የማይጠበቅ ወራዳ ተግባር ነው። ምክንያቱም የሚያደርጉት ነገር ከቆሙለት ዓላማ ጋር እጅግ የተራራቀ ነው። የራሳቸውን ፍላጎት እንኳ መስመር ማስያዝ አልቻሉምና አገርን የመምራት አቅሙ ያንሳቸዋል። ሃሳባቸውም የራሳቸው የኑሮ ሁኔታ ላይ ብቻ መሠረት ያደረገ ስለሆነ የህዝብ ኑሮ ተመልካች የሌለው ይሆናል። የተሳካላቸው መሪዎች ግን ለህዝባቸው ብለው መከራን መቀበል በኖርባቸው እንኳ አያንገራግሩም፤ ልክ እንደ ኔልሰን ማንዴላ። እነዚህ መሪዎች ትክክለኛ የሆነውን ነገር ከማድረጋቸውም ባሻገር ቀድሞ ትክክል ያልነበሩ ነገሮችንም ጭምር ትክክለኛ አቅጣጫ እንዲይዝ ያደርጋሉ። ምንም እንኳን ይህ ተግባር አንዳንድ ጥቅማቸው የሚነካባቸው ወገኖችን እንደሚያስከርፍ ቢረዱም የሚመርጡት ሚዛን ወደሚደፋው ነው።

እታምልከው ፈርተህ፤ እታቀርቅርለት፤

እታጎንብስ ከቶ፤

ብረት ነው ጠመንጃ፤ የማይገል ራሱን፤

ተመሮ ተከፍቶ።

የሀገራችንን አንድ ምሳሌያዊ እነጋገር እናስታውስ፤ እሳት በሌለበት ጢስ አይኖርም። በርግጥም በእሳትና በጭስ መካከል ተፈጥራዊ ግንኙነት ይኖራል። ግን ደግሞ የጢስ ምንጩ እሳቱ ሳይሆን የእነጩቱ እርጥበት መሆኑን መረዳት ያስፈልጋል። እንደምሳሌ ለማገዶ የምንጠቀምበት እንጨት ደረቅ ከሆነ ወይም የእሳት ምንጫችንን ወደቡታ ጋዝ ብንቀይረው እሳት በኖርም ጢስ የመኖሩ ነገር አጠራጣሪ ነው። በአመዛኙ ፍርዳችን ወደተሳሳተ አቅጣጫ እንዲያዘነብል የሚያደርገው እንዲህ ዓይነቱ በምክንያትና ውጤት መካከል ያለውን ትሥሥር ወይም የችግሩን ሥረ-መሠረት ካለመረዳት እንደሆነ ልብ ማለት ይኖርብናል።

☉ **ውሳኔን ከፍረጃ የፀዳ ማድረግ**

ከዳር አስከዳር በሁሉም ሥርዓቶችና መዋቅሮች በመሠረታዊነት ተመሳሳይ ችግሮች የሚያጋጥማቸው ይሆናሉ። እነዚህ የሚያጋጥሙ እክሎች ንቃትን በመላበስ ከዋኔዎች የሚነሱበትን ውስጣዊ ሥፍራ መለወጥን የሚፈልጉ ናቸው። ይህም እንዲሆን ሁለት ሥፍራዎችን (Dimensions) በአንድ ጊዜ መማርና መረዳት ያስፈልጋል። እነዚህም ስፍራዎች የሚነገረው፣ የሚደረገው እና የሚታየው (ለአይታ ዝድ የሆነው ግዛት) እንዲሁም ከዋኔዎች የሚነሱበት ውስጣዊ ስፍራ (አሳቢና ድርጊት የሚመነጭበት ለአይታ የተሰወረው ግዛት) ናቸው።

የሰው ልጆች ኑሮ በሁለት ዓለም ውስጥ ነው። የመጀመሪያው ሁሉም አይነት አካላት ለአይታ ምርኮኛ የሆኑበት ውጫዊው ገፅታ ብቻ የሚታይበት ዓለም ነው። ነገር ግን ከዚህ አይታ ጀርባ የተደበቀ፣ እነዚህ አካላት በእርግጥ እንዴት እንደሚከውኑ፣ ሥራታቸውን፣ ከፍሎቻቸውን እና ጠቅላል ያለ ውህደታቸውን የያዘ ሌላ ሁለተኛ ከፍል አለ። ይህ የዓለም ዓይነት በፋሎ ምርኮኛ የማይሆኑለት፣ ለመረዳት ከባድ የሆነ፣ እውነታን ለማየት የሚጥር አዕምሮ ብቻ እንጂ በዓይን ሊታይ የማይችል ነው። በሳል መሆን ጥልቅ የሆኑና ደርዝ ያላቸውን ነገሮች ማውራት ብቻ ሳይሆን

ጥቃቅን የሚባሉ ጉዳዮችን ጭምር መረዳት ሲጀምር ነው።

ይህ 'አንዴት' የሚለው ከፍል ነገሮች አንዴት እንደሚንቀሳቀሱና እንደሚለወጡ የሚያሳይ የህይወትን ምስጢር የያዘ ነው። 'አንዴት' እና 'ምን' የሚለው ከፍል በዙሪያ ባሉ ነገሮች ላይ ሲተገበር የሚስተዋል ነው። የተፈበረኩ ማሸኖችን እንጂ አንዴት እንደሚሰሩ አያውቁም፤ የተወሰኑ ሰዎች የሆነን ነገር ሲያመርቱና ለገበያ ሲያከፋፍሉ እንጂ አንዴት ቡድን እንደተዋቀረ የሚያውቁ አይሆኑም። በተመሳሳይ ሁኔታ በሰዎች ገፅታና አቋም መማረክና መመሰጥ እንጂ ከጀርባ ያለውን የሥነ-አዕምሮ ጨዋታና ምን እያደረጉ ወይም እየተናገሩ እንደሆነ የሚያውቁ አይሆኑም።

ራስን በተቻለ መጠን የምንጠቀምበትን ቴክኖሎጂ፣ የምንሰራበትን ቡድን መዋቅራዊ አሰራር፣ የሙያን ምጣኔ ሃብት፣ አጠቃላይ የሥርዓቶችን ልብ ምት በጥልቀት የምናገኝበትን አጋጣሚ መፍጠር ያስፈልጋል። ምንጊዜም ነገሮች አንዴት ይሰራሉ? ውሳኔዎች አንዴት ይሰጣሉ? ቡድኖች አንዴት መስተጋብር ይኖራቸዋል? የሚሉ ጥያቄዎችን ማንሰትና ምላሻቸውን ለማግኘት ጥረት ማድረግ ያስፈልጋል። ዕውቀትን በእነዚህ ጥያቄዎችና መልሶቻቸው ዙሪያ እንዲሸከረከር በማድረግ እውነታን በተመለከተ ጥልቅ የሆነ አረዳድና አርሱንም ለመለወጥ የተራዘመ ኃይል እንዲኖር ማድረግ ያስፈልጋል።

ለበሽታችን ፍቱን መፍትሄ ከመስጠት የሚያግደንም፣ ሁሌም በታማሚነት እንድንዘልቅ የሚያደርገንም ይኸው ሥራ-መሠረትን አጥርቶ ለመረዳት ያለን ውስንነት መሆኑን ከሚቀጥለው ተረታዊ ምሳሌ መረዳት እንችላለን።

ሰውየው ወዳጁን፣ "ሰለምን ሚስትህን ገደልኩ" ብሎ ይጠይቀዋል።

ወዳጁም "ከሌላ ወንድ ጋር ስትተኛ አገኛለህ" ሲል ይመልሳል።

"ታዲያ ሰውየውን መግደል አይቻልም ኖሯል..." ሲል ጠያቂው አስተያየት አዘል ጥያቄውን ያስከትላል።

"እንዲያማ ካደረኩ የኔ ሥራ በየጊዜው የእርሷን ውሸሞች ሲገድሉ መኖር ሆኖ ቀረ ማለት ነው!" በማለት ይመልሳል።

ይህ ሰው በሚሰቱ ላይ ያደረገው ነገር ትክክል ነው ወይስ አይደለም? የሚለውን ከመወሰናችን በፊት ሌላ ገጠመኝ እናስከትልና በአንድ ሚዛን ለማንፃፀር እንሞክር።

አንድ ጥበበኛ ወጣት እጅግ በሚያምርና ዕይታን በሚሰብ ወንዝ ሻርቻ ተቀምጦ ሳለ በንፋስ ተገፍቶ ወደ ውኃው የወደቀ እጅግ በጣም አስፈሪ ጊንጥ ይመለከታል። የጊንጡ ህይወት እንዳያልፍ ብሎ በማሠብም ይታደገው ዘንድ ወስኖ ሊያወጣው እጁን ወደ ወንዙ ሰደደ። ጊንጡ ግን ህይወቱን ሊታደግ ለሚጥረው ሰው ምላሹ መናደፍ ሆነ። በጊንጡ አፀፋ የተደናገጠው ወጣት በቅፅበት የሚነገዘረው እጁን አነሳ።

ነገር ግን፣ እንዲትም ደቂቃ ሳይዘገይ ስታዩን እንደተሸከመ ለሁለተኛ ጊዜ የዚያን የጊንጥ ህይወት ለማዳን እጁን ዳግም ሰደደ። አጅሬ ጊንጥም ለሁለተኛ ጊዜ ተናደፈ። ወጣቱ በሲቃ ውስጥ ሆኖ እየተዘለፈለፈ የተነደፈ ጣቱን በጨርቅ ጠቅልሎ ለሶስተኛ ጊዜ እጁን ወደ ጊንጡ ከመሠንዘር አልባዛም። ይሄን ጊዜ፣ ድራማዊ የሚመስለውን ትዕይንት በቅርብ ርቀት ሆኖ ሲከታተል የነበረ አንድ ሰው በመገረም እንዲህ ሲል ጮኸ፤

"አንተ ሰው! ምን እስኪያደርግህ ነው የምትጠብቀው? እየነደፈህ ለምን ልታድነው ትጥራለህ? ለምን አትገድለውም?" ይለዋል፤

ወጣቱ ግን፣ ለዚያ ግለሰብ የሚሆን ጆሮ ያለው አይመስልም። ላመል አንኳ አንገቱን ወደ ሰውየው ሳይመልስ ጊንጡን ለማዳን ጥረቱን ቀጠለ። በመጨረሻም ተሳክቶ ለት ጊንጡን ከሞት ታደገው።

ከዚያም፤ ቀድሞ ጊንጡን ስለመግደል ምክር ለግሶት ወደነበረው ግለሰብ እያማተረ እንዲህ ሲል በጨኸት ተናገረ፤

"ስማኝ ወዳጄ... መናደፍ የጊንጡ ባህሪ ነው፤ የኔ ባህሪ ደግሞ ማዘንና ማሠብ ሆኑ። ታዲያ ስለምንድን ነው የኔ ባህሪ ከርሱ ባህሪ የከፋ እንዲሆን የምትመክረኝ?" አለው።

ምንም እንኳን እንዳንድ ጊዜ እንዲህ እንደ ጊንጡ በመናደፍ እያቆሰሉህና እያደሙህ፤ እየዘዘዙህና እየሸረኩቱህ የሚመሳሰሉ ሰዎች ቢኖሩም ዕምነትህ ባጎናፀፈህ መልካም ሥነምግባር ልትገራቸውና ልታቀርባቸው ግድ ይልሃል። በዙሪያህ ያሉ አካላት ወደ አልህና አላስፈላጊ ስሜት ውስጥ እንድትገባ ቢያደርጉህና ያልሆነ ሥነምግባር ውስጥ እንድትዘፈት ቢወተውቱህም ጆሮ ልትቸራቸው አይገባም።

ጨለማ በራሱ ከብርሃን በተቃራኒ የቆመ ነገር ሳይሆን የብርሃን አለመኖር የወለደው ነገር እንደሆነ ሁሉ፤ ችግርም በሃሳብ አጦት የሚፈጠር መሆኑን ዕውቅ። በሚደርስብህ መከራና ችግር ሁሉ አስቀድመህ ወደሌሎች ጣትህን ከመቀሠርህ በፊት በቅድሚያ ወደ ራሥህ መመልከት ይኖርብሃል። ሌሎችን ከማረም በፊት ራሥህን ለማረም ወደ ይኑርህ። እንዲያ ባደረግከም ጊዜ ከሌሎች ጋር በየዕለቱ የምትፋጅበት አጋጣሚ ይቀንሳል። በዚህም ነገሮችን እንደወረዱ የማስተናገድ ልማድህ ተቀይሮ ነገሮችን ወደ መመልከት/ማስተዋል ደረጃ መሸጋገር ትጀምራለህ። ይህ የለውጥ ሂደት ቀላል፤ ነገር ግን ዋጋ ሊያስከፍል የሚችል ታላቅ ጉዳይ ነው። በትክክል ነገሮችን ለመመልከት ጥያቄዎችንና ፍላጎቶችን ግልፅ ማድረግ፤ ትኩረት ወደ ሚደረግበት ዓውድ ማዘንበል፤ እንዲሁም ከመፈረጅ ስሜት ነፃ መሆን ያስፈልጋል። የመፈረጅ ስሜትን መተው፣ ማለት ያለፉ ንድፎችንና ልማዶችን መሠረት አድርጎ መመልከትን በመተው አዲስ የሆነ፤ መገረምና ጥያቄ ማንሳት የሚያስችል ቦታ መፍጠር ነው።

9 በውሣኔ ወቅት የሠክነ ልብን መረዳት

ለውጥን ለማምጣት የሚደረጉት አብዛኞቹ ጥረቶች እንዳይሰሙና የሚያደርጋቸው ምክንያት ጥሩ የሆነ ዕሳቤ ወይም ከፍተኛ ምኞትና መነቃቃት ያለው መሪ በመጥፋቱ ሳይሆን ተከታዮቻቸው መረዳቸው ከፊት ለፊት የሚታያቸውን የለውጥ ምዕራፍ ለመመልከት አለመቻላቸውና ይህንንም መነሻ አድርጎ ለመሥራት አለመሞከር ነው። ሰዎች ለውጥን የሚታወቁበት ብቸኛ ምክንያት አስቸጋሪ ለውጦችን እንዲያመጡ ሲጠየቁና በተጨማሪ የለውጡን አስፈላጊነት ለመረዳት የሚያስችል የተመቻቸ ዓውድ ሲፈጥሩ እንዲሁም ምናባዊ አይታ ሳይኖራቸው ሲቀር ነው። በዚህም ምክንያት የአመራርነት መሠረታዊ ሥራ ሰዎች የመመልከት ዓቅማቸውን በአንድ ላይ ፈልገው እንዲደርሱበት ማስቻል ይሆናል። እዚህ ላይ እንደ ታሪክ ለላብነት ማንሳት ይቻላል።

አባት የሚጠባ ልጁን እንዲጠብቅለት ከውሻው ጋር ቤት ውስጥ ትቶት ወደ አደን ይሄዳል። ከአደን ሲመለስ ውሻውን በደም ተጨማልቆ በሩ ላይ እገኘው። ታዲያ ሰውዬው እፋ በደም የተጨማለቀውን ውሻ ተመልክቶ የልጁን መበላት ቅንጣት ታክል ባለመጠራጠሩ በንደት ከአደን የተረፈውን ጥይት ውሻው ላይ አርከፈከፈበት። ከዚያም የተበላ የልጁን ቁርጥራጭ ሰውነት ሲመለከት ጠብመንጃውን የሞተ ውሻው ላይ ወርውሮ ወደ ቤት ውስጥ ሮጦ ገባ። ግን የገጠመው ነገር ካሰበው በተቃራኒው ሆነ። ልጁ ላይ እንዳቸም መጥፎ ነገር አልደረሰም ነበር፤ ይልቁንስ ከፊት ለፊት በደም የተጨማለቀ ተኩላ ሞቶ ተመለከተ። ለካ ውሻው እንዲያ በደም የተጨማለቀው ያንን ምስኪን ህፃን ከተኩላ አፍ ተፋልሞ ሲያስጥል ነው። አባትም ስሜቱ አሸንፎት የዕድሜ ልክ ፀፀት የሆነበትን ስራ ፈፀመ።

ታሪኩ እንደሚያስረዳው፤ ላይ ላየን በሚያይ ዓይንህ ብቻ ተመልከተህ ፈጥነህ መፍረድ እንደሌለብህ ነው፤ የሰከነ ልብህን ለፍርዱ ሹመት ስጠው፤ በችኮላ ሥህተት ሠርተህ ህይወትህን

በሙሉ የሚፀፅትህ ነገር ውስጥ እንዳትገባ ይታደግሃል። ለውሳኔ እትቸኩል! አንድ ሰው በእርግጥ አንድ ዓይኑ ጠፍቶ ቢመጣ ዓይኑን ያጠፋው ሰው እስኪመጣ ድረስ እትፍረድለት። ምክንያቱም ዓይኑን አጠፋ የተባለው ሰው ሁሉም ዓይኑ ጠፍቶበት ይሆናልና! ይህ ጥበባዊ የዳኝነትና ውሳኔ ሰጪነት ምክር ከልቦናህ እይታ። የአንጎል ውሳኔ ዝብርቅርቅና ወቅታዊ እንደሆነ ልታውቅ ይገባል።

አንዲት አናት በታክሲ ሹፊር ስለተደፈረች ልጅ በዚያ ብትሰማ ልጇቿን በታክሲ ወደ ትምህርት ቤት ላለመላክ ልትወስን ትችላለች። ሆኖም ግን ከሳምንት በኋላ በሌላ ዜና ይሆኑት አናት ህፃናት በመንገድ ላይ እደጋ እየደረሰባቸው መሆኑን ስትሰማ ደግሞ ልጇቿን በታክሲ ለመላክ ትገደድ ይሆናል። ከዚህ ሌላም ነገር ቢፈጠር ሌላ ዓይነት ውሳኔ ልትወስን እንደምትችል እርግጥ ነው። በመሆኑም የእስያው ውሳኔ በጊዜና ምክንያት የሚቀያየር እንጂ ወጥ የሆነ የማይቀያየር ነው፤ ብሎ መናገር ያዳግታል።

ውሳኔ ሰጭነትና ዳኝነት በጥበብ ካልተያዙ የሚያስከፍሉን ዋጋ ከምንቸለው ዓቅም በላይ ሊሆን ይችላል። በተለይም የኃይልና የሥልጣን ባለቤት ስንሆን ዋጋ እስከፋይነቱ ከዚህም ይልቃል። በሥልጣን ላይ የሚወሰኑ ውሳኔዎችም ሆኑ ተግባራዊ የሚሆኑ ድርጊቶች የሚፈጥሩት በጎም ሆነ መጥፎ እስተዋጽኦ በእገር ደረጃ የዝጊ። ነው። ያልተጠኑና ቀድመን መጨረሻቸውን ያላየናቸው ተግባራት ወዳልታሰበ አቅጣጫ ሊያመሩ ይችላሉ።

የጀርመኑ ሂትለር ያደረጋቸው ነገሮች ዛሬም ድረስ ጀርመናዊያን የሚያፍሩበትና ጥቁር ጠባሳውን ጥሎ ያለፈ ከስተት መሆኑ ይታወቃል። ጎረቤታችን ደብብ ሱዳን ነጻነቷን ባገኘች ማግስት ወደ ብጥብጥ ማምራቷና ይህንን ችግር ከስሩ ለመንቀል የተዘጋጀ ባለሥልጣን አለመኖሩ እንዲሁ የመሪዎች እርቆ ያለማየት በሽታ ነው።

አዲስ አቅጣጫ

የመጨረሻውን እርምጃ አሳምሮ በድፍረትና በዕውቀት መራመድ ትልቅ ቦታ የሚሰጠው ጉዳይ ነው። በዘመናችን ውጤትን ሳይሆን ለውጤት የሚደረገው ዙሪያ ጥምጥም ጉዞ በራሱ ጉዞ ተደርጎ የሚታይበት አጋጣሚ ጥቂት አይደለም። ብዙ ጊዜ ከሥራና ውጤት ይልቅ አንድ ጥራዝ ሪፖርት ስለገዛ ሲቀርብ ይስተዋላል። ይህም ሁሉንም ነገር እስከ መጨረሻው ማቀድ አለመቻል የሚፈጥረው ሳንካ ነው። ለዕድልና አጋጣሚ የሚተው ምንም አይነት ነገር ሊኖር አይገባም። በትግበራ ወቅት ሊከሰቱ የሚችሉ አጋጣሚዎችን፣ ማንቆዎችን፣ ልፋትን ዋጋ ሊያሳጡና ሊያሳጡ የሚችሉ ዕድልና ዕጣዎችን በመለየት ከወዳሁ በዕቅድ ውስጥ ማካተት ያስፈልጋል። አስቀድሞ የመጨረሻውንና እርሱን ተከትሎ የሚመጣውን ደረጃ በማቀድ በመካከል በሚኖሩ ገጠመኞች መዳከም እንዳይኖር እንዲሁም የትና መቼ እንቅስቃሴን መግታትና ማስቀጠል እንደሚገባ ለማወቅ ያስችላል።

ብዙዎች የእንቅስቃሴያቸውና የድካማቸውን ፍሬ ሳያጣጥሙ መሀል ላይ የቀሩት አሁን ላይ ሆነው መጨረሻቸውን ማቀድ ስላልቻሉ ነው። ይህን ዕቅድ በማዘጋጀት ሂደት ውስጥ አማራጮችንና ወቅታዊ ሁኔታዎችን ተከትሎ የሚመጡ ለውጦችን ለማስተናገድ ዝግጁ መሆን ያስፈልጋል። ምሉዕነት የሚጎድለው ዕቅድ የመጨረሻ ሪፖርቱ ውጤት አልባና በጉዞ የተሞላ ብቻ እንደሚሆን ጥርጥር የለውም። ምሉዕ የሆነ ዕቅድና በውጤት የታጀበ ሪፖርት ጠንካራና ደካሞች የሚለዩበት እንዲሁ መስፈሪያና ሁኔታ ሚዛን ስለመሆኑ የምታስረዳ እንዲት የምስራቅ ዓለም ውግ አንመልከት።

በጣም የተለየ ችሎታ ያለው አንድ አንበሳ በእገር በምድሩ ዝናው መናኘት ይጀምራል። ይህ አንበሳ እጅግ ብልህ ከመሆኑ የተነሳ፣ ማንም በልቡ መጠራጠር ሳያሳድር ከቀረበው፣ አንዳችም ጉዳት ሳያደርስ እንደታወገኝ ውሻ እጅን እስከመላሰ ይደርሳል። ይሁንና

በልባቸው ሥጋትና ፍርሃት አሳድረው በመጠራጠር የቀረቡት እንደሆነ ግን ይቆጣል፤ አልፎ አልፎም መቆጣት ብቻ ሳይሆን እንዲህ ያለ መጥፎ ሃሳብ ስለኔ እንዴት ሊኖርህ ቻለ? በሚል ስሜት ጉዳት እስከማድረስ ይጓዛል።

ይህንን የአንበሳውን ገና የሰማ እንድ የሩቅ አገር ሰው ይህን ተዓምር በዓይኔ ማየት አሉብኝ በማለት ከአንድ ዓመት በላይ በጉዞው ያጋጠመውን መከራና ችግር ተቋቁሞ አንበሳው ወዳለበት አካባቢ ይደርሳል። ወደ አንበሳው መግቢያ ትኩት የማቆረጥበት ሥፍራ ደርሶም አንበሳውን በርቀት እየተመለከተ ከቆመበት መንቀሳቀስ አልሆነም ይለዋል። በዙሪያው የነበሩ ሰዎችም ይህን የሩቅ አገር ተጓዥ እንዲህ በማለት ያደፋፍሩታል፤

"ለዚህ አንበሳ በነበረህ ቆቅር የተነሳ ቤት ንብረትህን ትተህ ለአንድ ዓመት ተጉዞህ እዚህ ደርሰሃል። አንግዲያው አሁን ምን ያስቆምሃል? እንድ አርምጃ ጠጋ በል እንጂ..." እያሉ ያደፋፍሩት ነበር። ነገር ግን የሩቅ አገር ተጓዥ ሰውም ሆነ በዙሪያው ያሉ ማናቸውም ቢሆኑ ያቺን የመጨረሻ አርምጃ ሊራመዱ አልደፈሩም። ሁሉም፤ 'የእስከዛሬው ሁሉ ቀላል ነበር፤ ይህቺ የመጨረሻ አርምጃ ግን ሲበዛ ከበደች'፤ በማለት ተደምመው በሃሳብ እንደተዋጡ ቀሩ።

በታሪክ ፊት ደማቅ አሻራ አትመው ያለፉ ታላላቅ የፖለቲካም ሆኑ የንግድ መሪዎች እዚህም እዚያም ሞልተዋል። ታዲያ ለዚህ ለገናና ስማቸው መሠረት የሆነውን ሁኔታ ከንውን ብንፈትሽ በመስካቸው የመጨረሻዋንና ከባዷን አርምጃ በመራመዳቸው እንደሆነ እንረዳለን። የአሳት አራት ሆኖ ተፈጥሮ ወደሚፋጅ ነበልባል አልቀርቦም ማለት የማይቻል ነገር ነው፤ ቢያንስ ቢያንስ ከሁለት አንዱን ተፈጥሯዊ ህግ ማጉደል ይሆናል። አሳቱ ወይ አሳት አይደለም፤ አለበለዚያም አሳቱን ሸሽቶ የቀረው አውነትም አሳት አራት አይደለም።

በርግጥ በወንዝ ላይ እንደተጣለ ገበቱ ከሆንን ውሳኔያችን ላይ

አጠራጣሪ ነገሮች መከሰታቸው አይቀርም። የጉዟችን አቅጣጫ የሚወሰነው በእኛ ሳይሆን በወንዙ ነው፤ ብለው የሚሟገቱ ይኖራሉ። በተቃራኒው ሰው መሆን በዕጣ ፈንታችን ላይ የመወሰን መሆኑ ያይልና ሥልጣን ያላብሰናል፤ ብለው የሚከራክሩም አይጠፉም።

በሌላ በኩል፤ ነገ የዛሬ ውሳኔያቸው ውጤት እንደሆነ እምነው ነገላቸውን ለማሳመር ደፋ ቀና የሚሉ ጥቂቶች አይደሉም። እንደዚህ ዓይነት ሰዎች የነገው ስኬት በዛሬ ውጣ ውረድ ላይ የተመሰረተ መሆኑን የሚያምኑ ናቸው። ጉዞው ረጅምና አሰልቺ ነው፤ ፈተና የበዛበትና ትዕግስትን የሚፈታትን ነው። ቆማሽ ኤዲሰን እምግል ለመስራት ሺህ ጊዜ በሕይወት መስመር ወድቆ ተነስቷል፤ ሺህ ጊዜ ተፈትኗል። ነገር ግን የመጨረሻውና ወሳኙ እንደ አርምጃው ከተሳሳተባቸው 999 ርምጃዎች የተሻለና ድንቅ ነበር።

ከፊት ለፊት ተዘርግቶ በሚታየው መንገድ ላይ ራስን ከማስጓዝ ይልቅ መንገዱ ራሱ ጉዟችንን እንዲወስን፤ እግራችንን ይዞ እንዲመራና እንዲወስደን መጠበቅ ሞኝነት መሆኑን መረዳት ተገቢ ነው። በተቃራኒው ካሁን ግን እንዲት አርምጃ እንኳን ሳንጓዝ ስለመንገዱ ወጣገባነት ስናላገኝ መኖሪያችን ግድ ይሆናል።

ምን ነካው መንገዱ?

....እንዴ ስሙኝማ

መንገዱ ምን ነካው? እኔን የጠመደ፤

ርቁ እንዳልጓዝ እግሬን የጠመደ፤

ጥርጊያ ነው መንገዱ ምቹ እየተባለ፤

እኔ ስኄድበት እሾህ አበቁለ፤

ቁልቁል ነው አይደክምም ሲባልለት ከርሞ፤

እኔ መድረሲን ሲያውቅ ዳገት ሆነ ደግሞ።

ዳግም ቅኝ ግብት፤ ሙያና አብነታዊ ተምሳሌት

በአገራችን የትርፎት ጊዜ ታሪክ ውስጥ ቁም ነገርን በቀልጅ እየዋዘ በቅኝ መልክ ያቅርቡ እንደነበሩት አሊቃ ገብረሃና ሆሉ፤ በዓረቡ ዓለም ከሚገኙ ታሪኮች፤ ቀረቶች፤ ምክሮች እና ቀልዶች ውስጥ ስሙ ከማይጠፋውና እጅግ ተወዳጅ የሆነው ሰው ከተናገረው ቀልጅ ውስጥ እንዳን እንገባ። ሰውዬው የፋርስ ሙላ ናስሩዲን ነው። ጥበበኛው ሱፊዎች ጥበባዊ ምክርቻቸውንና ዕውቀታቸውን ለማስቀላለፍ ቀዳሚ ምርጫቸው ያደርጉታል። ቀምነገር ከማያጣው ታሪኮች መካከል እንዳይታይ እነዚህች ያ አምጥተን እንመልከታት።

በጥበቃ ላይ ተሰማሪዬ የነበረ እንደ ፖሊስ በዋናው መንገድ ላይ በማለፍ ላይ ሳለ ከመንገድ መብራቅ ሥር ናስሩዲን እንደሰሰ የሆነ ነገር በመፈለግ ላይ መሆኑን ያስታውላል። ጥበቃው ቀልጠፍ ብሎ፤

“ናስሩዲን ምን አየረለክ ነው?” ሲል ይጠይቀዋል።

ናስሩዲንም፤ “የቤቴ መግቢያ በር ቀልፍ ወድቆብኝ ነው” ሲል ይመልሳል።

በጥበቃ ላይ ተሰማሪዬ የነበረው ፖሊስ መጠራጠሩን ትቶ ከናስሩዲን ጋር በጋራ ቁልቱን መፈለግ ይጀምራል። በታው ቁልፍ ሳይሆን የወደቀ ጠፍን ማስለቀም የሚያስችል ፏ!። ያለ የመንገድ ዳር መብራት የተለየበት ሆኖ ሳለ የቀልቱ አለመገኘት ግርታ ውስጥ የከተተው ጠባቂ ካሳንበሰበት ቀና ብሎ።

“ናስሩዲን ቁልፍህን እዚህ በታ ስለመጣልህ አርግጠኛ ነህ?” በማለት ጥያቄ ያቀርባልታል።

ናስሩዲን ሲመልስ፤ “ለነገሩ አንኳን ቁልፍ የወደቀብኝ እዚህ ሳይሆን ቤቴ መግቢያ ጨለማ ውስጥ ነው። ለፍለጋው ግን ጨለማው ውስጥ ከመደናበር እዚህ ብርሃኑ ላይ ይሻላል ብዬ ነው ሲል ተናገረ።

ወደ ልዩነት የሚያሻግረንን ድልድይ ለይተን እውቅን ሙሉ አትኩሮታችንንና ስሜታችንን ወደርሱ አለመመለሳችን ወደባለ አዘቅት ውስጥ እንደከተተን የሚያስረዱ በርካታ ማሳያዎችን ማንሳት ይቻላል።... ትናንት በሌሎች የተሟሉበት የኢኮኖሚና ፖለቲካ ሥርዓቶች ብቻ ሳይሆኑ እኛን የማይመለሰው የሚዲያ ፖሊሲና ስትራቴጂያችን ዓይነተኛ ማስረጃና ቪዲዮ መግሪያዎች ናቸው።

ዓለማችን ድንበር ተሻጋሪ የሆነ ፍላጎትና ዕሳቤን ማራመድ በሚፈልጉ ጋይሰሞት በምዕራብም ሆነ በምሥራቅ እየተናጠች ትገኛለች። ምዕራብ መራሽ የሆኑ ግዙፍ ኩባንያዎች ከዲፕሎማሲያዊና ፋይናንሳዊ ጉዳይ ጀምሮ እስከ ወታደራዊ ጥንኝነትን በመመሥረት የቀፈጠሩበትን መኖሪያ በመልቀቅ ወደቀውን በመላው ዓለም እያስፋፉ ይገኛሉ። ዓለምን ወደ እንደ ለማምጣትም ከፍተኛ የሆነ ማስተራወቂያ ሥራ በመስራት ላይ እንደሚገኙና ውላቸው ያልተጨበጠ መረጃዎች በየጊዜው በሚዲያ ላይ ይለቀቃሉ። የሊበራል ሚዲያ ኢንዱስትሪም ራሱን ከእነዚህ ዓለም አቀፍ ፍላጎቶች መካከል በማድረግ የሉአላዊነት የመገናኛ ብዙሀን መግለጫ የሊበራል ጆርናሊዝም አንዲሆን እያደረገው ይገኛል።

ታሪክ በግልፅ እንደሚያስቀምጠው የምዕራባውያኑ የመንግስትና የግል መገናኛ ብዙሀን አሠራርና አካሄድ በራሳቸው መንገድ የተቃኘ ነው። ሁለንተናዊ ልዕልናቸውን በአያንዳንዷ እንቅስቃሴ ለማስረፅና ለማሳካትም ከመዋዕሉ ህጻናት ጀምሮ የተማረው ትውልዳቸው ላይ በረጅም ጊዜ ይሰራሉ፤ በኋላም የርዕዮተ-ዓለሙ አቀንቃኝና ጠበቃ ሆነው ይቀየራሉ። ይህን እውነታ ጀርመናውያኑ የፍልስፍና ሊቆች ቲኦዶር አዶርፕ እና ማክስ ሆሚያር “Dialectic of Enlightenment” በሚል ርዕስ በፃፉት ፍልስፍናዊ ትንታኔ፤ የባህል ኢንዱስትሪው ህብረተሰቡን በዕውነትና ምትሃት መካከል ያለው ልዩነት እስኪጠፋው ድረስ እያሳዘዘታል። በመሆኑም የመጨው ዘመን ሥርዓታዊ ለውጥ የሚታሰብ ባይሆንም ተስፋ አለ ከተባለም

ብቸኛው ተስፋ እዚህ ጥምቀት ውስጥ ያልተነከሩ ብቻ ብፁዓን ናቸው፤ ይላሉ። በመፅሀ

ሃፋቸውም የባህል አብዮት ከሆላውድ ፊልሞችና ሙዚቃዎች ጀምሮ ሁሉንም ዓይነት የመዝናኛ ውጤቶች የሚያካልል የሆነ የመጨረሻው ዘመን የነፃ ገበያ ዋነኛ ከስተት ነው። የእነዚህ ዕውቅና ያገኙ ባህሎች ፈጠራና ንድፍ ዕሳቤ ደግሞ እያደገ የመጣውን የብዙሀን ካፒታሊስት የመዝናኛ ፍላጎት ከዳር ለማድረስ ይሆናል፤ ብለው ያስቀምጣሉ።

አዶርፕ 'የባህል አብዮት' ለሚለው ቃል የተለየ ትኩረት በመስጠት 'የብዙሃን ባህል' ከሚለው ቃል በላቀ የተመረጠው የባህል አብዮት የሚለው ቃል ከብዙሃን የመነጨ እንደሆነ ላለማሳየት ነው። በማለት ያስቀምጣል። ሁሉም የባህል አብዮት ውጤቶች ማለት በሚያስቸል ሁኔታ ፈጠራና ንድፋቸው መሠረቱን ያደረገው ትርፍን መስብሰብ ላይ ነው። በዚህ አግባብ ጥበብ ራሱን ችሎ የሚገኝ ሳይሆን በምርት ኢኮኖሚያዊ ዝምድና ውስጥ ገቢ የሚያስገኝ ምርት ነው። ለዚህም በዋናነት መከራከሪያ ሀሳብ አድርገው የሚያቀርቡት ባህልን የገቢ ማስገኛ ማድረግ የአዕምሮ ውጤት የሆነው ሃሳብ ገቢ እንዲያስገኝ ማድረግ ነው፤ ሲሉ ይገልጻሉ።

በዚህ አረዳድ የባህል ኢንዱስትሪው ውጤት የሆኑት የሚደያ አማራጮች ለህዝቡ ተደራሽ የሚያድርጉት አገልግሎት ዋነኛ ትኩረት ትርፍን ማሰባሰብ እንጂ ብዙነት ህዝብ ከሚቀርቡት አገልግሎቶች ትናንትን አውቆና መሠረት አድርጎ ዛሬ ላይ በመሆን ነገን የተሻለ ለማድረግና ለመተግበር የሚያስችለውን፤ ከተለያዩ ብሽታዎችና ያልጠሩ ዕሳቢዎች ነፃ የሆነን ዕይታ ማቅረብ ላይ እምብዛም ትኩረት የሚያደርጉ አይሆኑም። ይህንንም አስመልክቶ የባህል አብዮት የሚያጎናፅፈው ብቸኛ ነፃነት በጥልቀትና በእንክሮ ማሠብና ማስተንተን አለመቻልን ነው፤ ብለው ያስቀምጣሉ።

ፀሀፊዎቹ ዳሰሳቸውን በመቀጠል 'የባህል አብዮት' ነፃ (ራስ ገዝ)

እስተሣሠብንና ትችት ማቅረብን በማስወገድ ገዢ የሆነውን መደብ ብቻ በጭፍን እንዲያገለግሉ እንደሚያደርግ ገልፀዋል። ገዢው መደብ ላይ የሚስተዋሉ ጉድፍችንና እንክፍችን በቀላሉ በብዙሀን ትኩረት ውስጥ እንዳይወድቁ ቀላል የሆነ የሚዝናኑበት ነገር (ከእውነት የራቀ እምነት) ለህዝቡ ማቅረብ ላይ ደፋ ቀና ሲያበዙ ይስተዋላል።

ኢትዮጵያ ምዕራባውያን አገራት ከሚከተሉት የዕድገት ትርጓሜ ይልቅ የራሷ የሆነ ዕይታ ያላት አገር ናት። በመሆኑም ሩቅ የሆነና ያለንበትን ተጨባጭ ሁኔታ ከማገናዘብ የራቀው የሊበራል ጆርናሊዝምን ብቸኛ አማራጭ አድርጎ ለመቀበል ማለም ብቻ በቂ አይሆንም። ውድድር የሰፈነበት የነፃ ገበያ መፍጠር የሚያስችሉ ዘመናዊና ሊበራል የሆኑ ጋዜጠኞች መካከለኛ የኑሮ ደረጃ እርከን ውስጥ ከሚገኙት ህዝቦች መካከል አሉን ወይ? የሚለው ተገቢ ጥያቄ ይሆናል። መልሱም በጭራሽ የሌሉንና ወደፊትም እነዚህን መሰል ጋዜጠኞች ማፍራትና ማጎልበት እንደሚኖርብን የሚጠቁም ይሆናል።

በሙያዊ አገላለፅ በሠሜኑ ንፍቀ ከበብ የሚገኙት ያደጉ አገራት 'ዕድገት' የሚለውን ሃሳብ፤ በነፃ ገበያ ውስጥ ማን እገኛ? ማንስ አጣ? የሚለውን ከግምት ውስጥ ያላስገባ አዲስ የተፈጠረ ሃብት እንደሆነ ነው የሚለኩትና የሚረዱት። ማግኘትና ማጣት ሰዋዊ ባልሆነው ነፃ ገበያ ውስጥ ሽልማትና ቅጣት ናቸው። ይህን መሠሉ የዕድገት ጽንሰ ሀሳብ ትርጓሜ በውስጡ ያካተተ አቅጣጫ በእንፃሩ ለኢትዮጵያ የሚሰራ ነው ብሎ መቀበል ያስቸግራል። ሰፊ ወሰን ያለው የግል ዘርፍና ሲቪል ማህበራት እንደልብ ባልተስፋፉበት ሁኔታ ከፍተኛ የሆነ ቁጥር ያለውን የብዙሀን ተጠቃሚነት ለማረጋገጥ የሚያስችል መንገድ መቀየስ ያስፈልጋታል። በዚህም ምክንያት ኢትዮጵያ ዕድገትን ከልማት ጋር አጣምራ ማስኪድ ሲጠበቅባት ከዕድገቷ ጋር ያልተመጣጠነ የፖለቲካዊ ኢኮኖሚ ፍልሰፍና መከተሏ ኪሳራን ይዞባት መምጣቱ አይቀሬ ነው።

የሊበራል ጋዜጠኝነት ማህበራዊ መሠረት የሆነው በበቂ ሁኔታ የተማረ፣ መረጃ ያለው፣ ከተማና ኢንዱስትሪያዊ፣ ግለሰብነት የሚሰጥበት እና በሀገሪቱ የተታዘዘ ማህበረሰብ በኢትዮጵያ እምብዛም መሰረት ያለው አይደለም። ሊበራል ጆርናሊዝም ባደጉት አገራት ብቻውን ተነጥሎ ዘርፉን ለማሳደግና ለማዳበር ግብና ተልዕኮ ተቀርቦለት የሚሰራበት ሳይሆን ከመሠረቶቹ ጋር ጎን ለጎን የሚያደግ አንድ የኢንዱስትሪ ዘርፍ ነው። በልማት ጋዜጠኝነት ዘመን ግን ይህ የማህበረሰብ ማህደር ከሊበራል ጆርናሊዝም አንፃር ባህሉ ጋር እንዲዳብር፣ እንዲሰፋፋ እና እንዲያደግ የሚፈለግ አንድ ፕሮጀክት ይሆናል።

ኢትዮጵያ ዘመናዊ ጋዜጠኝነትን በሰራ ሳይ ለማዋል አመቺ ማህበራዊና የባህል መሠረቶች በተጨማሪም የማይገኙበት አገር ናት። ጥንታዊ ባህል የነገሰበት፣ ከፍተኛ ቁጥር ባለው እርዕ አደርና እርብቶ እደር የተሞላች፣ እንዲሁም ኢንዱስትሪና ሙያ ወለድ በሆኑ ግብርኞች ላይ የተሰማሩ ዜጎች እምብዛም የማይገኙበት መሆኗ ነው። ዘመናዊ ጋዜጠኝነት ግለሰብነትንና ትርፋማ አካሄድን ተቀዳሚ ምርጫው ሲያደርግ ኢትዮጵያውያን ግን በወል የመኖርና የቡድን መብትን ለማረጋገጥ የሚጥሩ ማህበረሰቦች ናቸው። ኢትዮጵያ ብዙ ያልተማሩ ዜጎች የሚገኙበት ሀገር ስትሆን፣ ዘመናዊ ጋዜጠኝነት ግን በአብዛኛው የተማሩት ላይ መሠረቶቹን የሚያደርግ ይሆናል። ዘመናዊ ጋዜጠኝነት ድንበር አልባና ተራማጅ የሆነ፣ ኢንዱስትሪያዊ ንድፍን የተከተለ፣ የቋንቋና ብሔር ተዋዕኦን በጥቂቱም ቢሆን የማይረጋግጥ ነው። ኢትዮጵያ ሀብረ ብሔራዊ በሆኑ የጎሳና ቋንቋ ወሰኖች የተቀየጠች ምድር ናት። በተጨማሪም የመረጃው ተደራሽነትና የአጠቃቀም አግባብነት የብዙሀኑን የአገሪቱን ገጠራማ ክፍል ያገናዘበ ነው ብሎ መውሰድ ያዳግታል። በዚህም አግባብ የአገሪቱን የጋዜጠኝነት ነፃ ፍላጎት ማራመድ ስንመለከት የመታወን ይምታ፣ ያወደመውን ያውድም፣ ዓይነት እካሌድ እንዳለው መረዳት ይቻላል።

ይህም ማለት ኢትዮጵያ ከእነዚህ ዘመናዊ የጋዜጠኝነት ዘዴን

መተግበር አይኖርባትም! ማለት ሳይሆን ተጨባጭ ሁኔታዋን ያገናዘበና እርሷን የሚመስል የጋዜጠኝነትና ሚዲያ ንድፍ ያስፈልጋታል ለማለት ነው። ኢትዮጵያ አራሷን የሚመስል ሶሺያሊስት ባህላዊ እና ዲሞክራሲያዊ ምሥልና ፍኖት የተሳበሰ ሚዲያና ጋዜጠኝነት ያስፈልጋታል።

ውስን ሀብታችን ውራጅ እና ራሳቸው ባለቤቶቹ ለጣሉት ዕሴት ሳይሆን ለላቀው ከፍታ መነሳሳት መዋል ይኖርበታል። በሙዚቃ ስም የቁሳቁስ ጩኸት፣ በስፖርት ስም አርማጫ፣ በጥንቃቄ ሥም ድባቱ ውስጥ የሚያስገቡን፣ አራሳችንን አንድናውቅ ሳይሆን አንድንረሳ። የሚያደርጉን ከመሆን ይልቅ፣ የጋራ ዕሴቶቻችንን አንድናገለብት የሚያግዙ መሆን ይኖርባቸዋል።

ዘርፉ በአድሚው ለጋንትና በትምህርትም ያልተደገፈ ከመሆኑ ባሻገር በአመዛኙ ከመሪዎች ጋር ተቀጥላ ሚና ሲጫወት በመኖሩ ዘላቂታ የሌለው፣ ነባሩን አዲስ ባለተራ የሚተካው እንጂ የሚማርበት ባለመሆኑ፣ በጎብረተሰቡ ብቻ ሳይሆን በራሳቸው በጋዜጠኞቹም ጭምር ሙያው በክብር የሚታይ ሳይሆን የቸገረው ጊዜ የሚገፋበት ተደርጎ ይቆጠራል። ይህ ብሩህ አዕምሮ ያላቸው ወጣቶች እንዳይቀላቀሉት ጋሬጣ ፈጥሮ የቆየ ሲሆን ተአማኒነት የሌለው፣ ህዝብን የማያንቀሳቅስ፣ ወደ ተሻለ ምዕራፍ መምራት የማይችል ሽባ አድርጎት ቆይቷል። ይህን ገፅታ በመለወጥ አብረዎችን ለማሳየት ሙያው እንደ ሕዝባዊ አገልግሎት ተይዞ በአገራዊ ልማት ተጋድሎ ላይ ገድል መፈፀም የሚያስችል የተከበረ የሙያ ዘርፍ ተደርጎም ሊቆጠር ይችላል። በጋዜጠኝነት ሙያ ዘርፍ ተሰማርተው መልካም ስማቸውን በደማቅ የታሪክ ቀለም ጽፈው ያለፉ ተምሳሌቶቻችን ለዚህ ጥሩ ማሰራጀት ይሆናሉ።

ለአፍሪካ ሕብረትና አድገት ተጠቃሽ ሚና ከተጫወቱ አፍሪካውያን መካከል የቀድሞው የጋና ፕሬዝዳንት የነበሩት ኩዋሚ ኑክሩማ ይጠቀሳሉ። ኑክሩማ፣ የ'Accra Evening News' መሰራችና አሳታሚ ነበሩ። ጋዜጣውንም የልማት ጋዜጠኝነት ተልዕኮን

እንዲወጣ መሪ ሚና በመጫወት ቀዳሚ አድርገውታል። በተመሳሳይ ዶ/ር ናንሲ አቱኪዌ (1904-1996) የመጀመሪያው የናይጄሪያ አፍሪካዊ 'ፐሬዝዳንት ሲሆኑ 'African Morning Post' ጋዜጣ መሰራችና አዘጋጅም በመሆን አገልግለዋል።

ጆም ኪንግስት (1894-1978) በመሪ ፕሮግራም ኪንግስት ከእንግሊዝ የቅኝ አገዛዝ ቀንበር ያላቀቁ ታላቅ አፍሪካዊ አርበኛ ናቸው። የመጀመሪያው የነገደቱ ኪንግ ፕሬዝዳንት በመሆናቸው በተጨማሪ የ'He Who Brings Together' ጋዜጣ መሰራችና አባታሚ ነበሩ። በአርማ የፖለቲካ አመራርና የጋዜጠኝነት ሙያ እንዳት ቁርኝት ያላቸው ይሆን ብለን እንድንጠይቅ የሚያደርገን ሌላም አውገዶና ሕያው ተምሳሌት አለ።

ጁሊየስ ኔሬሪ (1922-1999) የአፍሪካ ሶሻሊዝም ፅንሰ-ሃሳብ አፍላቂና አቀንቃኝ የነበሩ ታላቅ ሙሪ ናቸው። እኚህ ስመጥሪ የአፍሪካ ሰው የታዝኒያ ፕሬዝዳንት የነበሩ ሲሆን ለአፍሪካ ህብረት መቋቋም ትልቅ አስተዋፅኦ አበርክተዋል። ከዚህ በተጨማሪም 'Ushuru' የተሰኘው የፓርቲያቸው ጋዜጣ መሰራችና አባታሚ ነበሩ።

አፍሪካን ተሻግረን ተመሳሳይ ተምሳሌት ማግኘትም ከባድ አይደለም። በጌንሚኒ ሃሪሰን (1833-1901) ጌንሚኒ ፕሬዝዳንት የነበሩ ሲሆን በስልጣን ዘመናቸው ለአፍሪካ አሜሪካውያን ዜጎች የመምረጥ መብትን ከማግኘታቸው በላይ በጋዜጠኝነት መያቸውም ስለነገነት አቀንቃኝዋል። ቄት አይዘንሀወር (1890-1969) በመጀመሪያው የዓለም ጦርነት ላይ የተሳተፉና የህብረቱ ጦር ጠቅላይ አዛዥ በመሆን ያገለገሉ ታላቅ የጦር ሰው የነበሩ ከመሆናቸው በተጨማሪ ከ1953-1961 በነበሩት ጊዜያት 34ኛው የአሜሪካን ፕሬዝዳንት በመሆን ያገለገሉና ጋዜጠኝም በመሆን የሰሩ ታላቅ ሙሪ ናቸው። ቤኒቶ ሞሶሎኒ (1883-1945) ጋዜጠኛ እና የጣሊያን የብሄራዊ ፋሲስት ፓርቲ መሪ ነበሩ። ከ1922 እስከ 1943 ድረስም የጣሊያን ጠቅላይ ሚኒስትር በመሆን

አገልግለዋል።

ኒኮሎ ማክሲሞቪክ (1469-1527) ጣሊያናዊ ዜግነት ያለው የፖለቲካ ፈላስፋ፣ ገጣሚና ሙዚቀኛ ነው። 'The Prince' በተሰኘ መፅሃፉ ላይ በሰፈራቸው የፖለቲካ ንጅረ ሀሳቦች በዓለማችን ከፍተኛ ተፅዕኖ ካሰረቱ ሥራዎች መካከል አንዱ ነው።

ካርል ማርክስ (1818-1883) 'The Communist Manifesto and Das Kapital' በተሰኙ የፖለቲካና የኢኮኖሚ ንጅረ ሀሳቦች የያዙ ሥራዎች ዓለምን ከአዲስ የፖለቲካና የኢኮኖሚ ቅኝት ጋር ያስተዋውቁ ፈላስፋ፣ የኢኮኖሚ ሊቅ፣ የታሪክ ምሁርና ኦብዮተኛ ሲሆን የጉልምሱና አድሚውን በአመዛኙ በጋዜጠኝነት ያሳለፈ፣ 'New York Tribune'ን፣ ጨምሮ በአውሮፓና አሜሪካ ተነባቢ ለነበሩ ክስድስት ልሳሳቱ ታዋቂ ጋዜጠኝም ቋሚ አምደኛ ነበር።

ወደ ብርሃን ለመሸጋገር የምናደርገው ጉዞ የሌሎችን ዱካና ፈለግ በመከተል የሚገኝ አይደለም። ራሳችን ጨለማ ውስጥ የጣልነውን መግቢያ ቁልፍ እዚያው ጨለማ ውስጥ በመሆን ለመራመድ የሚያግዙንንና ተፈጥሮ ያደላችንን ብርቅ የሆኑ ፀጋዎች ፈልገን በማግኘት ወደ ሁለንተናዊ እድገትና ልማት በሚያሸጋግር ሂደት እንዲታደሱ ማድረግ ይኖርብናል።

ምስጋናው ግሸን እኛ ሻማዎች ነን በሚል ወደ ለማርኝ የመለሰውን ሰው ምንም ማጠናከሪያነት ለመጥቀስ አንጥከራለን። ባንድ ምሽት ሰውየው በባሕር ዳርቻ ባለው የወደብ ከፍታ ቦታ ትንሽ ሻማ ይዞ መውጣት ይጀምራል። በዚህ ጊዜ ወደቡ ነው አየሄድን ያለነውን ሲል ሻማው ጥያቄ አቀረበለት።

"እየሄድን ያለነው ከቤቴ ባሻገር ከፍ ብሎ ወደሚታየው ቦታ ነው። በዚህም ለመርከቡ የወደቡን አቅጣጫ ማሳየት እንችላለን" አለው።

"እንደምታየው የእኔ ብርሃን በጣም ውስን ናት። እንዴትስ ከርቀት

ያለ መርከብ በእኔ ብርሃን ተመርቶ ወደቡ ጋር መድረስ ይችላል?" አለ ሻማው።

“ምንም እንኳ ያንተ ብርሃን ትንሽ ብትሆንም የምትችለውን ያህል ማብራትን አታቋርጥም። የቀረውን ነገር ለእኔ ተወው” አለው ሰውየው። በዚህ ንግግራቸው መሀል አያሉ ከክፍታ በታው ደረሱና ሰውየው ትልቁን የፋናስ ብርጭቆ አያሳየው ሻማውን በማስጠጋት ፋናሱን ለኮሰው። ወዲያውኑም የተለኮሰው ፋናስ የባሕሩን አካባቢ በብርሃን ጸዳል ሞላው።

እኛ ሻማዎች ነን። ከእኛ የሚጠበቀውም የሻማነታችንን ያክል ማብራት ነው። ቀረው የሥራችን ስኬት ላይ ፈጣሪ ይታከልበታል። የአንዲት ትንሽ ሻማ መብራት ወይም የክብሪት አሳት ጫካ መሉ አላት እንደምትፈጥር ሁሉ በአያንዳንዳችን ያለች የብርሃን ምሳሌ ስናውቅም ሳናውቅም ለሌሎች ሕይወት መለወጥ ምክንያት ትሆናለችና ብርሃናችንን ሳናሳንሳት እንድትበራ እድል እንስጣት።

ዕድገትም ቅብበሎሽ ነው። እኛ ማድረግ የምንችለውን ሰርተን ለተገቢውና ለሚጠበቅብን ስናስረክበው እሱም በፈንታው ዳር ያደርሰዋል። ሻማዋ ለፋናሱ እንዳቀበለችው ማለት ነው። ይህ ነው፤ ለዕድገት የድርሻን መወጣት ማለት፤ ሻማነታችንን ማበርከት፤ የሚጠበቅብንን መወጣት።

ሌላ ማሳያ ታሪክ ላክል፤... አንድ አዳኝ ገበሬ ስለ ውሻው ጉብዝና እንዲያደንቅለት የቅርብ ጓደኛውን ይዞት አካባቢያቸው ወደሚገኝ አንድ ባህር ይዞት ሄዶ ነበር፤ አሉ። ገበሬውም ውሻውን ባሰለጠነው መሰረት ዳክዬዎችን እንዲይዝ ያደርገውና ከጓደኛው ጋር ይመለከታሉ። በመጨረሻም ገበሬው ውሻው ያደናቸውን ዳክዬዎች ከውሃው ውስጥ ወደ ዳር ሲያወጣ፤ “አየህ!... የኔ ውሻ ምን ያህል ጎበዝ እንደሆነ?” በማለት እየተኩራራ መናገር ይጀምራል። ጓደኛው ግን ሲመለከት የነበረው ውሻው እንዴት ያለ ጥበብ ይጠቀም እንደነበረ ሳይሆን እንዴት ይሳሳት እንደነበረ ስለሆነ እንደዚህ

አድርጎ መያዝ ሲችል አንድ ዳክዬ እምልጣዋለች፤ እንደዚህም ማድረግ አልነበረበትም... አያለ የውሻውን ትንሽ ስህተት አጥልቶ ደግሞ ደጋግሞ በመናገር የውሻውን ጉብዝና ገደል ይከተዋል።... ልክ ወገቡ ድረስ ውሃ እንደተሞላው ብርጭቆ... በውሃ ስለተሞላው የብርጭቆው ከፍል ሳይሆን ስለጎደለው የብርጭቆው ግማሽ ኡብዝቶ ይናገራል። የዘመናዊ ጋዜጠኝነትም ልክ እንደውሻው ጥቂት ስህተት አጥልቶ እንደሚያወራው ሰው ወይም የተሞላው የብርጭቆውን ከፍል ከመናገር ይልቅ ስለጎደለው አብዝቶ እንደሚያወራው ሰው ነው።

ምዕራፍ ስድስት

ነብይ በሀገሩ አይከበርም፤ ታላቅ መሪም ሁልጊዜ
በህዝቡ አይወደድም፤

በትረ-መሴና ጄነራል ፓርክ፡

መግቢያና መውጫው፤ መዋያና ማደራያው የጨነቃት እንዲት ወፍ
ከሰው አንደበት ተውሳ እንዲህ ተናገረች አሉ፤

እትዬ የት ልደር፤

እኩብ ላይ ብሰራ እባቡ መከራ፤

እዛፍ ላይ ብሰራ አሞራው መከራ፤

ምድር ላይ ብሰራ እረኛው መከራ፤

በኃይማኖታዊም ሆነ በማህበራዊ ሣይንስ አስተምህሮት፤ የሰው
ልጆች ሁሉ ቅዱስ ተፈጥሮና ነፍሳዊ ፍላጎት ነጻነት እንጂ ባርነት
አለመሆኑ ተቀባይነት ያለው እሳቤ ነው። ይህም ፈጣሪ የሰው
ልጆችን ከባዶነት ወደ ምሉዕነት፤ ከሟችነት ወደ ህያውነት ማራኪ
ቅርፅን በማላበስ ከአካባቢው ጋር እንዲገናኙ የሚያደርጋቸውን
የስሜት ህዋሳት እንዲሁም ይህን ግንኙነት በምክንያታዊነት ትርጉም
መስጠት የሚያስችላቸው አዕምሮ ባለቤት አድርጎ ፈጥሯቸዋል።
የፍጡሮች ሁሉ ባለቤት የሆነው ፈጣሪ የፈጠራቸውን ፍጥረታት
ለፈጠራቸው ዓላማ የሚያድሩ እንዲሆኑ ለማድረግ እሳቤውንና

መሻቱን በውስጣቸው ከማኖር ይልቅ ጥሩውን ከመጥፎ፤ ጠቃሚውን ከጎሹ፤ እውነቱን ከሀሰት፤ ብርሃኑን ከጨለማ ይለዩበትና ይመርጡበት ዘንድ ነፃ የሆነ ፈቃድንና ምርጫን ማጎናፀፍ መርጧል።

ይህ የራስ ፍላጎትና ፈቃድ ላይ የተመሰረተ ነገሮችን የማግኘት ነፃነት የሰው ልጅ የህይወቱ አስኳል፤ የመኖሩ ምስጢር እንዲሁም መሠረታዊ የፍጥረቱ ክፍል ነውና የሚፈለገውን ነገር ለማግኘት የሌሎችን ይሁንታ የሚናፍቅ ጠባቂ ሳይሆን ተፈጥሮ ያበረከተችለትን የነፃነት እክሊል በራሱ እንዲሁም በጭቁኖች ላይ ለመድፋት ከቡር የሆነውን ህይወቱን ለመስዋዕትነት እስከማቅረብ የደረሰና የሚደርስ ሆኖ እናገኘዋለን።

ከዚህ የእውነታ መሠረት በመነሳት ሰብዓዊነትን ወደ ትክክለኛ መሠረቱ ለመመለስ የምናደርገው ትግል በጭቆና ሥር ያሉ ሕዝቦች አስካሉ ድረስ ትክክለኛ ጊዜው ዛሬ ነገ ሊባል የማይችል፤ ተከታይና ደጋፊ ደቀ-መዝሙር የማያጣ መሆኑ ይታሰባል። በፖለቲካ፤ በኢኮኖሚና በማህበራዊ ሕይወታችን ውስጥ የጋራ ተጠቃሚነታችንን የሚያረጋግጡ እርምጃዎቻችን ሰፊ ተቀባይነትን የሚያተርፉ ቅዱስ ተግባራት በመሆናቸው በዙሪያችን የሚኮለከለው ጋሻ ጃግሬ አልፈ አላፍ ሠራዊት እንዲሆን ይጠበቃል።

ብዙዎች በዚህ እምነት ተጉዘው ሕይወታቸውን አጥተዋል። በታላቅ ተስፋ መቁረጥ ቅስማቸው ተሰብሮ ፈታቸውን አዙረዋል። በርግጥም ነጻነትን ለማረጋገጥ የሚደረገውን ትግል በመገዳደር ደረጃ ፈተና ውስጥ የሚከቱት አካላት ኃይል እሳዳሪዎቹና ገዢዎቹ ብቻ ሳይሆኑ፤ የነፃነት እርቦኛ የሆኑት ነፃ እውጪዎች እና ነፃ የሚወጡትም ብዙሀን ጭምር መሆናቸውን ታሪክ ምስክርነቱን ይሰጣል። ጉዞውም ምን ያህል ፈታኝ እንደሆነና ልክ እንደ ወፈቱ ዙሪያ ገባው በፈተናና አጣብቂኝ ስለመከበቡ በአንድ የራቀ መለኮታዊ እና የቅርብ ጊዜ ተምሳሌቶች ማሳያ አድርገን

እንደሚከተለው ማቅረብ ይቻላል።

በከርሰትናና እስልምና ሃይማኖቶች ቅዱሳን መፅሃፍት ላይ ጥንቁቅና ተማሪ ለሚሆኑ ተፈላጊውን ትምህርት ለመስጠት ታስቦ የህይወት ታሪኩ የተወሳለትን፤ ፈጣሪ ልዩ መልእክተኛና ነብይ አድርጎ የያዕቁብ ልጅ ወደ ሆኑት ወደ እስራኤላውያን የላከውን፤ የሙሴን ታሪክ ለተነሳንለት ሀሳብ ተምሳሌት አድርገን መመልከት እንችላለን። የሙሴ የመሪነት ታሪክ ውስጥ ጥልቅና ሰፊ የእርነት ትግል፤ ጥበብ የተሞላበት ጉዞ፤ ያለ በቂ ዝግጅትና እሳቤ ለነፃ እውጪነት መሪ ሆኖ መመሪያ የሚፈጥረውን መደናበር... ወዘተ ተንፀባርቀውበት እናገኛለን። ነፃ ወጪው እካል ስለነፃነት ያለው እንጭጭ የሆነና ያልበሰለ ዕውቀት ትዕግስት ከማስጨረስ አልፎ ተስፋ አስቆራጭ መሆኑ፤ ከሥልጣን ተገዳዳሪዎቹ የሚሰነዘሩ ፈተናዎችና ነፃነትን ለመቀዳጀት በሚደረገው ትግል ላይ የሚፈጥረው ውክብያና እክል፤ እንዲሁም ለተግዳሮቶቹ መፍትሄ ለመስጠት የትግል ስልቶችና አቅጣጫዎችን መቀያየር ከብዙ በጥቂቱ ተጠቃሾች ናቸው።

በጊዜው አሥራኤላውያን በግብፅ ምድር ረዘም ላለ ጊዜ የአገሪቱ የስልጣን እንደራሴዎች በሆኑት ፈርሐኖች የግፍ እገዛዝ ሥር ነበሩ። አሥራኤላውያኑ በፈርሐኖቹ የሚደርስባቸው ገደብ አልባ የሆነውን ግፍ፤ መከራ እና እንግልት የህይወታቸው ከፋይ የሆነ ዕጣ ፋንታቸው እስኪመስል ድረስ በዐጋ ተቀብለውት ይኖሩ ነበር። ቅጥ ያጣ የባርነት ሥርዓት ውስጥ በመሆን ይደርስባቸው የነበረው መራር እንግልትና መገፋት፤ መፃረድና ዝቅ መደረግ፤ ስቃይና ሰቃይ፤ መሠረታዊ የሰው ልጅ ፍጥረት ከፋይ የሆነውን በራስ ፈቃድና ነፃነት ያሻውን የማግኘትና የመሆን ፍላጎት እንዲዘነጉትና ራሳቸውን ለመበደልና ለሌሎች መገልገያ የተፈጠሩ አቅመ ቢስ እንደሆኑ እንዲያስቡ ጫና ፈጥሮባቸዋል።

በእትርፍሱ ላይ የተዘረጋው የህይወት መፅሀፍ እንደሚገልፀው ህይወት ምንጊዜም ተቃራኒ በሆኑ የሰሜት ፅንፎች ምህዋር ላይ ሽከርካሪቷን የገነባች መሆኗን ነው። ደስታን ከሀዘን፤ ማግኘትን

ከማጣት፤ ሠላምን ከአመፅ፤ ብልህነትን ከግዕዝነት፤ አማኝነትን ከተጠራጣሪነት፤ ወዳጅነትን ከጠላትነት፤ ነፃነትን ከባርነትና አላዋቂነትን ከአዋቂነት ጋር ጣምራ በማድረግ እንዴ ሌላውን... ሌላው ደግሞ ይኸኛውን በውድም ሆነ በግድ እንድም ወደ ላይ ወደ ምጥቀት ወይም ደግሞ ወደ ጥልቁ ውርደት ይዞት የሚነጉድና የሚጋልብ መሆኑ ነው። በመገፋት ጠፍር ተተብትበው፤ በባርነት ቀንበር ታስረው፤ ህይወት ማለት ማጣት እንጂ ማግኘት፤ ማጎብደድ እንጂ ቀና ማለት፤ ማገልገል እንጂ መገልገል፤ ማዳረስ እንጂ መድረስ መሆኑ ትርጉሙ ተዘብቶባቸው ሲኖሩ ህይወት እንዴን መልካን ብቻ እያሳዩት በእኩይ አለንጋዋ ስትገርፋቸው የምትኖር ይመስላል። ታዲያ ይህን ጊዜ በአንግልት ብዛት የደከሙ ገላጾች፤ በመዋረድና በመናቅ የተጎዱ ሥነ-ልቦናዎች፤ በጥላቻና በጭካኔ ግፍ የተፈፀመባቸው፤ ሰብዓዊነቶች ማረፊያ ይሆናቸው ምቹ ምክራብ፤ ማገገሚያ ይሆናቸው ዘንድ እውን የሚሆን ተስፋ እንዲሁም መካሻ እንዲሆናቸው ዋጋው ከፍ ያለ ከብር ማግኘት የሚያስችል ነፃነትን ማለምና ተስፋ ማድረግ ይጀምራሉ።

አሠራራዊው ይኖሩበት ከነበረው የባርነት ቀጠና ፈጣሪ ወደ ነፃነት ግዛት እንዲያሻግራቸው ግፈኞች በሆኑት ፈርአኖች እንክብካቤ ያደገውን ሙሴ ከመካከላቸው መርጦ ነፃ አውጪና መሪ እድርጎ አስነሳላቸው። ሙሴም ከፈጣሪው ዘንድ አሠራራዊውን እየደረሰባቸው ካለው ግፍና ጭቆና ነፃ በማውጣት ሕዝቡንም ይዞ ወተትና ማር ወደ ሚፈልቅባት የራሳቸው ወደ ሆነችው የተስፋይቱ ምድር እንዲያመራ ትዕዛዝን ተቀበለ። ለዚህ ታላቅ ገድል አጩ የሆነው ሙሴ ተጨቋኝ ለሆኑት አስራኤላውያን ባዳ ያልሆነ የአብራካቸው ከፋይ የሆነ መልዕክተኛ ነበር። በተመሳሳይ ግፈኞች ለነበሩት ፈርአኖች ሙሴ ማለት የእነርሱ ካልሆነ ግዛት ወይም በጭቆናቸው ሥር ካሉት አሠራራዊውያን ያደገ ሳይሆን ከአንቀልባ ጀምሮ በእነርሱ እንክብካቤና ልዩ ፍቅር ያደገ፤ የአይናቸው ማረፊያ፤ የመካከኛነታቸው ልዩ ብሥራት ተደርጎ የሚቆጠር ነበር።

ልክ የሌለው መገፋትና መበደል ተደጋጋሚ ዕጣችን ሆኖ ሳለ

በመገፋት ላይ እምቢ ባይ ዘማች አብዮተኛ ውጪ ካለ ባዕድ ሳይሆን ውስጣችን ከሆነ እርቦኛ ማግኘት እንዳንደ። በቅርብ የማናስተውለው ጉዳይ ነው። በተመሳሳይ በግፍ የያዝናቸውና ጭቆናችንን በቃ ብለው የምንፈራውን የነፃነት ጥያቄ እንዲነሳና እድማሱን እንዲያስፋ የሚያስችሉ የለውጥ አራማጆች አምብዛም ትኩረት ከነሳነው ጉዳችን የሚወጡና ውስጠ ዳዳችንን በሠላሙ ጊዜ ጠንቅቀው የሚያውቁ ናቸው።

ለዘመናት በባርነት ቀንበርና በሙብት አፈና ተረግጠው ለቆዩት አሠራራዊውያን መድሀን ተደርጎ በፈጣሪ የተመረጠውና የተላከው ሙሴ ለዚህ ታላቅ ኃላፊነት መታጨቱን በይሁንታ ለመቀበል በከፍተኛ የስሜት መናወጥ ውስጥ ማለፍ ግድ ሆኖበት ነበር። በሰዎች ስብስብ ዙሪያ ሃሳቡን በሚገባ ለማስተላለፍ አይናፋርና ኮልታፋ የሆነን ግለሰብ ታላቅ ባለግርማና ተፈሪ ወደሆነ የብዙኃን ንጉሥ ማሽጋገር ከባድ ይመስላል፤ “ሕዝብን ከፍጡር ባርነት ወደ ፈጣሪ ባርነት እንዳሻግርና ወደ ተስፋይቱ ምድር እንድንመራቸው ፈጣሪ ልኮኛልና ልቀቅ! ፈጣሪህ እኔንም እንተንም ያስገኘ ህያው የዓለማት ጌታ መሆኑን አበስርሀለሁ!” ብሎ የአምላክን ጥሪ እንዲያስተጋባ ትዕዛዝ መቀበልም አጅግ ፈታኝ ነበር። ይህም ሊታሰብ የማይችል መደናገጥን፤ ፍርሃትን፤ በራስ ያለመተማመን ስሜትን በውስጡ የፈጠረ ሲሆን “እኔ ማን ስለሆንኩ ነው ለዚህ ታላቅ ተልዕኮ ዕጩ የምሆነው የሚል ጥያቄን እንዲያነሳ አድርጎታል።

ለዚህ ታላቅ ገድል መታጨቱን ከፈጣሪው በቀረቡ ልዩ ልዩ ተአምራት እንዲያረጋግጥ እና በውስጡም ምንም ዓይነት ፍርሃት ሊሰማው እንደማይገባ ከተደረገ በኋላ ግን ዕቅድና ትልሙን ያጋራውና ይቀበለው ዘንድ ወንድሙ አሮን አጋሩ እንዲሆን ተደረገለት። ይህም ከፊቱ ለሚጠብቀው ብርቱ ትግል ከፍተኛ ብርታትና የራስ መተማመን አስገኝቶለታል።

አፈናና ግፍን ከነእኩቴው ድባቅ በመምታት የሚፈለግ ድልና ነፃነትን

ለመቀዳጀት ወደሚያነሳሳ ትግል ለመግባት ጊዜው በውል የሚታወቅ አለመሆኑን ልብ ይላል። ብዕትና ምሬት እርግገናቸውን ጨርሰው ነፃነትን ለመውለድ የተወሰነ የጊዜ ገደብ፣ የተመረጠና ብቁ ሆኖ የሚጠበቅ አዋላጅን እናገኘም። ማን የገፈት ቀማሽ፣ ማን ደግሞ ነፃ አውጪ አንደህን የሚያሳየን ከፍፍል የለም። በባርነት ሥር ካሉት መካከል ዘመኑን በሙሉ ለነፃ እውጪነት ዝግጁ መሆኑን ያልተረዳ፣ ትግልን ወደ ስኬት ለማድረስ በቂ ችሎታና ከሁሉም አንዳለው የማይታሰብ ምስኪን የኋላ ኋላ የነፃነትን ችቦ ለኋላ፣ የድልን ሙራ ፈንጣቄ፣ የተድላና ምቹት አብሳሪ ሆኖ እናገኘዋለን። ባለፉት የአገራችን ታሪኮች ብሶት የወለደውን ነፃነት ፈታውራሪ በመሆን ያስገኘትን በምን አይነት የህይወት እርከን እንዳለፉ ማስታወስ ብቻ በቂ ነው። በዚህ ጊዜም ብቁ አለመሆንን በመረዳት የሚፈጠር ውስጣዊ የሰሜት መረበሽ ተፈጥሯዊ መሆኑንና ነገር ግን ይህን ሰሜት በመቆጣጠር የተሰጠ ኃላፊነት በአግባቡ ለመወጣት ራሱን ማብቃት እንዲሁም በትግል ጉዞ ምርኩዝ የሚሆን አጋርን ከጎን ማሰለፍ አዋጭ መሆኑን መገንዘብ አስፈላጊ ይሆናል።

ሙሴና አጋር ተደርጎ የተላከለት ወንድሙ አሮን ያንገበትን ታላቅ የትግል ጥያቄ ወደ ፈርአኑ ይዘው ሲቀርቡ ለጥያቄያቸው የተሰጣቸው ምላሽ አምንታዊ አልነበረም። ፈርአኑም ሙሴን በአንክብካቤውና በጥበቃው ስር ሆኖ በምቹት እንዲያደግ እንዳደረገው፣ ይቅር የማይባሉና የማይታለፉ ግድፈቶቹን በይቅርታ እንዲታለፍ ማድረጉን ለአነዚህ መሰል ውለታዎች አመሰግኖና ተገዢ እንጂ ተገዳዳሪ መሆን እንደማይገባው ከንቱ ውትወታና ስላቅ ያቀርብ ጀመር። በተቃራኒው በሙሴ በኩል ያለውን የማይዘነፍ የነፃነት ጥያቄ አቋምንና ይህን ጥያቄውን ዳር ለማድረስ ያለውን ቆራጥነት ፈርአኑ በተመለከተ ጊዜ ቀጣይ እርምጃው ምን ሊሆን እንደሚችል ማስጠንቀቅ ጀመረ። ይህም የለውጥን ሀሳብ ይዘው በተነሱት ላይ ብርቱ የሆነ የቅጣት በትሩን ሊያሳርፍ እንደሚችል ዛቻና ማስፈራሪያ በመስጠት እንዲሁም ማዋከብን በመምረጥ ለሰደት እስኪዳረጉ ድረስ የተለያዩ ስልቶችን ይተገብር ጀመር።

ግፈኞችና ጨቋኖች ከእኩይ አሳቤዎቻቸውና ድርጊቶቻቸው ይቆጠቡና በተቃራኒው የሚፈለግን ለውጥ ያስገኙ ዘንድ ጥያቄ ሲቀርብላቸው ተቀዳሚ ምላሻቸው ከይሁንታ ይልቅ አምቢታ፣ ከመረዳት ይልቅ ደንፋታ መሆኑ እርግጥ ነው። ለአምቢታቸውም ማጠናከሪያ የለውጥ አቀንቃኞቹን በሰላቅ፣ በፈዝ እና በተለያዩ ውለታዎች በመሸብሰብ እድር ባይ እንዲሆኑ ከማድረግ ጀምሮ በዚህ የማይመለሱ ከሆነ ግን ወዳልተፈለገ እርምጃና ቅጣት እንዲያመሩ እንደሚገፋፏቸው ማስፈራራትን ምርጫቸው ያደርጋል። ነገር ግን ለዚህ ሁሉ ማዋከብና ከያዙት የትግል ዓላማ እንዲሸሹ ለሚደርሱት ውርጅብኞች የአላማ ፅናትን፣ የጠነከረ የአምነት ቋጠርን በልቦና ማሳደር ይገባል።

ሙሴ በፈርአኑ ላይ ይዞት ለተነሳውን የነፃነት ጥያቄና የትግል አቅጣጫ አሉታዊ ምላሽ የሰጠው ፈርአኑ ብቻ አልነበረም። ከባርነት ተገቢ በማላቀቅ አጀንዳ ያነሳላቸው ሕዝቦች ጭምር ተስፋ እስቆራጭ የሆነ ፊት አሳይተውታል፤ ጥርጣሬና እድር ባይነት ከገዛ ወገኑ ተቀብሷል፤ የኔ የሚለቸው አሥራኤላውያን በፍራቻ የተሸበቡ ሆነው ለትግሉ ሙሉ ይሁንታቸውን ነፍገውታል። እስራኤላውያኑ ሙሴ ለቆመለት ዓላማ ጀርባቸውን እንዲሰጡ፣ ፈርአኑ ጌታቸው እንደሆነና ማንኛውንም ዓይነት ፍላጎታቸውን ሊያማለ የሚችል መሆኑን፣ በተቃራኒው ሙሴ እጃቢ ደንገጡሮችም ሆኑ የወርቅ ከታብ የሌለው ተራ ደሀ እንደሆነ በአሳሳች ፕሮፓጋንዳ ያጠምቃቸው ነበር። አሥራኤላውያኑም ለረዥም ዘመናት የተጨቆኑ ሕዝቦች መሆናቸውን ራዕይና ተስፋ የሚሉት ቃሎች ከታል የዘለለ ትርጉም ለነርሱ አለማያዛቸው፣ በገህዱ ዓለም ብሽታ ለመታወር ፍርዳቸው የላለ መሆኑ፣ ከብርና ዝና፣ ሀብትና ምቹት መገልጫው የሆነ እንዲገዛቸው በመሻት ለሙሴ ጥሪ ጆሮ ሳይሰጡ ለፈርአኑ ያደሩ ሆኑ።

ተፈጥሯዊ ከፍል የሆነውን የሚፈለግን ነገር በራስ ፈቃድና ነፃነት የማግኘትና የመጠቀም ፍላጎትን ዕውን ለማድረግ በከተቶችና ድራቆች የተጀበነ ነፃነት ፈልቅቆ ለማውጣት የሚገጥሙ

መሰናከሉችን መረዳት ግድ ይላል። ይህ መሰናከል ደግሞ ድረቶውና ኮተቱ እፍኖ በያዘቸው ሕዝቦች ዘንድ የሚፈጠር ሲሆን የያዙትን ጥያቄ እንዲመረምሩና 'ለማን ብዬ ነው?' በሚል ስሜት ወደ ኋላ እንዲያፈገፍጉ የሚያደርግ ነው። ንቃትም ብቃትም የሌለውን ሕዝብ ይዞ ወደ ተስፋ ማሻገር የሚፈልገውን ታላቅ የሥነ-ልቦና ገዢነት ቀድሞ በማጠናቀቅ ከሙሉኖች የሚገጥም ተቃርኖ ልብን ሰፊ እድርን መቀበል ያሻል።

ሙሴ ለፈርአን ያቀረበውን የነፃነት ጥያቄ ተቀባይነት እንዲያገኝ ማሳመድ የሚሆኑ የተለያዩ ተጓምራትን በጌታው ፈቃድ ለማቅረብ ተገዶ ነበር። ተጓምሮ መፍጠሪያ በትሩ በግብጽ ምድር እንቁ የተባሉ ደጋማዎችን ድግምት መና ማድረግ፣ ታላቅ ረሀብን ወደ ምድረ ግብፅ መጥራቷ፣ ምርትን የሚያወድም የእንበጣ መነጋ ማዘነብ መቻሏ፣ በሽታን በአገሬው ሰው ላይ እብዝታለች። መኖሪያ መንደራቸው በእንቁራሪዎች ተወርሯል፤ የናይል ወንዝም ሊጠጡት ሲቀርቡ ወደ ደምነት ተቀይሯል። በዚያው በሙሴ በትር አማካኝነት። ፈርአኑና ጭፍሮቹም በእነዚህ ሁሉ ተጓምራት በመደናገጥና መፍትሄን ማስገኘት የማይችሉ አቅመ ቢስ መሆናቸውን በመረዳት በተደጋጋሚ ሙሴን ለፈጣሪው ምልጃ በመላክ ከደረሰባቸው መቅሰፍት ቢዛ እንዲሆናቸው ተማፅኖን ሲያቀርቡ ተስተውለዋል። ከመቅሰፍቶቹም በዳኑ ቅፅበት ዳግም ወደ ነበሩበት የትዕቢትና ኩራት ስሜት በመመለስ የሚሰሩትን ግፍና በደል እንዲገፉበት ሆኗል። በመጨረሻም ሙሴ ሕዝቦቹን በመያዝ ወደ ተስፋይቱ ምድር ለማሻገር ከፈጣሪው በተቀበለው ትዕዛዝ መሰረት ወደ ተስፋይቱ ምድር ጉዞ ጀመረ። ይህን ያወቀው ፈርአንም በከፍተኛ የእብሪትና ንዴት ስሜት ውስጥ በመሆን ጭፍሮቹን ይዞ ይከተላቸው ጀመር።

ከአሥራኤላውያን መካከል ከኋላቸው ፈርአኑና ጭፍሮቹ ጥቃት ሊያደርሱባቸው እየተከተሏቸው መሆኑን፤ ከፈታቸው ደግሞ የሚያጋጥማቸውን ጋሬጣ (የቀይ ባህር) በተረዱ ጊዜ ሞት አይቀሬ ዕጣቸው እንደሆነ በመለፈፍ የሽብርና ሥጋት ዲስኩራቸውን

መንዛት ጀመሩ። ሙሴም የሕዝቦቹን ጭንቀትና ፍርሃት በመረዳት ፈጣሪያቸው መፍትሄ እንደሚያስገኝና ሽብርና ሥጋት ሊያደርባቸው እንደማይገባ ሊያፅናናቸው በሞከርም ተስፋ የመቁረጥ ስሜት ውስጥ የገቡት ሕዝቦቹ ወደ ኋላ ወደ ግብፅ ምድር ተመልሰው ዳግም በባርነት መኖርን እንደሚመርጡ ይናገሩ ጀመር። በመጨረሻም ሙሴ ከፈጣሪው በተቀበለው ትዕዛዝ መሠረት ባህሩን በበትሩ ከፍሎ ሕዝቦቹን ሲያሻግር በተቃራኒው ሊያጠፋቸውና የቅጣት ኃይሉን ሊያሳርፍባቸው ከኋላ ይከተላቸው የነበረው ፈርአን ከመላ ጭፍሮቹ ጋር በተከፈለው ባህር ውስጥ ሰጥሞ ቀርቷል፤ የእኩል ኩራትና ትዕቢት ውጤት ምን እንደሆነ ከፈርአን መማር ይቻላል።

ወደ ድል በር ለመግባት በሚደረገው የዋዜማ ትግል በታጋዮች ላይ የሚሰተዋል ራሥን መስዋዕት የማድረግ ፍርሀት፣ የማፈግፈግ ስሜት፣ የተቃራኒ ኃይል ግዝፈት የሚፈጥረው ሽብርና ድንጋጤ የማይታለፍ የቀን ጨለማ እንደሆነ መታሰብ አይኖርበትም። በእንፃሩ ባልጠበቅነው ጫፍ የድል ችቦ እንደሚለኮስና ከእነዚህ ጨለማ ከሚመሰሉና በትግል ላይ ቀዝቃዛ ስሜት ከሚፈጥሩ አጋጣሚዎች ጀርባ ፍንጣቂ ብርሀንና አሸናፊ ወደ መሆን እልፍኝ የሚወስዱ የድል ፋናዎች መኖራቸውን መረዳት ያሻል። የትግሉ መሪና አቀጣጣይ በመሆንም ጊዜ በተከታዮች ላይ የሚሰተዋሉ መሰል ስሜቶችን ጠንቅቀው የሚረዱና የተፈጠረባቸውን የስሜት መበረዝ በማረጋገጥና በማቀዝቀዝ ዳግም ወደ ትግሉ እንቅስቃሴ ትኩረት እንዲያደርጉ ማድረግ ያሻል።

ሙሴ አሥራኤላውያንን በፈጣሪው እርዳታ የቀይ ባህርን በሰላም ማሻገር ከቻለ በኋላ ወደ ተስፋይቱ ምድር የሚያደርገው ጉዞ በከባድ ፊተና የታጀበ ነበር። ከአሥራኤላውያን የሚሰነዙ ጥያቄዎች ከጊዜ ወደ ጊዜ እየበዙ እየጃ እየቀነሱለት አልመጡም። ከምግብና መጠለያ ጥያቄ ባሻገር፤ ሙሴ እሱን መርጦ ከሾመው አምላክ በሚፃረር እኳኋን አሥራኤላውያን ጣዖታትን የማምለክ ፍላጎታቸውን እንዲያሟላላቸው መጠየቅ ጀመሩ። ሙሴም

የሕዝቦቹን ገራገርና ቅድስት በመረዳት በጉዞ ወቅት የትግል መሪ መሆኑን የሚያስመስክሩ ታላላቅ ተዓምራትን በፈጣሪው እርዳታ ማድረግ ችለዋል። አዳዲስ እድረጃጀትና ሥርዓት እስተዋውቋል፤ ተዓምራትን ማድረጉም ቀጥሏል።

“ልጆቻችንንም ሆነ ከብቶቻችንን ስለምን በምድረ በዳ ላይ እንዲያልቁ ታደርጋለህ?” በማለት ዳግም ትተውት የመጡት ሽንኩርት፤ ባቁላ እና ምስር ለምግብነት ይቀርብላቸው ዘንድ ከመጠየቅ አልተመለሱም። ታዲያ የሙሴ ጥንካሬ የተረጋገጠው በእነዚህ ሁሉ ጥያቄዎችና ውትወታዎች ሳይሸበር የተሰጠውን ተልዕኮ ከዳር አድርሷል። ምንም እንኳን እሱ የተስፋይቱን ምድር በእግሩ መርገጥ ባይችልም ከፍተኛ ትግል በማካሄድ ሕዝቡን ከባርነት ወደ ነፃነት ለማሸጋገር ችሏል።

“ቁጥጥሮች በጨቋኝቻቸው ነፃነትን በተመለከተ የሚሰጣቸውና እንዲያውቁት የሚደረገው የተዛባ አሳቤ በቀላሉ ከውስጥ ተፍቆ የሚወጣ አይደለም። ይህም በፍርሃት የተከበቡ እንዲሆኑ በማድረግ ተስፋንና ነፃነትን ያለምንም ከፍ ለማግኘት የሚረወጡ እንዲሆኑ ያደርጋል። ድልን የሚናፍቅና ስለ ስኬት የሚከፈለውን መስዋዕት ለመክፈል ዝግጁ የሚሆነው ትውልድ በውስጡ ሽንፈት የሚቆጫው፤ መታገልና ማሸነፍ ምኞቱ የሚሆን ነው። የትግል መሪ መሆንም ይህን መረዳትና ተከታዮችን አስተባብሮ የሚናፈቅ ድልን ለማስገኘት የእመራር ስልቶችን መጠቀም የሚፈልግ ይሆናል።

ወደ ነፃነት፤ ወደ ልማት የሚደረግ ጉዞና መድረኩ ሁሉም በእነዚህ የሁለት ፅንፍ ፈተናዎች የታጀበ ነው። ይህም ሆኖ ግን መሪነት ትልቅ ኃላፊነት ነውና እንቅፋቱን በፅናት መሻገር ያስፈልጋል። መርቶ የማያውቅ መምራትን የሚቀበልበት፤ ንግግር አለማወቅና መከላተፍ ሠብብ የማይሆኑበት ይልቁንም አማራጮችን ሁሉ ተጠቅሞ የተሻለውን ነገ የማረጋገጥ ጉዳይ መሆኑን መገንዘብ ያሻል።

ደቡብ ኮርያ ከ1960 ዎቹ በፊት እረፍት በሌለው የጦርነት ቀጠና ስትታመስ እንደነበረ የታሪክ መረጃዎች ይጠቁማሉ። ነገር ግን ኮሪያ በአሁኑ ጊዜ ፈጣን የሆነ የኢኮኖሚ አድጎት በማስመዝገብ ከጃፓን፤ ቻይና፤ አሜሪካ እና ከመሳሰሉት የዓለም ምርጥ አስር አገራት ጋር የምትሰለፍ እንደሆነች ይነገርላታል። የዛሬይቱ ኮርያ ለመላው ታዳጊ ሀገራት በተለይም ደግሞ በፅድገት ጎዳና ወጣ - ሃባ ለሚሉ ሀገራት ሞዴል ልትሆን እንደምትችልና ታዳጊ ሀገራትም ኮርያ የረገጠችውን ድንጋይ ረግጠው ማለፍ እንዳለባቸው የአሜሪካው ፕሬዝዳንት የሆኑት ባራክ ሁሴን አባማ በከንያ በ2009 በነበራቸው ድህነትን የማስቆም ስትራቴጂ መድረክ ላይ ሲናገሩ ተደምጠዋል።

የኮርያ ሕዝብ ከሳር የተሰራ ጫማ ከመጫማት እስከ የዕለት ጉርሱን እስከ ማጣት ድረስ ለበርካታ ዓመታት ሲሰቃይ የኖረ ሕዝብ ነበር። ያ ሕዝብ ከተጫነው ድህነት የተነሳ የራስ ፀጉሩን እስከ መሸጥ ድርሶ እንደነበርም ታሪክ ያስረዳል። በመላው እስያ መሠረታዊ የሆነውን ሩዝ ለዜጎቿ በበቂ ሁኔታ መመገብ የተሳናትም ሀገር ነበረች። በግማሽ ምዕተ-ዓመት ልዩሜ ውስጥ ግን ያን የድህነት ነቀርሳ ከኮሪያ ከሰሩ ነቅሎ በመጣል ለኮሪያ ስኬት መሠረቱን የጣሉት፤ ከስኬቱ ጀርባ የነበሩት ቁልፍ ሰው ማን ነበሩ? ብለን የጠየቅን እንደሆነ በደሞክራሲያዊ መሪነታቸው ብዙም የማይወደሱት ፕሬዝዳንት ፓርክ ቼንግ ሂ ጎልተው ብቅ ይላሉ።

ሜጀር ጄነራል ፓርክ ከውትድርና ወደ ፕሬዝዳንትነት የመጡት በከፋ ጭቆናውና በሙስና የተዘፈቀውን የራሂ መንግሥት በመረጋጋት ለማስወገድ ነበር። ጄነራሉ በአገራቸው መረጋጋትን ለማስፈን የፖለቲካ፤ የኢኮኖሚ እና የማህበራዊ ኃይላትን ጠቅልለው በሥራቸው ከማድረጋቸውም በላይ፤ እንደእርሳቸው መረዳት ከሆነ፤ ስኬታማ የሚባለው የዲሞክራሲ ፍኖት የነፃነት ትግሎችን፤ የመናገርና የፕሬስ ነፃነትን የሚገድብ፤ የራሱ ወሰን ያለው ዲሞክራሲ ነው፤ ብለው የሚያምኑ የጦር ሰውም ነበሩ። እናም ከእርሳቸው በፊት በሩቅ ምስራቅ ታሪክ በጃፓን ከተደረገው የፅድገት አማራጭ ውጭ ተሞክሮ የሌለውን የኢኮኖሚ

ሥርዓትና የዕድገት መንገድ በመቀየስ የኮሪያን ህዳሴ ማብሰር ችለዋል።

ፕሬዝዳንቱ የኮንፌሺየስ እምነት ተከታይ የሆነው ሕዝባቸው የዕድገት ዕሳቤ ላይ ተፅእኖ ማሳደፍን ሲረዱ ወደ እዲስ አቅጣጫ የሚያስኬድ የሥልጣኔ አቅጣጫ በመከተል አንቀሳቅሰዋል። ጀነራሉ በሀይወት ዘመናቸው ከ30 በላይ በሆኑ መስኮች ላይ ማለትም በማብረናና ደን ልማት፣ በኢኮኖሚና ኢንዱስትሪ፣ በሳይንስና ቴክኖሎጂ፣ በትምህርትና ጤና፣ በህብረት ሥራ ዘመቻ እና በሌሎችም ላይ በርካታ ስኬቶችን አስመዝግበዋል። ከእነዚህ ስኬቶች መካከል የፕሬዝዳንቱን ትኩረት በይበልጥ ገዝቶ የነበረው የሕብረት ሥራ ዘመቻ እንደነበረ መረጃዎች ያሳያሉ።

በ1970 በፕሬዝዳንት ፓርክ የተጀመረው የሕብረት ሥራ ዘመቻ ወይም የቀጠና አንቅስቃሴ ለዓመታት ዘልቆ በገጠርና በከተማ ሲደረግ ኖሯል። በዚህ አንቅስቃሴ ውስጥ ጎልቶ የሚታየው የአገር ፍቅር፣ የህብረት ወይም አብሮነት ወኔ፣ ጠንካራ የሆነ የሥራ ሥነ ምግባር፣ አቸላለህ፣ የሚል መንፈስ ብቻ ሲሆን፣ ማነኛውም ግለሰብ ዘር፣ ሀይማኖት፣ ቋንቋና ብሔር ሳይለይ ለአንድ ዓላማ፣ ለአንድ አገር በመስራት አገራዊ ፍቅሩን መግለፅ የሚችልበት መንገድ ነው። በሳይንስና ቴክኖሎጂ መስክ እንዲሁም በትምህርት ፖሊሲ ረገድ ከዚያ በፊት የነበረውን ዕሳቤና የምዕራባውያን ፖሊሲን ወደ ጎን በመተው ጀነራሉ ምንም እንኳን አንድ መሥራታዊ ህዝብን ኮሪያ ለማየት ባይታደሉም፣ ሀገራቸውንና ህዝባቸውን ድህነትና ኋላ ቀርነት ከፈጠሩት ባርነት አንድ ገና ዳቦ ከላይም ከታችም እሳት እየነደደባቸው ታግለው ለልማትና ነፃነት አብቅተውታል።

በጀኔራል ፓርክ መሪነት የኮሪያ የትናንት ታሪክ በዛሬ ተለውጦ በአሁኑ ጊዜ የአንድ ኮርያዊ ግለሰብ ዓመታዊ ገቢ ከ25,000 የአሜሪካን ዶላር በላይ ሲሆን፣ የአገሪቱ ጠቅላላ የአገር ውስጥ ምርት ወደ 1.51 ትሪሊዮን የአሜሪካን ዶላር እንደሚገመት መረጃዎች ያመለክታሉ። ከሁሉ በፊት ፓርክ ከሌሎች አገራት

መንግስታት ለየት የሚያደርጋቸው በሳይንስና ቴክኖሎጂ ላይ ያላቸውን ከፍተኛ የሆነ ፍቅር ከዳር ለማድረስ የተጠቀሙት ጥበባዊ እካሄድ ነበር። ይኸውም ጀነራል ፓርክ ፖለቲካ እንደ ማንኛውም አገር ለኮሪያም ኢኮኖሚያዊ ማንባታ እንደሚያስፈልጋቸው በሚገባ የሚያቁ ናቸው። ነገር ግን ምን ዓይነት ፖለቲካ መከተል እንዳለባቸው የወሰኑት ፍፁም ቅንነት በተሞላበት መንገድ ነበር።

ፓርክ ይከተሉት የነበረው ፖለቲካዊ ሥርዓት ምሁራዊ ቢሮክራሲ ሲሆን አመራርነትን ከቤቃት ጋር በማስተሳሰር፣ ከመተዛዘልና የመሃይም ሹመት ርዕዮተ ዓለም የወጡ ምሁራዊ መንግሥት ማስፈን የሚፈልጉ መሪ ነበሩ።

ይህን መስሉት ምሁራዊ መንግሥትና ሹመት በአብዛኞቹ የአፍሪካ መንግሥታት ዘንድ ለማስፈን ማሰቡ ብዙም የማይዋጥ ሁቅ ነው። የአፍሪካ አገራት መሪዎች፣ ያልተማረ ማህበረሰብ ገዢና አስተዳዳሪ እንዲሆን የመፈለጋቸው እውነት ጥያቄ የማያስነሳ ሁቅ ነው። የዚህ ምክንያቱ እንደየሰው አመለካከት ልዩነት ያለው ቢሆንም፣ አንድ ብዙሃኑ ዕሳቤ፣ መሪዎቹ ያልተማረው ሁሉን አማካኝ ብሎ ይቀበላል ብለው ከማስባቸው የመነጨ ነው። በአፍሪካ፣ በመሪነት ቦታ ላይ የሚገኙት ሰዎች የትምህርት ደረጃቸው እጅግ ዝቅ ያለ መሆኑና በተቃራኒው ሥርዓቱ ገፍቷቸው ከአገር ውጭ የሚኖሩ ዜጎችና በየማረሚያ ቤቱ ዙበጥያ ወርደው የሚገኙ ምሁራን ቁጥር ከፍተኛ መሆኑ ማሳያ መሆኑ ይታያሉ። በዚህ መነፅር የያዘዋን ደቡብ ኮሪያ ስንመለከት በወቅቱ አገሪቱን ሲመራ የነበረው ጀነራል ፓርክ ያደረገው ጥረት ቢኖር፣ ትውልደ ኮሪያዊ ምሁራንን ከያሉበት በመሰብሰብ ለፖለቲካው ታማኝ የሆኑ ሹመኞች ማድረግ ነበር።

እዚህ ጋር ቆም ብለን ማሰብ ያለብን ጉዳይ ሁሉም ህዝብ ለአገሩ በቅንነት የመስራት ፍላጎት እንዳለው ነው። መንግሥትና ህዝብ ደግሞ በአንድ ቤት ውስጥ የሚኖር ቤተሰብ ነው። ነገር ግን፣ የሚረዳውን በማይረዳው አመለካከት ሥር ለመጣል የሚደረገው አንቅስቃሴ ምሁራንን የሚያስከፋና የሚያስከርፍ ከመሆኑ ባሻገር

የማያስብ አገር እንዲፈጠር፤ ድህነትና ብጥብጥ ነግሶ እንዲወጣ ከሚያደርጉ ምክንያቶች አንዱና ዋነኛው ነው።

ፓርክ ተሳክቶላቸው ብዙ ታላላቅ ነገሮቻቸው ጎልተው የሚታዩላቸው መሪ ሆኑ እንጂ፤ ከፍተኛ እንግልት ደርሶባቸዋል። ጄኔራሉ 7 የግድያ መከራ ተካሂዶባቸው ከሞት ተርፈዋል። በጠላት ጥቃት ሚስታቸውን አጥተዋል። በኋላም በቅርብ ስዎቻቸው፤ ማለትም በደህንነት ሚኒስትሩ ለስብሰባ ተጠርተው ነው በዚያው የሚኒስቴር መሥሪያ ቤት ውስጥ በጥይት ተደብደበው የተገደሉት።

አብዛኞቹ የአፍሪካ አገራት ኢትዮጵያን ጨምሮ ድህነት፤ የመልካም አስተዳደር ዕጦት፤ የዕውቀት ችግር፤ ኋላቀር ባህላዊ ተፅዕኖና የሠላም ማጣት ተደማምረው የሕዝቦች ሁለንተናዊ ዕድገትን ፈተና ውስጥ ጥለውታል። ከዚህ ፈተና ለመውጣት የሚያስችል መሠረት የሌላቸው መሆኑ ደግሞ ችግሮቻቸውን ከባድና ውስብስብ ተስፋቸውንም የጨለመ አድርጓቸዋል። አዳጊ አገሮች በብዙ ነገሮች የሚመሳሰሉ ሲሆን በድህነት ውስጥ መገኘታቸው፤ ህዝቦቻቸውም የትምህርት፤ የጤና እና ሌሎች ማህበራዊ አገልግሎቶች በተሟላ መልክ ተጠቃሚ መሆን አለመቻላቸው በዋናነት ይጠቀሳሉ። ኢኮኖሚያቸውን የመሰረቱት በግብርና ላይ መሆኑና ዕድገቱም ኋላቀር በመሆኑ ራሳቸውን እንኳን ለመመገብ አልበቃቸውም፤ በርካታ የተፈጥሮ ሀብት ቢኖራቸውም አልምተው ለመጠቀም የኢኮኖሚና የዕውቀት አቅማቸው ውስንነት አልፈቀደላቸውም። በዚህ የፅልመት ጥላ ውስጥም ለዘመናት ኖረዋል።

በመሆኑም ከዚህ አዙሪት ፈጥነውና ጠንክረው መውጣት ካልቻሉ የነገው ዕጣ ፈንታቸው የባሰ ድህነት ብቻ ሳይሆን እንደ ማህበረሰብ መጥፋትም ሊሆን እንደሚችል መረዳት ግድ ነው። በተለመደው 'ከህ' ይሆናል፤ ካልሆነም ይቀራል' ከሚል የዕድገት እርምጃና አማራጭ በተቃራኒ ልማትን ማረጋገጥ የህልውና ጉዳይ መሆኑን በቃልም በተግባርም የሚታይበት አዲስ ሥር ነቀል የለውጥ

አስተሳሰብ በመፍጠር ተግባራዊ ማድረግ ይኖርባቸዋል። ይህም ደግሞ የዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ተግባራዊነትን ጨምሮ ሁሉንም አቅም መጠቀም ፍልሚያው በሚካሄድበት ዓውደ ውጊያ ማስማራት ይጠይቃል። ለራሥና ቤተሰብ ብቻ እያሰቡ፤ አገርና ህዝብን ለተደላደለ ኢኮኖሚ ማብቃት አይቻልም።

በግራና በቀኝ፤ በታችና በላይ ጉዟችንን የሚፈትን አውነታ መኖሩ በተረጋገጠበት ሂደት ውስጥ ከተጫነን የሥጋና መንፈስ ባርነት ተላቀን ድህነትን ታሪክ የማድረግ ጉዟችንን ለማሳካት በሰሜትና በደመናኛ ሳይሆን በርጋታ፤ ስረ ነገርና ስረ መሰረትን ጨብጠን ሆጥን ለዓላማ ሰብሮ፤ ሃሜትን በሚያስቀር ግልፅነት ተግባብቶ እንደሎጥ ሚስት በአንቅልፍ ልቦና ወደዚያ ተመልኩትን ወደኋላ መመለስ ዕጣ ፈንታ፤ ዕድል ተርታ እንዳይነጥቀን እንደታማኙ እንሰሳ ወደትፋታችን ላለመመለስ በመልካም አራሚ መሪዎች ሰብስብ ይህቺን ጥቁር ባሕር አቋርጠን የምታጓጓ ጥቁር ምድር ለመፍጠር ከላይ አስከታች እጅ ለእጅ ተያይዘን ዕድገታችን ሰውነታችንን መሠረት እድርጎ እንዲመጣ፤ የብዙዎችን ተጠቃሚነት እንዲያረጋግጥ ሆኖ መቃኘት ያለበት ብቻ ሳይሆን እንደመንግሥት ሁሉ ምሁራንም በታላቅ ሆደ ሠፈነት መሥራት ይጠበቅባቸዋል።

ክፍል አራት

«ወይት እንደምትጓዝ የማታውቅ ከሆነ ማንኛውም መንገድ ወደ ግብህ ይመራሃል።»

ጆርጅ ሃሪስ

ልጓዝ ከትል እኮ.....

መድረሻውን መትለም

ያሳቢ ጸጋ ነው፣

ከደመ ነፍሰውያን እንላይበት ዘንድ

ተፈጥሮ ያለበሰን

ከላይ የተቸርነው።

ከመጓዝህ በፊት

ግብህን ማስመርያ

ነፍስ ተሰቅሏል፣

ምክንያቱም.....

ውዴ እንተን ጎርፍ ያይይል

ሰው እርጎ ፈጥሮሃል።

ይሄ ካልሆነ ግን.....

መድረሻውን ማያውቅ

ህልሙን ያልማተረ ተጓዥ እንደ ልቡ

የደረሰበት ነው የመድረሻ ግቡ።

ምዕራፍ ሰባት

የኑሯችን ጀልባ የሚገፋበት የፖለቲካ ኢኮኖሚ
ርዕዮትና አጠራጣሪው መዳረሻ

በዓለም አቀፍ ደረጃም ሆነ እንደ ሀገርና ሀዝብ የተሳፈርንበትን ጀልባ መዳረሻ በመወሰን ረገድ ጀልባውን የሚገፋው የፖለቲካና የኢኮኖሚ ርዕዮተ-ዓለማዊ ንፋስ ድርሻ ከፍተኛ ነው። በጉዟችን መጨረሻ የትኛው ወደብ እንደምንደርስ በእርግጠኝነት ማወቅ ባንችልም እንኳ እርሱን መሠረትና መነሻ አድርገን መገመት ብልህነት የተሞላው አካሄድ ነው። ከአመራር ጥበብና ስብዕና ባሻገር፣ የእርካብና መንበርም ዕጣ ፈንታ የሚወሰንበት ቁልፍ ጉዳይ በመሆኑ፣ የትኛው የፖለቲካና የኢኮኖሚ ርዕዮት ከምን ነባራዊ ሁኔታ ምን ውጤትን ለማስገኘት ተፈጠረ? በተግባር ጉዞው ምን መልካምና አስከፊ ፈተና ገጠመው? በተጨማሪም ምን ውጤት አስመዘገበ? ብሎ መጠየቅና መመርመር ተገቢ ይሆናል።

የፖለቲካ ርዕዮተ ዓለም፣ አገር ለመምራትና ለሀገሪቷ ሁለንተናዊ ዕድገት ለማምጣት የምንከተለው ሳይንሳዊ የፖለቲካ አመራር ንድፈ ሀሳብና ተግባር ጥምረት ነው። ይህ ሳይንሳዊ የፖለቲካ አስተሳሰብ በአንድ ሀገር ሁለንተናዊ ዕድገት ለማስመዝገብም ይሁን በዓለም ላይ ታላላቅ ዕድገቶች እንዲመዘገቡ ለማድረግ ዋናው አንቀሳቃሽ ሞተር ሆኖ ያገለግላል። በየትኛውም የዓለማችን ክፍሎች የመጡ ዕድገቶች መርህ እነሱን የሚመራው ርዮተ-ዓለም ነፀብራቆች ናቸው ተብሎ ይገመታል። ባለንበት ዘመን በዓለማችን አራት ዋና ዋና

የርዕዮተ ዓለም አስተሳሰቦች ያሉ ሲሆን እነሱም፡- ሶሻሊዝም፣ሶሻል ዲሞክራሲ፣ኒዮ ሊበራሊዝምና ኦብዮታዊ ዲሞክራሲ ናቸው።

ሶሻሊዝም፣ እንደአማራጭ የፖለቲካና ኢኮኖሚ ርዕዮት የቀዝቃዛው ጦርነትን ማብቃት ተከትሎ ከተጨባጭ የሕዝብ እስተዳደር ወደ መፅሃፋዊ ፍልስፍና ቢሸጋገርም፣ ዛሬም ድረስ በቻይና፣ ኩባና ሰሜን ኮሪያን በመሳሰሉት ሀገራት ተግባራዊ እየተደረገ ሲሆን ዋነኛ ማጠናጠኛውም ህዝባዊነት ነው። የሶሻሊዝም ህዝባዊ መሠረቶች ጭቁን ላባደርና አርሶ እደሩ ሲሆኑ ኢኮኖሚው ሙሉ በሙሉ በመንግሥት ቁጥጥር ሥር የዋለ ነው።

የሶሻል ዲሞክራሲ አራማጆች ደግሞ በዋናነት የስኮንዴኔቪያ ሀገራት ሲሆኑ፣ የነጻ ገበያ ኢኮኖሚ ፍትህዊነትን የማያረጋግጥ በመሆኑ፣ መንግስት ከሚሰበሰበው ግብር ደህውን የሚረዱ የተለያዩ ሥርዓትን ቀርጾ ተግባራዊ ማድረግ ስላለበት፣ የመንግሥት በኢኮኖሚው ጣልቃ ጉብኝት ከፍ ማለት አለበት የሚል እስተሳሰብ ነው።

ሊበራሊዝም በአሜሪካ እና በምዕራባውያን በሰፋነት የሚተገበር ሆኖ፣ ዋና ማጠናጠኛውም ግለሰባዊነት ነው። እራተኛው ርዕዮተ ዓለም አብዮታዊ ዲሞክራሲ ወይም የልማታዊ መንግሥት አስተሳሰብ ሲሆን በአንዳንድ የደቡብ አሜሪካ፣ በሩቅ ምሥራቅ እና አፍሪካ ሀገራት ኢትዮጵያን ጨምሮ እየተተገበረ ያለ ርዕዮት ነው።

በዚህ ምዕራፍ እንደ ሀገርና ህዝብ ልንሳፈርበት የሚገባውን የፖለቲካና ኢኮኖሚ ርዕዮት በጠራ ዕውቀት መወሰን እንድንችል በምርጫ ገበታችን ብፌ ላይ ተዘርግተው የምናገኛቸውን በካፒታሊስታዊ የኢኮኖሚ ርዕዮት ማዕቀፍ ውስጥ የኒዮ ሊበራሊዝም እና ልማታዊ መንግሥትን እንፈትሻለን።

ከዓለም አገራት የታሪክ ድርሳን ላይ በትክክል መረዳት እንደሚቻለው ዛሬ ዋነኛና የበዙዎቹ አገራት ተመራጭ የኢኮኖሚ

ሥርዓት ተደርጎ የሚወሰደው ካፒታሊዝም በሊበራሊዝም ፖለቲካዊ ፍልስፍና እየተመራ፣ አገራትን ከግብርና መር ኢኮኖሚ ወደ ኢንዱስትሪያዊ ልማት መዋቅራዊ ሽግግር እንዲያደርጉ በመደገፍ የኢኮኖሚ ዕድገትና የብልፅግና መሠረት ሊሆን ችሏል።

በዚያው መጠን ካፒታሊስታዊው የኢኮኖሚ ሥርዓት በረቀቀ ሥልትና በተደራጀ እካሄድ የብዝሃነት ጉልበትና ሃብት በዝብዝ ለጥቂት ዕድለኛ ባለሃብቶች በረከት ሆኗል የሚል ከስ ይቀርብበታል። በዚህም ምክንያት ሚሊዮኖችንም ወደድህነት አረንጓዴ በመጣፋት በፈጠራቸው ቀውሶችና ምስቅልቅሎች ሳቢያ የእንደኛውና የሁለተኛውን የዓለም ጦርነቶች መቀስቀስ ዋነኛ ምክንያት በመሆን ለዓለማችን ሚሊዮን ዜጎች ሕልፈትና ከፍተኛ ሃብት ውድመት ምክንያት መሆኑን የሚያትቁ ምሁራን በርካቶች ናቸው። ከዚህ በኋላ ይህ ሥርዓት በውስጡ ያሉትን ቅራኔዎች በሰላማዊ መንገድ በማስማማት ዓለምንና ሕዝቦቿን ወደተሻለ ሕይወት ይመራቸዋል ወይስ ወደሌላ ተመሳሳይና የከፋ ቀውስ ያደርስ ይሆን? የሚለው ወደፊት የሚታይ ጉዳይ ነው። ከዚያ በመላስ ግን የወቅቱ ብቸኛ አማራጭና ተመራጭ መሆኑ እያጠያይቅም። እኛ እንደተመራማሪ ደግሞ የተባለውን ከመቀበል ባሻገር ያስኬዳል ወይ? የሚለውን ጥያቄ ብቻ ሳይሆን ያዋጣናልስ? ብለን መጠየቅ ይኖርብናል።

የኒዮ ሊበራሊዝም ጽንሠ-ሀሳብና ውጤቶቹ

በካፒታሊስቱ የነፃ ገበያ ኢኮኖሚያዊ ሥርዓት የገበያ ውድድርና የሰዎች ጥገኖችን የሚገለፅበት መሠረታዊ ፍልስፍና የሚመነጨው 'ሰዎች ራስ ወዳድ ናቸው' እያንዳንዱ ሠው ከራሱ በላይ ለማንም አብልጦ አያስብም። ከሚል ዕሳቤ ሲሆን ዜጎችን እንደ ደንበኛ በመቁጠር፣ 'ዲሞክራሲያዊ ፍላጎታቸውን' የሚያራምዱት በመግዛትና በመሸጥ፣ ሂደቱም በራሱ የሚሸልምና የሚቀጣ ነው ብሎ ያምናል። ስለሆነም በኒዮሊበራሊዝ ዕሳቤ መሠረት፣ ገበያ በተፈጥሮ በማቀድ በፍፁም ሊገኙ የማይችሉ ጥቅሞችን በማስገኘት በኩል ወደር የማይገኝለት መሆኑን የርዕዮቱ አራማጆቹ ያስረዳሉ።

በእኩልነትና በነፃ ውድድር የገበያ ሥርዓት ውስጥ ገበያው በራሱ እያንዳንዱ ግለሰብ የሚገባውን ማግኘትን ያረጋግጣል። ጠንክረው በመሰራት ጠቃሚ ነገርን የሚያስተዋውቁ ሁሉ የገበያ ሽልማትና ተጨማሪ ሃብትን ለማግኘት ሲችሉ ደካሞች ደግሞ በገበያ ቅጣት ከሰረው ይወጣሉ። በዚህ ሂደት በማህበረሰብ መካከል የሚፈጠሩ ልዩነቶችን የዕድገት መሠረት በመሆናቸው መታየት ያለባቸው በበጎ መልኩ ነው። ይህም በረጅም ጊዜ እያንዳንዱ ግለሰብ እንዲበለፀግ ማድረጉን በማብራራት በተቃራኒው ፣ በማህበረሰብ መካከል ዕኩልነት እንዲኖር ማድረግ ወይም ልዩነቶችን ለማጥበብ የሚደረግ ጥረት ከጥቅሙ ይልቅ ጉዳቱ የሚያመገንና በሞራል ደረጃም ተቀባይነት የሌለው እንደሆነ የሚሞግቱ አካላትም አሉ። ከዚህም ሌላ የግል ሀብትና የሀብት/ንብረት ባለቤትነት የሚያረጋግጥ ያልተንዘዘ መንግስታዊ አስተዳደርም የዕድገት መሠረት መሆኑን ኒዮኢበራሊስቶች ያስረዳሉ።

ነጻ ገበያን መሰረት ያደረገ የንግድ ውድድር ሊገደብ እንደማይገባው አበከረው የሚከራከሩት የኒዮኢበራሊዝም አስተሳሰብ አራማጆች፤ ነፃ የገበያ ውድድርን ለመግታት መሞከር ነፃነትን የሚጋፋ ጭቆና አድርገው ይቆጥሩታል። ግብር እና ቁጥጥር በተቻለ መጠን መቀነስ ይኖርባቸዋል። ለዚህም፣ በመንግስት የሚሰጡ አገልግሎቶች መቀነስ የግድ ሲሆን ሊኖሩ የሚገባቸው አገልግሎቶችም ከሆኑ ወደ ግል ባለቤትነት መዞር ይኖርባቸዋል ሲሉ ይሞግታሉ። የሳቢድሮች (የሰራተኛ ማህበራት)፣ ድርጅቶችንና የማህበራቱ የመደራጀት እቅም የገበያ መዛባት የሚያመጡና በሂደቱ የሚፈጠሩ ተሸናፊዎችንና አሸናፊዎችን የሚያስተጓጉሉ እንደሆኑ ኒዮኢበራሊስቶች ያስረዳሉ።

በካፒታሊስቱ የኢኮኖሚ ሥርዓት ከግብርና ኢኮኖሚ ወደ ኢንዱስትሪ ኢኮኖሚ ሽግግር ባደረጉ፤ ገበያው በተደላደለበትና መንግስታዊው ቢሮክራሲ በተጠናከረባቸው አገራት በርግጥ መንግሥት በልማት ሥራ ራሱን ከመጥመድ ይልቅ በፖሊሲና ሕግ ማስፈጸም ላይ ትኩረቱን ቢያደርግ የውጤታማነት ደረጃው ከፍተኛ

ሊሆን መቻሉ እያጠያይቅም። የካፒታል፣ የመሠረተ-መዋቅርና የሰለጠነ የሰው ሃብት ውስንነት ችግር ባለመኖሩ፤ ዜጎች የመግዛት እቅሙ እስካላቸው ድረስ የተሻሻለ ምርትና አገልግሎት የማግኘት ችግሩ እንደሌለባቸው ጥራትና ቅልጣፌም የገበያው መገለጫ መሆኑ እያጠያይቅም። በዕድገት ያልገፉ ሀገራትና ገበያን ያልመሰረቱ ኢኮኖሚዎች እንዴት ወደ ዕድገት ሊያመሩና የመዋቅር ሽግግር ሊያመጡ እንደሚችሉ የኒዮኢበራሊዝም ርዕዮተ ዓለም ብዙ የሚለው ነገር የለም ሲሉ የሚተቹ ምሁራን ጥቂት አይደሉም።

መንግስት የገበያ ጉድለት ምንጭ እንጂ መፍትሄ ስላልሆነ፤ ከገበያ እጁን ማራቅ እንዳለበት የሚያስረዱት የኒዮ ኢበራሊዝም አቀንቃኞች፣ እንዳንድ ጊዜ የሚተገብሯቸው የኢኮኖሚ ፖሊሲዎች ከቃልና ተግባራቸው ጋር ተጣጥመው ሲዘልቁ አይታዩም። እንደማሳያም፡-

በአሜሪካና በምዕራብ አውሮፓ አገራት ገበሬዎቻቸው ከገበያ እንዳይወጡ ድጎማ ሲያደርጉ ይታያሉ። መንግስት በኢኮኖሚው ውስጥ ቀጥተኛ እጁን እስገብቶ ገበያን ለማረጋጋት ወደ ኋላ የሚል እንዳልሆነ ሌላው ቢቀር እ.አ.አ በ2007/2008 የፋይናንስ ተቋማትን ቀውስ ተከትሎ ባንኮቹን ለመታደግ ከካዝናው አውጥቶ የሸለማቸው ጥሪት ማስረጃ ይሆናል። በተመሳሳይ ከእንደኛው የዓለም ጦርነት በኋላ በነበረው ኢኮኖሚያዊ ቀውስ ሳቢያ በመላው ዓለም የተንሰራፋውን እስከፊ ሀኔታ ለመቋቋም የጆን ሚይናርድ ኪነስ የማንሰራሪያ ፍልስፍናዎች፣ ማለትም ሙሉ በሙሉ የሰው ኃይል ቅጥር (full employment) እንዲኖር ማስቻልና ከድህነት ነፃ መውጣት የሚሉት ድጋፎች በአሜሪካና በአብዛኞቻቸው የአውሮፓ አገራት በሰፊው ተግባራዊ ተደርገዋል። በባለሀብቶች ላይ ከፍተኛ የግብር መጠን በመጣል አዳዲስ የህዝብ አገልግሎቶችና ደህንነትን ለማጠናከር የሚያስችሉ ማህበራዊ ግቦችን ለማሳካት ከየትኛውም አካል የሚሰነዘር ነቀፌታን ባለመፍራት መንግሥት በሰፊው እንቅስቃሴ ያደርግ እንደነበር ታሪክ ማስረጃ ይሆናል።

በ1970ዎቹ ኢትዮጵያውያን በሚያካሉበት በሁለቱም ግዛቶች በከፍተኛ ደረጃ የመንግሥት ጣልቃ ገብነትን የሚያበረታታው የኪነጽናን ፍልስፍና ላይ የተመሠረቱ ፖሊሲዎች መፈረካከስ ሲጀምሩ የኒዮሊበራሊዝም ፍልስፍናዎች ቀዳሚውን ቦታ ይዘው ብቅ አሉ። “ለላውጥ ጊዜው ሲመጣ በቀላሉ መተካት የሚችል አማራጭ ተቀምጧል” ሲል ሚልተን ፍሪድማን እንደተናገረው መሆን የጀመረው ከዚያ ወዲህ ነው። ፍልስፍናውን በሚደግፉ ጋዜጠኞችና በፖለቲካ አማካሪዎች በመታገዝ የኒዮሊበራሊዝም ዕንሰ ሃሳቦች በተለይም የፕገዝብ ፖሊሲን እንዲያንሰራራ ያግዛሉ ተብለው የተቀመጡ ነጥቦች በጂሚ ካርተር አዝዝ ሥር ትጥኝ በነበረችው አሜሪካ እና በጂም ካላህን አገር እንግሊዝ ተግባራዊ ተደርገዋል።

በእንግሊዝ ማርጋሬት ታቸር፣ በአሜሪካ ደግሞ ሮናልድ ሬገን ወደ ሥልጣን መምጣትን ተከትሎ የፍልስፍናው ዕንሰ-ሃሳቦች በግልጽ በየአደባባዩ በሰፊ ተግባራዊ የሚሆኑበት አጋጣሚ ተፈጠረ። ለሁለታቸው በከፍተኛ ደረጃ የግብር ቅንሳ፣ የሰራተኛ ማህበራት መፍረስ ወይም በከፍተኛ ደረጃ መዳከም፣ የመንግሥት ጣልቃ ገብነትን ማስወገድ፣ በመንግስት ይዞታ ስር ሆነው የሚሰጡ እገልግሎት ሰጪ ድርጅቶች ወደ ግል ይዞታ መዘዋወር በዚህ ወቅት የታዩና የርዕዮተ-ዓለሙ መገለጫዎች የነበሩ እስረጅ ናቸው። በአብዛኛው የዓለም ከፍል ዲሞክራሲያዊ ስምምነት ሳይደረግ ዓለም አቀፉ የፕገዝብ ድርጅትን(IMF)፣ የዓለም ባንክን፣ እና መሠል ስምምነቶችን እና የዓለም አቀፍ የንግድ ድርጅትን በመጠቀም የኒዮሊበራሊዝም ፖሊሲዎች በየአገራቱ እንዲሰፋፉና እንዲጫኑ ተደርጓል።

አያሌ የአፍሪካ አገራት፣ እንዲሁም ከሶሻሊዝም ሥርዓት ወደዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ማንባታ በመውተርተር ላይ የነበሩ የምስራቅ አውሮፓና የእስያ አገራት በኃይል በተጫነባቸው የመዋቅር ማሻሻያ ሥርዓት ሳቢያ ለኢኮኖሚ ውድቀትና ለሕዝባዊ ዓመፅ መፈጠርና ድቀት የተዳረጉት በዚሁ ነባራዊ ሁኔታቸውን ባላገናዘበ የኢኮኖሚ ርዕዮት በመመራት እንደነበር የቅርብ ጊዜ

ትውስታ ነው። በርግጥ፣ ይህ ርዕዮት ዛሬ ኢብትቆላታል... እንዲሁ በሌሎች አገራት በመገጨበትም ምድር ተግባራዊ ሊሆን ያልቻለ አሥተምህሮት ነው። ብለው የሚሞግቱ ወገኖች ባይጠፋም። በተግባር ርዕዮቱ የከሸፈ አስተምህሮት ቢሆንም ግን ታዲ ዛሬም በጠንካራ መሠረት የተገነባ መዋቅር ስላለው እናቱን እንደተቀጠቀጠ አባብ አፈር ልሶ እየተነሳ ሕይወት በመዝራት የዓለምን የጉዞ አቅጣጫ ሲወስን፣ ጦርነቶችን ሲለኩስና ሲያጠፋ መታዘብ ብዙም እንግዳ ያልሆነ ከሰተት ነው።

ከኒዮሊበራሊዝም ርዕዮት አራማጆች ጋር በተያያዘ በተሳሳተ የትርጓሜ ዓውድ ሲሸከረከር የምናገኘው ተጨማሪ የአስተሳሰብ ወለምታና ሌላ ገፅታ ሃብት ነው። በብዙ ሰዎች ዕሳቤ ሀብት የልፋትና ድካም ውጤት፣ የልዩ ችሎታ ችሮታ ተደርጎ ይወሰዳል። በርግጠኝነት በልፋትና ድካም ጠንክሮ በመሰራት የሃብት ባለቤት መሆን የቻሉ የሉም ማለት አይቻልም። በስንፍናቸው ሳብያ ለድህነት የተዳረጉ መኖራቸውም እውነት ነው። በዋናነት የሃብትና ድህነት መሰረቱ ግን ስንፍናና ጠንክሮ መሰራት ከመሆኑ በላይ የመልካምና መጥፎ አጋጣሚዎች ድምር ውጤት ነው። ማለትም እንትላለን።

የተሻለ ትምህርት፣ የተሻለ ጤና፣ የተሻለ አማራጭ... በውጤቱም የሀብታም ልጅ ሀብታም፣ የደህ ልጅ ደህ አይነት እውነታን መፍጠሩን የማይካድ ሀቅ ነው። ካፒታል በጊዜው ከፍል-ዘመን በሚል ርዕስ ዳንሰ ያለ የጥናት መጽሐፉን ለንባብ ያበቃው ቶማስ ፒኬት ለኢንቨስትመንት የሚመደብ ከፍተኛ ካፒታል ከሚያስገኘው የትርፍ ደረጃ ጋር ቀጥተኛ ትስስር እንዳለው የሚገልፅልን በአሜሪካ የሚገኙና 850 እካባቢ የሚጠጉ የግልና የሕዝብ ዩንቨርሲቲዎች ላይ ለሁለት እስርት ዓመታት የተሰበሰበ መረጃን በማቅረብ ነው።

ለኢንቨስትመንት ከፍተኛ በጀት ከሚመድቡት የመጀመሪያዎቹ ዩንቨርሲቲዎች መካከል ሃርቫርድ፣ ዩል፣ ፕሪስቶን ዐ ቢሊዮን ሲሆን፣ MIT 15 ቢሊዮን በመመድብ ይታወቃል። በዚሁ ቅደም

ተከተል 60 የሚሆኑ የንብርሲቲዎች አንድ ቢሊዮን ነድማ፣ 66 የሚሆኑ የንብርሲቲዎች ከ100 ሚሊዮን እስከ አንድ ቢሊዮን፣ 186 የንብርሲቲዎች ከ100 ሚሊዮን እስከ 500 ሚሊዮን፣ 498 የሚሆኑ የንብርሲቲዎች ደግሞ ከ100 ሚሊዮን በታች የሚመድቡ ናቸው። በዚህ የኢንቨስትመንት ካርታል መሠረት ከፍተኛ መዳበዎቹ እስከ 10.2 የሚደርስ አማካኝ ትርፍ በመቶኛ ሲያገኙ ዝቅተኞቹ ደግሞ 6.2 በመቶ አማካኝ ትርፍ ያስገኛሉ። በመሆኑም የላቀው ሃብታችን የተገነባው ለሌሎች መልካም ኢጋጣሚ በመንፈግ መሆኑን ታሳቢ በማድረግ የጋራ ተጠቃሚነትን የማስፋት እርምጃ ተጠናክሮ ሊታይ ይገባ የነበር ቢሆንም በተግባር የሚስተዋለው እውነታ ግን የተገላበጠችን ከስተት ክስተት የሚያረጋግጥ ሆኖ ይስተዋላል።

በጣም አስከፊውና አሳሳቢው ከስተት ኒዮሊበራሊዝም እንደ ርዕዮት ዛሬም የጠንካራ ኃይል ባለቤት መሆኑ ነው። የወደደውን ይደግፋል፤ የጠላውን ይገፋል። በማን ላይ የኢኮኖሚ ማዕቀብ... በነማንስ ላይ ወረራ መካሄድ እንዳለበት በግልፅ እንዳንደም ከመጋረጃ ጀርባ የሚወስን የቱ ቴክኖሎጂ በየትኞቹ ሀገራት እጅ መግባትና አለመግባት እንዳለበት እቅጣጫ የሚያስቀምጥ በዚያውም መሠረት እንዲፈፀም ወስኖ የሚንቀሳቀስ ድንበር ተሸጋሪ ባለፈችም እጅ ነው። የቆመላቸውን ባለሃብቶች አስከጠቀመ ድረስ የኒዮ ሊበራሊዝም ፍልስፍና በዓለም አቀፍ ደረጃ ተፈጻሚ እንዲሆን እጅ መጠምዘዝ የሚያስችል ታላቅ ኃይል በዙፊያው ያከማቸ ስብስብ ነው። የአንድ ሀገር መንግሥት የሚተዳደሩበት ሕዝቦች ቢፈቅዱም ባይፈቅዱም የመሪዎችን እጅ ጠምዝዞ ውሳኔ ያስቀይራል። ፓርላማዎች የሚያስተላልፉትን ውሳኔ ውድቅ ያደርጋል። ዓለማችን ላይ በጋራ ሁለንተናዊ ጥረት በቀላሉ ሊወገዱ የሚችሉ ችግሮች ችላ ተብለው ስር እንዲሰዱ ፣ የአየር ንብረት ለውጥ ችላ መባሉን ፣ የሲጋራ ሽያጭን ለማስቆም፣ ወንዞችን እና የውሃ ምንጮችን ከብከለት ለመታገድ፣ ከባንያዎች ከማዕድን ቁፋሮ የሚያወጡዋቸውን በካዮች እንዳፈቀዳቸው እንዳይለቁ ለመከላከል፣ የኢነርጂ ከፍያዎችን ለመቀነስ፣ ወይም በፋርማሲ ላይ የተሰማሩ ነጋዴዎች ከህዝብ እንዳይመዘብሩ ለማድረግ የተላለፉ በርካታ

ውሳኔዎችን ውጤት አልባ እንዲሆኑ በማድረግ ኒዮ ሊበራሊዝም አሉታዊ ሚና የተጫወተ ሲሆን ጥቅማቸውን የሚያስከብርላቸው ባለብዙ ሚሊዮን ኮርፖሬቶችን ከጀርባው አሰልፏል።

እኚህ ከርዕዮቱ ጀርባ ያሉ ባለ ሥውር እጆች በእነርሱ ቁጥጥር ሥር ያሉ ዓለም አቀፍ ተቋማትን በመጠቀም የተፃረሯቸውን ወገኖች ከሰው የሚረቱባቸው መሳሪያዎች ከመሆናቸው በተጨማሪ አመዛኞቹም 'በባለሀብቶችና በመንግሥት መካከል ያሉ አለመስማማቶችን መቅረፍ' በሚል የተዘጋጁ የንግድ ስምምነቶች ናቸው። እናም እንደቀን ፀሐይ የጠራውን ዕውነታ ወይም ተጨፈኑና እናሞኝቻለን፤ በማለት በፊን ካራጁ... አጥፊን ከጠፈው... ማር በተለወሰ መርዝ አስማምተው ለማኖር ሠፈው ሀዝብ ከአባብ እንቁላል እርግብ እንዲጠብቅ ሁሉንም አቅም በመጠቀም በስብከታቸው ገፍተውበታል። ይህም ከዚህ በታች የሰፈረውን ተረት ለማስታወስ ምክንያት ይሆናል።

አህያና ጅብ በአንድ ዘመን፣ በከፋት ላይፈላለጉ ተከባብረው ሊኖሩ ተማምለው ነበር፤ ይባላል። እንደ ቃላቸው ተሰማምተው ሲኖሩ እያ ጅቦ የበኩር ልጁ ሞተበት። ይህ አጋጣሚ ለጅቡ ሀዘንን፣ ለአህዮች ደግሞ ጭንቅን ወለደ። አህዮች ሊያስተዛዝኑ እያ ጅቦ ዘንድ ለመሄድ አሰበው 'ይተናኮሉን ይሆን' የሚል ሥጋት ወደኋላ ጎተታቸው። እንዳይቀሩም 'ምን ተብሎ ይቀራል'፤ ደግሞ 'መልካም ጉርብትናን እፍርሳችኋል' ቢል ማን ከልካይ አለበት። የውስጥ መግታቸው ለመሄድ በመወሰን ተደመደመ።

"እያ ጅቦ... ምንም ቢያነክሱ፣ ግርማ አለው ድምፅም፤

ምንም ጥንብ ቢበሉ፣ ነጭ ነው ኩስዎ።" ብለው ይገባሉ፤ ወደ ለቅሶው ስፍራ።

ጥቂት አረፍ እንዳሉ፣ እያ ጅቦ ወደ አጠገባቸው መጥቶ ያመለግናቸዋል። በሃዘን መሰበሩን ያጫውታቸዋል። በጨዋታው

መሃልም፤ “ወዳጆቼ በእኔ የደረሰ በእናንተ አይደረስ! ከክፉ ይሰውራችሁ። በድንገት የበኩር ልጄን በሞት ተነጠቅሁ። ሳላሰብ... ሳልዘጋጅ... የእኔ ነገር እንዲህ ሆነ... በዚህ በቃህ ባለኝ... ይኸው በቤቴ የሚላስ የሚቀመስ አጣሁና ለለቀስተኞቹ የማቀርበው አጣሁ” ይላቸዋል።

“ታዲያ ምን ተሻለ?” በሀዘኔታ አህዮች ይጠይቃሉ።

“መቼስ ከናንተ በላይ ወዳጅ የሆነ ገበና ከታች የለኝም። እንዲያው ለዛሬ... (እያ ጅቦ እንደ ማመንታት እየቃጣው) እንዲያው ለዛሬ እንግዳ መሸኛ እንዲሆንኝ፤ ከሀፍረትም እንድወጣ የታችኛው ከንፈራችሁን ብትሰጡኝ?”

አህዮቹ ጨነቃቸው። አምቢ ቢሉት ደጃ መተተዋል። ሊዘነግጥላቸው ይችላል።

ይሁን፤ ብለው መሉ በመሉ ከመበላት በከንፈር መገላገል በሰንት ማታዕመ... ሆሆይ!! “እያ ጅቦ ከሚያፍሩ እኛ ከንፈር እንግጥ ብለው ከንፈራቸውን አስረከቡ።

እያ ጅቦ ከለቀስተኞቹ ጋር ሆኖ ለዕዝን የቀረበለትን ከንፈር አጣጥሞ በላ፤ በለቀስተኞ ደንብ በተሰየመለት ቦታ እንደተቀመጠ።

አህዮቹ፤ እግዚር ያጥናህ! ብለው ወደ ቤታቸው መሄጃ ጊዜቸው ደረሠ። ለመሄድ ከመነሳታቸው አፍታ ቀደም ብሎ እያ ጅቦ ቁጣ ቁጣ ይለው ጀመር። “እኮ እንዴት... እንዴት!!” እያ ጅቦ እንባረቀ።

“ምን ሆነ...? ምን ሆነ?” አህዮች ተደናግጠው ተጠያየቁ።

“እኮ እንዴት... የበኩር ልጄን በሞት ተነጥቄ በባዶ ቤት ባዘን መቀመጤ ሳይበቃ በልጄ ሞት ትገለፍጣላችሁ... እንዴት ተደርጎ!!!”

አህዮች ድንጋጤያቸውን መቆጣጠር እንደተሳናቸው በያሉበት

ሲርበተበቱ እያ ጅቦ ተነስቶ እያንዳንዳቸውን ዘነግጥሎ ጨረሳቸው።

በክፉ ድህነት ውስጥ እና በዝቅተኛ የኢኮኖሚ ደረጃ ላይ ለሚገኙት የዓለማችን ሀገሮች የኒዮሊበራሊዝም ውልና ስምምነት ሀገራቱን ወደ ባስ ውድቀትና ጥፋት ከማሸጋገር በዘለለ የሚጨበጥ ተስፋ ያስገኛላቸዋል ተብሎ የማይጠበቀውም ስዚህ የተነሳና ያላቻ ጋብቻ ሂደቱ ነው።

የልማታዊ መንግሥት ጽንሰ-ጋሳብና ውጤቶች

በኒዮ ሊበራሊዝም ርዕዮተ-ዓለማዊ ቅኝት የካፒታሊስቲን የኢኮኖሚ ሥርዓት ወገኖችን አጥብቀን እንድንያያዘው የሚሞግቱን የመኖራቸውን ያህል፤ የለም፤ እንደ ኢትዮጵያ ላሉ በድህነት ለተተበተቡ ሀገራት የካፒታሊስት ኢኮኖሚያዊ ሥርዓት በልማታዊ መንግሥት ርዕዮት አስደግፎ ማስጓዝ ነው - መፍትሄው፤ የሚሉ ወገኖቻቸው ጥቂቶች አይደሉም።

ፈጣን የኢኮኖሚ እድገት በማስመዝገብ የሚያስደምም የኢኮኖሚና ማህበራዊ የመዋቅር ለውጥ በማምጣት ኢንዱስትሪ መር የኢኮኖሚ ሥርዓትን መገንባት ከቻሉት የምሥራቅ አስያ አገራት እነ ደቡብ ኮሪያ፤ ታይዋን፤ ሲንጋፖርና መሰል አገራት የዕድገት ጉዞ ተሞክሮ በመነሳት በልማታዊ መንግሥት ጽንሰ ሃሳብ ላይ ብዙ ተጽፏል። እነዚህ አገራት በተጓዙበት መንገድ ያሉ ውጣ ውረዶች፤ ያስመዘገቡት ዕድገትና ውድቀት፤ እንዲሁም አሁን ያሉበት ደረጃ ሠፊ ትንታኔ ተሰጥቶበታል። እነዚህ አገራት በመሰው ረገድ ያላቸው ጥንካሬ፤ የፖለቲካ፤ የኢኮኖሚ፤ የማህበራዊ፤ የባህል እና መሠል መሥተጋብሯቸው ልዩነቶች የሚፈጥሩት ተፅዕኖ እንደተጠበቀ ሆኖ ልማታዊ መንግሥት ያስገኘላቸው ጥቅምና ያስከተለባቸው ተፅዕኖ ዛሬም ሌሎች ሀገራት በዝርዝር ሊያጠኑት የሚገባ እያጠኑትም ያለ ጉዳይ ነው።

የተለያዩ ጸሀፍያን ለልማታዊ መንግሥት የተለያዩ ትርጉም ስለሚሰጡት ሁሉን የሚያስማማ ወጥ ትርጉም ማግኘት ከባድ ነው። የልማታዊ መንግሥት ጽንሰ ሃሳብ ትርጉም በግርድፋ ልማትን ዕውን ማድረግን ዋነኛው ግብ በማድረግ ልማትን የሚያፈጥኑ ፖሊሲዎችንና ሀገራችን በማውጣትና የሚፈጸሙበትን ሥርዓትም በመዘርጋት መንግሥት የልማቱ ግንባር ቀደም ዋነኛ ተዋናይ የሆነበት ስሥርዓት ነው ማለት ይቻላል። እንደ ካስቲልስ (Castells) ፍቺ እንደ መንግሥት ልማታዊ ነው። ሊባል የሚችለው ፈጣንና ቀጣይነት ያለው ዕድገት የማስመዝገብ እቅም በመገንባት ይህንን ቅጥልነት መሠረት በማድረግ በአገር ውስጥም ሆነ ከአገር ውጭ ባለው ሊኮኖሚያዊ መሥራታብር ከፍተኛ የኢኮኖሚ ዕድገት በማስመዝገብና መዋቅራዊ ለውጥ በማምጣት ዕድገቱን ማስቀጠል በመቻሉ ላይ የተመሠረተ ነው። ቻልምሬስ ጆንሰን (Chalmers Johnson) በበኩሉ የልማታዊ መንግሥትን ምንነት ሲያብራራ የምጣኔ ሀብት ከፍፍልና ሥርዓት የሚወሰንበት፣ ቅንጅታዊ መሥራታብር በሌላቸው የገበያ ኃይላት ላይ በጥገኝነት የተወሰነ እንዳይሆን ለማድረግ በሁለትተኛዋ የዕድገት ሂደቱ ውስጥ ጣልቃ በመጣባት የኢኮኖሚያዊ ዕድገቱን ፍጥነትም ሆነ አቅጣጫን የሚወስን መንግሥት ልማታዊ መንግሥት ሊባል እንደሚችል ይገልጻል።

በደምሳሳው ግን የልማታዊ መንግሥት ንድፈ ሃሳብ የኢኮኖሚ ዕድገትን ከሚሰበራዊ አድገት ጋር በማጣመር አገራዊ ሀብትን በመንግሥት ቀጥተኛ አቃናጅነትና ፈጻሚነት ድህነትን በመቀነስ መዋቅራዊ የማህበረሰብ ለውጥን ለማምጣት የሚተጉ አገራትንና መንግሥታትን የሚገልጽ ነው። ተብሎ ሊወሰድ ይችላል።

በዙ የዓለም አገራት እነዚህን የፖለቲካ ኢኮኖሚ ሥርዓት ለውጦችን ተከትለው የኢኮኖሚ ዕድገት ፖሊሲዎቻቸውን እንደገዙው ሁኔታ ቀይረዋል። ነገር ግን ከ1950 እና 1960ዎቹ ጀምሮ ያለማቋረጥ በኢኮኖሚ ዕድገት እንቅስቃሴዎቻቸው ውስጥ የመንግሥታትን ሚና ያለማቋረጥ አስቀጥለው የነበሩ አገራት ፖሊሲዎቻቸውን

ቀያይረው ከነበሩት የበለጠ ተከታታይ የኢኮኖሚ ዕድገት እስመዝግበዋል። ለዚህም እንደምሳሌ የሚጠቀሱት “የእስያ ነብርሻ” ተብለው የሚጠሩት አገራት እና ሆንግ ኮንግ፣ ሲንጋፖር፣ ደቡብ ኮሪያ፣ ታይዋን ናቸው። እነዚህ አገራት በ1960 ዎቹ ዘንቡሩበት ከእጅ ወደ አፍ የሆነ የግብርና ኢኮኖሚ በ1990 ዎቹ በቴክኖሎጂ እና በዕውቀት ወደሚመራ የከፍተኛ ገቢ ባለቤት ወደሆነ ኢኮኖሚ ተሸጋግረዋል።

የእነዚህ አገራት ተለምራዊ ዕድገት በዓለም አቀፍ ደረጃ መንግሥታት በኢኮኖሚ ዕድገት ውስጥ ሊኖራቸው ስለሚገባ ሚና አዲስ ምዕራፍን የከፈተ ከመሆኑም በላይ በነጻ ዝብያ አራማጅ የኒዮሊበራል አገራት እና ዓለም አቀፍ ተቋማት ሳይቀር መንግሥታት በኢኮኖሚ ሥርዓት ወስጥ ሰፊ ያለ ሚና መጫወት እንዳለባቸው እየታመነበት መጥቷል። በውጤቱም የተባበሩት መንግስታት ድርጅት የድህነት ቅነሳ ፖሊሲዎች ለመንግሥታት ሚና ዕውቅናን እንዲሰጥ አስገድዶት አልፏል። ለምሳሌ፡- በድህነት ቅነሳ ስትራቴጂ ሰነድ (PRSPs) እና የምዕተ ዓመቱ የልማት ግብ (MDGs) መንግሥታት የሚያወጡትና የሚተገብሩት ሰፊ ያለ የማህበራዊ ኢኮኖሚያዊ ዕድገት እና የማህበረሰብ አገልግሎት ተቀባይነትን ሊያገኙ ችለዋል።

በተያያዘም የእነዚህ አገራት ፈጣን ዕድገት በልማት ውስጥ የተቋማት ሚና ቀድሞ ይሰጠው ከነበረው ዝቅተኛ ቦታ የተለየና የተሻለ ቦታ እንዲሰጠው አድል ፈጥሯል። በመሆኑም ከተፈጥሮ ሃብትና የንግድ ሁኔታ በላይ የመንግሥታት ተቋማዊ አቅም ለአገራት የዕድገት ደረጃ መለያየት እንደ ዋና ምክንያት ተቀባይነትን እንዲያገኝ አድርጓቸዋል።

በ20ኛው ከፍለ ዘመን የመጨረሻ አሰርት-ዓመታት አካባቢ የምሥራቅ እስያ አገራት ተዓምራዊ ዕድገትን ያጡ የዓለም አቀፍ የፖለቲካል ኢኮኖሚ ምሁራን ልማታዊ መንግሥትን የሚገልጹት መንግሥት በፖለቲካውም ሆነ በኢኮኖሚው ላይ የበላይነት ያለው፣ መንግሥት መር የማከር ኢኮኖሚ ፕላንንግ ወይም መንግሥት-መር ካፒታሊዝም በማለት ነው። ከዚህ አንጻር ጠንካራ የመንግሥት

ጣልቃ ገብነት ሰፊ ቁጥጥር፤ የተለጠጠ ዕቅድ መኖር ዋነኛ የልማታዊ መንግሥት መገለጫዎች ናቸው ተብለው ይጠቀሳሉ።

መዘንጋት የሌለበት አንድ ተጨማሪ አውነታ አለ። በተትረፈረፈ ተሞክሮ ውስጥ አንዲቱን ነጠላ ሰበዝ መዝዞ ማጠቃለያ መስጠት ይቻላል። ውጤቱ ግን አደገኛ ነው። በ1960ዎቹ መጨረሻ የአገራችን ምሁራን ለአገራችን ቀጣይ ዕጣ ፈንታ የቀናው መንገድ የቱ ነው ብለው ጠይቀው የተሻለውን ለመምረጥ መጣራቸው የሚያስመስግን ሆኖ ሳለ፤ ምናታቸውን ዳር ሊያደርሱ ያስችለናል ያሉትን የማርክሲዝም ርዕዮት ቀድመው በጥልቀት ባለመፈተሻቸው አገራችን ለ17 ዓመታት በጨለማ ውስጥ እንድትደናከር ምክንያት በመሆን የማይረሳ ጠባሳውን አትሞ አልፏል። ዛሬም ቢሆን የፅንሰ ሃሳቡን መልካም ገፅታ ብቻ ሳይሆን ውድቀቶቹንም አብጠርጥሮ ማየት፤ ከዚያም ጋር አያይዞ 'እኛ' ምን ደረጃ ላይ ነው፤ ያለነውን ብሎ መጠየቅ አስፈላጊነቱ አያጠያይቅም። በቅድሚያ 'ያሻናል ወይ'፤ ከዚያም 'አዋጁን ተከትሎ' ብሎ መጠየቅ ግድ ይላል። "ሞኝ ከራሱ ስህተት ብልህች ግን በሌሎች ስህተት ይማራሉ" አንዲል የሀገራችን ሠው... አካሄዳችን በብስለት መመራት አለበት። አንድተሳካላቸው ልማታዊ መንግሥታት ያልተሳካላቸውንም መንግሥታት መኖራቸውን በማሰብ ለምን እንዳልተሳካላቸው መፈተሽ የተሻለ ተጠቃሚ ያደርገናል፤ እርሱ ከፈጸሟቸው ስህተቶችም ይታደገናል።

የልማታዊ መንግሥት ስኬት በምስራቅ እስያ

ኋላቀር ከሆነውና በአርሻ ላይ ከተመሰረተው የግብርና የኢኮኖሚ በመውጣት በ1960 እና 80 ዎቹ እካባቢ በ30 ዓመታት ውስጥ ከፍተኛ ቴክኖሎጂና ዕሴት የጨመሩ ምርቶችን በማምረት ተዓምራዊ የሆነ የኢኮኖሚና ማህበራዊ መዋቅራዊ ለውጥ ያመጡት የምሥራቅ እስያ አገራት የሆኑት ሲንጋፖር፤ ደቡብ ኮሪያና ታይዋን ብዙውን ጊዜ የልማታዊ መንግሥት ስርዓት ውጤታማ ተሞክሮዎች ተብለው ይጠቀሳሉ።

ከሌሎች የልማታዊ መንግሥት አስተሳሰብን ካራመዱ እና / ከሚያራምዱ አገራት እንጂ ለምሥራቅ እስያ አገራት የልማታዊ መንግሥት ስኬት መሠረቶች የሆኑት መንግሥት ተግዳሮቶች ናቸው የሚባሉት ደግሞ። 'ሰፊ የሆነ የቋንቋ፤ የሃይማኖት፤ የባህልና የመሳሰሉት ልዩነቶች በህዝቦች ውስጥ እምብዛም ያለመኖሩ አንደሆነ ይገለጻል። ይህ አንድተጠበቀ ሆኖ እንደ ጋሃኒ (Ghani) ገለጻ የእነዚህ አገራት ስኬት በሁለት መሠረተዊ ነገሮች ማለትም የሥልጣን መሠረተ-አወታሮች (infrastructural powers) እና ፖለቲካዊ ቁርጠኝነት (political commitment) ላይ የሚያጠነጥን ነው። እንደ ጋሃኒ ዕሳቤ የልማታዊ መንግሥት ፕሮጀክት ዕውን ይሆን ዘንድ ሥርዓቱ አብዛኛውን የግዛቱን ክፍል በአጁ አድርጎ መልክ ያለው ዕዝ የሚተገበርበትና ፖሊሲ ቀረፆ ተግባራዊ በማድረግ ከፖሊሲው ተግባራዊነት ጋር ተጨባጭ ውጤት የሚያስመዘግብበት አቅምንም አጣምሮ የያዘ መሆን ይገባዋል። እንዲሁም የልማታዊ መንግሥት ፖሊሲ በረጅም ጊዜ ግብ ላይ ያተኩራል። ሩቅ ተመልካች ነው፤ ሁሉን አሳትፎ ዘለቁታዊ ጥቅም የሚያስገኝ፤ በግለሰቦች ወይም በጥቂት መሪዎች ምክንያት ህልውናው አደጋ ላይ የማይወድቅ መሆን ይገባዋል። ስለሆነም ልማታዊ መንግሥት የግል ዘርፉን የሚያነቃቃ፤ የሚመራና የሚቀርብ፤ እንዲሁም ከግሉ ዘርፍም ሆነ ከውጭ የሚመጡ የጥቅም ጉዳዮችን የጋራ ተጠቃሚነትን መሠረት ያደረጉ እንዲሆኑ አስፈላጊውን መያዘድ በመፍጠር የተሻለ ጥቅም ለማግኘት ደፋ ቀና የሚል ነው።

የሥልጣን መሠረተ አወታሮችን በአጁ አድርጎ ዝም አይልም፤ በሚገባ ይጠቀምባቸዋል፤ እንደ ልማት መሰሪያም ይገለገልባቸዋል። የአጭር ጊዜ ጥቅም የሚያስገኝ የኪራይ ሠብዛብነት ለመለካከትን የማይቀበል ብቃት ባለው የሰው ኃይል የሚገነባ ሲሆን የግሉ የኢኮኖሚ ዘርፍ እንዲዳብር በቅርበት የሚከታተልና ሁለንተናዊ ድጋፍና እገዛም የሚያደረግ ነው። እኚህ ከምሥራቅ እስያ አገራት ስኬታማ ልማታዊ መንግሥት በስተጀርባ የሚጠቀሱ የስኬት መንገዶች ናቸው። ስለሆነም በመካከላቸው ያለው የጉዞ ሂደት

ልዩነት እንደተጠበቀ ሆኖ እነዚህ አገራት የየአገራቸውን ትክክለኛ የልማት አቅጣጫ ተልዕኮው በቁርጠኝና ታታሪ አመራሮቻቸው ተግባራዊ ሲያደርጉ የኢኮኖሚ ዕድገትን ከማህበራዊ ዕድገት ጋር መሳ ለመሳ ማሳካት ችለዋል። አገራዊ ሀብትን በመንግስት ቀጥተኛ አቀናጅነትና ፈጻሚነት ለድህነት ቅንሳ አውለዋል፤ መዋቅራዊ ለውጥም እስገኝቶላቸዋል፤ ይህ ስለተቻላቸውም የልማታዊ መንግሥት ምርጥ ተሞክሮ ሲነሳ የእነዚህ አገራት ሥም አብሮ ተደጋግሞ ይጠቀሳል።

በኮሪያም ሆነ በታይዋን አንዲሁም በሲንጋፖር የተተገበሩት የልማታዊ መንግሥት ሥርዓቶች በጠንካራና ከተፅእኖ በፀዳ ሩቅ ዓላማ አመራሮች እንዲሁም ሀብቶች ለልማት ጥሩ መሳሪያ የሚሆኑ ጠንካራ ሲቪል ሰርቪስ መገንባታቸው በመልካም ተሞክሮነት ሊወሰድ የሚገባው ነው። በጨቋኝ መንግሥታዊ አስተዳደር ውስጥ ተግባራዊ የተደረገው የኮሪያና ሌሎች የአስያ አገራት ልማታዊ መንግሥት ውሎ አድሮ ራሱን ወደ ዲሞክራሲያዊ መንግሥት መመለስ ቢችልም ከፍተኛ ዋጋ አስከፍሏል። ኮሪያ ለተደጋጋሚ መፈንቅለ መንግሥት፤ ሲንጋፖር ለህዝብ ከፍፍል ተዳርገው ጉዳትን ማስተናገዳቸው እንደምሳሌ ይጠቀሳሉ።

ከዚህም መማር የሚቻለው ልማታዊ መንግሥትን ተግባራዊ ለማድረግ መንግሥታዊ ሥርዓቱ ዲሞክራሲያዊም ሆነ ጨቋኝ ሲሆን መቻሉን፤ ይህን እንጂ የልማታዊ መንግሥት መሠረት በዴሞክራሲያዊ መሠረት ላይ መታነፅ ግን መንግስትን ለላቀ ጠንካራ አቅምና ከድንገተኛ የከፍፍል አደጋ ሊታደገው መቻሉን ነው።

የልማታዊ መንግሥታት ውድቀት በላቲን አሜሪካ እና አፍሪካ

የልማታዊ መንግሥታት በአስያ በተለይም በሲንጋፖር፤ ታይዋን፤

3 V. Fritz and A. Rocha Menocal. (2006) (Re)building Developmental States: From Theory to Practice.

እና ደቡብ ኮሪያ ያስገኘውን ስኬት በላቲን አሜሪካ እና አፍሪካ አገራት ሊደግመው ያልቻለበትን ምስጢር በተመለከተ ብዙ ጥናቶች ብዙ ብለዋል። የመንግሥት መር ልማታዊ ስትራቴጂዎች በሁለቱም አህጉራት በ1950 ዎቹ በስፋት የታመነባቸው እና የተተገበሩ ሲሆኑ በተወሰነ መልኩ የማህበራዊ አገልግሎቶች ተስፋፍተው ዕድገት መመዝገባቸው ባይቀርም በ1980ዎቹ እና በ1990ዎቹ በተከሰተው ዓለማዊ የልማት ፖሊሲና ስትራቴጂ ቀውስ ምክንያት የተጀመሩ የለውጥ እንቅስቃሴዎች በክፍል ወይም ሙሉ በሙሉ መቀልበሳቸውን ጥናቶች ያመለክታሉ። በተነጻጻሪ ሲታይ የአፍሪካ ቀዳሚ ልማታዊ መንግሥት ተሞክሮዎች በሙሉ በተለይም በገጠማቸው ከልክ ያለፈ የብድር ጫና ምክንያት በውድቀት የተደመደሙ ሲሆኑ የላቲን አሜሪካ ልማታዊ መንግሥታት ግን ከአስያ ልማታዊ መንግሥታት አንጻር ወደኋላ የመቅረት እንጂ ሙሉ በሙሉ ውድቀት ውስጥ የገቡ አልነበሩም።

በአብዛኛው ሲታይ በ1960ዎቹ የአፍሪካ አገራት ገና ከቅኝ ግዛት ነጻ እየወጡ የነበረበት ወቅት ስለሆነ የልማታዊ መንግሥት ወይም የመንግሥት መር ልማት አቅጣጫ ያለ እንቅፋት ተቀባይነት ያገኘበት ወቅት በመሆኑ በበርካታ አገራት መሰረታዊ ዕድገቶችን (ማህበራዊ እና ኢኮኖሚያዊ) ማስመዝገብ ችሎ ነበር። ከዚህ ጋር በተገናኘ የጋናና የኬንያ ፈጣን የዕድገት ጉዞዎች በተለይም በትምህርትና ጤና መስኮች የተመዘገቡ ፈጣን ለውጦች በምሳሌነት ሊጠቀሱ ይችላሉ። በተመሳሳይ በላቲን አሜሪካም፤ እርጅንቲና፤ ብራዚል እና ሚክሲኮ በኃይል ዘርፍ እና በአውቶሞቢል አጋዳሲነት ያስመዘገቡትም ዕድገት ይጠቀሳል።

ምንም እንኳን በአፍሪካም ሆነ ላቲን አሜሪካ 1970ዎቹ አካባቢ የተስተዋለው ውድቀት እንደየ አገራቱ ነባራዊ ሁኔታ ሊለያይ ቢችልም የሚመሰሰሉባቸው ምክንያቶች ያይላሉ። ለምሳሌ፡- በአፍሪካ የጀማሪ ልማታዊ መንግሥታት ውድቀት ምክንያት ተደርጎ

4 hana, Congo, Mauritius, Botswana, Tanzania, Côte d'Ivoire. Botswana and Mauritius are widely regarded as relatively successful developmental states in Africa.

በአብዛኛው የሚወሰደው የፖለቲካ ስርዓት በጠንካራ መሰረት ላይ ያልነበረ መሆኑ እና በጥቅም በተሳሰሩ የፖለቲካ ልሂቃን የበላይነት /Neo patrimonialism, clientelism, patronage, prebendalism/ የተያያዘ መሆኑ ነው። በተቃራኒው የላቲን አሜሪካ ልማታዊ መንግሥታት ውድቀት ምክንያት ደግሞ የመንግሥትን ሃቅምና ሥልጣን ባዳክመው የፖለቲከኞችና የቢዝነስ ተቋማት ህገወጥ የጥቅም ትስስር /corporativism/ የህዝብን ፍላጎቶች እና ሚሊላን ብለው በቆሙ ነገር ግን በተሳናቸው መንግሥታት /Populism/ ምክንያት የተነሱ የፖለቲካ ቀውሶች ናቸው። በዚህ ረገድ ለአፍሪካም ሆነ ለላቲን አሜሪካ ልማታዊ መንግሥታት ወድቀት የጋራ ምክንያት ተደርገው የሚወሰዱት ውጤታማ ያልሆኑ ሊንከሮት መንቀጥቶች፣ የነዳጅ ዋጋ ንረት፣ በቀዝቃዛው ጦርነት ምክንያት የሀያላን እገራት ጣልቃ ጉበነት ነበሩ። በውጤቱም የመንግሥት መር ልማት በሁለቱም አህጉራት ተንገራግሮ ቆሞ ያለፈበት ከ1980-1990 ያለው ጊዜ የባከነው አስር አመት /lost decade/ በመባል ይታወቃል።

በሌላ በኩል ለአፍሪካም ሆነ ላቲን አሜሪካ ልማታዊ መንግሥታት ውድቀት ከአስያ አንጻር ሲታይ እንደ ዋና ምክንያት ተደርጎ የሚወሰደው በታሪክ ሂደት እገራቱ አልፈውበት የነበረው የቅኝ ግዛት ታሪክ ያስከተለው ማህበራዊ፣ ፖለቲካዊና ኢኮኖሚያዊ ውጤትም የተለያየ መሆኑ ነው። ሶስቱም አህጉራት ከቅኝ ግዛት ነጻ የወጡባቸው ዓለማዊቶች ሁኔታዎች ለተለያዩ ዕድሎችና ተግዳሮቶች የዳረጓቸው በመሆኑ የልማታዊ መንግሥት ትግበራ ሂደት ውጤትም በዚህ መልኩ በአሉታዊና አምንታዊ መንገድ ሊያድቁታል።

የአፍሪካና ላቲን አሜሪካ የቀዳሚ ልማታዊ መንግሥታት ውድቀት መግለጫ ተደርገው ከሚጠቀሱ ምክንያቶች በዋናነት የሚቀመጠው ከፖለቲካው ይልቅ ኢኮኖሚያዊ ምክንያቱ ሲሆን በመንግሥት የተያዙ ከፍተኛ የልማት ድርጅቶች ውጤታማ ያለመሆን እና አከላሪ እየሆኑ መምጣት፣ በጣም ሰፊ ወርቢ የሚያስወጣ ነገር ግን

ውጤታማ ያልሆነ ሲሸል ስርቢስ መፈጠሩ፣ ከአቅም በላይ የሆነና ኢኮኖሚው ሊሸከመው የማይችል የውጪ ብድር መጠራቀሙ፣ የወጣበትን ያህል ማገልገል ያልቻለ ደካማ የመሠረተ ልማት ግንባታ፣ ከአገር ውስጥ ገቢ የማመንገጨት አቅም ውሳኔነት በተጨማሪ የመንግሥት ገቢ በአብዛኛው አስተማማኝ ካልሆነ የውጭ ንግድ ላይ የተመሠረተ መሆኑ፣ የአገር ውስጥ ሊንዱስትሪዎች ባልተጠናከሩበት ሁኔታ የውጭ ምርትን በአገር ውስጥ የመተካት ስትራቴጂ /import substitution industrialization-ISI/ ተግባራዊ ለማድረግ ትግል ውስጥ መገባቱ ዋጋ አንዳስከፈለ ነው ተንታኞች የሚገልፁት።

በሌላ በኩል ከፖለቲካ ሊኮኖሚ ሥርዓት አተገባበር አንጻር በልማት የተገኘውን ሃብት ፍትህዊ በሆነ መልኩ ለማህበረሰቡ ማከፋፈል መቻል ወይም አለመቻል በልማታዊ መንግሥታት ቀጣይነት እና ውድቀት ላይ ወሳኝ ሚና እንደሚጫወቱ ጥናቶች አረጋግጠዋል። በመሆኑም በአስያ ስኬታማ የሆኑ ልማታዊ መንግሥታት ሃብትን ፍትህዊ በሆነ መልኩ በማከፋፈል ማህበረሰቡ በልማት መስመሩ ላይ እምነት እንዲኖረውና መጠነ ሰፊ ድጋፍ እንዲሰጥ ያደረጉ ሲሆን በተመሳሳይ ወቅት መጥተው የነበሩ በአፍሪካ እና በላቲን አሜሪካ የታዩ ልማታዊ መንግሥታት ግን በልማት አንቀሳቃሲው የተገኘ ሃብትን ፍትህዊ በሆነ መልኩ ማከፋፈል ካለመቻላቸውም በላይ ሃብቱን ለፖለቲካ ስርዓቱ ማስቀጠያ መሳሪያ በማድረግ የኪራይ ሰብሳቢነት ፖለቲካ ሊኮኖሚ ስር እንዲሰድድ ዕድል ፈጥረዋል። በውጤቱም የአገር መዋዕለ ንዋይ በግለሰቦች የሚዘረፍበት ሥርዓት፣ ውጤታማ ያልሆነ የጥቅመኛና ሙሰኛ የፖለቲካ ልሂቃንና ተከታዮቻቸው ባለሥልጣናት እና ባለሀብቶች ጥምረት እና ሴራ የተተበተበ የመንግሥት ሥርዓት /state capture/ እንዲገነባ አድል ፈጥሯል።

5 በልማታዊ መንግሥት ያደኑ የአስያ ሀገራት ተግባር በአብዛኛው ISI የተከተሉት ለአውሮፓ ጊዜ ሲሆን በፍጥነት ወደ የውጭ ንግድ መር የኢኮኖሚ አንቀሳቃሪ እንደተሻገሩ ያሳያል። በተጨማሪም መንግሥታት የልማት መዋላለ ንዋይን የማስበስብና ውጤታማ በሆነ መልኩ መጠቀም መቻላቸው ለውጤታማነታቸው አስተዋጽኦ ሊደርግልቸዋል።

ጥናቶች እንደሚያሳዩት፤ የሙስና መኖር በአስያም ሆነ በአፍሪካ አንዲሁም ላቲን አሜሪካን ጨምሮ የልማታዊ መንግሥታት የጋራ መግለጫ ሲሆን በሌላ በኩል ደረጃው ከፍ ብሎ በ'state capture' ፖለቲካል አካላት ውስጥ መግባት እና አለመግባት ለየአገራቱ ያስገኘው ውጤት የተለያየ ነው። ይኸውም ለአፍሪካ እና ላቲን አሜሪካ ልማታዊ መንግሥታት ውድቀትን ሲያስከትል ለአስያ ልማታዊ መንግሥታት ግን የስኬት በር ከፍቷል። በመሆኑም በአፍሪካ እና ላቲን አሜሪካ ለውድቀት በተዳረጉ ልማታዊ መንግሥታት ውስጥ የሚወጡ የመንግሥት ፖሊሲዎች አጠቃላይ አገራዊ ዕድገትን ከማስገኘት ይልቅ በጥቅም በተሳሰሩ ቡድኖች ተጽዕኖ ስር የወደቁ ሆነዋል። በውጤቱም የሲቪል ሰርቪስ ስርዓቱ ይሄንው የሚባል ውጤት ያሳስባል። በተቃራኒው ደግሞ የሙስና ሰለባ የሆነና የግል ጥቅማቸውን በሚያሳድዱ ግለሰቦች መረብ ውስጥ ተተብትቦ መውጣት የተሳነው ደካማ ሆኗል።

በሌላ በኩል የፖለቲካ አመራር ብቃት ጉድለት ለልማታዊ መንግሥታት ውድቀት ሌላው ምክንያት ነው። በአፍሪካ እና ላቲን አሜሪካም የሆነው ከዚህ የተለየ አይደለም። በአካዚህ አገራት የነበሩት መንግሥታት ጠንካራና ሩቅ ተመልካች የሆነ ተከታይ መሪ ማፍራት አልቻሉም። ይኸም ለውድቀታቸው እንደ ምክንያት ተቀምጧል። የመንግሥት ሥርዓትና መሪው ጠንካራ ያለመሆኑ ለልማታዊ መንግሥት ወሳኝ የሆነውን የመንግሥት ሥር መስደድ እና ነጻ መሆን ጥምረትን /embedded autonomy/ ማሳካት እንዳይችሉ አድርጓል።

ከቀዝቃዛው የዓለም ጦርነት ማብቃት በኋላ በብዙ የአፍሪካ እና ላቲን አሜሪካ አገራት ለመገንባት የተሞከረው የሊበራል ዲሞክራሲ ሥርዓት ግንባታ በአብዛኛው ያልተሳካ በመሆኑ መንግሥታቱ ቅይዮ ሳህሪ ወዳላቸው አምባገነንና ከፊል ዴሞክራሲያዊ መንግሥታትን እንዲቀየሩ አድልፈዋል። በመሆኑም በልማታዊ መንግሥታት እንደ መልካም አጋጣሚ ተደርጎ የሚወሰደው የተማከለና ጠንካራ የውሳኔ አሰጣጥ (concentration of decision

making power) ሥርዓት ሳያስፍን ግልጽ የሆነ የሥልጣን ተዋረዳን የጠበቀ መዋቅር (clear hierarchical structure) ሳይዘረጋ እና በዲሞክራሲያዊ መርሆዎች ግልጽነት፤ ተጠያቂነት፤ በዕኩልና በተመጣጣኝ የሚመራ ሳይሆን ወይም በምትኩ ሳያስቀምጥ እንዲሁ መሃል ሰፋሪ ሆኖ ቀርቷል። በውጤቱም የልማታዊ መንግሥት የሚፈልገው ጠንካራ የመንግሥት ሥርዓት በአብዛኛው ወደ ደካማ ቅይዮ ሥርዓት ተለውጧል።

በግራም ሆነ በቀኝ ዛሬ ላይ ሆነን ኒዮሊበራሊዝም ካጠላበት የካፒታሊስት ሥርዓት ይልቅ ካፒታሊስታዊ ሥርዓትን በልማታዊ መንግሥት የፖለቲካ፤ የኢኮኖሚና የማህበራዊ ጉዞ በማስደገፍ የኢንዱስትሪ ልማትን ለማረጋገጥ ጠንክሮ ከመሰራት ውጭ በዕድገት ወደ ኋላ ለቀሩ አገራት የምርጫ ሳይሆን የሕልውናም መሰረት መሆኑ አያጠያይቅም። አጠያያቂው ጉዳይ በአፍሪካ ያለው የፖለቲካ ባሕል ኋላቀር መሆኑ፤ ከአገር ይልቅ የዘርና ንፋ ስሜት መግነን በተንፃሣሪ ምሁራዊ ደረጃን ተላብሰዋል የሚባሉ የልማት ሠራዊቶች በግል ጥቅም የተሸበቡበት እውነታ መኖሩ ነው። ይህም ቢሆን ለማራጩ አሱና አሱ ብቻ በመሆኑ ክራሲ ሁኔታ ጋር አዛምዶና አጣጥሞ እንዲሁም ከስህተት በመማር ወደላቀ ከፍታ ማቅናት ያስፈልጋል። ልማታዊ መንግሥትን ከዲሞክራሲ ጋር አጣጥመን መተግበር ግዴታ ነው። ልማት በዲሞክራሲም ሆነ በጨዋኝ መንግሥታት ጥላ ስር መምጣት መቻሉን ታሪክ አሳይቶናል። ይሁን እንጂ ልማት ከዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ጋር ተጣምሮ ሊተገበር የሚገባው ከምንም ነገር በላይ ያለንበት ድህነትና ኋላ ቀርነት በምንም ጉዳይ ቢሆን የሚባዘን ኃይል ሊኖረን የማይገባ በመሆኑ ነው። ዲሞክራሲ ደግሞ ሁሉንም ሕዝባዊ ኃይል ወደ እንደ ማዕከላዊ ነጥብ በማምጣት ተጠቃሚነትን ያጠናክራል። ሕዝባዊ ኃይል ስንል የግራ የቀኝ የሀብታም የድሃው፤ የከተማ የገጠሩ፤ የደጋፊ ተቃዋሚው የሁሉንም ኃይል ማላታችን ነው፤ የብዙሃንና አንፃራዊ የጥቂቶች ቁጥር ያላቸውን የአናሶችን ኃይል ባካተተ መልኩ ማለታችን ነው።

‘ትንሽ ነው! እይረባም!’ የሚባል አንድም የህብረተሰብ ከፍል የለም። ቁንጫ ትንሽ ብቻ ሳትሆን በቀላሉ እይታ ውስጥ የማትገባ ደቂቅ ፍጡር ናት... ግና እሷም ብትሆን በጦር ሜዳ ውሎ ግንባሩን ያላጠፈውን ጅግና ዝናሩን ታስፈታዋለች፤ ቀበትው ታስወልቀዋለች፡ ልማትም በዲሞክራሲ ሥርዓት ሲደገፍ አገር ይቀናል፤ የሁለንተናዊ ኃይል ባለቤት ያደርጋል። ማንንም ሳይንቁ ሁሉንም አስተባብረው ከሰሩ በህብረተሰብ መካከል መራራቅን ሊፈጥር፤ ሊከፋፍለን የሚችሉ ኃይል ከንፋ ይመታል። በኮሪያ የገጠመውን እይነት መራራቅን እና ተደጋጋሚ መፈንቅለ መንግሥት ማስቀረት የምንችለውም በዚህ ብቻ ነው።

በመጨረሻውና በመደምደሚያው ምዕራፍ ሊጨበጥ የሚገባው ቁምነገር ቢኖር፤ የትኛውም ርዕዮትና ፅንሰ ሃሳብን በትክክል በመረዳትና ተገቢውን ፍተሻ እድርን ተግባር ላይ በማዋል አንጂ አንደ ሃይማኖት ስላመኑበት ብቻ ወደታለመው ግብ አንደማያደርስ መረዳት ያስፈልጋል። የተደጋገመ አንጉርጉር ወይም አንድ አይነት ዜማ የተነሳም ያህል ቢጥም መስልቶቹ አይቀሬ ነው። ዓመት አልፎ ሌላ ዓመት ሲተካ፤ ጊዜ ሲቀያየር ቆም ብሎ ማሰብና የወቅቱን ጥሩ ዜማ ከነበረበት ላይ የራሱን ለዘ እክሎ የበለጠ አጣፍጦ መመደወት ሲገባ ያንኑ ደግሞ ደጋግሞ ማላዘን አይበጅም።

የምንኖርባት አለም ውጫዊ ተፅዕኖን ጨርሶ የማያስወግዳባት ናትና ውለታን መፈፀም፤ በአንድ ገበታ ተቀምጦ መደማመጥን የሚያስችለው መልካም ፈቃድ ብቻ ሳይሆን በተዋዋይ ወገኖች መካከል ያለ ተመጣጣኝነት ዓቅም መሆኑ ሊሰመርበት ይገባል። አለበለዚያ የጆፌ እምራውና የአንበሳው የውለታ ታሪክ ዞሮ እኛ ላይ ከመድረስ የሚያገደው ነገር አይኖርም።

አንዲህ ነበር የሆነው፤ እያ አንበሳ በዋርካው ሥር የጣለውን ፍሪዳ አንድ ጉንጭ እንኳ ነርሶ ሳያጣጥም በስጋ ውስጥ የተቀበረች የእጥንት ስንጥር ጉሮሮው ውስጥ ትሰነቀራለች። ውጪ ነፍሷ ግቢ ነፍሷ ትጣል ውስጥ ይገባል፤ አንበሳ፤ ታዲያ! በጣር ላይ እያለ ቀና

ሲል ፍሪዳ ከጣለበት ወርካ ቅርንጫፍ ላይ ጆፌ እምራ ተቀምጦ ያያል።

“ጆፌ እምራ ስለነብስ አድነኝ...” ይላል፤ በተማፅኖ።

“ምን ሆኑ ጌታ አንበሳ...”

“የእጥንት ስንጥር ጉሮሮዬ ላይ ተሰኳ... እባክህ አውጣልኝ!”

“ካወጣሁልዎት እያ አንበሳ... ምን ይሸልሙኛል?” ይላል፤ ጆፌ እምራ በተጣለው ፍሪዳ ላይ አይኑን እያንከራተተ።

“ከዚህ ጭንቅ ብቻ አውጣኝ አንጂ ማንንም ያልሸለምኩትን ሽልማት አሰጥሃለሁ...”

ጆፌ እምራ ቁልቁል ተንደረደረ... በተከፈተው የአንበሳ አፍ ውስጥ መንቁሩን እስከ እንገቱ ድረስ አስገብቶ ስንጥሯን ከአንበሳ ጉሮሮ ላይ በመንቀል አጥንቷን ወደ ራሱ ጉሮሮ እያንቀረቀበ ተመልሶ ወርካው ላይ ያርፋል። እያ አንበሳ ለማንም ያልሸለምኩትን ሽልማት ለመቀበል ቋምጧል።

“ይበሉማ! ጌታ አንበሳ... ሽልማቴን ያቀብሉኝ?”

አንበሳ የሰንቱን ወገብ በሰባበረው ከርኑ ጉሮሮውን እያሻሸ ያልተጠበቀ መልስ ሰጠ፤ “እይ ጆፌ እምራ... አየር ላይ ሰፍፍ ብለህ ስትበር ብልህ... ብልህ ትመስለኝ ነበር”

“ብልህ ማለት...!” እምራው ደነገጠ።

“ከአንበሳ መንጋጋ ማን ያወጣል ስጋ!” የሚባለውን ተረት አታውቀውም መሰለኝ...

“ገረ አውቃለሁ...”

“ታዲያ፣ ከአንበሳ አፍ ውስጥ ገብቶ ሳይበሉ ከመውጣት በላይ ምን ሽልማት አማረህ!!” በማለት ያሾፍበታል።

ከዚህ ተረት ጋር በተመሳሳይ፣ ኢትዮጵያም እንደአገር አንድ ወቅት ላይ በአፄ ዮሀንስ አራተኛ ዘመን ከደርቡሽ ጋር ጦርነት ውስጥ እስከመግባት ያደረሰው አጋጣሚ መዘዙ የተጠነሰሰው ሱዳን ምድር ላይ ተከብበው የነበሩትን የአንግሊዝ ወታደሮችን ለማስጣል አገሪቱ በገባችው ብልጠት የጎደለው ውለታ እንደነበረ ያስታውሷል።

ስንብት

ህይወት እና ሞት ወይን የማንጠራቸው ገፍተንም የማናስቀራቸው የተፈጥሮ መልክቻችን ቢሆኑም የሰው ሰዋዊ ተልእኮ ግን የሚለካው ሞቶም ህያው ከመሆን ቁልፍ ተግባር እንጸር ነው።

የታሪክህ ድርሳን ተገልጦ ሲነበብ፤

አልፈህም የማያልፍ

ልብ ላይ ያተምከው ከታጣበት ቀለም፤

‘ኖርኩኝ’ ብትል እንኳን

‘እዎ ኖሯል’ የሚል እንድም ፍጡር የለም።

ደግሞ በዝያኛው ገጽ፤

‘እሱ ማነው?’ ሲባል.... ‘እሱ እኮ...’ ተብሎ ...

በበጎ ‘ሚነሳ በኩራት’ ሚወሰ

ካለህ ቅዱስ ተግባር ለሌላው ‘ሚጠቅም

ሞት ስጋህን እንጂ.....

ያንተን ህያውነት በፍጹም አይነጥቅም።

በሞት ምን የሚታጣ ነገር አለ?

“ከትልቅ ወይም ከትንሽ ቢሆን መወለድ ሞያ አይደለም። ራስን ለታላቅ ታሪክ መውለድ ግን ሞያ ነው።”

(ከአጼ ምኒልክ ሀውልት ግርጌ ስር ተጽፎ የሚነበብ)

ሞት ለሚች ዕረፍት ነው። ሆኖም ግን ለቋሚ እንድም ግልግል ሲሆን እንድም ነዳማ ነው። ሰው ሁሉ እንዳማረበት ቢኖር፤ ፈገግታው ባይደበዝዝ፤ ውበቱ ቢዘልቅ፤ ባይረገፍ፤ ጣዕረ ሞቱ ባይኖር፤ ከቀብር መቀስቀስ ቢቀር፤ ነገሮች እንዴት መልካም በሆኑ ነበር። ግና ሞት ይመውት ብለን ብንረግመው አንኳን አይቀርም። እምርሮ የመጣ ጊዜ ትንሽ አቆየኝና መልካም ላድርግ አይሰራም። የተሰጠህ ሠዓት አልቋልና የባከነ ደቂቃ ሲኮንድ አለህ ሞከር! እንባልም። “Re admission” ለሞት አይፈቀድም፤ በምንኖርበት ዓለም (ምድር) ላይ ኮርስ ያልቃል፤ በመጨረሻው ዓለም ውጤት ይሰጣል። ያወቁ ተጠነቀቁ፤ ለመጨረሻው ጥሩ ሰነቅ፤ በዚያን ቀን መልካሙ የገጠመው ደስ ይበለው። ያጣ ግን ራሱን እንጂ ሌላ አይውቀስ። ሰው ማመኑ አይጎዳውም፤ አምላኩን ቢታዘዝ ለራሱ ነው። ምንጊዜም ፀሎትና ዝማሬው አቤቱ! መንገድህን አመላክተን! ዕውቀትን ስጠን! ዕውቀታችንን በትክክለኛው መንገድ እንጠቀም ዘንድ የሚያስችለንን ጥበብም ለግሰን! ማለቱ ይሻለዋል። የጣፈጠንን ህይወት መራራ የሚያደርገውን ሞት ዘውትር ማስታወስ ይገባን ዘንድ ስለ ሞት ከተገለጹት ማስታወሻዎች የሚከተለውን እንመልከት።

ሞት የሰው ልጆች ሁሉ የሚቀምሱት በጣም ለብዙዎቹ መራራ ለጥቂቶቹ ደግሞ እሳማሚ ግን ጣፋጭ የሆነ ነገር ነው። ሁሉም ሰው ይሞታል። በታሪክ ውስጥ ከአካላዊ ሞት ስለመትረፉ የተነገረለት አንድም ሰው አይገኝም። በዚህ ጉዳይ ላይ ሁሉም የሰው ልጆች ይስማማሉ። ሞት አንድ ቢሆንም የሁሉ ሰው ሞት ግን እኩልና አንድ አይደለም። በሞቱ ዓለምን የሚጎዳና ብዙ ነገር የሚቀንስ ሰው እንዳለ ሁሉ በሞቱ ዓለምን አንዳች ነገር የማይጎዳና ምንም ነገር የማይቀንስ ሰው አለ። ከመቃብር ሥር ሆነው በመልካም ሥራቸውና ባበረከቱት በጎ አስተዋጽኦ ታሪክ ከመቃብር በላይ የሚያስታውሳቸው ህያው የሆኑ ሰዎች አሉ። ከዚህ በተቃራኒ ከመቃብር በላይ ሆነው የሚፈጽሙት መልካም ሥራ፤

የሚያበረከቱት በጎ እስተዋጽኦ ባለመኖሩና በሚሰሩት ሙት ሥራ ሰው ከመቃብር ሥር እንዳሉ የሚያስባቸው ሰዎችም አሉ።

እንደ ሰው በህይወት መኖሩ ለራሱ፣ ለቤተሰቡ፣ ለማህበረሰቡ በጣም ብዙ የሆነ ነገር እንደሚፈጥር ሁሉ፣ በህይወት መኖሩ ለራሱ፣ ለቤተሰቡ፣ ለማህበረሰቡ ምንም አይነት ጥቅም የሌለው፣ ህይወቱን ከሞቱ እኩል የሚሆንበትና የሚያመዝንበት ሰውም አለ።

ፈጣሪ በወሰነው የህይወት ከልል ውስጥ እየኖረ፣ ቀናውን መንገድ እየተከተለ፣ ትክክለኛውን የእምልኮት ተግባር እየተገበረ፣ የሀይማኖቱን መርህ ይዞ ጠቃሚ ነገር ለራሱ፣ ለቤተሰቡና፣ ለማህበረሰቡ የሚያበረክት ሰው በሞቱ እንደም እንኳን ፈቅ የሚል ነገር አይኖርም። እርሱ በመሞቱ የሚመገበው እንደ ገበታ ላይ የሚወጣ ወጪ ሊቀንስ ይችላል። በሞቱ ምክንያት ግን ሰፊ የዕውቀትን ሃብት አይቀንሱም። እርሱ በመሞቱ ሰዎች ሊታብሩት የሚያቋርጡት ስራ ይኖራል እንጂ የሚያቋርጥባቸው መልካም ነገሮች ግን አይኖሩም። በመጥፎ ሰው ሞት በጣም ብዙ መጥፎ ነገሮች አብረው ይሞታሉ። በእባብ ሞት መርዙ እንደሚቀበረው ሁሉ መሬት አረፍት ታገኛለች። በመልካም ሰው ሞት ብዙ መልካም ነገሮች ይሞታሉ፤ በንብ ሞት ማር እንደሚጠፋው ሁሉ መሬት ታለቅሳለች፤ በአዋቂዎች ሞት ጥበብ በጎዳና ትጮህለች።

እንተ ከየትኛው ወገን ነህ? ከመጨረሻው ወይንስ ከመጀመሪያው? ሞትህ ሰዎችን ይጎዳል ወይንስ እንተን ብቻ ይጎዳል? ሞትህ ብዙ ነገሮችን ያሳጣል ወይንስ እንተን ብቻ ያሳጣል? በመልካምነትህ፣ በበጎ እስተዋጽኦ አበርካችነትህ ታሪክ ያስታውስሃል ወይንስ በከንቱነትህ፣ ጥቅም የማትሰጥ በመሆንህና ያበረከትከው መልካም ነገር ስለሌለ ታሪክ ይረሳሃል?

ምንጊዜም ተቀባይና ወሳኝ ከመሆኑ በፊት ሰጪና አድራሽ መሆኑን ልብ ማለት ያስፈልጋል። ዓለም ላይ እንደ ጭማሪ ነገር ማድረግን እንጂ እንደ ጭማሪ ነገር መሆኑን መጠንቀቅ ይገባል። የላይኛው

እጅ ከታችኛው ይሻላል። ሰጪ መሆን ተቀባይ ከመሆን ይሻላል። አመንጪ መሆን የመነጨውን ከመጠጣት ይበልጣል። የሰንፍና እቅፍ ውስጥ ከመሸሸግ የትጋት ጥላ ስር ማዘውተር ይሻላል። ታሪክ አንባቢ ብቻ ከመሆን ታሪክ መስራት የበለጠ ያከራል። ሰዎች በተለያዩ ጊዜያት የሰሯቸው መልካም ስራዎችና ያበረከቷቸው በጎ እስተዋጽኦዎችን ማድነቅ ጥሩ ነው።

ተጠቃሚ እንጂ ጠቃሚ አለመሆናችን፣ ሸክም እንጂ ተሸካሚ አለመሆናችን፣ ችግር እንጂ መፍትሄ አለመሆናችን፣ ተመጋቢ እንጂ መጋቢ አለመሆናችን ሊሻር የማይችል እውነት እየሆነ የመጣ ይመስላል። ሌሎች ሰዎች ባበረከቱት መልካም ነገር መጠቀም አንችላለን። እኛ ግን ለሌሎች ሰዎች መልካም ነገር ማበርከት ይቃተን ይመስላል። እንዳንዶቻችን ጥቂት ጊዜ ፈረስ እንሆናለን፤ ብዙ ጊዜ ግን ብዙዎቻችን ፈረሱን የሚጎትተውን ጋራ ነን።

እርግጥ ነው። ሞት ህይወትን ይተካል፤ ልዩነቱ በመተካካቱ እንዳንደ። ማትረፍ ሲቻል ብዙ ጊዜ ግን በባዶ መሸኘቱ ላይ ነው። በሞታቸው ማትረፍ የሚችሉ አሉ፤ ሞታቸው ለሌላ ህይወትን የሚሰጥ ሞታቸው ለሌላው ውልደት የሚሆን ሰዎች አሉ። እነዚህንም ምንም ኖረው ከሚያተርፉት ይልቅ ሞታቸው የሚያስገኘው ጥቅም ይበልጣል። ልክ እንደ ሽረራቴ።

ይህ ሽረራት በህይወት ዘመኑ ያታዊ ግንኙነት የሚያደርገው እንደ ጊዜ ብቻ ነው። ሽረራቱ ያታዊ ግንኙነት በሚያደርግበት ወቅት ሴቷ ሽረራት ጅራቱን ይዛ መብላት ትጀምራለች። ወንዱ ሽረራትም ስሜት ውስጥ ስለሚሆን ሴቷ እንደምትበላው አይገባውም። በመጨረሻም ወንዱ ሲረካ እርሷም በልታ ትጨርሳለች። ከዚያም ወንዱ ሽረራት ይሞታል፤ ሴቷ ግን ትፀንሳለች፤ ትወልዳለችም። ታሪኩ ከሞት በስተጀርባ ስላለው ህይወት፣ ካረጀው ታሪክ ስለሚወለደው አዲስ ታሪክ በሚገባ የሚያስተምር እንደሆነ አስባለሁ።

እንተ በመሞትህ ምን የሚታጣ ነገር አለ? እምነትህ ምን ነገር

ያጣል? እውቀት ምን ነገር ይጎልበታል? መልካም ስራ የትኛው ወዳጁን ያጣል? በጎነት የቱ ወንድሙ ይሰወርበታል? ይህንን ደጋግመህ ጠይቅ።

በአንተ ሞት ምን ይታጣል? ምን ይሰበራል? ምን ይቀነሳል? አዋቂ ሆነህ በዕውቀትህ ሰዎችን ጠቅመሃል? ምሁር ሆነህ ማህበረሰብህን አገልግልሃል? ጾክተር ሆነህ በሽተኞችን ፈውሰሃል? መሐንዲስ ሆነህ ሰዎች የሚጓዙበትን መንገድ ቀይሰሃል? ሐብትህን አውጥተህ የተራብን አብልተሃል? የታሪዝን አልብሰሃል? ሆስፒታል ገንብተሃል? ውሃ አፍልቀሃል? ቤተአምልኮት አንፀሃል? በጭንቀት የተወጣረን ሰው ረድተሃል? ልጆችህን በእምነት ጎዳና እንፀህ በእውቀት አሳድገሃል? ወይስ በተቃራኒው?

ትናንቱን የማያውቅ ትውልድ ዛሬን መኖርና ነገን መገንባት አይችልም። ያለፈው የአገራችን ታሪክ እኩሪና አንገትን ቀና የሚያደርግ ስለሆነ በርሱ እርካታ ይሰማናል። ነገር ግን ያን ታሪክ የሚመስል ሌላ ደማቅ ታሪክ ካልፈፀምን የዚያ እኩሪ ታሪክ ተሽካሚዎች እንጂ ባለቤቶች ልንሆን እንችልም። በመንገድ ዳር ላይ ውሻ የሚልሰው አጥንት በአንድ ወቅት የስጋ ዘር መሆኑና ከስጋ ጋር የሚያዛምደው ታሪክ ስለነበረው ውሻ የሚልሰው አጥንት ከመሆን የሚመልሰው፣ ዝቅና ከፍ የሚያደርግለት እንዳች ነገር የለም። ሆኖ መገኘት ከሁሉ በላይ ተመራጭና ጠቃሚው ነገር ነው። ሰው እስከሆንን ድረስ ስንሞት እንቀበራለን፤ ስንቀበር ግን ከቀብር በላይ ስማችንን የሚያስታውሰን አንድ መልካም ነገር ለእምነታችን፣ ለማህበረሰባችን እና ለሰው ልጆች በእጠቃላይ እናበርከት። ታሪክ የሚወቅሰን ሳይሆን ታሪክ የሚያወድሰን ሰዎች መሆን አለብን። በሞታችን እኛ ብቻ ሳንሆን ከእኛ ጋር በጣም ብዙ ነገሮች እንደሚታጡ ግንዛቤ መወሰድ አለበት።

መንገድና ድልድይ

በእንግሊዛዊው የታሪክ ተመራማሪ አርናልድ ቶቢ አረዳድ በቀላልና ግልፅ አማርኛ ሁሉም ታሪክ የፊተናና ምላሹ ውጤት ተደርጎ ሊወሰድ ይችላል። በእካባቢችን ፊተና ይደቀንብናል። ግለሰቦች፣ ተቋማት ወይም ኅብረተሰብ ምላሽ ይሰጣሉ። በዚህም መሠረት እካባቢያቸው ለደቀነባቸው ፊተናና ተግዳሮት ውጤታማ መልስ መስጠት የቻሉ ግለሰቦች፣ተቋማት ወይም ኅብረተሰብ ታሪክ ሠራ ሲሆኑ ዘመናቸው ለደቀነባቸው ፊተናና ተገቢ ምላሽ መስጠት የተሳናቸው ደግሞ ታሪክ ሆነው ያልፋሉ።

ወደድንም ጠላንም የነገይቱ ኢትዮጵያ ሕልውና የዛሬዎቹ ኢትዮጵያውያን ለተደቀኑበት ፊተናዎች በምንሰጠው ምላሽ የሚወሰን ይሆናል። በርግጥም ምላሽ የዕውቀት ውጤት ዕውቀት ደግሞ የመመላለሻ መንገድና ድልድያችን ነጽብራቅ ነው። እንዳለመታደል ሆኖ ለእልፍ ዓመታት የተመለሰንበት የዘመን መንገድ ከዕውቀት ይልቅ ለሀይል ገብሯልና ከጦረኛነት ጋር ብርቱ ቁርኝት ያለው ደመነፍሳችን ተጨባጭ መረጃን በመተንተን፣ በማሰላሰል ወደ ድምዳሜ ከመድረስ ይልቅ ምታ ነጋሪት ከተት ሠራዊትን የምላሽ አማራጮቻችን ሁሉ መፍለቂያ ምንጭ እድርጎብን ቆይቷል። ያን መሠሉ መንገድና ድልድይ ዛሬ ርቆ የሚያስጉዝ አይደለም። የድንጋይ ዘመን ተሸር ቡብረት ዘመን የተተካው ድንጋይ ከምድር በመጥፋቱ አልነበረም። ለውጥና መሻሻል ተፈጥሯዊ ሂደት በመሆኑ እንጂ። በሌላም በኩል ሥር የሰደደ ብልሹ ሥርዓትን መገዳደር የለውጥ መጀመሪያ መሆኑም መታወቅ ይኖርበታል። ስለሆነም፣ ዛሬን እያለ ለሚኖረው ህዝባችን ስለቀጣይ የሀይወቱ ዕጣ ፈንታ፣ ስላልፈለገ ሳይሆን ከጉስቱልና ድካም ብዛት ማሰቢያ ጊዜ አጥሮት ለንቀላፋው ምስኪን ዜጎችን ልሂቃን ፣ የምር ልንጨነቅለትና ልንጠበብለት ይገባል።

በጥሬ ትርጓሜው ሳይንስ ተጨባጭ መረጃን መሰረት በማድረግ

የዕውቀት ማግኛ መንገድ ነው። ዳግም እንዳለመታደል ሆኖ ማህበረሰባችን በተጨማሪ መረጃ ላይ ተደግፎ ውሳኔ መስጠትና ዕለት በዕለት ሳይንስን የሕይወት ምርኩዝ በማድረግ ረገድ የሠፊ ክፍተት ባለቤት ነው። ደመኑፍሱ ታይላለች። በመረጃና ትንታኔ ሳይሆን በስሜት መንገድ ደምቆ ይታያል። ገበያ በሌለበት ነፃ ገበያ የአማራጮች ሁሉ አማራጭ ነው ሲባል - ጠያቂ የለም። ግን መታወቅ ያለበት ልማት የብርሃን እንጂ የጨለማ ውጤት አይደለም። መልካም አስተዳደርን ከብርሃን ውጪ ጨለማ ውስጥ ልናገኘው አይቻለንም። ብርሃን ያለንባት አይኖርም። በአቋራጭ የመከበር፣ የሥልጣን መንበር ላይ የመፈናጠጥ አባዜ ነው የጨለማ ውጤት፤ ራሱንም አገርንም ወደ ጨለማ የሚመራ።

አውሮፓ በሀዲ ዘመኗ ወደፊት መራመድ ከመጀመሯ በፊት እንደም ፈጠራ ብልሄት ለማለት ያልቻለው ሰብዓዊነት በራቀው የጭቆና አገዛዝና ዕምነት ሰፍኖ ስለነበር ነው። ስር የሰደደ ቆሻሻ ስርዓትን መንገደር የለውጥ መጀመሪያ ነው።

የዓለማችን የሥልጣኔ ማማ ከተዋቀረባቸው አምዶች መካከል - ኢንዱስትሪ ቢባል ግብርና የሃይል ምንጭ ብንል ጤና፣ ትምህርት ብንል መገናኛ ሌላው ቀርቶ መገዢያችን እንኳ ሳይቀር - አመዛኙና ዋናው ከፍል ምንጩ ሳይንስና ቴክኖሎጂ ነው። በዚህ መሰረት ሳይንስ ዓለማችን ላይ ጉልህና ደግሞ አሻራውን ማተም ያስቻለው ዕውቀታዊ ግኝቶቹ ቴክኖሎጂያዊ የመፍትሄ አማራጮች መገኛ በመሆኑ ብቻ ሳይሆን ሳይንስ እንደ አንድ የአስተሳሰብ መንገድ ጥያቄን ግልፅነትን፣ ከርክርን የሚያበረታታ ተጨባጭ መረጃን፣ መሻሻልና የአዳዲስ አማራጮች መፈጠርን የሚያጠናክር ባሕል በውስጡ ስለካተተ ጭምር መሆኑ ይታወቃል። በሳይንስ ባህል ውስጥ የኔ መንገድ አለበዚያ ወዲያ ሂድ ቦታ የሚሰጠው ጉዳይ አይደለም። ሳይንስ ሁሉም ለአዳዲስ ሃሳቦች እና ለሁሉም ዓይነት ጥያቄዎች በሩን ከፍት እድርን የሚጠብቅ ለአተያይ ልዩነትና ከርክር ታላቅ ዋጋ የሚሰጥ አዳዲስ ግኝቶችና ድምዳሜ የተደረሰባቸው መላምቶች የሚቀረፁት ቀጣይ መሻሻልና አድገትን በር እንዲከፍቁ

እንጂ ቀጣይ ጉዞን እንዲያደናቅፉ የሚከሰኩል የብረት አጥር ሆነው አይደሉም። በመሆኑም የሳይንስ ግኝቶችና የቴክኖሎጂ ውጤቶችን እንደ ማስተማርና እንደማስተዋወቅ ሁሉ ማህበረሰባዊ የሳይንስ ባህልን ማጎልበት ለዘላቂ ልማት መረጋገጥ ቁልፍ ሚና ይጫወታል።

በሀገር ደረጃ የሳይንስ ባህል እንዲጎለብት፣ ዜጎች በሳይንሳዊ አመለካከት የታነሰ የጋራ መርህና ዕሴትን በመጋራት፣ የግልጽነት፣ የመቻቻልና የአሳታፊነት ባህልን ማዳበር እንዲችሉ መንገዱን መጥረግ ቀዳሚ ጉዳይ ነው። ማንኛውም ፖለቲካዊ ውሳኔዎቻችን ተጨባጭ መረጃዎችን መሠረት አድርገው መቀረፃቸውን መፈተሽ ያስፈልጋል። የኢንዱስትሪ አብዮትን ያረጋገጠው የእንግሊዝ ፖለቲካዊ ጉዞ ቁልፍ መገለጫ በወቅቱ ይወጠው የነበሩ ፖሊሲዎችና ይሰጡ የነበሩ ፖለቲካዊ ውሳኔዎች ሳይንሳዊ መንገድን የተከተሉ መሆናቸው ላይ ፍተሽ ይካሄድ እንደነበር ታሪክ ያሰረዳል።

አውቀት መንገዱ አንድና አንድ ብቻ አይደለም። ከባሕልም ከእምነትም ከመኖርም ይመጣል። እምነታዊ ትስስር ፋይዳ ቢስ አድርገህም አትየው። በራሱ መንገድ ሩቅ ግብ አለው። ለማህበረሰብ መንፈሳዊ ሽፋን መጠለያ ይሰጣል። ችግሩ የሚመጣው የፖለቲካ ሥርዓታችን ምንጭ እናድርገው ስንል ነው። እኛና እነሱ በሚል ቀኖና ይከፋፍላል። መድሃኒትነቱን ለቆ አደጋ ይደቅናል።

ፖለቲካዊ ትስስር፣ ርዕዮት፣ ልዕልና፣ ለሰራር፣ አደረጃጀት... የጎሳና የዘር መሠረትን ሲቆራኝ ዘርና ደምን ቆጥሮ ሲመጣም ከዕምነት ያልተለየ የከፋ ከባድ አደጋ ነው። በስብአዊነት ደረጃው ተፈጥሯዊ ቢሆንም መሰረቱ ማካተትን ይገድባል። ከሀይማኖትም ይጠባል። ምንም እንኳ ወደመንገድ መወጣጫ የሀይል መሠረት ምቹ እርኩብ ቢሆንም መንበሩ ግን ልል መሆኑም በዚህ የተነሳ ነው።

በሥነ-ጥር ላይም ቢሆን በፅኑ መሰረት ላይ መቆም ይኖርብናል። ወደ አገር ግንባታ በማስመሪያ እየተለካ አይዘለቅም። መነሻችን አሳታፊ፣ ውድይትን የሚጋብዝ ሆኖ መብቀል ይኖርበታል። አገር።

በዓርና ሀይማኖት የሰስት ማዕዘን ጫፎች ናቸው። መደላድላቸው ሲጣመር እንጂ ሊመች መዘን የምንጫወትባቸው የዕጣ ካርታዎች አይደሉም። ልዓም ሆነው የሚያገለግሉንም ባንድነት አጣምረን ስንይዛቸው እንጂ ወደ አንዱ ማጥበቅ ብዙ ምዕራፍ አያስጉዝም ፤አቅጣጫ ያስታል።

በሌላ መልኩ ተፈጥሯዊው አውነታ ደግሞ ሰውነትም ሆነ እንጎል እንዳችም ዓላማ እንዳችም ትርጉም እንዲኖራቸው ተደርገው መበጀታቸውን ሹክ ሊለን ይችላል። ስለዚህ አንተ ማለት የምርጫህ ውጤት ነህ የሚሉ ኤክሲስቲክንሺያሎችም ተበራከቱ ይገኛሉ። ከዚያ በተቃራኒው፤ ለዚህች ዓለም ትልቁ ዓላማና ሥራ ሰው እንደሆነ በመግለጽ ትልቁን ጥበባዊ ጉዞ እንዲከተል የሚያሳስቡ ድልድይና መንገዶችም በቁጥር ቢያንሱም በዚህች ዓለም መመላለሳቸውን እናውቃለን፤ ለምሳሌም እናምናለን።

እዚህ ላይ ትኩረት ልትሰጠው የሚገባው ጉዳይ የሥልጣን ምኑም ነገር ዘላለማዊ አለመሆኑን ነው። እባብ በህይወት እያለ ጉንዳንን ይበላል፤ እባብ ሲሞት ጉንዳዮች ይበሉታል። ጊዜ በማንኛውም ሰዓት ይለወጣል። በህይወትህ የማንንም ዋጋ አታሳንስ! ምናልባት ኃይለኛ ትሆን ይሆናል፤ ነገር ግን ጊዜ ካንተ የበለጠ ኃይል ነው። አንድ ዛፍ መቶ ሺህ ኩብራቶችን ሲሰራ አንድ ኩብራት ግን መቶ ሺህ ዛፎችን ታቃጥላለች። አንድ መጥፎ ስራ ጥሩ ድርጊቶችን ታጠፋለች። ዋናው ነገር ሰዎችን የምታከብር፤ በአስተሳሰብ ዘመናዊ፤ ሁልጊዜ ጥሩ እመለካከት ያለህ እና መቼም ታማኝ የሆንክ መሆን ይኖርበህል።

ጥንታዊ ሮማውያን ዓለምን እንዳይረሱ፤ የመጡበትን እንዳይዘነጉ ጭምር በድል ደስታ ላይ ሆነው፤ ሁላችንም ሚቶች ነገ! ይሉ ነበር። ማንነት አሻራ ነው፤ መረሳት የሌለበት፤ በድልም ሆነ በሽንፈት ጊዜ። ተከታዮችን ማፍራት መቻል ከአመራር ፅንሰ ሀሳቦች ውስጥ አንዱ ነው። በሰዎች ልብ ውስጥ ራዕይህን መትከልና ለራዕዩ መሳካት ሰዎች ነቅተው እንዲሰሩ ማስቻል ደግሞ የመሪዎች ሚና ነው።

ይህን ለማድረግ በሰዎች ዘንድ የጠበቀ ታማኝነት ሊኖርህ ይገባል። በስራ በታ፤ በቤተሰብ፤ በማህበራዊ እንቅስቃሴዎች እና በሌሎች ዘርፎች በሰዎች ዘንድ ታማኝነትን ማግኘት ከባዱ ስራ ነው። ለዓላማችን ታማኝ የሆኑ ሰዎችን ለማፍራት በቅድሚያ ራሳችን ታማኝ ሆንን መገኘት ይኖርብናል። ለሰዎች ታማኝ ስንሆን ሰዎች ለኛ ታማኝ ይሆኑልናል። ራሳችን ታማኝ ባልሆንበት ሁኔታ ከሰዎች ታማኝነትን መጠበቅ ደግሞ የማም ቁሎ የበኩር ልጅ ያደርጋል። ለትዳር አጋሮቻችን፤ ለጓደኞቻችን፤ ለቤተሰቦቻችን፤ ለአለቆቻችን ታማኝ ስንሆን ነው - ከሰው ታማኝነትን ማግኘት የምንችለው። ከዚህ ውጭ ለቀጣዩ ብሩህ ዘመን መንገድና ድልድይ መሆን የማይታሰብ ነው።

መንበር ታማኝነት በተግባር የሚገለፅበት አሴት ነው። እያንዳንዳችን ምን ያህል ለራሳችን ታማኝ ነን? ምን ያህልስ የምንሰራለትን አላማ ለማሳካት የተቻለንን ሁሉ እንጥራለን? ለሚለው ጥያቄ የምንሰጠው ምላሽ የመንበር ታማኝነትንም ሆነ የተሰተካክለ ቤተሰብ ለመመስረት ቁልፍ ሚና ይጫወታል። ትርጉምና መልክ ያለው ስራ ስርቆ ለማለፍ ከምንም በላይ ሊያዝ የሚገባው ነገር እንደሆነ በመውሰድ አንተም ጠጠርህን ጥለህ ማለፍ ይጠበቅብኛል!!!

መንበር ከጠመንጃ አፈሙዝና አፈሙዝ ብቻ በሚፈልቅበት ሀገራችን አመራር ጥበብ አመራር አውቀት ተደርጎ አይታሰብም። ደራሲ ዲረዓዝ ይህን ዘመን ያስቆጠረ ዕሳቤ በመለወጥ አመራር ሳይንስ ፣መሪነት ጥበብ እንደሆነ በግል፣በቡድን፣ በማህበረሰብ ከዚያም ከፍ ብሎ እንደሃገር ራሳችንን ልናስተዳድርበት ስለሚገባው ጉዳይ ጠጣሩን የንድፈ-ሃሳብ ቋጥኝ አላልተው መሬት በማስነካት የመሪነትን ሚስጥር እንካችሁ ይሉናል።

ዶ/ር ምህረት ደበበ

የ20ኛው ክፍለ ዘመን ኢትዮጵያ ወደ ስልጣኔና ዕድገት ለማሸጋገር ምሁራኖች ጃፓን እንደምን ሠለጠነች፣ መንግስትና የሕዝብ አስተዳደር ምንገጽታ ይኑረው በማለት ዳር ዳሩን ይሸከረከሩበት የነበረውን ቁልፍ ጉዳይ ከሸፈነው አይናፋርነት በማላቀቅ እርካብና መንበር በሚል ርዕስ የዘመናችንን የስጋት ምንጭ ብቻ ሳይሆን መፍትሄያዊ አማራጭንም በመዘርዘር ለዛ ባለው ቋንቋ ለአንባቢ በማቅረብ ደራሲ ዲረዓዝ የመጀመሪያው ኢትዮጵያዊ ናቸው ማለት ይቻላል።

ዶ/ር አብዱልረዛቅ ሙሀየዲን